

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Sal: 26 / Hejmar: 303 / Adar 2007

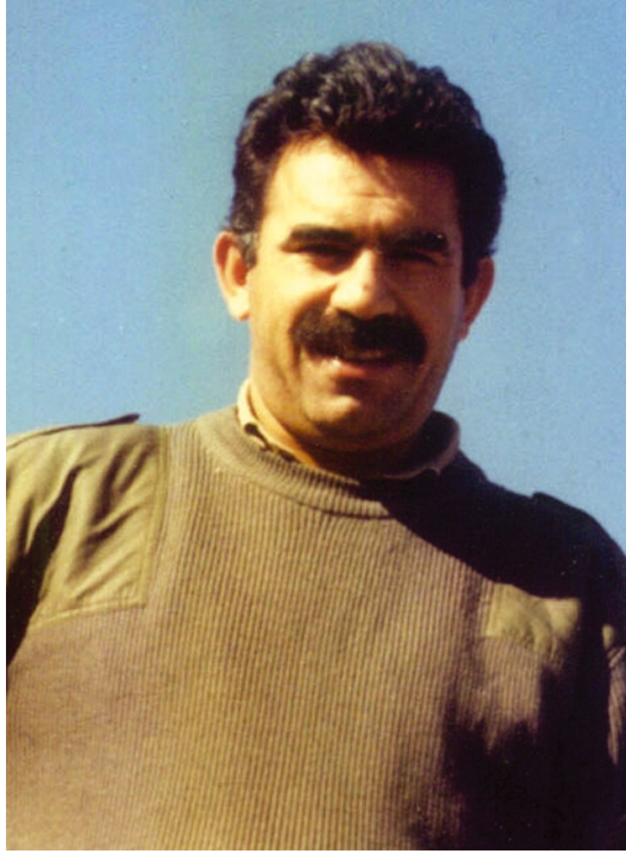
SAĞLIĞIN SAĞLIĞIMIZ YAŞAMIN YAŞAMIMIZDIR

RÊBER APO DEĞERLENDİRİYOR

ORTADOĞU KAOSUNDA KÜRT OLGUSU VE SORUNU

Kürt olgusuna gerçekçi yaklaşım her zamankinden daha önemli hale gelmiştir. Irak'taki kaos Kürt sorunundan kaynaklanmıştır. Dünyanın temel gündem maddesi olarak nasıl aşılacağı kestirilememektedir. Batı uygarlığının çözüm gücü yetersiz kalmaktadır. Bir kez daha dünya savaşları sonrasına özgü uluslararası büyük projelerle çıkış bulunmaya çalışılmaktadır. Bölgede büyük tedirginlik yaşanmaktadır. Kurulu rejimlerin hiçbiri kendisinden emin değildir. Yarınların neler getireceği belli değildir. Diğer yandan 'terör' denen olguda da iddiaların aksine artış söz konusudur. Gerçek terörün ne olduğu da ortaya konulmamaktadır. Sisli kaos ortamında uğursuz gelişmeler kol gezmektedir. Her şeye rağmen özgürlük şafağı umut edilmektedir.

Kürtlerin eskisi gibi yönetilemeyeceği bir döneme girilmiştir. Kürtlerin kendileri istese de, eski lanetli yaşamlarını sürdürme ataletini çağla bağdaştırmak mümkün değildir. Her gün içten ve dıştan gelen etkilemeler Kürt olgusundaki çözülmeyi hızlandıracaktır. Çözümün ne yönde ve nasıl olacağını pratiğe müdahale eden güçlerin niteliği ve temposu belirleyecektir. Adeta İsrail'in, Arapların bağrında oynadığı sarsıcı rolü Kürtler Ortadoğu genelinde oynayacak gibidir. Irak'taki Kürt federal devlet dayatması bölgedeki katı merkeziyetçi ulus devlet modelini aşındıracaktır. İradeleri dışında, Ortadoğu tarihine daha uygun genel bir federasyonlaşma eğilimini de hızlandırabilir. Bu sürecin iki milliyetçiliğin çarpışması temelinde mi, yoksa demokratik uzlaşılarla mı çözüme gidebileceği, en yakıcı iki soru olarak olanca sıcaklığıyla gündeme girmiştir.

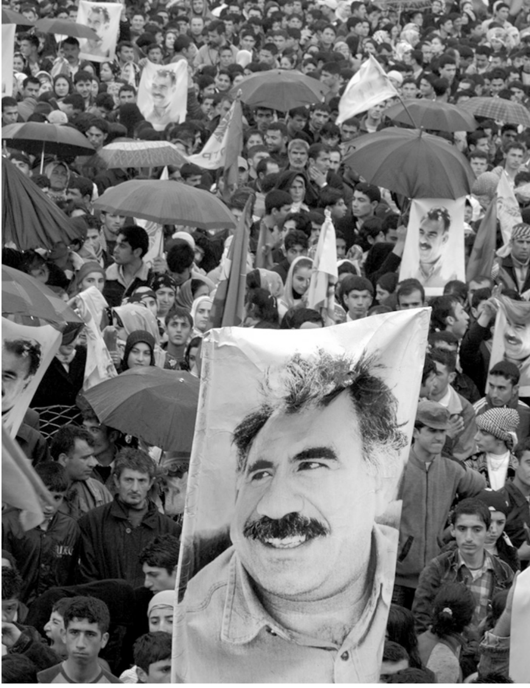
ABD, 1990 sonrasında tek kutuplaştırıcı güç olarak sivrilmesi ardından en büyük deneyimine Ortadoğu'da girmiş bulunmaktadır. Büyük Ortadoğu Projesi her gün sorgulanmaktadır. Kürtlerin projedeki yerleri en önemli konudur. Kürt, ABD ve İsrail ilişkileri giderek daha da stratejik bir durum alabilir. Bunun bölge üzerindeki etkileri iyi hesaplanmak durumundadır. Kürtler için bol ihanetli bir dönem mi, yoksa bölgede yükselen bir yıldız olacakları dönem mi, tartışılmaya değerdir. Kürtlerin kendi iç ve komşu kavim ve devletlerle ilişkileri ilk defa bölge stratejilerini derinden ilgilendiren bir konumda seyretmektedir. Kürt-Arap, Kürt-İran, Kürt-Türk ilişkileri, üzerinde en çok kafa yorulan bir döneme girmiştir.

Öte yandan Kürt olgusu üzerinde düşünce, eylem ve yeniden yapılanma üretmekle sorumlu Kürt parti ve hareketleri dönem için gerekli yeterliliği taşımakta mıdır; ilkel milliyetçi, reel sosyalist ve liberal yaklaşımlar günümüze cevap verebilir mi; ideolojik yenilenme, zihniyet gücü kazanma nasıl sağlanabilir gibi sorular da yakıcıdır. Irak Kürdistan'ı önderliği tüm Kürtleri ve hatta bölge halklarını, devletlerini ilgilendiren adımlar atarken yeterince sorumlu davranabiliyor mu? Geleneksel dar çıkarcı, kişisel istismarcı karakterlerini aşabilirler mi? Yeni bir felakete yol açmamaları için hangi tedbirler nasıl ve kimler tarafından alınabilir? Şüphesiz bu sorular da önemini korumaktadır. Her parça Kürdistan'daki sorunlar ve çözüm yolları da yeniden gündemleşmekte ve uygulama kabiliyeti olan çözüm üretimini gerektirmektedir. Yersiz acıları çoğaltmamak, bunun için etkili demokratik kitle çalışmaları önem taşımaktadır. Yeni bir politik üslupla siyasi sınırları tehdit etmeden, güven verici çözüm olasılıkları her geçen gün önemini daha da artırmaktadır. Her Kürdistan parçasında ertelenemez çözüm arayışları gündemdedir.

Son otuz yılın öncü gücü olarak PKK'nin yaşadığı gelişmeler önemini korumaktadır. Dünya solunun 1968 ve 1990 sonrası yaşadığı sorunlar PKK'de de yansımasını bulacaktı. Reel sosyalizm ve ulusal kurtuluşçuk arası bir çizgide seyreden parti hattı, dıştan ağır baskılar, içten o denli ağır yetersizliklerle bir türlü çizgisinin gerçek potansiyelini açığa çıkarıp örgütleyemedi. Yarı ayaklanmacı, yarı gerillacı pratikle çok anlamsız kayıplara yol açtı. Giderek çeteci, avare asi grup pratikleri büyük çabalara mal olan değerleri tüketerek fiili bir tasfiyeciliği dayattı. 1995'ler sonrası tüm çabalara rağmen PKK gerçek özünden kopmuştu. KADEK ve KONGRA GEL deneyimleri teorik, stratejik ve taktik değişimlerle birlikte yeniden yapılanma anlamına geliyordu. Eski kadro yapısı bunun da altından kalkamadı. Özündeki ataleti fiili bölünmelerle açığa vurdu. Olumlu mirasa sahip çıkma anlamında PKK-Yeniden Yapılanma sağ ve sol tasfiyeciliğe karşı bir adım olarak düşünüldü. Kürdistan her bakımdan yeni bir sürece girerken, tüm bu gelişmelerin kapsamlı bir analizine, eleştiri özeleştiri gereğine, görevlerin yeniden belirlenmesine ihtiyaç vardır.

**** Bu yazı Rêber Apo'nun***
"Bir Halkı Savunmak" kitabından alınmıştır.

İçindekiler

Önderliğin sağlığı sağlığımız yaşamı yaşamımızdır

Önder Apo'yu zehirlemek Kürt halkını zehirlemektir; Türk halkını, insanlığı zehirlemektir. Türk halkı ile Kürt halkının demokratik birlik içinde yaşama projesini, bir arada kalmayı zehirlemektir. Demokrasiyi, özgürlüğü, barışı ve adaleti zehirlemektir. Bu kadar ciddi bir sorun var ortada. Eğer Özgürlük hareketi, Kürt halkı bu olay üzerinde bu kadar önemle duruyorsa bundan ötürüdür. Bunun herkesçe böyle anlaşılması gerekir.

KKK Yürütme Konseyi Üyesi Cemil Bayık ile yapılan röportaj 9'da

Önderliğimize saldırı tüm Kürt halkına saldırıdır

"İnkar ve imhacı güçlerin bir konsept ve planlama çerçevesinde hareketimizi ve halkımızı yok etme saldırısı başlattıkları açıktır. Bu saldırının çözüm imkanlarının arttığı bir dönemde çözüm seçeneğini ve bunun aktörlerini yok etmeye yönelik olduğu görülmelidir. Bu güçler nasıl ki mevcut durumun böyle gidemeyeceğini, eğer müdahale edilmezse inkar politikalarının başarısızlığa uğrayarak Kürt sorununun demokratik çözümünün ortaya çıkacağını görerek saldırılarını arttırmışsa Özgürlük hareketini yürüten güçlerin de artık eski tarz ve tempoyla mücadelenin yürümeyeceğini görmeleri ve her alanda mücadeleye hamle yaptıracak bir dönem başlatmaları gerekmektedir"

Kapitalist emperyalist sistemin yaşadığı krizin yönetim gücü olarak kendini imparatorluk biçiminde örgütleyen ABD'nin Ortadoğu'da gerçekleştirdiği müdahaleyle, halkların özlemleri ve çağın gerçekleriyle uyuşmadığı gibi sermayenin serbest ve güvenli dolaşımı önünde de engel teşkil eden "statüko" parçalanmıştır. ABD objektif olarak yeni çıkışlar için Ortadoğu'da kabuğu kırmış, mevcut statükoyu parçalayıcı, yıkıcı bir rol oynamıştır.

Dünya dengelerini yakından ilgilendiren Ortadoğu alanında, yeni dengelerin oluşma süreci yaşanmaktadır.

ABD, kapitalist emperyalist sistemin temel hegemon gücü olması itibariyle istediği gibi siyasi bir tablo çıkaracağını, kısa sürede yaptığı planlamaları gerçekleştireceğini sanarak Irak'a müdahale etti. Bu nedenle de kimseyi kendisine ortak etmeden, kimseyi dinlemeden, bütün karşı çıkışlara rağmen bunu gerçekleştirdi. Ancak kısa süre sonra müdahalenin öngördüğü çerçevede gelişmediğini gördü. Bu nedenle de ABD, müdahalenin ikinci yılında AB ile yakınlaşmak zorunda kaldı. AB de bir küresel güç olarak ABD ile belli bir çelişki ve mücadele içinde olsa da, kimi uzlaşmalara gitmeyi kendi çıkarlarına uygun görmektedir. Böylece ABD ve AB karşılıklı olarak aralarındaki mücadeleyi, çelişki ve ilişki diyalektiği içinde sürdürme tarzını benimsediler. Artık dünyamız 19. ve 20. yüzyıldaki gibi hegemon güçlerin kendi hegemon adacıklarında diğer ülkeleri karıştırmadan kendilerine ait bir huzur ve istikrar içinde yaşamak istemeleri dönemi bitmiştir. Artık dünyanın her tarafında yan yanadırlar ve sistem bir bütün olarak tümünü ilgilendirmektedir. Bu durum sistemin genel güvenliği açısından ilişki ve ortaklıkları gündeme getirirken, diğer yandan aynı coğrafya ve zemin üzerinde bulunduklarından çelişki ve çatışmaları eskisi gibi ağırlıklı olarak dönemsel değil de günlük ve sürekli yaşayan bir konumda bulunmalarını beraberinde getirmektedir. Bu nedenle ABD, AB ve BM, Ortadoğu'da siyasetin tek yönlü yürüyemeyeceğini gördüler. Mevcut ekonomik, siyasal ve sosyal gerçeklik çelişkileri ve çatışmaları günlük ve sürekli hale getirmekle birlikte bu çatışmaları geçmişte olduğu gibi yüksek düzeyde sürdürme yerine ortak zararı engelleyen, ama diğerini de uğraştıran düzeyde tutmayı esas alan bir siyasal tarzı uygulamaktadırlar.

Irak'tan çekilmenin bedeli kalmaktan daha fazla olacaktır

Dünya siyasal dengelerinin oluştuğu Ortadoğu'da Irak'a yapılan müdahalenin başarılı olduğu söylenemez. Bu durum Irak için hazırlatılan raporlara ve ABD seçimlerine de yansımıştır. Irak'taki başarısızlık sonucu Cumhuriyetçiler gerilemiş uzun yıllardır ilk defa demokratlar hem temsilciler meclisinde hem de Kongre de çoğunluğu elde etmişlerdir. Irak'ta işler daha da sorunlu hale gelmiş durumdadır. ABD yeni arayışlar içindedir. Sürekli politik yeniliklerle durumda düzeltme yoluna gitmek istemektedir. Hamilton-Baker raporu böyle bir süreçte ortaya çıkmıştır. Sanıldığının aksine bu rapor Irak'tan çekilmenin raporu değildi. Daha çok başarısızlık nasıl giderilir asker indirimi nasıl yapılır üzerine kurulu bir rapordu. Yeni siyasal tercihler ve yöntemlerle mücadeleyi sürdürme anlamına geli-

yordu. Bush'un da belirttiği gibi bir çekilmenin bedeli kalmaktan daha fazla olacaktır. Nitekim demokratlar çekiliriz propagandası yapmalarına rağmen Bush'u çekilmeye zorlayan bir politika izlememektedirler. Şu açıktır ki, ABD çekilmek istese de niyetlerinden ayrı olarak çekilmeyi gerçekleştiremezler. Gelinen aşamada ABD eskisi gibi sadece askeri yöntemlerle ve rasgele değil daha planlı, programlı, ciddi bir şekilde mücadeleyi sürdürmek istiyor.

Kürtler Ortadoğu'da önemli bir güçtür

Yeni Bush planında Hamilton-Backer raporu tümüyle reddedilmemektedir. Hamilton-Backer raporundan bazı yönleriyle faydalandığı görülmektedir. Bush hükümetinin yeni Irak politikasında bunun izleri görülmektedir. Bu planlamada asker artırımı yanında siyasi yöntemlerin de geliştirilmesi yaklaşımı benimsenmiştir. Askeri müdahalesini belirli düzeyde etkili kılacak bir siyasi ilişkiler zemininin yaratılmak istendiği görülmektedir. Sünnileri bugünkü güçlerinden öte bir güç yapma amacı görülüyor. Bu yolla şiilerin geriletilerek bir dengenin yaratılması hedefleniyor. Bölgede sünni devletlerle ilişkileri daha da geliştirme yönlü bir politika izlemektedir. Suudi Arabistan, Mısır ve Ürdün'le son zamanlarda geliştirilen ilişkiler yeni politik yaklaşımın dışa vurumudur. Bu çerçevede ABD'nin Suriye'ye yönelik yumuşatıcı bir politika izlediği görülmektedir. Talabani'nin Suriye'ye giderek ılımlı mesajlar vermesi bu anlama gelmektedir. ABD belli yönleriyle değişime uğratılmış bir Suriye ile bir politik ortak olunmasa da karşı karşıya gelmeyi bırakmış ve bazı konularda paralel bir duruş gösteren bir Suriye görmek istemektedir. Böylece Suriye üzerinden Irak'taki sünni direnişçileri etkileme ve İran'ı yalnızlaştırmayı düşünmektedir. Öte yandan Suriye'ye karşı izlenen yeni politikayla Filistin ve Lübnan'daki politikaların önüne engel çıkarılmayacak bir siyasal ortam yaratmak öngörülmektedir. Tüm bunların İran'ı hedefleyen bir stratejinin parçası olduğunu düşünmek gerekir. Dolayısıyla bu durumda bizim de bu yeni politik durumu dikkate alarak bu sürecin parçası olarak ortaya çıkacak yeni iç siyasal dengeler ve bazı liberal açılımlardan yararlanarak, Suriye'de bir demokratik değişim gücü olarak yerimizi almak ve bu nitelikteki güçlerle ortak çalışmayı gözeten bir pratikleşme içinde olmamız gerekir.

İran'ın durumu belirli farklılıklar arz etmektedir. ABD, Suriye'yi İran'dan uzaklaştırmak isterken İran üzerindeki baskısını Türkiye'yi dahil ederek sürdürmesi beklenmelidir. Bunun için siyasal ve ekonomik baskıları arttıracaktır. Bir askeri müdahale için mevcut durumda kamuoyundan icazet almak zor görünüyor. Bir İran operasyonu eğer demokratlardan onay alınırsa yapılabilir. Ancak ABD'nin adım adım İran'ın üzerindeki baskıyı tırmandırmak istediği görülüyor. Bu konuda Rusya'yı olmasa da Avrupalıları belirli düzeyde ikna ettiği anlaşılıyor. Siyasi baskılar sonuç vermezse askeri müdahale de ihtimal dahiline girebilir.

İran Kürt sorununda çözümleyici bir adım atmadığı için Kürt özgürlük hareketine karşı tutumunu sertleştirerek sürdürme eğilimindedir. Bu konuda hassasiyetlerini bildiğinden Kürt sorununda ortak davranma yaklaşımı içinde olduğunu göstererek Türkiye'yi hareketimiz üzerine kışkırtmaya devam edecektir. Dolayısıyla Kürt sorununda adım atmayan İran'la Kürt özgürlük güçleri arasındaki mücadele bundan sonrada sürecektir.

Ortadoğu'da Kürtler de önemli bir güç olmaktadır. Bu nedenle Ortadoğu'ya aktif müdahale içinde bulunan ABD Kürtleri bölge politikasında önemli bir güç olarak kullanmaya devam edecektir. Kürtlerle böyle bir ilişkiyi sürdürürken Türkiye'yi karşısına alan bir politika izlemesi de beklenmemelidir. Soğuk savaş döneminde Türkiye'nin çıkarları aynı zamanda ABD, AB ve NATO'nun çıkarları olmuştur. Türkiye hala jeopolitik önemini kullanarak bu güçleri kendi politikasına hizmet ettireceğini düşünmektedir. Özellikle ABD'nin Irak'taki sıkışmasını görerek ABD'nin kendisine ihtiyaç duyacağını hesaplamaktadır. Nitekim son dönemdeki politikasını böyle bir veri üzerine kurmuştur. Türkiye'de milliyetçiliği ve antiamerikancılığı kışkırtması altında yatan gerçek ABD'yi ürküterek özellikle PKK konusunda ABD'nin desteğini almaktır. Nitekim her fırsatta *"bizde ABD karşıtlığı PKK nedeniyle gerçekleşiyor"* diyerek ABD'ye işbirlikçilik yapabilmeleri için PKK'ye karşı harekete geçilmesi gerektiğini vurgulamaktadırlar. Belirli düzeyde etkili oldukları da söylenebilir.

ABD PKK'nin kolay kolay tasfiye olmayacağını görmüştür

ABD, Irak ve İran politikaları açısından Türkiye'yi kendi politikası doğrultusunda değerlendirmek istemektedir. Suriye ve bazı Arap ülkelerini de bu konuda değerlendirmek isteyen ABD'nin Türkiye'yi kendisinden uzaklaşan bir ülke haline gelmesini istemeyeceği açıktır. Bu nedenle Türkiye'yi Güneyli güçlerle uzlaştırmak istemektedir. Bunun yolunun da PKK üzerinden yapılacak pazarlıktan geçeceği anlaşılmaktadır. Bazı ABD'li yetkililer Güneyli güçler PKK'ye tavır alırsa bu sorun çözülür derken Türkiye'de bazı çevreler de 'Güneyli güçlerle iyi ilişki kurulursa PKK sorunu çözülür,' diyerek benzer politikayı ya da planı dillendirmektedirler. Zaten Türkiye'nin ABD ve Güneyli güçler üzerindeki baskısının amacı da onları PKK'nin üzerine sürmektir. Türkiye'de birçok siyasetçi ve bürokrat Irak'ta bir Kürt federasyonunu artık kabul et-

“Önümüzdeki dönemde Türkiye ile mücadelemizi daha da yükseltmek ve bu temelde KDP ve YNK ile ilişkilerimizi sürdürmek bizim açımızdan olumlu sonuçlar verecektir. Türkiye’ye karşı yürüttüğümüz mücadeleyi engelleyen bir konuma düşmedikleri müddetçe bu ilişkilerin bizim açımızdan sürdürülüp geliştirilmek isteneceği açıktır. KDP ve YNK ile ilişkileri bozan taraf biz olmadan kendi çizgimizi sürdürmek, politik doğrultumuz olacaktır”

mek zorunda kalacaklarını, bu konuda yapacakları bir şey olmadığını söylemektedirler. Öte yandan Güney Kürdistan’ın işgali ve Kerkük’e müdahalenin de mümkün olmadığı belirtilmekte, Kerkük konusunda kendilerinin istediği bazı sonuçları elde etmek için de ABD’nin Irak politikasına uyum göstermeleri gerektiğini vurgulamaktadırlar. Son dönemde Türkiyeli yetkililerin sık sık ABD’ye gitmesi ve bazı ABD’li yetkililerin Türkiye’ye gelmesi bu politik doğrultuda gerçekleşmektedir. Kerkük, Güney Kürdistan ve PKK konusundaki politikalarda tümden ortaklaşma sağlanmamış olsa da bazı ilerlemeler kaydettikleri açıktır.

‘Tavşana kaç tazıya tut’ politikası devam etmektedir

2005 yılına kadar Kuzey’de Kürt işbirlikçiliğin önünü açılması, Güneyli siyasal güçlerle Türkiye’nin ilişkisinin geliştirilip ABD desteği ile tasfiye edilmemiz düşünülmekteydi. Böyle bir plan belirli yönleriyle hükümetini sürdürmek isteyen AKP’nin de işine geliyordu. Klasik inkarcı çevreler ise PKK saf dışı edildikten sora diğer marjinal işbirlikçi güçleri ve Güney’deki siyasi oluşumu etkisizleştireceklerini hesaplıyordu. Ne var ki 2004 ile başlayan meşru savunma hamlemiz 2005’te serhildanlarla birleşince üzerimizdeki bu hesaplar sekteye uğramış oldu. Türkiye’nin herhangi bir politika yerine askeri ve siyasi saldırılarla tasfiye edilmemiz dayatması bu gelişmeler sonucu ortaya çıkmıştır. Öte yandan ABD’de PKK’nin kolay kolay tasfiye olmayacağını görmüştür. Hatta siyasi gücümüzü Türkiye’yi hizaya getirmek için kullanacağını düşünmüştür. Yakın zamana kadar ki KDP ve YNK’nin üzerimizdeki politikalarını da bu çerçevede değerlendirmek gerçekçidir. KDP’ de kendi pozisyonunu Türkiye’ye böyle kabul ettireceğini düşünmektedir. Kerkük sorununda da pazarlık konusu olduğumuz tartışmasızdır.

Şu bilinmelidir ki ABD, Türkiye’nin kendi Kürt sorununu PKK ile çözmesi için bir dayatması ve istemi yoktur. Ancak Türkiye’nin Kürt sorununda liberal bir yaklaşım içine girmediği taktirde ne Ortadoğu, ne Irak, ne de Güney Kürdistan politikasında kendisiyle istikrarlı bir müttefik ya da ortak olamayacağını görmektedir. Yine Güney Kürdistanlı siyasal güçler de Türkiye’nin Kürt sorununda liberal bir yaklaşım içine girmemesi durumunda kendileriyle her zaman sorun yaşayacağını az da olsa anlamışlardır. ABD Türkiye ile arasındaki gerilimi azaltmak açısından PKK konusunda Türkiye’ye belirli düzeyde destek verme ihtiyacını duymaktadır.

ABD’nin yakın planlamasında Türkiye ve Güneyli Kürtleri uzlaştırmak, PKK sorununda da Türkiye’nin sınırlı bazı adımlar atması ve bir af çıkararak bu sorundan kurtulmasını istemektedir. Böyle bir durumda kendilerinin ve Güneyli güçlerin de PKK’ye yöneleceği mesajını vermektedir. Türkiye ise tamamen askeri ve siyasi saldırıyla bitirilmemizi öngörmektedir. Bitirilmemiz konusundaki yol ve araçlar üzerinde anlaşma sağlayamamaktadırlar.

Son zamanlarda Türkiye’nin Kerkük’e gireceği doğrultusunda haberler fazlasıyla çıkmaktadır. ABD buna izin vermez, ancak bize yönelik bir operasyona göz yumması ya da zimni onay vermesi büyük olasılıktır. Ancak Türkiye Güneyli güçler destek vermediği taktirde operasyonda zararlı çıkacağını bildiğinden operasyon yapmaktan çok ABD ve Güneyli güçler üzerinde baskıyı sürdürerek üzerimize saldırtma politikasını esas almaktadır.

ABD ile Türkiye arasında sorunların var olduğu açıktır ancak ne Türkiye ne de ABD birbirinden vazgeçemez. Bu nedenle hem aralarında sorunlar olacaktır hem de sorunların varlığı ortamında ilişkileri sürecektir. ABD, Türkiye’nin AB sürecini destekleyerek, onun belli değişimleri yaşamasını istemektedir. Yani Türkiye’yi kendi kontrolünde AB’ye sokma stratejisi vardır.

AB Türkiye ilişkileri son zamanlarda sorun yaşamaktadır. AB, Türkiye’yi mevcut durumda hazmedecek, Türkiye de AB’nin kriterlerini karşılayacak durumda olmadığından pratikte imtiyazlı ortaklık denen bir konum oluşmuş bulunmaktadır. Avrupa’da ABD gibi ne Türkiye’yi bırakabilir ne de Türkiye’nin mevcut durumuyla AB’ye girmesini kabul edebilir. Yakın zamanda görüldüğü gibi Türkiye ile aralarında bir sorun çıktığında Kürtler ve PKK aleyhinde karar alarak bu durumu dengelemeye çalışmaktadır. Önderliğimizin belirttiği gibi ‘tavşana kaç tazıya tut politikası’ sürmektedir. Önderliğimizle ilgili yeniden yargılanma kararının reddedilmesi böyle bir politikaya sahip olduğunun kanıtıdır. Türkiye’nin Önderliğimizi zehirleme girişiminde bulunmasında AB’nin bu tür kararlarla gösterdiği tutumun payı büyüktür. Türkiye bundan cesaret almaktadır. Parlamentoda zaman zaman Kürt sorununa ilişkin çıkan kararlar ise Kürtleri oyalama ve vicdanı rahatlatma işlevinden başka bir anlam taşımamaktadır. Önderliğimizin zehirlenmesiyle ilgili AİHM’e yapılan başvurunun reddedilmesi, PKK ve Önderliğimiz konusunda Türkiye’ye verilen destek olmaktadır. Önderliğimizin belirttiği gibi Kürtlerin Avrupa’da karşılaştığı ve karşılaşacağı durum kar çıkar ilişkisinin buz gibi yüzüdür.

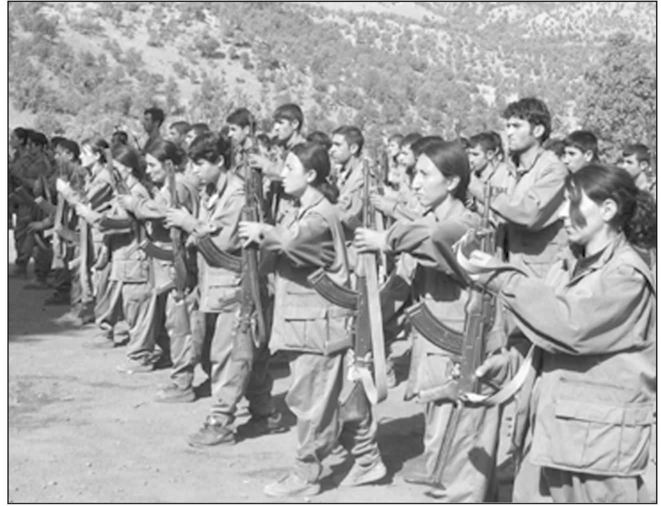
2006 yılı bizim açımızdan başarılı geçmiştir

Bizim açımızdan 2006 yılının başarılı geçtiği söylenebilir. Halk savunma güçlerimizin yürüttüğü meşru savunma direnişi ve serhildanlar üzerimizdeki birçok hesabı boşa çıkardığı gibi, Türkiye ve bölge siyasetinde etkili olmamızı sağladı. Önceki yıllarda KDP ve YNK önemli bir hamle yapmış durumdaydı. 2006’da tümden olmasa da milliyetçiliğin bu hamlesi belli düzeyde

durdurulmuştur. Hala Kürdistan'daki en büyük gücün hareketimiz olduğu gösterilmiştir. Önümüzdeki dönemde Türkiye ile mücadelemizi daha da yükseltmek ve bu temelde KDP ve YNK ile ilişkilerimizi sürdürmek bizim açımızdan olumlu sonuçlar verecektir. Türkiye'ye karşı yürüttüğümüz mücadeleyi engelleyen bir konuma düşmedikleri müddetçe bu ilişkilerin bizim açımızdan sürdürülüp geliştirilmek isteneceği açıktır. Önderliğimizin önerdiği ulusal birlik ve ulusal konferans politikasına bu güçleri zorlamak da tüm Kürdistan halkı açısından bu dönemin ihtiyacı olan gerekli bir adımdır. Bu konudaki çalışmalarımız devam etmektedir. KDP ve YNK ile ilişkileri bozan taraf biz olmadan kendi çizgimizi sürdürmek, politik doğrultumuz olacaktır.

Bütün Kürt siyasi gruplarının diğer parçalarda yürütülen özgürlük mücadelelerini dikkate alarak ortak politika yürütmeleri önemlidir. Bu politikalarla tüm parçalarda ve Türkiye'de sorunun siyasal demokratik çözümünü sağlama doğrultusunda çalışmaları ve gereken desteği vermeleri gerekmektedir. Güneyli güçlerin tüm parçaların imkanlarını kendi kazanımlarına feda ettirme yaklaşımının kabul edilmemesi gerektiği gibi, diğer parçaların Güney Kürdistan'daki halkımızın kazanımlarına sahip çıkması da önemlidir. Güney Kürdistan'da ortaya çıkan imkanların güvencesi başta Kuzey Kürdistan olmak üzere diğer parçalarda Kürt sorununun demokratik yollardan çözüme kavuşmasıdır. Dolayısıyla ancak bu çerçevede hareket ettiklerinde Güneyli güçlerin doğru politika izlemelerinden söz edilebilir. Güneyli güçlerin doğru politika izlemesi açısından halkımızın ve Kürt aydınlarının duyarlı olması, yanlış politikalara kayma eğilimi görüldüğünde gerekli tavrı koyması çok önemlidir.

Türkiye, Kerkük dayatmaları ve gerilim politikasıyla Güneyli Kürtleri bize karşı yanına çekmeyi hedeflemektedir. Yoksa Türkiye de Kerkük taleplerinin gerçekçi olmadığını bilmektedir. Türkiye'nin yapmak istediği Kerkük'e girmek değil Kerkük'ü karıştırarak referandumu engellemektir. Zaten şimdiden her gün bu yönlü tehditler savurmaktadırlar. Referandum olursa Kerkük'ün karışacağı propagandasını yoğun olarak sürdürmektedirler. Kerkük konusunda Arap dünyası ve İran'ın desteğini de almışlardır. Buna güvenerek Kerkük'te referandum yapılmayacağı iddia etmektedirler. Bu iddiada belli bir gerçeklik payı da vardır. ABD'nin sünni Arap devletlerin baskısıyla bu konuda bir tereddüde girdiği görülmektedir. Bu nedenle ABD'nin ve KDP'nin PKK'yi pazarlık konusu yaparak hem referandum yaptırma hem de Türkiye'nin Güney Kürdistan federasyonuna yaklaşımını değiştirme içine girmeleri ihtimal dışı tutulmamalıdır. ABD'nin Türkiye'yi Ortadoğu politikasında değerlendirmek istediği düşünüldüğünde bu politik ilişkilerin ve süreçlerin yakından takip edilip gerekli tedbirlerin alınması mücadelemiz açısından önemli olmaktadır.

Ateşkes taktik amaçlı değil çözüm için ilan edildi

2006 yılındaki halk savunma kuvvetlerinin meşru savunması ve serhildanlar birçok alanda yeni bir siyasal durum ortaya çıkarmıştır. 2005 yılında üzerimizde tasfiye planı yapan devlet ve hükümet Gemlik yürüyüşü ve Şemdinli serhildanı ile başlayan, Newroz ve sonrasında zirveleşen serhildanlarla birlikte siyasi ve ekonomik çıkmazla karşı karşıya geldiler. Mücadelemizin gelişmesiyle birlikte muhalif güçler AKP'yi siyasi olarak sıkıştırmaya başladılar. AKP mücadelemiz karşısında her gün siyasi olarak gerileme yaşamaktaydı. Bu nedenle çeşitli yollardan ulaşarak eylemleri durdurmamızı istiyorlardı. Öte yandan mücadelemiz Türkiye'nin siyasi, ekonomik, sosyal dengelerini sarstığından aydın çevreler ve çeşitli sivil toplum örgütleri de benzer isteklerini dile getiriyorlardı. Bunların yanında ekonomik çevreler Kürt sorunun çözümsüzlüğünün kendileri açısından yarattığı olumsuzluğun farkındaydılar. Kürt sorununda çeşitli zamanlarda çözüm önerilerini dile getiriyorlardı. Bazı siyasi çevreler asker ve sivil bürokratlar da Ortadoğu'nun yeni siyasal dengelerin oluşma sürecinde Kürt sorununun çözümsüzlüğünün Türkiye'yi bölgede etkisiz ve inisiyatifsiz hale getirdiğini düşünerek arayış içine girmişlerdir. Bu süreçte devlet içinden bir ateşkesin yapılmasının çözüm isteyen güçlerin elini güçlendireceğini belirterek başvuranlar olmuştur.

Meşru savunma mücadelemiz ve serhildanların gelişmesiyle birlikte ABD ile Türkiye arasında sorunlar çıkmaya başladı. Türkiye kamuoyunda ABD PKK'nin üzerine gitmiyor denilerek ABD karşıtlığı geliştirildi. ABD Türkiye'yle yaşadığı gerilimin artmaması açısından 15 Ağustos'ta silah bırakma çağrısında bulundu. Bu çağrının yanında ABD'nin KDP ve YNK üzerinden 'PKK'nin eylemleri Türkiye ile ilişkilerimizi zorluyor bu nedenle PKK'nin ateşkes yapması sizlerinde yararınadır' biçiminde telkinlerde bulunduğunu düşünmek yanlış olmayacaktır. KDP ve YNK' de bir ateşkes durumunun Türkiye ve ABD üzerinde siyasi pozisyonlarının güçleneceğini düşünmüşlerdir. KDP'nin açık olmasa da bir ateşkes yapılması eğilimini yansıttığı bir süreçte Türkiye'de devlet içinden gelen bu yönlü talepler Önderliğimize iletilmiştir. Bu dönemde bir ateşkes yapıldığı taktirde bizim açımızdan da siyasi kazanım yaratacak siyasi koşullar ortaya çıkmıştı. Öte yandan meşru savunmamızın ve genel olarak mücadelemizin yükseldiği bir süreçte böyle bir ateşkes bize daha fazla itibar kazandırarak olası bir mücadele döneminde bizim daha

"Ateşkes bizim açımızdan olumlu ve yerinde atılmış bir adımdır. İlk başlarda içeride ve dışarıda olumlu bir siyasal etki yaratmıştır. Ancak inkarcı sömürgeci güçler karşı propagandayı arttırıp bir siyasal hamle yapmaya yönelerek ortaya çıkan olumlu etkiyi kırmaya başlamışlardır, 'hatta ateşkes yetmez silah bırakılmalıdır' yaklaşımını hakim kılmak için büyük çaba göstermişlerdir. Bazı çevreler üzerinde de bu yönlü etkide bulunulmuştur"

güçlü bir pozisyonda hareket etmemizi beraberinde getirecekti. Tabii ki biz ateşkesi bir taktik değil, çözüm için ilan ettik. Ancak Türkiye bir karşılık vermediği taktirde bu adımımızın getirilerini önümüzdeki mücadele döneminde değerlendirmemiz de doğaldır. Önderliğimiz zaten koşullar olursa bir ateşkesin olabileceğini birkaç defa avukatları ile görüşmesinde dile getirmişti. Devlet içinden gelen talepler iletildiğinde Önderliğimiz siyasal durumu da dikkate alarak ateşkesi uygun gördü; hareketimizin yetkili organları da toplanarak bunu pratikleştirdi.

Ateşkes bizim açımızdan olumlu ve yerinde atılmış bir adımdır. İlk başlarda içerde ve dışarıda olumlu bir siyasal etki yaratmıştır. Ancak inkarcı sömürgeci güçler karşı propagandayı arttırıp bir siyasal hamle yapmaya yönelerek ortaya çıkan olumlu etkiyi kırmaya başlamışlardır, 'hatta ateşkes yetmez silah bırakılmalıdır' yaklaşımını hakim kılmak için büyük çaba göstermişlerdir. Bazı çevreler üzerinde de bu yönlü etkide bulunulmuştur.

Ateşkesin kalıcı barışla sonuçlanması zor görülmektedir

Bu süreçte önemli görülebilecek açılımlar Mehmet Ağar liderliğindeki DYP, dokuzuncu Cumhurbaşkanı Kenan Evren ve Emre Taner müsteşarlığındaki MİT'ten geldi. Mehmet Ağar ve Kenan Evren'in bize karşı inkarı politikayı savunan ve uygulayan kişilikler olduğu bilinmektedir. Eğer inkar ve imha siyasetinde başarılı olacaklarına inansalardı hiç kuşkusuz Mehmet Ağar ve Kenan Evren de klasik inkarcı politikalarda ısrarlarını sürdürürlerdi. Ancak yaşadıkları büyük deneyim onlarda eski yöntemlerle bu sorunun çözülmeyeceği kanaatini oluşturmuştur. Tüm bu yaklaşımlar arasında bir paralellik bulunmaktadır. Bu çevreler Türkiye'nin geçtiği kritik siyasal süreçte Kürt sorunun çözümsüzlüğünün Türkiye'ye pahalıya mal olacağını düşünmekte, çatışmaları durduracak asgari bir çözüm önermektedirler. Belli yönleriyle Önderliğimizin ortaya koyduğu siyasal yaklaşım ve Türkiye için öngördüğü tehlikeleri kendi bakışları ve çözüm yaklaşımları çerçevesinde kavradıkları söylenebilir. Bu nedenle yaklaşımları Önderliğimiz ve hareketimiz tarafından olumlu karşılanmıştır. Ancak çözüm istemeyen güçlerin hala etkili oldukları söylenebilir. CHP lideri Türkiye'nin Mussolini'si olarak şovenist milliyetçiliğini körüklemekte Kürt sorununun demokratik çözümü için çalışan her çevreye saldırmaktadır. Yeni İttihatçılar ve Kızılelmacılar inkarcı politikanın sürdürülerek Kürt halkının eritilmesi ve yok edilmesini stratejik bir hedef olarak önlerine koymuşlardır. Bu konuda sonuna kadar yürüyeceklerini göstermektedirler. Her tarafta şovenist milliyetçi grupların oluşturulması, kitlesel bir faşizm yaratılması devlet içinden beslenen bu politikalarla yakından bir bağı vardır. Görünen odur ki, demokratik siyasal çözüm imkanları sınırlıdır. Dolayısıyla bir ateşkesin kalıcı barışla sonuçlanması zor görülmektedir.

Bu eğilimlerden de ortaya çıktığı gibi Türkiye Kürt sorunu konusun da bir yol ayrımına gelmiştir. Artık dünyanın ve bölgenin siyasal durumu, Kürt halkının özgürlük ve demokrasi mücadelesinin geldiği düzey Kürt sorununun mevcut çözümsüzlük ve tıkanmış durumunun sürdürülmesine imkan vermemektedir. Bu gerçeklik hem Türkiye hem de Kürt halkı açısından doğrudur. İşte bu nedenle bazıları kimi adımlarla bu sorunu çözelim derken bazıları da "mevcut durum eskisi gibi sürdürülemez ancak bu durumu aşmanın yolu Kürt özgürlük hareketini ezmek ve Kürt halkını sindirmektir" biçiminde bir politikayı benimsemişlerdir. Bu çevreler Kürt halkını sindirmek için soykırım da dahil her türlü yolun mubah ve hakları olduğunu düşünmektedirler. Bunun için bu çevreler uluslararası ve bölgesel imkanları araştırarak inkarcı ve imhacı uygulamalarına imkan ve fırsat veren zamanlama da harekete geçmeyi önlerine koydukları gibi kitlesel faşist bir taban oluşturarak bu uygulamalarını toplumsal bir destekle gerçekleştirmek istemektedirler. Önderliğimizi zehirleme girişimini planlayanlar ve bu saldırının arkasında olanlar bu çevrelerdir. Bu faşist inkarcı çevreler bir taraftan Önderliğimizi katletme, bir taraftan meşru savunma güçlerimizi ezme, diğer taraftan ise halkımızı her türlü baskı ve zulüm yöntemiyle katlederek Kürt sorunununundan kurtulmayı düşünüyorlar. Kesin ve temiz çözüm diye adlandırdıkları bu uygulamanın merkezine de Önderliğimizi zehirlemeyi koymuşlardır. Kürt iradesinin kırılmasının temel dayanağının Önderlik olduğunu görmektedirler.

Önderliğimize saldırı tüm Kürt halkına saldırıdır

Bu inkarcı güçlerin Önderliğimizi zehirleme ve her türlü katliamı göze alarak Kürt halkına yönelik saldırı planlarını devreye koymasının arkasında uluslararası güçlerin durumundan alınan cesaretin olduğu açıktır. Bunlara göre böyle bir bastırma girişimi durununda uluslararası güçlerin bazı protestolar ve yaptırımlar yapmaktan ileri gidemeyeceğini, daha sonra Türkiye'nin öneminden dolayı bunların unutulup normal bir siyasal ilişki durumuna kavuşulacağını hesaplamaktadırlar. Daha doğrusu Ermeni soykırımı, Kürt isyanlarının bastırılması ve çeşitli zamanlardaki siyasal baskılara gösterilen tepkiler gibi zamanla son Kürt özgürlük hareketinin bastırılmasının da unutulacağını düşünmektedirler. Bu hesaplarının ne kadar tutup tutmayacağı ayrı bir değerlendirme konusudur. Ancak böyle bir uğursuz bastırma konseptine sahip çevrelerin bulunduğunu halkımız ve tüm yurtseverler bilmek durumundadır. Dolayısıyla Önderliğimize saldırı tüm Kürt halkına saldırıdır.

Önderliğimizin statükocu çevreler olarak tanımladığı AKP hükümeti ise tamamen faydacı bir politika izleyerek ne Türkiye'nin geleceğini ne de Kürt sorununun çözümünü düşünen bir pozisyondadır. Önderliğimizin zehirlenme girişiminde hükümet kararının da bulunup bulunmadığını şimdiden söylemek erkendir. Ancak 80 yıldır islamcı kesimlerin siyasal ve ekonomik alandan dışlanmasının getirdiği açgözlülükle iktidarımı dört yıl daha sürdüreyim, siyasi ve ekonomik olarak palazlanayım yaklaşımı dışında bir şey düşünmemektedirler. Dolayısıyla Önderliğimizin dediği gibi kendilerinin iktidarının kabul edilmesi koşuluyla Kürt sorununda muhafazakar ve statükocu rolü oynayan aktör durumundadırlar.

Sorunun demokratik yollarla çözümünü isteyen önemli bir potansiyel varsa da bunun tam olarak kendini örgütlediği, güce dönüştürdüğü söylenemez. Bu çerçevede aydınların inisiyatifinde gerçekleştirilen konferans önemlidir. Ancak bu tür çabaların daha da geliştirilerek somut projelere dönüştürme ihtiyacı vardır. Bu çevreler Kürt sorununun barışçıl demokratik çözümünün mimarı ve güvencesi olan Önderliğimizin zehirlenmesi girişimine yeterince tavır koymamaları Türkiye'nin barışa ulaşması konusundaki bilinçlerinin zayıf olduğunu göstermektedir. Bu konferansa katılan tüm katılımcıların böyle bir yaklaşım içinde olduğunu düşünmüyoruz. Barış ve Kürt sorununun demokratik çözümü konusunda daha bilinçli ve kararlı kesimler de vardır. Ancak genel duruma bakıldığında bu çevrelerin yeterince etkili olamadıkları görülmektedir.

Çözüm için adım atılmazsa ateşkesin uzaması söz konusu olmaz

Cumhurbaşkanlığı seçimlerinin Türkiye'yi sürüklediği gergin ortamda ne tür dengelerin ortaya çıkacağı belirsizdir. Seçim öncesi süreçte köklü adımların atılmasını beklememek gerekir. Hatta genel seçim öncesi 'Türkiye Barışını Arıyor Konferansı'na katılan çevrelerin bu gerçeklikten hareketle genel seçimlerin sonrasına kadar ateşkesin devam ettirilmesini isteyecekleri görülmektedir. Bu tür taleplere olumlu yaklaşılması gelinen aşamada bize herhangi bir artı kazandırması söz konusu olamaz. Önderliğimize cinayet teşebbüsünde bulunularak saldırıların arttırıldığı bir dönemde Önderliğimizin sağlığının güvenceye alınmadığı ve ateşkese hiçbir cevap verilmediği bir dönemde mücadelesiz kalmak bizim açımızdan bekle gör durumu ortaya çıkararak tehlikelerle karşılaşmamızı beraberinde getirecektir. Dolayısıyla bir çözüm ortaya çıkmadığı taktirde mücadelenin geliştirilerek Türkiye'de, bölgede ve uluslararası alanda her gücün tutumunun ortaya çıkmasının erkenden sağlamak bizim açımızdan önemli veriler olacaktır.

Öte yandan ateşkesten yararlanarak iktidara gelecek bir AKP'nin Kürt sorununu çözeceği beklenmemelidir. Hatta 1920'lerde kurulan devletin siyasal kimyası değişeceğinden klasik asker sivil bürokratlar ne pahasına olursa olsun AKP'nin Türkiye'de Kürt sorununun çözümünde adım atmasına izin vermezler. Kaldı ki, AKP'nin Kürt sorununu çözme gibi bir çizgisi yoktur. AKP'nin yapacağı Güney Kürdistan Federasyonu'nu kabul edip Güneyli güçlerle ilişkileri geliştirip hareketimizi tasfiye etmek için Güneyli güçleri kullanmak olacaktır. Güneyli güçler de bir AKP iktidarını kendi pozisyonlarını kabul ettirmede tercih edilir görerek böyle bir ilişki geliştirecekleri beklenmelidir. Yalnız ABD değil AKP de önümüzdeki dönemde Güneyli güçler aracılığıyla ateşkesin uzatılmasını isteyebilir. Bizim açımızdan Önderliğimizin sağlığı güvenceye alınmadığı ve Kürt sorununun çözümünde adım atılma yaklaşımı ortaya çıkmadığı taktirde ateşkesin Cumhurbaşkanlığı seçiminden sonra uzatılmasının söz konusu olmayacağı açıktır.

Ateşkesten sonra kurum ve örgütlerimizin duruşlarında ciddi yetersizlikler yaşanmıştır. Genel anlamda kurum ve örgütlerimizin duruşları, devrimci ve mücadeleci yanlarında zayıflıklar görülmektedir. Bu açıdan bütün kurumlarımızın örgütsel ve devrimci demokratik çizgiye gelmesi gerekiyor. Yaşam ve örgüt anlayışında sağa, reformist bir çizgiye kayma görülmektedir. Genel olarak hep tartışan ama pratikleşemeyen bir tarz hakimdir. Bu açıdan 2006 yılında esas olarak gerçekleştirilen serhildanların yarattığı etki üzerinden yıl geçirilmiştir. Kurumlarımızda ve örgütlerimizde çalışan kadrolarımıza mücadele ruhu kazandırmada zayıflıklar yaşanmaktadır. Mücadele yerine kim kimle nasıl ilişkilenecek, kurumlar nasıl oluşturulacak konuları üzerinden zaman tüketilmektedir. Mücadeleci çalışma ve örgütlenme yerine sadece kendi alanıyla ilgilenen sivil toplumcu bir duruş demokrasinin gereğiymiş gibi meşrulaştırılmaya çalışılmaktadır. Hatta demokratik konfederalizm buymuş gibi Önderliğimizin mücadele ve özgürlüğü koşullayan komünal ruhlu demokratik duruşu saptırmaya ve sistem içi bir mücadele çizgisine indirgenmeye kadar götürülmektedir. Önderliğimizin zehirlenmesinin duyulduğu sürece kadarki tutum ve pratiklerde bu yönlü bir zayıflığın var olduğunu söylemek durumundayız.

Diğer parçaların da bu ateşkes sürecini yeterince sahiplenmemesinin altında ateşkesin sonuçlarının ve Kuzey Kürdistan'da mücadelenin gelişerek Kürt sorununun demokratik çözümünün sağlanmasının, genel olarak tüm parçalarda sorunun çözümünü sağlayacağı perspektifden yoksunluk vardır. Dar ve yerelci bir yaklaşımla bu konuda kendisini sorumlu görmede zayıflıklar yaşamıştır. Avrupa da hem halk ha-

reketi açısından hem de diplomatik faaliyetler açısından bu sürece dinamik olarak katılamamıştır. Önderliğimize karşı zehirleme girişimiyle birlikte halkımıza ve özgürlük hareketine sistemli bir imha saldırısının yapılması ortamında bu tür zayıflıklar kabul edilemez. Önderliğimizin yaşamının ve Kürt halkının varlığının tehlikede olduğu böyle bir dönemde örgütler, kurumlar, kadrolar birbirini idare ederek bu sürecin sorumluluklarını taşıyamaz. Dolayısıyla bu zayıflıkların hiç zaman kaybetmeden aşılarak konfederalizm sistemi çerçevesinde bir birini tamamlamanın ve bunun yaratacağı sinerjiyle mücadelenin geliştirilmesinin sağlanması gerekmektedir.

2007 Newrozu tamamen bir Önderlik Newrozu olmuştur

2007 Newrozu halkımızın inkarcı-imhacı güçlerin saldırısına ve Önderliğimizin zehirlenmesine verilmiş güçlü bir cevap olmuştur. Newroz öncesi yoğun tutuklamalar yapılması ve basının susturulmasına rağmen Newroz meydanlarında milyonlarca toplanan halkımız hem taleplerini hem de siyasi programını açık biçimde ortaya koymuştur. Tek ses ve tek yürek olarak Önderliğimizin sağlığa kavuşturulması bu Newroz'a damgasını vurmuştur. Diğer Newrozlarda da Önderliğimize güçlü bir sahiplenme olmuştu, ancak 2007 Newrozu tamamen bir Önderlik Newroz'u olarak geçmiştir. Halkımız Newroz'da yıllık halk kongresini yapmış, bu kongrede Önderliğinin kim olduğunu bir daha herkese duyurmuş, Kürt sorunun da demokratik özerklik çerçevesinde çözülmesini istemiştir. 2007 Newrozu halkımızın süreci bilince çıkardığını ve Önderliğimizin zehirlenmesinin ne anlama geldiğini çok iyi gördüğünü göstermiştir. Önderliğimizin zehirlenmesinin yalnız Kürt halkının zehirlenmesi olarak değil iki halkın kardeşlik içinde demokratik birlik çerçevesinde yaşamasının da zehirlenmesi olduğunu dile getirmiştir. Eğer bu zehirlenmenin önüne geçilmezse her türlü mücadelesinin meşru olacağını ve bunun Türkiye için bir Irak'laşma olacağı konusundaki uyarısını yapmıştır.

Türkiye'de halkımızın mücadele iradesi ve siyasi tutumunun güçlü olarak ortaya konulması biçiminde geçen 2007 Newrozu özellikle Güneybatı Kürdistan'da Önderliğine sahiplenme ve siyasi iradesini ortaya koyması anlamında bir patlama biçiminde gerçekleşmiştir. Güneybatı Kürdistan halkı Önderliğimizin kendilerine verdiği emeğin değerini bilerek Önderliğine sahiplenmenin örnek tutumunu ortaya koymuştur. Bu gerçeklik Önderliğimizin belirttiği gibi *"bizim yaptıklarımızı zalim bir tanrı bile unutamaz"* değerlendirmesinin ne kadar doğru olduğunu göstermiştir. Zalim bir tanrının unutamayacağı çalışmaları tabii ki Güneybatı Kürdistan'lı vefalı ve fedakar halkımız en üst düzeyde sahiplenecekti. Güneybatı Kürdistan'daki Newroz fotoğrafının anlamı budur.

Halkımızın Önderliğe en yüksek düzeyde sahiplenmesine rağmen Türk devletinin Önderliğimizin sağlığı konusunda duyarsız ve sorumsuz yaklaşması halkımıza ve hareketimize nasıl yaklaşıldığının kanıtıdır. Kürt halkı en yüksek düzeyde bile demokratik iradesini ortaya koysa bunun Türkiye için bir anlamı yoktur. Kürtlerin ne demokratik iradesi ne başka bir iradesi Türkiye için dikkate alınacak değerdedir. Bu gerçeklik başlı başına Kürt halkının en küçük kazanımının bile büyük bir mücadele ve yoğun bir fedakarlıkla gerçekleşebileceğini göstermektedir. Newroz halkımızın öfkesinin son haddine geldiğini ve mücadelesini her biçimde yürütme gücü olduğunu bir daha dost ve düşmana duyurmuştur.

İnkar ve imhacı güçlerin bir konsept ve planlama çerçevesinde hareketimizi ve halkımızı yok etme saldırısı başlattıkları açıktır. Bu saldırının çözüm imkanlarının arttığı bir dönemde çözüm seçeneğini ve bunun aktörlerini yok etmeye yönelik olduğu görülmelidir. İnkarcı ve imhacı güçler nasıl ki mevcut durumun böyle gidemeyeceğini, eğer müdahale edilmezse Kürt halkını inkar eden politikaların başarısızlığa uğrayarak Kürt sorununun demokratik çözümünün ortaya çıkacağını görerek saldırılarını arttırmışsa özgürlük hareketini yürüten güçlerin de artık eski tarz ve tempoyla mücadelenin yürümeyeceğini görmeleri ve her alanda mücadeleye hamle yaptıracak bir dönem başlatmaları gerekmektedir. Eski tarz ve tempoyla mücadeleyi sürdürmek, ve yine tasfiyeci provokasyonun örgüt ve kadro duruşunda yarattığı olumsuzlukları aşmamak yapılan saldırılar dikkate alındığında örgütümüzü büyük tehlikelerle karşı karşıya getirir. Dolayısıyla örgüt ve kadro duruşunda ciddi düzeltmeler yapmak, tarzımızı yetkinleştirip, tempomuzu artırarak saldırıları boşa çıkaracak bir mücadele düzeyinin ortaya çıkarılması olmazsa olmaz bir zorunluluk haline gelmiştir. Ancak böyle bir mücadele tarzı ve etkinliğiyle Önderliğimizi sağlığına kavuşturabilir, halkımıza yönelik inkar ve imha siyasetini püskürterek Kürt sorununun demokratik çözümünü sağlatabiliriz.

Ateşkesin akıbeti bugünden belli olmuştur dersek yanılmayız. Tabii ki Nisan ayında yürüteceğimiz mücadeleyle Önderliğimizi sağlığına kavuşturma, ateşkesi de bir demokratik çözümle sonuçlandırmayı hedefleyeceğiz. Demokratik mücadele gücümüzü bunun için kullanacağız. Ancak Türkiye'deki gerici şoven dalga, bastırma konsepti ve üzerimizdeki siyasi hesaplar düşünüldüğünde güçlü bir meşru savunma hamlesine hazırlanmamız ve demokratik serhildan gücümüzü de daha aktif ve radikal biçimde kullanmamız önümüzdeki dönemin mücadele karakteri olacaktır.

Önderliğin sağlığı sağlığımız yaşamı yaşamımızdır

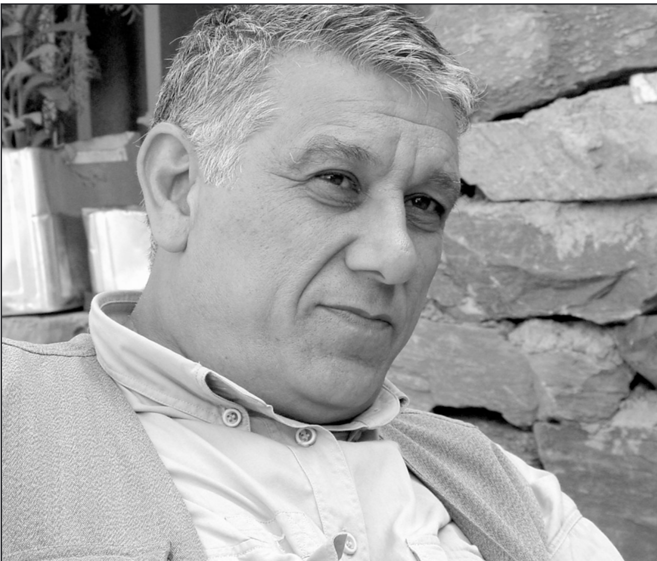
"Önümüzdeki günler Kürt halkı ve dostları açısından tarihi bir sınav günüdür. Özgürlüğe ve demokrasiye layık olup olmadığımız bugünlerde göstereceğimiz tutumla belli olacaktır. Eğer bu sınavdan başarıyla çıkılırsa, tarihe karşı görev yerine getirilmiş olacaktır. Başarısız kalınırsa, suçlu duruma düşülecektir. Apocu hareket olarak da biz bunu değerlendireceğiz, herkesin geliştirdiği tutuma göre tutum geliştireceğiz. Bunun da çok iyi anlaşılması gerekir. Kürtler için bir onur savaşı söz konusudur. Bu onur savaşı aynı zamanda özgürlüğünü gerçekleştirme savaşıdır. Özgürlük ve onur birbirine bağlı olgulardır, biri olmadan diğeri olamaz. Özgürlük ve onuru kurtarmak da Önder Apo'nun yaşamını kurtarmaktan geçmektedir"

KKK Yürütme Konseyi Üyesi Cemil Bayık ile yapılan röportaj

Serxwebûn: *Komplonun baş mimarı ABD'nin yetkili ağızlarının daha önceden itiraf ettikleri aşamalı bir komplo süreci söz konusuydu. Önder Apo'nun esaretiyle başlayan bu sürecin ağırlıklı özü, ideolojik ve siyasal diyebileceğimiz bir içerik taşıyordu. Değişen ya da değişmeyen neydi ki fiziki imha girişimi devreye konuldu?*

Cemil Bayık: Uluslararası komplonun iki esas nedeni var. Birincisi, Kürt sorununun uluslararası bir sorun olmasıdır. İkincisi de Önder Apo'nun Kürdistan'da yeni bir zihniyet ve ona dayalı yeni bir hareketi geliştirmiş olmasıdır. Bu iki nedenden ötürü uluslararası komplo geliştirilmiştir. Dikkat edilirse Apocu hareket geliştikçe bu harekete yönelik komplo da buna paralel olarak kapsamlılaşmıştır. Apocu harekete ve Önder Apo'ya yönelik komplo yeni bir şey değildir. Bu hareket doğduğu günden beri komplolarla boğuşarak bugüne gelmiştir. Hareket daha Türkiye sınırları içerisindeyken komplolarla karşılaşmıştır. Bu komploların düzeyi de hareketin o günkü siyasi etkisi çerçevesindeydi. Ama hareket ulusal, hatta bölgesel düzeyi aşıp uluslararası düzey kazandıkça, Önder Apo ve Apocu harekete karşı komplolar da buna paralel olarak ulusal ve bölgesel düzeyi aşarak, uluslararası bir nitelik kazanmıştır. Bunun nedeni de belirttiğim gibi o iki esas etkenden ötürüdür.

Özellikle uluslararası komplo 1990 sürecinde giderek daha da belirgin hal kazanmıştır. 1992'lere gelindiğinde, bu hareket Kürdistan'ın bütün parçalarında ve yurtdışında oldukça gelişen, etkileyen, ulusal demokratik bir ruh ve birlik yaratan bir düzeye gelmiştir. Neredeyse Kürdistan'a tümüyle egemen olan bir hareket olmuştur. Hareketin ulaştığı bu düzey, ideolojik, felsefi, siyasal, örgütsel, kültürel, askeri olarak Kürdistan'da birçok gelişmeyi ortaya çıkarmıştır. Kürdistan'ın bölünmesine ve parçalanmasına, yine Kürt'ün imhası ve inkarına dayalı oluşturulan sistem bu gelişme karşısında oldukça zorlanmıştır. Kürdistan'ın parçalanması üzerine kurulan bu sisteme dayalı olarak yaşayan bütün güçler bu gelişmeden oldukça rahatsız olmuşlardır. Birçok gücün Kürdistan'da yıllarca yaptıkları siyasal yatırımlar, tehlikeyle karşı karşıya gelmiştir. Kürdistan'ın parçalanmasını ve Kürt sorununun inkarı ve imhasına dayalı oluşturulan sistemin ve buna dayalı oluşturulan dengelerin giderek tehlikeli bir hal aldığını gören bu güçler, bu sürece müdahale etme gereğini duymuşlardır. Bu gelişmelerin önü mutlaka alınmalı ve tıkatmaya uğratılmalıdır, aksi halde Kürdistan'ın bölünmesi ve egemen güçler boyunduruğunda kalması üzerine kurulu sistem darbe yiyecektir, dengeler alt üst olacaktır.

1992 yılında Güneyli güçlerin içinde olduğu imha savaşı bunu önlemek için gerçekleştirilmiştir. Bununla istedikleri sonucu alamayanlar, 1998 yılında başlattıkları uluslararası komployla Önderliğimiz şahsında harekete ağır bir darbe vurup tasfiye etmeyi hedeflemişlerdir. Bununla da hareketin iradesini kırma ve teslim almaya yönelik bir adım atılmıştır. Önder Apo'nun uluslararası güçlerce –ki ABD bunu organize etmişti– esir alınıp İmralı'ya getirilmesinin amacı, hareketi Kürt sorununda çözüm gücü olmaktan çıkarmaya yönelikti.

Önder Apo İmralı'ya alınıp orda kurulan sistem içinde tutularak, örgüt ve halkla bağı kesilmek, ideolojik, örgütsel, siyasal ve felsefi üretiminin önüne

geçilmek istenmiştir. Geliştirdikleri İmralı sistemiyle rehin tuttukları Önderliği teslim almayı hedeflemişlerdir. Bu temelde halkın ve hareketin iradesini kırmayı amaçlamışlardır. Bunun yoğun çabasını sürdürmüşlerdir. Önderlik buna karşı büyük bir direnişle kendini yeniden etkili hale getirip, bu çabaları boşa çıkarmıştır. Bu tarzla sonuç alamayacaklarını gören uluslararası güçler, bu sefer geliştirdikleri Apo'ya özel yasalarla –bunlar tamamen hukuk dışı, adalet dışı, vicdan dışı yasalardır– Önderliğe yaşamı çekilmez kılmak istemişlerdir. Bu tarzla Önderliği intihara sürüklemeyi esas alan bir politika ve uygulama geliştirmişlerdir. Önder Apo buna karşı direnerek komplocuları bu defa da başarısızlığa uğratıp Kürt halkına, bölge halklarına ve insanlığa karşı duyduğu sorumluluklarının gereklerini yerine getirmenin çabasını bütün olumsuz koşullarına rağmen ciddiyetle yerine getirmeye çalışınca, şimdiye kadar İmralı sistemi çerçevesinde uyguladıkları bütün yöntemlerinin sonuç veremeyeceğini görerek fiziki olarak ortadan kaldırmayı hedeflemişlerdir.

Uluslararası komplonun hedefi Apocu hareketi çözüm gücü olmaktan çıkarmaktır

Uluslararası komplo Önder Apo'yu fiziki olarak imhayı bu son dönemde gündeme getirmedi. Kesinlikle böylesi bir yanılgıya düşmemek gerekir. Bazı çevreler, Önder Apo esir alınıp Türkiye'ye teslim edildiğinde, güya Türkiye'ye Önder Apo'nun idam edilmemesi ve Kürt sorununda belli bir çözümün geliştirilmesi gerektiği konusunda uyarıldığını söylemektedirler. Bu doğru değildir, bir çarpıtmadır. Bu tarz bir söylem bazı çevreleri de etkiliyor. İçimizde çıkan tasfiyeciler de böyle bir şeyi yayarak uluslararası komployu yumuşatmak istemişlerdir. Uluslararası komplo aşamalı geliştirilirken, bu komplonun hedefi bu hareketi çözüm gücü olmaktan çıkarmaktır. Bu çizginin, bu Önderliğin, bu hareketin gücünü kırmak, Kürtler üzerindeki etkisini ortadan kaldırmaktır. Kürtleri bu Önderliğin, bu hareketin etkisinden ve denetiminden çıkarmaktır. Komplonun tümüyle amacı budur. İlk önce 3 Ekim 1992'de Güneyli güçleri de kullanarak Özgürlük hareketimize saldırtıp yarattığı büyük gelişmenin önünü alma, ardından ikinci bir hamle ile tümüyle darbe vurup bu hareketi çözüm gücü olmaktan çıkarma planlaması yapmışlardır. Hareketimizi tümden tasfiye etmeyi hedeflemişlerdir. Bu hareket tümden tasfiye edilmeden çözüm gücü olmaktan çıkarılamayacağını bilmektedirler. Bu hareketi imha etmeden, nasıl Kürt halkını bu hareketin denetiminden çıkaracaklar?

Önder Apo'nun imhası öncelikle ideolojik, siyasal ve örgütsel olarak düşünülmüştür. Planlandığı gibi bu gerçekleştirilemediğinden fiziki imha gündemleştirilmiştir. Aslında Türkiye'nin Önderliği idam edeceğini düşünmüşlerdir. İdamın gerçekleşmemesi herhangi bir dış telkinden değil, Türkiye'nin Kürt halkının Önderliğe bağlılığlı karşısında böyle bir uygulamanın sonuçlarını kaldıramayacağını düşünmesi nedeniyledir. Önder Apo'nun konumu dikkate alındığında, ister ideolojik, siyasal ve örgütsel imha olsun, ister fiziki imha olsun, bunlar herhangi bir farklı bir amacı ve uygulamayı ifade etmiyor. Yani bu uygulamalar farklı şeyler olmuyor. İdeolojik, siyasal ve örgütsel imha fiziki imhadan daha tehlikeli bir imhadır. Bu başarılamadığı için fiziki imha esas alınmıştır.

"Önder Apo'nun imhası öncelikle ideolojik, siyasal ve örgütsel olarak düşünülmüştür. Planlandığı gibi bu gerçekleştirilemediğinden fiziki imha gündemleştirilmiştir. Aslında Türkiye'nin Önderliği idam edeceğini düşünmüşlerdir. İdamın gerçekleşmemesi herhangi bir dış telkinden değil, Türkiye'nin Kürt halkının Önderliğe bağlılığlı karşısında böyle bir uygulamanın sonuçlarını kaldıramayacağını düşünmesi nedeniyledir"

Daha başından itibaren Önderliğin imhasının hedeflenmesi söz konusudur. Önderliğimiz bu temelde yüzyıla yayılacak bir Kürt-Türk savaşının gerçekleşmesinin hedeflendiğini çeşitli defalar belirtmiştir. Dolayısıyla sadece son zehir olayıyla imha gündemleştirilmemiştir. Bunun böyle net anlaşılması gerekir. Bu zehir olayıyla, kimyasal zehirlemeyle yavaş yavaş öldürme, bu tarzda intikam alma; ideolojik, siyasal ve örgütsel ölüm gerçekleştirilemediği için pratiğe sokulmuştur. Uluslararası komplocu güçlerle Türkiye'nin çıkarını düşünmeyen, dolayısıyla uluslararası komplocu güçlerin planının bir parçası haline gelen inkarcı şoven çevrelerin komployu vardırdığı en son aşamadır. Böyle bir yola başvurması daha önceki uygulamaların başarısızlığının sonucudur. İmralı sistemi ile uygulanan tüm yöntemler başarıya ulaşmayıp, Önderliğimiz ve hareketimiz Ortadoğu politikasında yeniden yerini alarak birçok gücün politikalarını ve çıkarlarını etkilemeye başlayınca, son olarak çareyi fiziki imhada bulmuşlardır. Yapılan budur.

Avrupa Kürt halkına karşı ağır bir tarihi suç işlemiştir

– AB Komisyonu'nun yeniden yargılama yönündeki tavrı, kadrolara yönelik müdahale, avukatların zehirlenme girişimine yönelik "ihtiyati tedbir" talebinin reddi gibi hukuki ve polisiye yaklaşımları siyasal olarak okuduğumuzda, AB'nin Önderliğe ve harekete karşı girişilen yönelimden habersiz olmadığını, bunu beslediğini ve ön açtığını söyleyebilir miyiz?

– Avrupa başından beri bu komplonun içindedir. Eğer Önder Apo'ya, Apocu harekete ve bunların şahsında Kürt halkına hukuk dışı ve ahlaksızca bir komplo geliştirilmişse, bunda Avrupa'nın rolü belirleyicidir.

Bir kere Avrupa'nın tarihsel olarak, siyasal olarak, ahlaki olarak Kürt sorunun yaratılmasında ve bu sorunun bugüne kadar çözümlenmemesinde ve ortaya çıkan bütün katliam, acı ve işkencelerde rolü esastır. Çünkü Kür-

distan'ı parçalayan, her bir parçayı sömürgeci gücün denetimine veren, bu tarzda oluşturdukları uluslararası sistemde Kürtlere yer vermeyen, Kürtleri dışlayan, Kürtleri bu tarzda inkar ve imha eden sistem içine sokan Avrupa'nın kendisidir. Sömürgeci güçlerin yaptığı, denetimleri altına bırakılan Kürtler üzerinde sistemin öngördüğü politikayı pratikte uygulamak olmuştur. Bu nedenle Kürtler üzerinde uygulanan işkence ve katliamlarda, yok etmelerde, sömürgeci güçleri sadece sorumlu tutmak doğru değildir. Sömürgeciler eğer bu politikaları uygulama gücü göstermişlerse, bu tamamen Avrupa'nın yarattığı sistem ve verdiği destekle gerçekleştirilmiştir.

Avrupa Kürt halkına karşı tarihi ağır bir suç işlemiştir. Bu suçları telafi etme imkanı Önder Apo'nun Roma'ya gittiği dönemde ortaya çıkmıştı. Önder Apo Avrupa'ya bu şansı vermek için çözüm önerilerini sunmuştu. Hem de en makul biçimde. Avrupa isteseydi, o zaman suçlarını rahatlıkla telafi edebilirdi. Ne var ki Avrupa bunu yapmadığı gibi, suçlarına yeni suçlar ekledi. 21. yüzyıla girişte de Kürdistan'ın parçalanmışlığına, Kürt halkının inkar ve imhasına hamilik yapmaya devam etti.

1998'de Avrupa Önderliği kabul etmediği gibi, kendi hukukunu çiğneyerek zorla Avrupa'dan çıkardı. Halbuki Önder Apo'nun Avrupa'ya çıkmasını isteyen kendileriydi. Eğer Önder Apo Ortadoğu'dan çıkar Avrupa'ya gelir ve silahlı mücadeleyi de durdurursa Kürt sorunun çözümü için çabalayacaklarını söylemişlerdi. Önder Apo Avrupa'ya gittiğinde ise tam tersi bir tutuma girdiler. Almanya'nın Önder Apo hakkında tutuklama kararı vardı, derhal o kararı kaldırdı ve Avrupa'da kalmaması için tüm yöntemlere başvurdu. Daha o zaman bile Apo için özel kararlar, yasalar icat edilmeye ve işletilmeye başlandı. Kendi hukuklarını bir tarafa iterek geliştirdikleri Apo yasalarıyla uluslararası komplonun başarıya gitmesinde üzerine düşen rollerini fazlasıyla yerine getirdiler.

Eğer isteselerdi, içinde yer almayarak, komployu orada boşa çıkarabilirlerdi. Böylece Kürt sorununun çözümünü geliştirebilirlerdi. Çünkü bu sorunu yaratan kendileriydi ve çözmesi gereken de kendileridir. Ama çözümü reddettiler, Kürtlerin imhası ve inkarı üzerine kurdukları sisteme sahip çıkmaya devam ettiler. Halkımıza geçmişte yaşattıkları işkenceler ve acılar yetmiyormuş gibi, yeni acı ve işkenceler yaşattılar. Önder Apo esaret altına alındıysa bu, Avrupa'nın komplodaki rolüyle bağlantılı gerçekleştirilmiştir.

AB Kürt sorununun çözümünü çıkarlarına uygun görmüyor

AİHM'nin İmralı yargılamasının yeniden yapılması doğrultusunda karar vermesi, Avrupa'nın işlediği suçları bir nebze olsun gidermesi açısından bir şans ortaya çıkarmıştı. Eğer AB bu şansı kullanarak, Kürt sorununun çözümünü isteyip işlediği suçları gidermeyi esas alsaydı, yeniden yargılama kararını kabul edip bunun uygulaması için çaba gösterirdi. Yeniden önlerine böyle bir fırsat çıkmasına rağmen bu fırsatı da elinin tersiyle ittiler. Çok açık ortaya çıktı ki, AB Kürt sorununun çözümünü istemiyor. Kürt sorununun çözümünü çıkarlarına uygun görmüyor. Çözümsüzlüğü, çözümsüzlük sonucu ortaya çıkan çatışmayı, savaşı, katliamı, acıyı, işkenceyi kendi çıkarlarına uygun buluyor.

Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesi'nin yeniden yargılamayı reddetmesi, bunun açık bir kanıtıdır. AB Bakanlar Komitesi kendi geliştirdiği mahkemenin, hukukun güya adaletin verdiği kararı bir tarafa itiyor, Türk mahkemelerinin verdiği kararı esas alıyor. Bunu bu kadar açık yapıyor.

Halbuki Avrupa Birliği Bakanlar Komitesi'nin görevi AİHM'nin verdiği kararı Türkiye'ye uygulatmaktır. Eğer Türkiye bunu uygulamıyorsa, Türkiye'ye tavır almaktır. Eğer AB hukuk normlarının üstünlüğünü esas alıyorsa, AİHM'nin verdiği yeniden yargılama kararını reddetmesi görev ve sorumluluğu yoktur. Hele hele Türk mahkemesinin verdiği kararı doğru görme ve yeniden bir yargılama olduğu takdirde bundan başka bir kararın çıkmayacağını belirterek, kendi mahkemesinin verdiği kararı bir tarafa iterek, kendi yargısını, hukukunu, adaletini yok sayıp Türk mahkemesinin verdiği amaçlı kararı benimsemesi, AB'nin de bu zehirleme olayında rol aldığını gösterir. Bunun başka bir izah tarzı olamaz.

Avrupa'nın eğer zehirleme olayından haberi yoksa ya da buna onay vermemişse, o zaman zehirleme olayı basına yansıdıktan sonra AB'nin harekete geçmesi ve buna karşı tavır alması gerekiyordu. Derhal AB'nin İşkenceyi Önleme Örgütü'nü ve daha değişik örgütlenme mekanizmalarını harekete geçirip bu duruma müdahale etmesi gerekiyordu. Çünkü Türkiye'nin imzaladığı sözleşmelerden dolayı bu kurumların izin almadan İmralı'ya gitme hakkı bulunuyordu.

AB isteseydi derhal bir bağımsız heyeti İmralı'ya gönderebilir, duruma müdahale edebilirdi. Dikkat edilirse bu konuda da en ufak bir çabası yoktur. Ne bir açıklaması, ne bir kınama kararı vardır; benimsemeyen bir tutumu görülmemiştir. Avukatları "Önder Apo'nun yaşamı tehlikededir, ihtiyati tedbir alınmalı" diye müracaatta bulunuyor. AİHM dahi bunu hiçbir gerekçe

belirtmeden yıldırım hızıyla reddediyor. Bütün bunlar dikkate alındığında, Avrupa'nın Önderliğimizin tasfiyesinde yer aldığı ve bu tasfiyeyi istediği ortaya çıkmaktadır.

Avrupa bir çözüm gücü değil çözümüzlük gücüdür

Türkiye ve Amerika arasında PKK'yi tasfiye amaçlı bir koordinatörler mekanizması var. Bu koordinatörler Almanya'da Avrupalı yetkililerin de katıldığı toplantılar yaptıktan sonra Almanya'nın saldırıları, Fransa'nın saldırıları gündeme gelmiştir. Özcesi AB Bakanlar Konseyi'nin yeniden yargılama kararının reddetmesi, AİHM'nin seçim barajının yüzde 10 olmasını insan haklarına aykırı bulmaması, hatta bunu Türkiye'nin istikrarı için uygun görmesi, zehirleme olayı sonrası ihtiyati tedbir istemini yıldırım hızıyla gerekçesiz reddetmesi ve AB'nin bütün kurumlarının zehirleme olayı karşısında sessiz kalması, AB'nin de bu zehirleme olayından haberdar olduğunu gösterir.

Uluslararası komplo kendini yeni koşullara göre düzenleyip harekete geçerek, Önderliğimizi ve hareketimizi tasfiye etmeye yönelirken, komplonun Avrupa ayağı da harekete geçmiştir. Bunu da Almanya vasıtasıyla geliştiriyor. Almanya hem dönem sözcüsüdür, hem de AB içerisinde ağırlığı olan bir güçtür. Öteden beri Almanya PKK'nin tasfiyesinde NATO tarafından görevlendirilen bir güçtür. Almanya'nın Türkiye'yle ekonomik ve siyasal çıkarları söz konusudur. Bunları da PKK karşıtlığı üzerinden korumaya ve geliştirmeye çalışıyor. Almanya'nın kendi içindeki Kürtleri teslim alma ve eritme politikası var. Buna karşı PKK'nin Kürtleri yaşatma politikası var. Almanya'nın tarih içindeki sosyalizm karşıtlığı biliniyor. Paris Komünü'nün bastırılmasında da Almanya'nın rolü az değildir. Sovyetler döneminde de Batı adına, kapitalizm adına, NATO adına sosyalizmi yıkma görevini pratikte en çok üstlenen devletti. Sosyalist önderleri katletmede öncü ülke olduğu da unutulmamalıdır. I. ve II. Dünya Savaşlarının en temel aktörü Almanya'dır. Yani demokrasi, özgürlük karşıtlığı güçlü olan bu devletin PKK'ye saldırıları söz konusudur. Hem NATO tarafından bir NATO ülkesi olan Türkiye'yi korumak için görevlendirilmesi var hem de yukarıda saydığımız nedenlerden ötürü Türkiye ile birlikte PKK'ye karşı yürüttüğü bir mücadele söz konusudur. Avrupa'da hareketimize karşı yöneltilen saldırılar bu gerçekliği ortaya koymaktadır. Halkımızın bu gerçeği bilmesi gerekiyor artık. Bunun için Avrupa'ya yönelik tutumunu da netleştirmesi gerekiyor.

Avrupa öyle Kürt sorununu çözmek isteyen bir güç değildir. Avrupa'dan böyle bir beklenti olmamalıdır. Bu sorunu yaratan Avrupa'dır. Şimdiye kadar sürmesini sağlayan Avrupa'dır. Hala da Kürt sorununun çözümünü istemeyen, bunun için çaba gösteren Türkiye'nin ve sömürgeci güçlerin politikalarına en büyük desteği sağlayan da Avrupa'dır. Bunun için Kürt halkının Avrupa'yı bir çözüm gücü değil, çözümsüzlüğün esas güçlerinden biri olarak görmesi gerekiyor. Tutumunu da bu çerçevede ortaya koyması ve mücadele etmesi gerekiyor.

– Tüm dış siyasal unsurların açık gizli rollerine rağmen, Türk devletinin Önder Apo'ya ilişkin fiili ve resmi mesuliyeti açıktır. Bilinen ve bilinmeyen yönleriyle bu cinayet teşebbüsünde Türk devletinin mesuliyetini nasıl değerlendirmek gerekir?

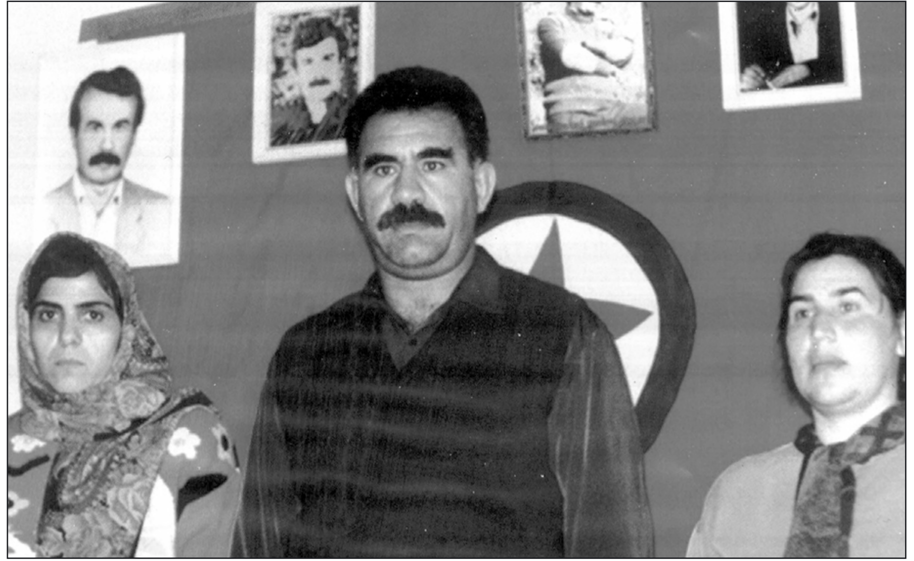
– Gerek Önderlik, gerek Apocu hareket ve gerekse Kürt halkı üzerinde geliştirilen bütün uygulamalarda uluslararası komployu düzenleyen güçler tümüyle sorumludur. Kendi sorumluluklarını zaten ortaya koyuyorlar. Eğer biz bunlar sorumludur diyorsak, bunun maddi delilleri olduğu için söylüyoruz. Bir ara Türkiye'de de öğretim görevlisi olan bir Amerikalı Profesör, Clinton döneminde de dışişlerinde çalışan uzman biri, Haber Türk'e katıldığı bir programda şunu çok açık söylüyordu: *"Abdullah Öcalanı Türkiye'ye Amerika teslim etmiştir ve teslim ederken de Apocu hareketin dağılacağı beklentisiyle bunu yapmıştır."* Bu teslim etmeden sonra herkesin beklentisi bu yönlüydü. Bu kişi, *"Avrupa PKK'yi terörizm listesine aldıysa bu, ABD'nin istem ve dayatmaları sonucu geliştirilmiştir"* diyordu. Bu kadar net konuşuyordu. ABD'li birçok yetkili Önder Apo'nun Suriye'den çıkarılıp Türkiye'ye teslim edilmesinde rollerini açık belirtiyorlardı. Avrupa, Önder Apo'ya karşı geliştirdiği tutumla, Önder Apo'nun Türkiye'ye teslim edilmesinde büyük bir rol oynamıştı. Dolayısıyla Önder Apo' ya ve onun şahsında Apocu harekete, Kürt halkına karşı geliştirilen bütün politikalardan bu güçler ortaklaşa sorumludur.

Tabii ki Önderliğimizin zehirlenmesinden birinci derecede Türkiye sorumludur. Çünkü Önder Apo Türk topraklarında, İmralı adasındaki tek kişilik kapalı cezaevinde Türkiye anayasası ve yasalarının güvencesi altında bulunuyor. Kim bu zehirlemeyi yaparsa yapsın, yaptırmış olursa olsun, bunun sorumluluğu esasta Türkiye devletine ve onun bütün kurumlarına aittir. Türk devletinden tutalım AB ve Amerika'sına kadar uluslararası komplodan sorumlu olan bütün bu güçler eğer bu aşağılık zehirleme girişimine karşı iseler ve bu girişimle ilgileri yoksa derhal bunu protesto etmeleri ve acil tıbbi müdahale içinde bulunmaları gerekir. Önder Apo'yu katletmeye karşılarsa, bu zehirlemeden haberleri yoksa, onayları yoksa ve bunu doğru görmüyorlarsa, bunu protesto etmeleri gerekir. Bağımsız bir heyetin derhal İmralı'ya gidip Önderliğimizi muayene etmesi, tahlillerde bulunması, sonuçların kamuoyuna açıklanması ve bu çerçevede tedaviye alınması gerekiyor.

Önder Apo'yu zehirlemek Kürt ve Türk halkını zehirlemektir insanlığı zehirlemektir

Türkiye devleti eğer gerçekten bu zehirlemeyi onaylamamışsa, gerçekleştirmemişse, kendisinden habersiz bir takım güçler bunu yapmışsa, o zaman derhal harekete geçmeli ve sorumluluklarını yerine getirmelidir. Ne var ki hükümet sözcüsü Adalet Bakanı olan Cemil Çiçek bu zehirleme olayının doğru olmadığını söylüyor. Bunun Önder Apo'yu yeniden gündemleştirmek için geliştirilen taktik olduğunu söylüyor. Arkasından bir heyet oluşturduklarını, İmralı'ya gideceklerini, iki sonra bunun

sonuçlarını açıklayacaklarını, bunun yalan olduğunun raporda görüleceğini belirtiyor. Daha heyet gitmemişken ve heyeti de kendileri oluşturmuşken, bunları peşinen söylüyor. Zehirleme nerede oluyor? İmralı'da. Türk toprağında ve Türk hükümetinin yasaları ve sorumluluğu altında yapılıyor. Türk devleti kendisi bir heyet oluşturup göndererek bu sorumluluktan kurtulacağını düşünüyor. Hem de daha heyet gitmeden, sonuçlarını açıklamadan vereceği raporda bunun yalan olduğunu ortaya serileceğini söylüyor. Bu kadar açık oynanıyor ve buna da alay edercesine herkesin inanması isteniyor.

Buna kimsenin inanmayacağı kesindir, kabul etmeyeceği açıktır. Eğer Türk devleti gerçekten zehirlenmenin doğru olmadığını, Önder Apo'nun kendilerinin güvencelerinin altında olduğunu söylüyorsa, neden korkup çekiniyorlar, neden aldatmalara başvuruyorlar? Deniliyor ki, güvenlik nedenlerinden ötürü o saç tellerinin İmralı'dan çıkması mümkün değil, başkalarının saçları olabilir. Başkalarının saçlarıdır deniliyorsa, Önder Apo hayattadır, ordadır, kendilerinin ellerindedir. Her çevreden katılımın olduğu bağımsız bir heyet istesinler, bu heyet tahlil yaptırsın. Ancak bu tahliller sonunda Avrupa'da basın toplantısında açıklanan bulguların Önder Apo'ya ait olup olmadığı ve zehirlenmenin doğru olup olmadığı ortaya çıkar. Türk devleti bunu yapacağına, yalanlamaya, örtbas etmeye, herkesi aldatmaya yönelik çabalara giriyor. Ve bizi de yalan söylemekle, yalan söylemeye ihtiyaç duymakla itham ediyor.

Ne Önder Apo'nun, ne Apocu hareketin, ne de Kürt halkının böyle gündem oluşturma ihtiyacı vardır. Buna ihtiyaç duyanlar komplo içinde olanlardır. Kürt halkı ve Apocu hareket Önderliği için, hele hele Önderliğin yaşamı üzerinden siyaset yapmayı ne doğru görür, ne ahlaki bulur, ne de çıkarına görür. Bu hareketin, bu halkın böyle bir şeye girmeyeceği açıktır. Eğer bu hareket, bu halk Önder Apo'nun zehirlendiğini söylüyorsa, bunu politika yapmak, gündem oluşturmak ve dikkat çekmek için yapmıyor, yapmaz. Ortada belgeler var, tahliller var. Bir halkın Önderinin, iradesinin, geleceğinin imhası söz konusudur. Bu kadar ciddi bir sorun var ortada. Bunun için gündemleştiriliyor. Önder Apo bunu sadece kendisi için yapmıyor, Türkiye halkı için de yapıyor, Ortadoğu ve insanlık için de yapıyor. Çünkü Önder Apo'yu zehirlemek Kürt halkını zehirlemektir; Türk halkını, insanlığı zehirlemektir. Türk halkı ile Kürt halkının demokratik birlik içinde yaşama projesini, bir arada kalmayı zehirlemektir. Demokrasiyi, özgürlüğü, barışı ve adaleti zehirlemektir. Bu kadar ciddi bir sorun var ortada. Eğer Özgürlük hareketi, Kürt halkı bu olay üzerinde bu kadar önemle duruyorsa bundan ötürüdür. Bunun herkesçe böyle anlaşılması gerekir.

TC rejimi suç üstü yakalanmıştır

Türk devleti eğer kendisine bu kadar güveniyorsa, asla buna ihtiyaç duymayız diyorsa, o zaman neden çekiniyor? Herkes uluslararası bağımsız bir heyetin bir an önce gidip duruma müdahale etmesini istiyor, her şeyin netleşmesini istiyor. Böyle bir talep yoğun olarak varsa, o zaman Türkiye'nin hiçbir kaygı ve komplekse kapılmadan bunu kabul etmesi gerekiyor. Bu herkesten daha fazla Türkiye'nin çıkarınadır. Neden Türkiye bunu kabul etmiyor? Neden aldatmalara başvuruyor? Kendisinin oluşturduğu bir heyetin vereceği raporun inandırıcı olmayacağını bilmesi gerekiyor. Kaldı ki, daha heyet gitmeden, o heyetin vereceği raporun nasıl olacağını Cemil Çiçek açıklamıştır. Onun için böyle bir raporun Kürt halkı tarafından kabul edilmeyeceğini herkesin bilmesi gerekir. Hele hele bu tür yöntemlere başvurmak, tam da olayın doğru olduğunu bizzat kendilerinin de kabul etmesi anlamına gelir. Türk devleti herhalde İmralı'da kendine göre geliştirdiği sistemle bu olayın dışarıya yansımayacağı, hiçbir zaman anlaşılmayacağını sanıyordu. Daha doğrusu böyle olacağından emindi. Hurşit Tolon'un açıklamaları bunun itiraf edilmesi oluyor. Sistemi nasıl kurmuş, nasıl yönetmiş, izah ediyor. Biliyoruz ki bu izahatlar sistemin bütünüyle anlaşılması için yapılan açıklamalar değildi, çok kısmi açıklamalardı. Bu açıklamalar bile orada nasıl hukuk dışı, adalet dışı, vicdan dışı bir sistem oturtulduğunu anlamamıza yetiyor da artıyor.

İmralı sisteminden bu kadar emin olan Türkiye devleti zehirleme olayının belgelerle ortaya konulup kamuoyuna duyurulması karşısında paniğe kapılmıştır. Bu olayı gerçekleştirenleri paniğe sokmuştur. Onun için örtbas etme, aldatma yöntemlerine başvurmaktadırlar. Eğer böyle bir cinayet teşebbüsü içinde olmasalardı, hiçbir zaman bu tür yöntemlere de ihtiyaç duymazlardı. Burada kendilerinin her türlü gerçeği yalan ve demagojiyle örtme pratiklerini bize mal etmeye çalışıyorlar. Büyük bir olasılıkla raporu yayınladıktan sonra saldırılara hız verecektir. Yalan, saptırma ve demagoji arttı-

rılacaktır. Türkiye'ye karşı komplo yapılıyor, Türkiye teşhir ediliyor, Türkiye'nin onuruyla oynanıyor denilerek, bu yönlü bir kamuoyu oluşturularak, PKK ve Kürtlere karşı saldırının meşru olduğunu gösteren ve bunu pratikleştiren bir sürecin geliştirileceğini görmek gerekiyor. Nitekim daha şimdiden bunun uygulamaları yoğunca yapılmaya başlamıştır. Dolayısıyla bu zehirleme olayı ve bunun kamuoyuna açıklanmasıyla hareketimiz ve halkımız açısından yeni bir sürece girildiğinin bilinmesi gerekiyor.

Bu süreç ya bu zehirlenmenin önüne geçme, Önder Apo'nun yaşamı ve bu temelde özgürlüğünü garanti altına alma, bunun sonucu da bizi Kürt sorununu çözme sürecine götürecektir ya da geliştirdikleri PKK'yi çözüm gücü olmaktan çıkarmak konseptinin gerçekleştirilmesi için saldırıların arttığı bir sürece girilecektir. Konsept veya komplonun düzeyi Önderliği İmralı'da imha etme buna paralel, dışarıda da hareketin yönetimini imha etme doğrultusunda yürütülmektedir. Dikkat edilirse, Avrupa'da yönetime yönelik bir hamle yapıldı. Türkiye'de işte legal siyasetin, kurumların yönetimine yönelik bir hamle var. Diğer taraftan gerilla yönetimine yönelik bir hamle var. İmralı'da geliştirilen uygulama ile dışarıda geliştirilen uygulama birbirini tamamlayacak ve sonuç alacak nitelikte yürütülmektedir. Görüldüğü gibi harekete yönelik bir ezme planı var. Amaç çözüm gücü olmaktan çıkarmaktır.

Bu plan yönetime darbe vurularak panik yaratmak, korku yaratmak, bunun sonucu sindirmek ve örgütsüzlüğe yol açarak bu temelde hem örgüt hem halk teslim alınmak istenmektedir. Plan az çok bu temelde netleşmiş durumdadır. Edip Başer işte *"biz çok kan dökmek istemiyoruz, geliştirdiğimiz uygulamalarla, planlamalarla farklı bir tarzda sonuca gitmek istiyoruz"* biçiminde açıklamalarda bulunmuştu. Az kan dökülme nasıl sağlanacak? Eğer çözümü esas alırlarsa, kandan bahsetmemeleri gerekiyor. Çünkü çözüm esas alınsa kan dökmenin sözü edilemez. Anlaşılıyor ki, yönetimlere yönelerek darbe vurulup örgütte çözülme sağlanmak isteniyor. Bunun için az kandan bahsediyor.

Bu planın anlaşılması için, çok önemli bir öğe oluyor. Zaten bütün bilgiler ve uygulamalar bu temeldedir. Nasıl ki Önderliğimiz orada vahşice zehirlenerek imha edilmek isteniyorsa, dışarıda da yönetimden bazı arkadaşlarımız suikastlarla ve zehirlemelerle yok edilmek isteniyor. Böylece istenilen sonuca gidilmek isteniyor. Dolayısıyla bu gerçeğin çok iyi bilince çıkartılarak, örgütsüzlüğe yol açacak tutumlardan, anlayışlardan ısrarla kaçınmak ve örgütsel, yönetimsel boşluklara yol açmamak, doğan boşlukları anında doldurmak, komployla, tasfiyeyle mücadelenin ve her türlü komplonun boşa çıkarılmasının çok önemli bir yanını teşkil ediyor. Eğer kompolya bu tarzda mücadele edilirse, kesinlikle komplo boşa çıkarılıp yenilgiye uğratılır.

Kürdistan toplumunu bu sistemin yaratıcı gücü olarak geliştirmeye çalışıyor

– İlk üç soruyu ve sorulardaki unsurları yan yana getirerek, Ortadoğu'nun emperyal yapılanmasında yeni bir aşamanın başladığını ve bunun hareketimiz karşısında "kutsal ittifak" biçiminde kendini dışa vurduğu ihtimalinin söz konusu olduğunu belirtebilir miyiz?

– Dikkat edilirse Birinci Körfez Savaşı ile başlayan ABD'nin Ortadoğu'ya müdahalesiyle birlikte Önder Apo'ya ve Apocu harekete yönelik de komplo hızlandırılmıştır. Çünkü Önder Apo Kürdistan'da yeni bir zihniyeti geliştirmektedir. Tamamen toplumun alt kesimini, yani halk dediğimiz kesimi esas alan bir hareketi Kürdistan'da geliştirmiştir. Kürdistan tarihinde bu yeni bir olaydır. Önder Apo'ya kadar bütün hareketler toplumun üst kesimini, dolayısıyla da devlet olmayı esas almıştır. Varolan kurulu sistemi ve o sistemin bir parçası olmayı esas almıştır. Tamamen toplumun üst kesimi ve egemen sistem çerçevesinde bir çözüm öngörülmüştür. Önder Apo ise halkın gücünü, iradesini ortaya çıkarmayı esas alan ve öz gücüne dayanmayı çözümün temel gücü gören, çözümü var olan sistemde değil de onun dışında ve ona rağmen bir sistem yaratmada görmüştür. Bu ulusal demokratik siyaset Kürdistan'ı varolan sistemin çıkarları dışına taşıma anlamına gelmektedir. Kürdistan'ı emperyalist sömürgeci sistemin dışına çıkarıp özgürlükçü, demokratik yeni bir sistemin motor gücü haline getirmedir.

Bunun Kürdistan'ın bölünmüşlüğü üzerine kurulan sistem tarafından kabul edilmeyeceği açıktır. Özellikle Sovyetlerin yıkılması ve dağıtılmasından sonra ABD'nin bütün dünyadaki güçleri sisteme hizmet eder hale getirme çabası ve dayatması biliniyor. Bırakalım sistem alternatifini yaratma isteyen güçleri hoşgörüyle karşılama, sistemde olan, ama sistemin istediği biçimde yürümeyen, bu biçimiyle de sisteme sorun olan, birçok güce bile hoşgörülü davranmadığı biliniyor. Devlet, örgüt herkesin mutlaka ABD'nin öngördüğü biçimde sisteme dahil olması ve sistemin istediği biçimde sistemde yer alması isteniyor. Buna uymayan devlet veya örgütler tasfiye ediliyor. Hele hele Ortadoğu gibi dünya dengelerinin kurulduğu bir coğrafyada kapitalist sisteme alternatif güçlere tahammül daha da az oluyor.

Önder Apo ve geliştirdiği Apocu hareket özellikle Sovyetlerin dağıtıldığı, sosyalizmin itibardan düşürüldüğü, artık kapitalizmin alternatifsiz kılındığı bir ortamda sosyalizme sahip çıkıyor. Halklara sahip çıkıyor, bütün ezilenler için demokrasi, özgürlük ve adalet mü-

> "Edip Başer işte "biz çok kan dökmek istemiyoruz, geliştirdiğimiz uygulamalarla, planlamalarla farklı bir tarzda sonuca gitmek istiyoruz" biçiminde açıklamalarda bulunmuştu. Az kan dökülme nasıl sağlanacak? Eğer çözümü esas alırlarsa, kandan bahsetmemeleri gerekiyor. Çünkü çözüm esas alınsa kan dökmenin sözü edilemez. Bu planın anlaşılması için, çok önemli bir öğe oluyor"

cadelesi veren güçler için bir umut kaynağı oluyor ve bu umudu pratikleştirmede ısrarlı davranıyor. Kadını da bu sistemin en radikal öncü gücü olarak görerek, ataerkil, iktidarcı, sömürücü sistemin temellerini çökertmeyi hedefliyor. Kürdistan toplumunu da bu sistemin yaratıcı gücü olarak geliştirmeye çalışıyor. Bu durum yalnız ABD açısından değil, kapitalist sistem içinde yer alan siyasi güçler ve toplumsal çevreler tarafından da kabul edilemeyecek bir durumdur. Nitekim bu sistemin esas güçleri Önder Apo'yu ve Apocu hareketi tehlikeli, mutlaka ortadan kaldırılması, etkisizleştirilmesi gereken bir önder hareket olarak görüyor.

Ortadoğu'da alternatif tek hareket Apocu harekettir

ABD'nin kendi sistemini yeniden kurarken, Ortadoğu'yu bu sisteme entegre etme planlamasını pratikleştirmek istediği bilinmektedir. Ortadoğu'nun dünyanın yeniden şekillendirilmesinde önemi çerçevesinde ABD'nin Kürtleri kendine bağlı önemli bir güç olarak kullanmak istediği açıktır. Kürtlerin sistem açısından önem kazanması dikkate alındığında, Kürdistan'da bu sistemin çıkarlarını zedeleyen, onun alternatifini yaratmaya çalışan bir Önder ve hareketin, bir Kürt'ün mutlaka etkisizleştirilmesi gerektiği açıktır. Ortadoğu'ya müdahalede bulunurken Apocu harekete ve bu Önderliğin yarattığı özgür Kürt'e müdahalede bulunmuştur.

Birinci Körfez Savaşı sonucu bu hareket oldukça gelişme göstermiştir. Bunu gören ABD, 2003'teki ikinci müdahalenin de benzer sonuçlara yol açmaması ve müdahalesinin tehlikeye düşmemesi için, öncelikle Önder Apo'nun ve Apocu hareketin etkisizleştirilmesini esas almıştır. Çünkü Birinci Körfez Savaşı'ndan sonra çıkarttığı sonuçlar vardır. O müdahalenin yarattığı sonuçlardan en fazla yararlanan Önder Apo ve Apocu hareket olmuş ve büyük bir gelişme sağlamıştır. Giderek sadece tüm Kürdistan'ı değil, bölge halklarını da etkilemeye başlamış, bölge halkları için de çekim merkezi haline gelmiştir. Böyle bir gelişme ABD açısından tehlikeli bir gelişmedir. ABD Ortadoğu'ya müdahaleyi Irak'ta derinleştirmek istiyordu. Bu müdahaleyi de Kürtlere dayanarak gerçekleştirmek istiyordu. Oysa Önder Apo öncülüğünde gelişen özgürlük hareketi neredeyse Kürdistan'ı tümüyle sistemden koparacak, dengeleri alt üst edecek bir duruma getirmişti. Bu da bölge halklarını özgür ve demokratik yaşam doğrultusunda umutlandırıyordu. Bu gelişmenin önü alınamazsa, yapacağı ikinci müdahalenin tehlikeye girebileceğini, tehlikeye düşmese bile bu müdahale sonuçlarından en çok Önder Apo'nun öncülük ettiği hareketin yararlanabileceğini gördüğünden, müdahale öncesi Önder Apo'yu etkisizleştirmeye, Apocu hareketi baskı altına alma ve yoğun bir baskı ile bunaltarak teslim olmaya zorlamaya, bunu başaramazsa da tasfiye çabalarının iç ve dış müdahalelerle geliştirmeye yönelmiştir.

Önder Apo'nun öncülük ettiği, hareketin yaratmak istediği özgür Kürt'ün hem kapitalist sistem ve onun içinde yaşayan güçler açısından, hem de bölge halkları açısından önemi çok nettir. Kapitalist sistemde yaşayan bütün güçler için tehlike yaratır ve çıkarlarını sarsarken, bütün bölge halkları için bir özgürlük, demokrasi ve umudu olmuştur. Bu açıdan Önder Apo'ya, Apocu harekete, Kürt özgürlük hareketine vurulan her darbe bölge halklarının da darbe yemesi, geleceklerinin karartılmasıdır. Bu hareketin geliştirdiği her adım ise bölge halklarını kurtuluşa biraz daha yakınlaştıran adımlardır; sistemi bölgede zayıflatan, etkisizleştiren adımlardır.

Bu gerçeklik, kapitalist sistemin öncüsü ABD ve bu sistemde yaşayan güçler tarafından çok güçlü anlaşılmıştır. Dikkat edilirse bölgeyi düzenleme konusunda yaptıkları her hamlede mutlaka Önder Apo'ya ve Kürt özgürlük hareketine karşı da baskılarını, yönelimlerini arttırmaktadırlar. Çünkü bölgede alternatif yaratmaya çalışan tek hareket budur. Nasıl ki Irak müdahalesinden önce harekete yönelim olduysa ve bu yönelim üzerinden Saddam'a yönelik müdahale geliştirildiyse, bugün de bu müdahale derinleştirilmek istenirken hareketimize yeni bir saldırıya girişilmiş bulunulmaktadır. İran ve Suriye üzerinde derinleştirecekleri müdahaleden bizim güçlü biçimde çıkmamızın önü alınmaya çalışılmaktadır.

Buna paralel olarak Önder Apo ve Apocu hareketin yarattığı özgür Kürt üzerinde de bu müdahaleler yapılıyor. Neden bu müdahaleler geliştirildikçe, Önder Apo ve Kürt özgürlük hareketi üzerinde baskılar, tasfiye planları yoğunlaşıyor? Çünkü bu müdahalelerin yol açabileceği sonuçlardan halkların özgürlük ve demokrasi güçlerinin yararlanmasını istemiyorlar. Çok iyi biliniyor ki, bu müdahaleler geliştirilmezse bundan Apocu hareket yararlanacaktır. Özgür Kürt'ü daha da güçlü kılacaktır. Kürdistan'ı bölge halkları için bir direnme merkezi haline getirecektir. Bu bölgedeki halkların özgürlük için, demokrasi için direnme gücünü arttıracaktır. Bu da tabii ki kapitalist sistemin çıkarlarını tehdit edecektir.

Dolayısıyla sistem adına gerçekleştirilen bütün müdahalelerin yarattığı sonuçların sistemin çıkarlarına hizmet etmesi gerekir. Halkların bunlardan yararlanmaması gerekir. Halkları bunlardan yararlandıracak olan Önder Apo' dur, Apocu harekettir. Öyleyse bu hareketin etkisizleştirilmesi gerekir ki, bu müdahaleler kapitalist sistemin çıkarları temelinde sonuçlar yaratsın.

Önder Apo'nun yaratmaya çalıştığı Kürt tamamen özgürlüğe tutkulu bir Kürt'tür

– 1983 (Şubat-Mayıs) komplosundan bu yana parti tarihinin öğrettiği kesin bir gerçek, Önderliğe yönelik her tür girişimin diğer alanlarla (dağ, zindan, Avrupa) tamamlandığı, tamamlanmaya çalışıldığını gösteriyor. Zaman mekan bağlamında düşünüldüğünde, son komplo girişiminin PKK'den koparılmış bir PKK mirasının Ortadoğu'daki söz konusu sürece yedekleme çabasından söz edebilir miyiz?

– Şu çok nettir: Kürdistan'da iki çizgi var, iki Kürt var. Birini Önder Apo'nun öncülük ettiği PKK çizgisi temsil ediyor. Biri de KDP ve türevlerinin öncülük ettiği, temsil ettiği çizgi oluyor. Şimdi bu iki çizginin yarattığı Kürtler farklıdır.

Geçen günlerde bir ABD yetkilisi de bunu çok net ortaya koyuyordu. KDP, YNK, PKK, hepsi Kürt'tür, ama bunlar farklı Kürtlerdir, ayrı Kürtlerdir diyerek, bu gerçeği ifade ediyordu. Önder Apo'nun yaratmaya çalıştığı Kürt tamamen özgürlüğe tutkulu bir Kürt'tür. Özgürlük ve demokratik yaşam dışında herhangi bir şeyi kabul etmeyen bir Kürt'tür. Ya özgür yaşayacak ya da varolan yaşamı yaşanmış saymayacak bir Kürt'tür. Bütün gücünü, enerjisini, yaşamını tamamen özgürlüğe göre düzenleyen bir Kürt'tür. Bunun dışındaki her türlü yaşamı kölelik yaşamı olarak gören ve bunu reddeden bir Kürt'tür.

Onun için Önder Apo'nun yarattığı Kürt, tamamen özgürlüğü esas aldığı için kendi özgür iradesine dayanıyor. Tamamen çözümü kendi gücüne dayanarak gerçekleştirmek istiyor. Çözümü kendi dışında başka bir yerde aramıyor. Çözümü demokraside, özgürlükte görüyor, demokratik konfederal örgütlenmede görüyor. Onun için Önder Apo'nun yarattığı Kürt yeni bir Kürt'tür. İşbirlikçiliği, ihaneti, teslimiyeti her koşulda reddeder. Hiçbir biçimde denetime alınamayan bir Kürt'tür. Oysa KDP ve türevlerinin esas aldığı çizgi tamamen sistemi esas alan, çözümü onda gören ve o sistemde yaşamayı kabul eden, onun için de devletleşmeyi hedefleyen, daha doğrusu kendine güvenmeyen, kendi gücüne dayanmayan bir Kürt'tür.

Şimdi bu iki çizgi arasında bir mücadele var. Hangi Kürt Kürdistan'da egemen olacak, hangi çizgi egemen olacak? KDP ve türevlerinin öncülük ettiği çizgi Kürt'ü tamamen kapitalist sistemle bütünleştiren onun hizmetine çeken bir çizgidir. Oysa Önder Apo'nun öncülük ettiği, geliştirdiği hareket ve bu hareketin yarattığı Kürt ise, Kürt'ü kapitalist sistemin parçası haline getirmeyi esas alan değil, Kürt'ü bu sistemin emrinden çıkarmak isteyen, halklar için bir güç haline getirmeyi esas alan bir çizgidir. Kürt'ü demokrasinin bir gücü haline getirmek, özgürlüğün ve adaletin gücü haline getirmek isteyen bu çizgi sadece Kürtler için değil, bölge halkları ve insanlık için mücadele eden bir çizgidir. Kürt halkının sorunlarını çözmek kadar bölge halklarının ve insanlığın sorunlarını, tüm ezilenlerin, tüm halkların sorunlarını da çözmeyi esas alan bir çizgidir. Dolayısıyla uluslararası çapta sonuçlar yaratan bir mücadele ve yaşam çizgisidir.

Eski statükodan en çok zarar gören Kürt halkıdır

Oysa KDP ve türevlerinin esas aldığı çizgi dar çıkarlara hizmet eden, hatta Kürtlerin çıkarına da zarar verecek olan milliyetçi çizgidir. Sanıldığı gibi Kürtler milliyetçi çizgi ile kendi çıkarlarını da koruyamazlar. Ortadoğu gerçeğinde Kürtlerin çıkarlarını koruyacak tek çizgi, milliyetçilikten uzaklaşmış çizgi olabilir. Kapitalist sistem ve o sistemde çıkarı olan tüm güçler –ki KDP türevleri de bu sistem de yer alıyorlar– çıkarlarını bu sistemde görüyor, bütün Kürtleri de bu sisteme çekmek istiyor. Bu nedenle de Önder Apo'nun çizgisini, yaratmak istediği Kürt'ü ve bu Kürt etrafında oluşturmak istediği bölge sistemini kendisi için tehlikeli görüyor. Bunun için de ne pahasına olursa olsun böyle bir Önderliğin, böyle bir hareketin, böyle bir çizginin, böyle bir Kürt'ün mutlaka etkisizleştirilmesi amaçlanıyor.

Dikkat edilirse, bu Önderlikten, bu çizgiden, böylesi bir Kürt'ten yararlanamayacağını düşünen tüm güçler, bu harekete, bu Önderliğe karşı ortak bir tutum ve mücadele içindeler. Birçok sorunda farklı düşünmelerine rağmen, Önder Apo ve Apocu hareket söz konusu olduğunda, özgür Kürt söz konusu olduğunda birliktelikleri gerçekleşiyor. Bütün ayrılıklarını bir tarafa bırakarak ortak hareket ettiklerini görüyoruz.

Bizim mücadelemiz Ortadoğu ve Kürdistan tarihi açısından büyük değerler ifade eden önemli bir mücadeledir. PKK hareketinin, Önder Apo'nun geliştirdiği çizgi ve bu çizgiye dayalı mücadele Kürdistan'da Kürtler için de, insanlık için de büyük ve anlamlı değerler yarattı. Komplocular bu hareketi etkisizleştirerek, çözüm gücü olmaktan çıkararak, bu hareketin yarattığı bütün değerleri kendi amaçları temelinde kullanmak istiyorlar.

Bu nedenle saldırılarının esas hedefi, Önder Apo'ya ve Ankara Grubu dedikleri arkadaşlara yöneliktir. Bunları ezmeye yöneliktir. Eğer Önder Apo ve Ankara Grubu dedikleri, Önderlikle birlikte yola çıkan hareketin çekirdeğini oluşturan arkadaş topluluğu oluyor. Her şart altında Önderliğe, çizgiye bağlı olan çekirdek oluyor. Bunlar etkisizleştirilerek, hareket örgütsüzlüğe, dağınıklığa sevk edilmek ve buradan da teslim alınmak isteniyor. Böylelikle yaratılan bütün değerler, tekrar sisteme kanalize edilmek isteniyor. Harekete bu kadar yönelmelerinin nedeni budur aslında. Yani bu hareketi tümden silemeyeceklerini kendileri de biliyor. Çünkü bu hareket büyük değerler yarattı. Gönüllerde taht kurdu. Bunu kolay kolay söküp atamazlar. Büyük emekler verilerek yürütülen bu mücadele, insanların yüreğinde ve beynin-

de devrim niteliğinde değişiklikler yaptı, büyük değerler yarattı.

Özellikle ABD sistemin sorunlarını çözmek, kendi sistem öncülüğünü ve çıkarlarını yaşatmak için geliştirdiği Ortadoğu müdahalesinde Kürtlere dayanarak müdahaleyi sonuca götürmek istiyor. Kürtler, bu çerçevede Ortadoğu bağlamında ABD açısından stratejik bir güç oluyor. Çünkü Kürtler dışında bölgede halklar düzeyinde ABD'nin de hedeflediği siyasi güçlerden zarar gören başka bir güç yoktur. Eski statükodan ve siyasal ilişkilerden Kürtlerin zarar gördüğü biliniyor. Sistemin çıkarlarına hizmet etmediği için ABD mevcut rejimlerin bir kısmını yıkıp yeniden düzenlemek istiyor. Bölgeyi tümüyle sistemin çıkarlarını karşılayacak bir biçimde düzenlemek istiyor. Kürtler de zaten varolan statüden zarar gördükleri için, kendilerinin de yer bulabileceği bir statü arzuluyorlar. ABD bunu görerek, Kürtlere dayanıp bu müdahaleyi sonuca götürmek istiyor.

Tabii ki Önder Apo'nun ideolojik ve siyasi çizgisi, yarattığı Kürt, bölgedeki inkarcı sömürgeci güçlere karşı mücadelesini kararlıca yürüttüğü gibi, sistemin emrine de girmiyor. Kürt'ü tümüyle sistemden kopartıyor ve bu sistemin alternatifini yaratan bir güç haline getiriyor. ABD bunu tehlikeli görüyor; dolayısıyla böyle bir Kürt'ü etkisizleştirerek, kendi sistemine hizmet eden Kürt'ü egemen kılmak istiyor. Bütün Kürtleri de kendi sistemine hizmet edecek bir biçime getirmeye çalışıyor. Apocu hareket ve özgür Kürt'ü ortadan kaldırarak, bu hareketin yarattığı bütün değerleri ve tüm Kürtleri işbirlikçi Kürt'ün denetimine çekerek, sistemin çıkarlarına kanalize etmek istiyor.

Komplo eğer bugün bu düzeyde geliştiriliyorsa ve sürekli "PKK çıkarlarımızı tehdit ediyor, herkesin çıkarlarını tehdit ediyor; bir ahtapot gibi her tarafa kollarını atmış, bu kolları kesmek, herkesin çıkarınadır" diyorlarsa, bunun nedeni PKK'nin Ortadoğu ve Kürdistan gerçekliğinde ifade ettiği ideolojik ve siyasi anlamdır. Bunun için bütün çaba hareketin öncülüğünü ezerek, örgütsüzlük yaratmak ve buradan dağınıklığı, dağılmayı geliştirerek bütün yaratılan değerleri kendi sistemine kanalize etmeyi amaçlıyorlar.

Önder Apo hedefleri büyük olan bir Önderliktir

– Önder Apo, komplo için, "nasıl kaybettirildiğimin anlaşılmayacağı bir imha süreci" demişti. Şimdi de nasıl olduğunun anlaşılmayacağı bir ölüm dayatılıyor. Her yönüyle, ama özellikle de yöntemsel olarak dayatılan bu anlaşılmazlığın anlamı nedir?

– Önder Apo ilk esir alındığında uçakla Türkiye'ye getirilirken *"hiç konuşmamayı düşündüm. Sonra eğer konuşmazsam, savunmalar yapmazsam, değerlendirmeler geliştirmezsem, neyin ne olduğunu Kürt halkı ve hareket anlamayacak, nasıl darbe yenildiğini bilmeyecekti. Bu durumu yaşamak da sürekli Kürtlerin çözemediği kara kaderi olacaktır. Bu tehlikeyi gördüğüm için ondan vazgeçtim; konuşmayı, değerlendirmeyi, izah etmeyi Kürt halkının ve Özgürlük hareketinin geleceği açısından önemli gördüm"* diyor. Gerçekten de birçok güç, Önder Apo'nun kaba bir direniş sergilemesini bekliyordu. Hatta buna teşvik de ediliyordu. Eğer bu yolu seçseydi, bu komplonun nasıl geliştiği bir türlü anlaşılmayacaktı. Önderliğin, hareketin nasıl imha edildiği, halkın nasıl imha edildiği geçmişte olduğu gibi gene anlaşılmayacaktı.

Biliniyor, Kürtler çok mücadele yürüttü, çok ağır bedeller ödedi. Her ayağa kalktığında ve mücadele ettiğinde, ardından büyük yenilgiler, büyük katliamlar yaşadı. Ama bunların nedenlerini de gerçekçi ve bilimsel olarak bir türlü çözümleyemedi. Çözemediği için hep sonu katliamlarla karşılaşan direnişler sürdürdü. Önder Apo güçlü bir tarih bilincine sahip olduğundan dolayı tarihten doğru sonuçlar çıkarttı ve bunları Kürt halkına kavratmaya çaba gösterdi.

Hala zehirlenme koşullarında bile *"eğer yaşıyorsam, mücadele ediyorsam, bu bir takım gerçeklerin açığa çıkması için, bazı tehlikeli oyunların, komploların bozulması için yaşıyorum, bunun mücadelesini veriyorum"* diyor. Bunun anlaşılması gerektiğin söylüyor.

Önder Apo hedefleri büyük olan bir Önderliktir. İnsanlığın sorunlarını çözmek istiyor. İnsanlık özünden neden saptı, sapmayı yaşayınca nelerle karşılaştı, nasıl günümüze geldi, bu sapma nereden ve nasıl gelişti, ne tür sorunlara yol açtı, bu sapma nasıl düzeltilebilir, sorunlar nasıl çözülebilir, insanlık tekrar nasıl özünü yakalayabilir, kendi özü üzerinde yürüyebilir, bunu çözmenin mücadelesini yürütüyor.

Bu nedenle önüne büyük hedefler koymuş durumda. İnsanlığa karşı büyük bir sorumluluk duyduğu için bu sorumluluğu her koşul altında ciddiyetle yerine getirmenin büyük çabasını veriyor. Bu nedenle son görüşmelerinde bile *"sağlık durumum ne olursa olsun, ben hep amaçlarıma bağlı olarak mücadelemi yürütüyorum ve yürüteceğim"* diyor. Ancak insanlığa karşı büyük sorumlulukları olanlar böylesi bir ciddiyeti ortaya koyabilir.

Önder Apo tüm yaşamını dışarıdayken de, İmralı'dayken de sadece Kürt halkına değil, insanlığın sorunlarını çözmeye adamıştır. Bunun dışındaki bir yaşamı hiçbir zaman yaşamadı. En vahşi ortam ve uygulamalar bile onu bu amaçlarından, bu çabalarından vazgeçirmiyor. Nitekim bu amaçlarından hiçbir koşulda vazgeçmeyeceğini de açıkça söylüyor. Bunun çok iyi anlaşılması gerekir.

Önder Apo'nun bütün çabası insanlığın yaşadığı belaları insanlığa kavrat-

> "Önder Apo'nun yaratmaya çalıştığı Kürt tamamen özgürlüğe tutkulu bir Kürt'tür. Özgürlük ve demokratik yaşam dışında herhangi bir şeyi kabul etmeyen bir Kürt'tür. Ya özgür yaşayacak ya da varolan yaşamı yaşanmış saymayacak bir Kürt'tür. Bütün gücünü, enerjisini, yaşamını tamamen özgürlüğe göre düzenleyen bir Kürt'tür. Bunun dışındaki her türlü yaşamı kölelik yaşamı olarak gören ve bunu reddeden bir Kürt'tür"

maktır. Bu belalardan nasıl kurtulacağının yol ve yöntemlerini insanlığa göstermektir. Tümüyle bunun için yaşıyor, bunun için mücadele ediyor. Büyük bir anlama savaşı yürütüyor. Kendisinin belirttiği gibi, anlamak yapmaktır. Büyük bir anlama savaşı yürüttüğü için büyük de pratikleşmeye çalışıyor. Onun için bu kadar sorumlu ve ciddi yaklaşıyor.

Önderlik kendisi için değil amaçları için yaşıyor

Neden bu kadar büyük bir savaş yürütüyor, büyük bir mücadele yürütüyor? Çünkü kendi şahsında halkın ve örgütün anlamayacağı bir sistem uygulanıyor. Önderlik buna "özel Apo yasaları" dedi. Kürt halkının ve tüm insanlığını özgürlüğü için yaşayan ve mücadele eden bu Önderlik, ne siyasette, ne hukukta, ne yasada, ne ahlakta yeri olan ve izah edilemeyecek uygulamalarla karşılaşıyor. Önder Apo bütün bunları Kürt halkının, Özgürlük hareketinin, Türk halkının ve hatta Türk devlet yöneticilerinin, insanlığın anlaması için çaba gösteriyor. *"Ben bunun için yaşıyorum"* diyor zaten. *"Eğer yaşıyorsam, büyük sorunlar var, büyük tehlikeler var, bunları ortaya çıkarmak, çözmek için yaşıyorum, bunun mücadelesini veriyorum"* diyor. Yoksa içinde tutulduğu koşullara bir insanın katlanması mümkün değildir. O koşullarda büyük amacı olmayan, büyük anlama savaşı yürütmeyen bir insanın bir gün bile yaşaması mucizedir.

Eğer bugün dokuz yıldır o İmralı sisteminin koşullarında yaşıyorsa, bütün hakaretlere, baskılara, zehirlenmelere karşı hala olup biteni anlatmaya, hala halklara karşı görevlerini, insanlığa karşı görevlerini yerine getirmeye çalışıyorsa, "bunun için yaşıyor ve bunun mücadelesini veriyorum" diyorsa, bunun herkes tarafından çok iyi anlaşılması gerekiyor. Eğer Önder Apo büyük bir anlam savaşı yürütmeseydi, herkesin yaptığı gibi yapsaydı belki bu kadar acıları yaşamayacaktı.

Gerek komplo öncesi, gerek komplo sonrası bütün çabası, insanlık nasıl özünden uzaklaştırılmış, sapmaya uğratılmış, tüm bu aldatmalar, iki yüzlülükler, komplolar, vahşetler, savaşlar, katliamlar ve baskılar neden yaşanıyor sorusuna cevap arayıp bulmakla geçmiştir. O sadece kendisine ve Kürt halkına yönelik uygulanan baskıları vahşeti, komploları ortaya çıkarmak, bozmak için yaşamıyor, mücadele etmiyor. Bununla sınırlı olsaydı, belki biraz daha görev ve sorumlulukları hafif olabilirdi. Dikkat edilirse, Önder Apo'nun geliştirdiği çözümlemelerde, değerlendirmelerde, yaklaşımlarda sadece Kürtlerin veya kendisinin karşı karşıya kaldığı problemlerle ilgilenmiyor. Hatta en son zehir olayında bile kendisini anlattığında da bazı değerlendirmeler yapıp tekrar genel siyasi diğer değerlendirmelere geçiyor.

Önder Apo insanlığın sorunlarını Kürt halkında ve Kürt halkının sorunlarını da kendi şahsında ele alıyor. Kendi şahsında Kürt halkının, insanlığın sorunlarını ele alıp çözmeye çalışıyor. Önder Apo insanlık ve Kürt halkının sorunları üzerinde yoğunlaşarak kendini her gün yeniden güçlü temelde oluşturuyor. Bununla da Kürt halkının ve insanlığın sorunlarına çözüm gücü olmaya çalışıyor. Bütün çabası, yaşamı bu tarzda gerçekleşiyor. Önder Apo hiçbir zaman kendine yönelik geliştirilen baskıları, komploları kendine sorun yapmadı. Önder Apo kendi şahsında uygulanan konsept çerçevesinde bir halka ve insanlığa karşı geliştirilen baskı ve komploları, vahşeti çözmeye çalıştı. Çünkü kendisine uygulananlar insanlığa ve bir halka uygulananların bir sonucudur.

Özcesi Önder Apo bir halkın, insanlığın sorunlarını çözmek istediği için, bu sorunların çözülmesini kendi çıkarlarına görmeyen güçler tarafından insanlığa ve Kürt halkına layık görülen insanlık dışı tüm uygulamalar Önder Apo'ya uygulanıyor. Onun için Önder Apo'nun anlamaya, çözmeye çalıştığı sorunlar, öyle kendisiyle ilgili sorunlar değildir. Tümüyle halklarla, ezilenlerle ilgili sorunlardır. Bunları çözmeye ve anlamaya çalışıyor. Anlayıp çözdüğü oranda da halklara, tüm ezilenlere, insanlığa bunları anlatmaya, kavratmaya çalışıyor. Bu nedenle Önderliğin yaşam savaşı büyük bir savaştır. Kendisi için, yaşamak için bu olup bitenlere karşı durmuyor. Eğer öyle olsaydı, hiçbir insanın katlanamayacağı koşullarda bu kadar acıya dayanmasına gerek yoktu. Bir an önce bu acıdan kurtulmayı esas alırdı. Önder Apo'nun kendine ait bir yaşamının olmadığını, bu yaşamın kendine ait bir yaşam olmaktan çıktığını, tamamen insanlık ve onun bir parçası olan Kürt halkı için yaşadığını, bütün olup bitenlere de bunun için katlandığını görmek gerekir. Önder Apo böyle anlaşılırsa doğru anlaşılmış olur.

Başkan Apo tüm insanlığa karşı kendisini sorumlu görüyor

– Önderlik şahsında dayatılan imha düzeyinin yol açacağı kaos herkesin bildiği bir durum. Önder Apo son görüşme notunda böylesi bir kaosu besleyecek girişimlere (faili meçhuller vb) karşı da uyarıyor. Ancak genel olarak imha girişimi de dahil, tüm dayatılanlara karşı Önder Apo'nun oldukça çözümleyici bir üslubu söz konusu. Yaratılan, yaratılmak istenen sürece rağmen bu çözümleyici üslupta yaklaşmasının anlamı nedir?

– Önder Apo düşünce ve pratikte çözümleyiciliği esas alan bir Önderliktir. Her koşul altında imkanlar ne olursa olsun, daima insanlığın sorunlarını hem düşüncede hem pratikte çözmeyi esas alan bir tarza sahiptir. Onun için Önder Apo'nun bütün çözümlemeleri iyi incelendiğinde, ister esaretten önce, ister esaret koşullarında, isterse de son zehirlenme olayında olsun, üslubunda bir değişikliğin söz konusu olmadığı görülür. Duygusallıktan, tepkisellikten uzak, sorumluluğu ve ciddiyeti esas alan bir üslup söz konusudur. Bu ancak insanlığa karşı büyük sorumluluk duyan birinin üslubu olabilir. İnsanlığı zayıf düşüren, kirleten, lekeleyen ne varsa kabul etmeyen, insanlığa karşı büyük saygı ve sevgisi olan, insanlığın özüne tutku ile bağlı olan birinin üslubu olabilir.

Önder Apo' da insanlığın özüne büyük bir bağlılık olduğu için, o özü yaşadığı için, bunun mücadelesini verdiği için her türlü olumsuz yaklaşıma anlam verebiliyor ve her türlü olumsuz durumu aşarak bunları insanlığın özünü yükseltmenin gerekçesi yapıyor.

Dikkat edilirse birçok insanda geliş-

melere, yaklaşımlara, uygulamalara göre üsluplar değişiyor. Ama Önder Apo'da çözümleyicilik daima esastır. Uygulamalar, yaklaşımlar ne olursa olsun, insanlığın özüne bağlı olduğu ve bu özü tekrar yakalayıp diriltmek, ayağa kaldırmak amacı olduğu için tüm yaşamını buna göre düzenliyor. Üslubunda da bu amaç bağlılığı çerçevesinde bir değişme söz konusu olmuyor. Hatta en olumsuz yaklaşımlar sergilendiğinde bu üslubu daha etkin kılıyor. Bütün olumsuz yaklaşımları insanlığın özüne aykırı olan tutumları çözümleyici yaklaşarak insanlığın özünü büyütmenin gerekçesi yapıyor. Bu Önderliğin her koşulda değişmeyen tarzıdır. Ancak insanlığa büyük bir sevgi ve saygıyla bağlı olan biri İmralı sistemi koşullarında o üslubu sürdürebilir.

Dikkat edilirse Önderlikte çözümleyicilik esas olduğu için bu zehirleme olayında da duygusal yaklaşmadan bu zehirlemeyi kimin yapmak istediğini ve amacının ne olduğunu anlamaya çalışan sağduyulu bir tutum takınmıştır. Ateşkes koşullarında Kürt sorununun demokratik siyasal, barışçıl çözümünün ısrarı koşullarında, Kürt-Türk çatışmasının birçok güç tarafından geliştirilmek istendiği koşullarda, Türkiye'de savaştan ve şiddetten beslenen bir takım çevrelerin bu çabalarını hızlandırdığı koşullarda bu üslubu özellikle korumaya çalışıyor. Yani bu zehirleme ile sorunu derinleştirmek isteyen çevreler kimdir, bunu ortaya çıkarıp bozmaya çalışıyor. Zaten Ortadoğu'da, hatta Türkiye'de bir kaos yaşanıyor. Bu zehirleme ile bu kaos daha da derinleşecek. Önderlik bunun önünü almaya çalışıyor. Türk devletinin gösteremediği sorumluluğu gösteriyor. Bu da Önder Apo'nun Türkiye'nin birliğine, Kürt-Türk halklarının birliğine, genelde de tüm Ortadoğu halklarının birliğine ne kadar önem verdiğini, oyunları bozmak ve katliamları bir an önce durdurmak istediğini gösteriyor. Eğer Önderlikte insanlık ve halk sevgisi olmasaydı, halkların, ezilenlerin, insanlığın yaşadığı sorunları çözme iradesi olmasaydı, herhalde bu koşullarda böylesi bir üslupta ısrar etmezdi. Onun için bunun çok iyi anlaşılması ve değer verilmesi gerekiyor.

Ya çözüm yoluna ya da soykırım yoluna girilecektir

– İmha girişiminin deşifrasyonu bu cinayet girişimini yarı yarıya engelledi diyebilir miyiz? Yine bundan sonrası için yapılması gerekenler nelerdir?

– Bu zehirleme olayının kolay kolay kimse tarafından anlaşılmayacağı sanılıyordu. Bunun bir basın toplantısıyla kamuoyuna yansıtılması önemliydi. Bu tek başına Önderliğin imhasının önüne geçmeyi sağlamaz. Bu bir adımdı, ama tek başına Önderliğin yaşamasını ve özgürlüğünü sağlamaz, Kürt sorununun demokratik çözümünü sağlamaz. Bunu tamamlayan adımların atılması gerekiyor.

Onun için de bağımsız uluslararası bir heyetin gecikmeden oluşması ve Türkiye'ye de bunun kabul ettirilmesi gerekiyor. Bu heyetin İmralı'ya gidip Önder Apo'yu muayene etmesi, tahliller yapması, ortaya çıkan sonuçlara göre tedavi geliştirmesi, tedbir alması ve sonuçları da kamuoyuna ilan etmesi gerekir. Bunun da kolay gerçekleşmeyeceği hem Türk devletinin, hem de uluslararası güçlerin yaklaşımlarından anlaşılıyor. Bu ancak büyük bir mücadeleyle gerçekleştirilebilir.

Onun için Kürt halkının şunu iyi bilmesi gerekir: Eğer mücadeleyi yükseltmezse, bu mücadeleyle bir uluslararası bağımsız heyetin İmralı'ya gitmesini sağlatmazsa, Önderliğin imhası gerçekleşebilir. Bu aynı zamanda bir halkın ve özgürlük mücadelesinin imhası anlamına gelir. Bu tekrar özgür Kürt'ün köleleştirilmesi olur. Dolayısıyla Kürt halkı eğer tekrar köleleşmek istemiyorsa, yarattığı değerleri, kazandığı iradeyi kaybetmek istemiyorsa, bu kadar acı ve işkence ile çözüm aşamasına getirdiği mücadeleyi kaybetmek istemiyorsa, üzerindeki imha saldırılarını etkisizleştirip buradan çözümü yakalamak istiyorsa, bunun Önderliğin yaşamını ve özgürlüğünü garantiye almaktan geçtiğini bilmelidir.

Şunu açıkça belirtmekte yarar var: Yaşar Büyükanıt'ın Genelkurmay Başkanı olması ve koordine ettiği faşist örgütlenmenin geliştirilmesi, bunun da tamamen Önder Apo, Kürt halkı ve Kürt özgürlük hareketine karşı imha temelinde olması, Türk devletinin bütün olanaklarını bu amaç için kullandığını gösteriyor. Yine dışta bütün diplomatik olanaklarını kullanarak çeşitli uluslararası güçleri Önder Apo'yu ve Özgürlük hareketini imha temelinde harekete geçirmek istemesi Türkiye'nin imha politikasında yeni bir hamle olmaktadır. Bu hamleyle sonuca gitmek istiyor.

Bunun yanında bu politikayı geçmişten beri yürüten Kenan Evren, Mehmet Ağar, MİT eğer *"Bu politika artık bitmiştir, bunda ısrar edilmemelidir, bunda ısrar edilirse Türkiye felakete gidecektir"* diyorlarsa, halkımız içine girilen süreci iyi kavramalıdır. Bu bir kavşağa gelindiğini, artık eski siyasi durumun sürmeyeceğini ortaya koyuyor. Ya çözüm yoluna ya da soykırım yoluna girilecektir.

Türkiye'deki rejim, sistem tıkanmıştır, dökülüyor. Yaşar Büyükanıt ve onun etrafında toplanan güçler, son bir hamleyle bunun önüne geçmek istiyorlar. Bunun için de Türkiye'nin bütün iç ve dış olanaklarını kullanarak, uluslararası güçlerin desteğini alarak, içte faşist örgütlenmeyi geliştirerek, bütün bunları da Kürt özgürlük hareketinin Önderi'nin imhasına yönelterek sonuca gitmek istiyorsa, bu inkarcı ve imhacı Türk devlet sisteminin artık son kerteye gelmesinin sonucudur. Bunu Kenan Evren ve Mehmet Ağar'ın açıklamala-

> "Her gün bizim için bir direnme günüdür. Her gün bizim için bir Newroz olmak zorundadır. Hele hele Önder Apo'nun alçakça zehirlenerek katledilişi girişimi gündemdeyken, sadece belli günlerde direnişi geliştirmemiz doğru olamaz. Belki eskiden böylesi günlerde bugünlere anlam vermek için ayağa kalkmak uygun düşebilirdi. Ama içine girdiğimiz süreç dikkate alınırsa, her günün, hatta her saatin bile önemi var"

rından da görmek gerekiyor. Onlar "biz bu sistemi yaşatmak için her şeyi yaptık, hiç kimsenin yapamayacağını yaptık daha fazla ileriye gidemedi, gitmiyor, artık dökülüyor, bunda ısrar etmeyin, ısrar ederseniz felaket getirir, daha imkan varken bu sistemi yaşatabiliriz, onun için de politika değişikliğine gidelim" diyorlar. Yaşar Büyükanıt ve benzerleri bunları ihanet olarak değerlendiriyor. Çünkü bir hamle yapıp sonuca gitmek istiyorlar. Ağar'ın bu çıkışının bu hamlelerini zayıf düşürdüğünü düşünüyorlar. Bu nedenle bunları ihanet olarak değerlendiriyorlar.

Kazanmanın dışında başka bir alternatifimiz yok

Halkımızın bu gerçeği bilmesi gerekiyor. Mademki onlar imhacı bir hamleyle sonuca gitmek istiyorlar, bu durum her iki taraf için de finaldir. Bütün imkanlarını kullanacaklardır. Eğer sonuç alınmazsa, onlar da biliyorlar ki Kürtler büyük kazanacaktır. Bunu her türlü saldırı ve imha hareketiyle engellemek istiyorlar. Bunları göz önüne getirdiğimizde, bizim de yüklenip gerçekten çözüm yaratmamız, kazanmamız gerekiyor. Başka bir alternatifimizin olmadığının bilinmesi gerekiyor. Kazanmanın dışında başka bir alternatifimiz olamaz.

Kazanmanın yolu da Önder Apo'ya karşı gerçekleştirilen zehirleme olayının önünü almaktan geçer. Bu da bağımsız uluslararası bir heyetin duruma el atmasıyla mümkün olabilir. Bunu sağlamak için Kürt halkı her şeyini ortaya koymalıdır. Bunu sağlarsa, bu imha süreci tersine çevrilmiş olacaktır. İmha sürecinin tersine çevrilmesi buradan başlayacaktır. Önder Apo'nun yaşamının garantiye alınması, Önder Apo'nun özgürleşmesi Kürt sorununun demokratik çözümünü yaratacaktır.

Eğer güçlü eylemliliğimizle bir an önce bir heyetin İmralı'ya gitmesini sağlayamazsak, işte o zaman Kürt halkı kaybedecek, komplocular kazanacaktır. Bunun çok iyi anlaşılması gerekmektedir. Onun için yapılması gereken, bütün Kürtlerin cinsiyet, mezhep, yaş, parça, parti farkı gözetmeksizin Önder Apo'ya sahip çıkmaları, bu temelde ulusal birlik ruhunu geliştirmeleri ve Kürt halkının özgürlüğünü garanti altına almaları gerekiyor. Kürt sorununun demokratik yollardan çözümü, Kürtlerin özgürleşme sorunu buradan geçiyor.

Hala yer yer bazı eylemlerde "Önderliğimize bir şey olursa, dünyayı başınıza yıkarız" diyorlar. Daha başka ne olması bekleniyor? Halbuki Önderliğe zehir verildiği, yavaş yavaş ölümünün gerçekleştirildiği belgelerle ortaya konuldu. Bu Önderliğin imha sürecine alındığını çok net ortaya koyuyor. Hala "bir şey olursa size yaşamı zehir ederiz" demek, sanki Önderliğe bir şey yapılmıyormuş gibi algılamaktır. Bundan daha yanlış ve tehlikeli bir algılayış olamaz. Bu sonuçları çok ağır olacak bir gaflet durumudur. Önderlik imha ediliyor, o zaman bunun önüne geçmek gerekiyor. Bunun önüne geçmek için bütün gücümüzü ortaya koymak gerekiyor. İşte o zaman bunun önünü alabilirsin. Özgürlüğü bu yaratır. Kürt özgürleşmesini bu yönlü mücadele ortaya çıkarır. Onun için tüm Kürtlerin bunu bilerek yüklenmeleri, ayakta olmaları gerekiyor. Ta ki bunu gerçekleştirinceye kadar! Bütün aldatma çabalarına karşı mücadele edip mücadeleyi daha da kararlı kılmaları gerekiyor.

– Son saldırıya karşı duruşun, direnişin Kürt halkının özgürlük ve onur savaşı biçiminde olacağı anlaşılıyor. Bu anlamıyla Önder Apo'nun ifadesiyle "küresel taarruza karşı küresel demokrasi" kavgasının zirveleşeceği bir sürecin bizleri beklediğini belirtebilir miyiz? Newroz'dan, 4 Nisana ve Mayısa kadar olan süreçten beklentileriniz nelerdir?

– Mart ayı Güneybatı Kürdistan'da halkımızın serhildana kalktığı, bundan dolayı katliamlar ve işkenceler yaşadığı olayların yıldönümü oluyor. Aynı zamanda Denizlerin, Mahirlerin ve İbrahimlerin katledilmesinden sorumlu 1971'de gerçekleştirilen faşist askeri cuntanın iktidara geldiği aydır. Gazi Katliamı da yine mart ayında gerçekleşmiştir. İstanbul Üniversitesi önünde devrimci gençlerin katledilmesi de 16 Mart'ta yaşanmıştı. 16 Mart Halepçe'de halkımızın kimyasal gazlarla katledilmesinin yıldönümüdür. Mart ayında halkımız açısından özgürlük, demokrasi, birlik ve mücadele günü olan Newroz'u da mücadele günü olarak yaşadık ve yaşıyoruz. Mazlum Doğan ve Mahsum Korkmaz arkadaşlarının şehadetleri ve bu şehadetlerden dolayı hareketimizce kabul edilen Kahramanlık Haftası da yine bu ay içindedir.

Ardından 4 Nisan Önderliğimizin doğum yıldönümü geliyor. Bütün bunlar anlamı olan günlerdir. Direniş ve mücadele günleridir. Özgürleştirmeyi geliştirme günleri, baskıya, katliamlara, işkencelere, sömürüye, her türlü adaletsizliğe karşı çıkma, direnişle özgürlüğü geliştirme günleridir.

Her gün bizim için bir Newroz olmak zorundadır

Bu hareketin bir gerçekliği var, bu da Önder Apo'nun gerçekliğidir. Nedir o gerçeklik? Her günü özgürleşme doğrultusunda değerlendirme, her güne bir anlam yükleme gerçekliğidir. Bizim için bugünlerin de bir anlamı var, ama sadece bu günler bizim için direnme günleri değildir. Her gün bizim için bir direnme günüdür. Her gün bizim için bir Newroz olmak zorundadır. Hele hele Önder Apo'nun alçakça zehirlenerek

katledilişi girişimi gündemdeyken, sadece belli günlerde direnişi geliştirmemiz doğru olamaz. Belki eskiden böylesi günlerde bugünlere anlam vermek için ayağa kalkmak uygun düşebilirdi. Ama içine girdiğimiz süreç dikkate alınırsa, her günün, hatta her saatin bile önemi var. Eğer biz Önderliğin yaşamını ve özgürlüğünü garanti altına almada gecikirsek, bu bizim için telafisi mümkün olmayan sonuçlar yaratır.

Çünkü zehirli maddelerin tam olarak ne zaman verildiği, bu sürenin etkisinin ne zamana kadar müdahale edildiğinde önünün alınabileceği bilinmemektedir. Dolayısıyla gecikme durumunda müdahale edilse bile sonuç alınamayacağı biliniyor. Bu açıdan her gün her saat bile önemlidir. Onun için artık bugünleri beklememek gerekiyor. Her güne Newroz ve Kahramanlık Haftası gibi yaklaşmak gerekiyor. Her günü mücadeleyi geliştirmekle, direnişi güçlendirmekle karşılamak gerekiyor. Eğer böyle yaklaşırsak doğru yaklaşmış oluruz. Bu günlere de anlamını vermiş oluruz. Hem tarihsel hem de güncel anlamlarına böyle layık olunmuş olunur. Çünkü bugünlerin hepsi direnme, mücadeleyi büyütme günleridir.

Bugün Önderliğimize zehir verilmiş, adım adım ölümü gerçekleştirilmeye çalışılıyor. Tedbir alınmazsa veya alınacak tedbirlerde geç davranılırsa, tehlikenin önünün alınamayacağı da ortadadır. O zaman mücadeleyi her gün ve her yerde boyutlandırmak gerekir. Bunda geç kalmamak gerekir. Çünkü süreç bunu gerektiriyor.

İçine girdiğimiz süreç herhangi bir süreç değildir. Ölüm kalım sürecidir. Eğer büyük direnirsek kazanabilir, tehlikeleri boşa çıkarabilir, özgürlüğü gerçekleştirebiliriz. Direnişi sadece bugünlere sığdırmaya kalkarsak, tehlikenin önünü alamayacağımızın bilinmesi gerekir. Şimdi Önderliğimizin somut durumu var. Dolayısıyla tüm günleri ve özel günleri Önderliğimize sahiplenme günleri haline getirmek ve özgürlük mücadelesini boyutlandırmak gerekir. Eğer böyle yaklaşırsak, bu tarzda pratikleşirsek, bir an önce Önderliğin imhasının önüne geçebilir, süreci çözüm ve başarı yönünde geliştirebiliriz. Aksi takdirde komplocuların başlattığı süreç ilerleyecek ve onlar süreci kendi açılarından başarıya götürecekler.

Newroz için direniş ve birlik günü olduğunu söyleriz. Doğrudur. Nasıl tabiat baharla birlikte harekete geçiyor, kendini yeniliyor, bu tarzda kendini yeniden yaratıp güçlendiriyorsa, yaşam mücadelesine böyle hazırlanıyor ve bir yılı böyle karşılıyorsa, bizim Newroz'a yaklaşımımız da özgürlük ve demokrasi çerçevesinde böyle olmalıdır. Doğa nasıl kışın sert ve öldürücü darbelerine karşı baharla birlikte gelecek yaşamın imkanlarını yaratıyorsa, Newroz'u bir yaşam çizgisi olarak esas alan hareketimiz de kendini yeniden yaratıp gelecekteki mücadeleye hazırlama, onun olanaklarını arttırma biçiminde bugünü bir mücadele ve gelecek için kendini güçlendirme olarak ele alacaktır.

Düşman zor ve her türlü baskıyla özgürlük mücadelesi imkanlarını elimizden almak ve bizleri güçsüz düşürmek isterken, biz yaşam olanaklarını güçlendirir ve direnişle kendimizi her türlü saldırıya karşı korursak, işte o zaman yaşamı kazanırız. Yaşamın baharını ortaya çıkarırız. Aksi takdirde kaybedeceğimizi bilmemiz gerekiyor. İçinden geçilen günler, bu açıdan kader belirleyen günlerdir. Her gün önemlidir. Her güne birtakım başarıları sığdırmak, yeni mücadele olanaklarını yaratmak gerekiyor. Eğer bunu başarırsak, Önderliğin imhasının önüne geçebilir, yaşam ve özgürlüğünü garanti altına alabilir, geleceğimizi garanti altına alabiliriz.

Komplocular Önder Apo'yu imha ederek sonuca gitmek istiyor

Bütün Kürt halkını Önderliğe sahip çıkmaya, yaşam ve özgürlüğünü güvence altına almak için görev ve sorumluluklarını bulunduğu her alanda en yüksek düzeyde yerine getirmeye çağırıyorum. Hiçbir aldatma çabasına kulak asmadan, ısrarla bir an önce bağımsız bir uluslararası heyetin İmralı'ya gidip Önderliği muayene etmesi, tahliller yapması, buna göre tedbir geliştirmesi ve sonuçlarını da tüm kamuoyuna açıklaması yönünde çabalarını her yerde arttırması gerekiyor. Bunu da sistemli ve sürekliliği olan bir temelde geliştirmesi gerekiyor. Bu sonucu elde edinceye kadar bu eylemliliğini sürdürmesi gerekiyor. Her geçen günde boyutlandırması gerekiyor. Varolan düzeyin geri olduğunu, buna yetmediğini, bunun için de tehlikenin sürdüğünü ve giderek büyüdüğünü bilmesi gerekiyor. Ne kadar gecikme olursa tehlike o kadar büyür. Eğer kabul edemeyeceğimiz bir sonla karşılaşmak istemiyorsak, tek düşüncemiz mücadeleyi geliştirmek olmalıdır.

Bunun için her türlü fedakarlıkta bulunmayı, eğer bedel ödemek gerekiyorsa bedel ödemeyi bilmeliyiz. Bundan çekinmemek gerekir. Aksi takdirde daha çok ağır bedeller ödeyeceğimizi, bunun telafisinin de olamayacağını bilmek gerekiyor. Eğer bu bilinçle yüklenirsek kazanacağımız kesindir.

Komplocular Önder Apo'yu imha ederek sonuca gitmek istiyor. Buna karşı her birimiz kendimizi birer Apo haline getirirsek, bunun savaşını yürütürsek, komploculara karşı böyle durursak, işte

o zaman sonuç alırız. Savaşı doğru yürütmüş ve kazanmış oluruz.

Düşünelim ki bir Apo eğer bunlar için bu kadar sorun oluyor ve tehlike yaratıyorsa, halklar, ezilenler, insanlık açısından bu kadar gelişme ortaya çıkarabiliyorsa, bizler birer Apo olarak kendimizi gerçekleştirme mücadelesine girersek, o zaman ne tür gelişmelerin ortaya çıkacağını az çok tasavvur edebiliriz. Komplo ile mücadele etmek, komploya doğru cevap vermek bu tarzda olur.

Apoculaşarak, her birimiz kendimizi birer Apo olarak gerçekleştirerek komploya karşı durmalıyız. Kendimizi baştan aşağı örgütçü bir kişilik, mücadeleci bir kişilik ve başarıda ısrar eden bir kişilik biçiminde gerçekleştirirsek, o zaman sonuç alabiliriz. Hem de daha sonra ödeyeceğimiz ağır bedellerden kurtularak kısa sürede sonuç alabiliriz. Buna herkesin inanmasını istiyor ve herkesten de bu temelde pratikleşmesini bekliyorum.

Çözümün şartları oluşmuştur

– Son olarak yaşadığımız süreci I. Dünya Savaşı ardından 1926'lara, hatta daha sonrasına uzanan kader yıllarına benzetebiliriz. Tüm bu durumlara rağmen, diğer Kürt örgüt ve şahsiyetlerinin tutumlarını daha doğrusu tutumsuzluklarını nasıl yorumluyorsunuz?

– Şimdi bir kere bütün Kürtler şu gerçeği iyi bilmelidir: Bugün bütün parçalarda Kürt sorununun çözümü için şartlar oldukça olgunlaşmıştır. Artık Kürt sorunu çözüm aşamasına gelmiştir. Sorun burada Kürtlerin bunu başarıp başaramayacağı sorunudur; bu konuda görev ve sorumluluklarını yeterince yerine getirip getiremeyeceği sorunudur. Kürt sorunu çözüm aşamasına gelmiştir. Çözümü gerçekleştirmek için yeterli çaba gösterilirse, Kürt sorunu çözülecektir.

Ancak bu gerçeği gören inkarcı sömürgeci güçlerin katliam planları yaptıkları da bilinmelidir. Eğer bu imha girişimlerini boşa çıkaracak, çözümü gerçekleştirecek çaba içine girilmezse, Kürtler için imhalar gündemdedir. Tarihte de birkaç kez Kürt sorununun çözümü için şartlar uygun hale gelmiş, ama Kürtler bunu yeterince değerlendirememiştir. Bu fırsatlar kaçırılmış, sonraları da kolay kolay tekrar bu fırsatlar ele geçirilememiş ve büyük acılar yaşanmıştır. Yine böylesi bir fırsatın eşiğindedir Kürtler. Eğer bu fırsatı da iyi değerlendiremezlerse, bir daha bu fırsatı bulamayabilir ve eskisinden daha ağır bedeller ödeyebilirler.

Onun için Kürt halkının ve onun siyasi güçlerinin bu gerçekleri bilerek, görev ve sorumluluklarını yerine getirmeleri gerekir. Hem imhalara karşı durabilmek, az bedel ödemek hem de çözümü gerçekleştirmek için direniş ruhunu ve birlikteliği daha da güçlendirmek gerekmektedir. Bu da ancak Önder Apo'nun sağlığını, yaşamını ve özgürlüğünü güvence altına almayla mümkün olabilir. Eğer ulusal ruh ve birlik daha da gelişecekse bu tarzda gelişebilir. Önder Apo'nun etrafında birleşerek, onun sağlık ve özgürlüğü güvence altına alınarak bu gerçekleştirilebilir.

Kürtler için bir onur savaşı söz konusudur

Önümüzdeki günler Kürt halkı ve dostları açısından tarihi bir sınav günüdür. Özgürlüğe ve demokrasiye layık olup olmadığımız bugünlerde göstereceğimiz tutumla belli olacaktır. Eğer bu sınavdan başarıyla çıkılırsa, tarihe karşı görev yerine getirilmiş olacaktır. Eğer bu sınavda başarısız kalınırsa, tarih karşısında suçlu duruma düşülecektir. Apocu hareket olarak da biz bunu değerlendireceğiz, herkesin geliştirdiği tutuma göre tutum geliştireceğiz. Bunun da çok iyi anlaşılması gerekir.

Önder Apo'ya sahiplik yapmak, kendine sahiplik yapmaktır. Önder Apo'ya sahip çıkmak bir insani ve bir ulusal görevdir. Bunun öyle şu partiyle, şu parçayla, şu ideolojiyle fazla ilişkisi yoktur. Önder Apo'ya sahip çıkmak demek, sadece PKK ve Apocuların ya da Apoculara taraftar olanların sorunu değildir. Sadece onları ilgilendirmiyor. Burada tüm Kürtleri de aşan, tüm insanlığı ilgilendiren bir sorun var. İnsanlık vicdanıyla bağdaşmayan, ahlakı ve kültürüyle bağdaşmayan bir cinayet girişimi söz konusudur. Canice katledilmek istenen kişi de öyle herhangi bir kişi değil, bir halkın önderidir. Bu Önderin şahsında geliştirilen caniyane tutum Kürt halkına da yaklaşımdır, ona layık görülendir, Kürt halkına karşı uygulanandır. Bütün Kürtlerin bunu böyle anlaması gerekiyor. Hiç kimsenin zehirlenen Apo'dur veya Apocu harekettir dememesi gerekir. Önder Apo şahsında Apocu hareket hedefleniyor, ama bu görünüştür. Apo şahsında bütün bir Kürt halkı ve insanlık vuruluyor.

Hiçbir Kürt, hiçbir vicdanlı insan, Önderliğimizin bu durumu karşısında sessiz kalamaz. Herkesin ayakta olması ve sesini yükseltmesi gerekiyor. Ayaklar altına alınmak istenen insanlığın kurtarılması gerekiyor. Bunun mücadelesinin yürütülmesi gerekiyor. Önder Apo'ya sahip çıkmanın anlamı budur. Hala bunun yeterince görülmemesi, anlaşılmaması ve bazılarınca da çıkarlarına uygun düşmemesinden dolayı sessizlik içinde olması kabul edilemez. Zaten komplocular bundan cesaret alıyor.

Eğer komplocular bu tarzda Önder Apo'nun, bu hareketin, bu halkın üzerine geliyorsa, biraz da bazı Kürtlerin tutumlarından cesaret alarak bu adımı atıyorlar. Eğer kimi Kürt çevreleri ve şahsiyetleri bu cesareti vermezse, herkes yekvücut bu cinayet girişimine karşı ayağa kalkarsa, herhalde kolay kolay bu tür insanlık dışı uygulamalar geliştirilemez. Bundan dolayı bütün Kürt siyasal çevreleri, bütün Kürtleri, 'ben Kürt'üm, ben bu halkın bir parçasıyım, ben vicdan sahibiyim, onurluyum' diyen herkesi onurluca davranmaya çağırıyorum. Onun için de Önder Apo'ya karşı insani görevlerini yerine getirmeye çağırıyorum. Başka türlü onurlu olunamayacağının artık bilinmesi gerekiyor. Kürtler için bir onur savaşı söz konusudur. Bu onur savaşı aynı zamanda özgürlüğünü gerçekleştirme savaşıdır. Özgürlük ve onur birbirine bağlı olgulardır, biri olmadan diğeri olamaz. Özgürlük ve onuru kurtarmak da bugün Önder Apo'nun yaşamını kurtarmaktan geçmektedir.

Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan'ın 1998 Newroz değerlendirmesi

En büyük kanun özgür yaşam iradesidir

"Yaşanan yıllar, yani çağdaş Kürdistan yılları; PKK dışında her şeyin bittiği, adının bile kalmadığı son bir çare olarak, olacaksa insanlığımız, yaşayacaksa kimliğimiz, mümkün olacaksa kurtuluşumuz, gelin bunu tartışın deme hareketidir her şeyden önce. Daha sonra mümkünse bir karara ve ondan da ötesi bir iradeye, bir savaşa, çabaya yol açabilir miyiz hareketidir"

Kutsal direniş, diriliş savaşımımız, 25. Newrozu'nu da büyük bir başarıyla karşılama gücünü göstermiştir. Büyük tarihi düşüşü Medlerin yıkılışıyla başlatırsak, –ki bu bir Mezopotamya uygarlığıydı– 2500 yıl gibi bir düşüşün ardından, belki de onun tam karşılığı olan, yani her bir yılı bir yüzyılı bulan bu 25 yıl gerçekten bir diriliş ve oldukça kurtuluşa yakın oluyor. Eğer bunun üzerine kapsamlı düşünebilirsek, nereden geldiğimizi ve nasıl bir duruma sokulduğumuzu anlayabilirsek, nasıl olmamız gerektiğine dair sonuçlar ortaya çıkartabilirsek ve neler yapabileceğimizi kararlaştırabilirsek, göreceğiz ki yaşam denilen ölümden beter ve çıkacaksak kendi insanlığımıza, toprakla karışmış özgürlük kimliğimize; bunun sınırlı bir nefes alışverişinin bile ne kadar değerli olduğu mutlaka takdir edilecektir. Ondan da öteye, büyük bir minnettarlıkla başta şehitler olmak üzere, bu yıllarda anlamlı bir direnişte bulunan herkesi, başta büyük Newroz şehidimiz Mazlum Doğan'ın, Zekiyelerin, Rahşan, Ronahi, Berivanların o büyük şehadetlerini ve hemen her yıl gerçekleşen o kutsal serhildan isyanlarımızın, 1990 yıllarında Nusaybin, Cizre, Şırnak, Lice, Van ve giderek bütün Kürdistan kent ve köylerine yayılan serhildanların şehitlerini de bu Newroz'un özüne yerleştirirsek, göreceğiz ki yaşamın başka türlü anlaşılması, savaşın başka türlü verilmesi gerekiyor.

Bu 25 yıl üzerinde sürekli durulmalı, dersler çıkarılmalıdır. Ve varsa insanlık iddiamız, gerçekten ana topraklarımızda yaşamaya güç getirmek istiyorsak, yürekten ve irade ile bunu başarmak istiyorsak, gerçekten bu yıllar kendimizi yeniden yapma, yaratma yılları, kaybolan, kaybedilen hemen hemen her şeyi bulma yılları olarak değerlendirmeliyiz. Bir özlü düşünceden tutalım bir özgürlük nefes alışverişine kadar, bu savaşın esasta bunun en son çabası olduğunu bilmelisiniz.

Yaşam olacaksa özgürce olmalı

Bu anlamda PKK, bir diriliş olayı, yeni gün olayı, bir Newroz olayıdır. Boşuna bugüne PKK'yle başlamadık. Ama aynı zamanda bu korkunç bitişin karanlığı eşiğindeki zayıf insanımızın, kendisine dürüst bir ad vermesidir. Kendine ben dürüst olacağım sözünü vermesidir. Hiçbir umut işaretinin olmadığı dönemde bile, inandırıcılığı, hiçbir şansı olmasa bile 'ben, bu kimlikle ve bu söz için yaşayacağım, gerekirse savaşacağım' diyebilmesi, işin özüdür. Başka türlü olmuyor.

O günü şu an gibi hatırlıyorum: Düşmanın paytaxtında, silik, iddiasız ve yutulmayla karşı karşıya olan bir gençlik döneminde, hem de sömürgeciliğin bütün çekici imkanlarıyla karşı karşıyayken ve hiçbir şeyde ilgiye değmeyecek kadar geriyken, bitmişken, böylesine bir günde bir tercih yaptım. İmhacı sömürgeciliğin oldukça imkan dahiline giren yaşamına hayır dedim. Umutsuz, olanaksız, belki de imkansız gibi gözüken bu özgürlük umuduna, kimsenin –mensupları da dahil– hiç inanmadığı, belki her şeye anlam verseler de anlam veremeyecekleri bu adıma biz başlasak ne olur? İşte biz bu kararı verdik. Dünyada ve tarihte eşi belki de yoktur. Bir iki sözcükle de olsa, ana topraklı ve kimlikli bir yaşam dedik. Yine, yaşam olacaksa özgürlükle olsun dedik. Ve işte herkesin hayranlıkla izlediği bu büyük umut savaşına giriştik.

Bu tarihi, şüphesiz bir hitapla dile getirmek mümkün değil. Bu 25 yılı mümkünse sürekli incelemeye, değerlendirmeye almak, gittikçe daha da derinleşen teorisini ortaya çıkarmak kadar –ki başlangıcında da güçlü bir iradesi vardır– onun siyasetteki ifadesi nedir? Geliştirmek istediği yaşam, askerlik dilindeki ifadesi nedir? Neyi gerçekleştiriyor?' Bu ve benzeri soruları bütün yönleriyle, bir değil, bin daire çizerek daha derin ve giderek yükselen bir biçimde anlayabilmek, bu yıllarla büyüyebilmek, bu yıllarla yeniden yaratılmak gerekir. Önderlik gerçeği, PKK gerçeği denilen olay da tamamen budur.

İçinde neler yok ki: Silik insandan tutalım en hainine, eşsiz kahramanlarından tutalım en düşkününe, en güzelinden tutalım en çirkinine, en korkağından tutalım en kahramanına, en dirisinden tutalım en ölüsüne kadar

her şey var. Bu yıllar, bu çağdaş Kürdistan yılları, PKK; her şeyin bittiği, adının bile kalmadığı, son bir çare olarak, olacaksa insanlığımız, yaşayacaksa kimliğimiz, mümkün olacaksa kurtuluşumuz, gelin bunu tartışın deme hareketidir her şeyden önce. Daha sonra, mümkünse bir karara, ondan da ötesi bir iradeye, bir savaşa, çabaya yol açabilir miyiz hareketidir.

Bugün büyük öfkelerimizi az da olsa dindirmişiz. Ama asıl büyük kavga için, kurtuluş için bugünleri yaratmanın bir başlangıç olduğunun da bilincindeyiz. Çağdaş partiler için 25 yıl, zafer yıllarıdır. 20. asrın hemen hemen büyük devrim yapan bütün partileri, bu işi 10 yıl, 15 yıl, bilemedin 20 yıla sığdırmışlardır. Bazıları da başarısız olmuştur. Hatta bazı devlet kuranlar, devletini de kaybetmiştir. Biz ne devlet kurabildik ne de tam başarısız olduk. İkisinin orta yerindeyiz. Önemli olan burası da değil. Önemli olan, bu büyük tartışmayı, aydınlanmayı, iradeleşmeyi ve daha da önemlisi, gerçekler ne ise olduğu gibi görmeyi ortaya çıkarmak, bizi daha fazla ilgilendiriyor. Kürdistan'daki o çok kirli, işgalci ve imhacı gücün savaşı kadar, yine Kürt gerçeğinin o çok çirkin, bitik, hiçbir amacı olmayan kavgacılığının –ki bunun hiçbir sosyal anlamı yoktu, bir eşkıya kavgasından bile değersizdi– partimizin içine bir daha hesaplaşmak üzere çekilmesi durumu yaşandı. Anlamsız kavgalara sınır çekmek, kavga olacaksa bir çizgi temelinde yürütmek, bunun teori ve pratiğini ortaya çıkartmak, sanırım Kürdistan ve Kürtler açısından oldukça hayırlı bir işti.

Tarihimizle hesaplaşmadan geleceği yakalayamayız

Kendi tarihine bu kadar ihanet etmiş, çağdaş insanlık içerisinde sıfırlanmış bir kimlik, bir gerçeklik ne kadar utanç vericidir. Bununla hesaplaşmak için bu parti gerekliydi. Bu 25 yıl, bunu güzel çerçeveledi, çemberledi. Her şey yeniden, fazla inancı, iddiası olmasa da, hatta kendini örtbas ederek de olsa burada tartışıldı. Bu 25 yılın içerisine girmeyen tek bir Kürt insanı, bir Kürdistanlı kalmadı. Tek bir sömürgeci de kalmadı. Hatta emperyalist de bunun içine çekildi. Bütün dünya çekildi. 'Gelin kavganızı açıkça yapın, gelin boyunuzun ölçüsünü alın.' İşte başarı biraz da buradaydı. Yani kim nedir açığa çıksın, gerçeğidir bu. Kavgada, önce bu tarafların açıklığa kavuşması gerekir. Eğer bir ülkede bu yoksa, herkes düşmanın istediğinden daha fazla düşmanın ajanıysa, yaşam hainiyse, utanılası, lanetli bir gerçeğin ifadesiyse, önce yapılması gereken bunu açıklığa kavuşturmaktır. Bu, PKK'yle mümkün oldu. Kimisi içinde, kimisi dışındadır, ama hemen hepsi ilgilidir. Bu önemli bir gelişme ve kazanımdır. Diriliş bunsuz olmaz, direniş bunsuz olmaz, kurtuluşa daha zaman da olsa önce bu gerekli. Güzel bir tespit, yerinde doğru bir adım.

Bu yılları yüksek bir iradeyle yaşadığımız için, kavgası o kadar soluk soluğa, o kadar nefes nefese, o kadar çelişkili, o kadar hırslı, kinli olmak kadar, bazıları için ise o kadar silik ve gidişleri kadar gelişleri de anlamsızdı. Bütün bunlar öfkeyi müthiş kabartıyor. Ama önemsemedik bunları. Çünkü öfkenin kabarması bir hataya dönüşmezse, iyi bir kavga başlatıcısıdır. Bunu yalnız partinin gerçek mensupları için söylemiyorum. Karşıtları için de söylüyorum. Kavgada anlamlı bir düzeyi ortaya çıkarmak da bir gelişmedir.

Ne yapabiliriz ki? Siz köleliğinizle zafer bile kazanmışsınız. Bu bana göre hiçbir şeye yaramaz. Düşmanı koynunuzda beslemişsiniz, ama yine de PKK'li geçinmişsiniz. Böyle yaşayanları ben hiçbir şey saymam. Yine kurşun patlatmış, isyan etmişsiniz. Benim için hiçbir şey ifade etmez. Hatta bazı zaferleriniz olmuş, bunun değeri de yoktur. Hangi yaşamla ilgili, hangi temel amaca doğru götürüyor. O kişinin kendisini nasıl yaratıyor, bu daha önemli.

Bu yıllar aynı zamanda PKK'nin bu anlamdaki yıllarıdır. Sizleri açığa çıkarabilmek, neyin, kimin kişiliğisiniz? Neyin, nasıl bir yaşamın peşindesiniz? Bunları açığa çıkarmak, kurtuluştan daha değerli veya kurtuluş için öncelikle gerekli olandır. Diriliş, bunun acı sancılarıyla olmuştur. Ben tam doğuş yaptığınıza veya doğmuşsanız da doğru büyüdüğünüze inanamıyorum. Kuşkularım var, ama iyi kuşkular. Örnekler çıkıyor her gün. Çeşitli kılık kıyafetlerde kadının da erkeğin de yenisini de eskisini de açığa çıkarmak iyi oluyor. Yani burada insan artık gizli kalmayacak. Düşman da dost da yoldaş da hain de ne kadar açığa çıkarsa o kadar iyidir.

"PKK gerçekten Newroz partisidir. Yaşama yürüyen kanın partisidir. Diriliş için doğasında bir şey varsa, onun yeşillenmeye, çiçeklenmeye açma girişimidir. Biz her zaman şuna inandık ve şunu söyledik: Hiçbir kanun özgür yaşam kanununun üstünde bir güce sahip olamaz. En büyük güç, kanun, özgür yaşam kanunudur"

En büyük kanun özgür yaşam iradesidir

PKK gerçekten Newroz partisidir. Yaşama yürüyen kanın partisidir. Diriliş için doğasında bir şey varsa, onun yeşillenmeye, çiçeklenmeye açma girişimidir. Ama birde bu Newroz günlerinde sert esen kasırgalar vardır. Bazen çiçekleri bile kasıp kavuran, meyveye kesilmek iddiasında olan meyve tohumlarını da yakan. Onlar içimizde yok mu? Var. Diriliş tohumlarını az mı kasıp kavurmaya zemin oluyoruz. Az mı kasıp kavuruyoruz! PKK'nin Newroz PKK'si olması ne kadar yerinde, ne kadar yaşamsal, ne kadar açıklayıcı! Ama tarihini, güncelliğini kasıp kavurmaları da ne kadar gerçekçi! Gerçeği olduğu gibi kabul etmek daha doğrudur. Biz her zaman şuna inandık ve şunu söyledik: Hiçbir kanun özgür yaşam kanununun üstünde bir güce sahip olamaz. En büyük güç, kanun, özgür yaşam kanunudur.

TC'nin anayasasında değişmeyen maddeler, yasalar vardır. TC devletinin birlik ve bütünlüğü tartışılamaz. Tabii bunu bizim için söylüyor. Nedir o? Yaşamayacaksınız, demektir. Yani en büyük kanun olan özgür yaşam kanununa yer yoktur diyor. Biz de ilk çıkışımızda tersini söyledik. En büyük kanun özgür yaşam iradesidir dedik. Bu temelde de mücadele yürüttük. Bugün yaşanan gelişmeler gösteriyor ki, galip gelen tüm yönleriyle olmasa da budur.

Mezopotamya bir özgürlükler ülkesi ve tarihidir

Devletin yasaları, ölüm yasalarıdır. Bu yasaları en değme adamlarıyla her gün kan kusturarak uyguladılar. Tabii düşmanın ölüm yasaları kadar bir de hainlerin, hiç özgürlüğü tanımayanların, çürümüş, kendisinin olamamış, kendisini tanımlayamamış, bir ilkenin ve bir özgürlük iradesinin sahibi bile olamamış siliklerin, maymunların yasaları vardır. Bir de bukalemunun yasaları vardır. Muğlak, en kutsal amaç karşısında bile bir türlü doğruya gelemeyenlerin yasalarıdır bunlar. Ki onlar da çok güvendiler bu yasalarına. Yani açıktan katliamcı yasa, hain yasa, düşkün, silik, bukalemun yasası karşımızdaydı. Biz de tüm bunlara karşı özgür yaşamın yasası olmalı dedik. Ve bu yıllara bu yasayı dayattık. Görüyoruz ki bu yasa en güçlü yasadır. Özellikle TC'nin asla değişmez, dokunulmaz, tartışılmaz, hatta niyet edenlerin bile kellesi gider dedikleri zırh gibi yasasını delmekle kalmadık, paramparça ettik. Hainlerin de öyle. Yanına bile yaklaşılmayanların yasalarını başına bela ettik. Acınacak duruma geldiler. O muğlak kişiliksizliklerin bir bit kadar ancak değerinin olabileceğini ortaya koydum. Özgürlük ağacının bağrındaki bu kurtçukları da artık yasalarıyla birlikte perişan ediyoruz. Bunlar güzel işlerdir. Bu, özgür yaşam kanununa açıklık kazandırmaktır.

Oldum olası fazla süslü cümlelerle konuşmadım, madde madde yasa sıralamadım. Mezopotamya'da Hammurabi'nin de yasaları vardır. Asur'un en başta yasa koyucu olduğu bilinir. Korkunç yasalardır. Tarihte yasalar bu toprakta doğdu. İlk temelleri burada atıldı, egemenler adına, uygarlık adına.

Tabii ki bir de özgürlüğün savaşçıları vardı bu topraklarda. Köleci, en katı Asur imparatorluğu çözüldüğünde, yalnız Kürtlerin değil, Asur halkı da dahil bütün halkların özgürlüğü başladı. Bu anlamda Mezopotamya bir özgürlükler ülkesi ve tarihidir de. Demirci Kawa'dan Mazlum'a kadar çok soylu özgürlük savaşçıları vardır. Hallacı Mansurlardan tutalım Pir Sultanlara, Sivas'ta yakılan Nesimilere kadar hepsi bu toprağın özgürlük savaşçılarıdır. Ama TC'nin şahsında en son kendini dile getiren egemenlerin acımasız yasaları da vardır. Bunlar büyük bir savaş içindeler. Biz bu savaşta yerimizi iyi tayin ettik. Halkların direniş tarafında yer almak, özgürlük yasalarına bağlı kalabilmektir. İnsanlıkla burada başlayan özgür yaşama ve özgürlük tarihinin bu beşiğine bir kez daha şahitlik etmek, bağlı kalabilmektir.

Bu, bize çok çekici geldi ve bugün bizi buraya getirdi. Mutluyuz, gerçek kutlamanın içindeyiz. Bu işe başlarken, *"bundan sonra bütün günler Newroz'dur"* demiştik. Ve bu 25 yılda bütün yıllar gerçekten Newrozlu günler haline geldi. Sözümüzü çiğnetmedik.

Fakat zalimlerin de dayattığı acılar, işkenceler vardı. Kasıp kavurmaları vardı. Yaktılar nice insanları. Her türlü teknikle, silahla, işkenceyle yaktılar. İşte yüreğimiz diyor ki bu yakılanların anısına nasıl sahip çıkılacak? PKK bunun intikam gücü. Zekiyeler, Zilanlar, Ronahiler bugünlerin büyük şehitleri olurken, aslında tam da özgür yaşam nasıldır sorusuna ulaşmak için yaptıklarını bizzat sözlerinden, vasiyetlerinden biliyoruz.

PKK sonu gelmemiş bir roman bir şiir bir türküdür

Mezopotamya! Zagroslar'ın eteklerindeki yaşamın belirişi, bütün kutsal kitapların anlatmak istediği cennet ülkesi, Nuh'un tufan sonrası yeni yaşam alanı. Bu topraklarda oldum olası bir de özgürlük tutkularıyla insanlar yaşamıştır. Belki hiçbir ülkedekine benzemez. Belki yazılan hiçbir kitaptakine de benzemez. Belki de kitapta daha yazılmamıştır. Ama bir özgürlük savaşı vardır. Belki de kitabının tam yazılmasının sebebi, kurtuluşunun tam olmadığı içindir. Yazılan kitaplar daha çok yarım kalan kitaplarsa, o da kurtuluşun tam olmamasındadır. PKK budur aynı zamanda. PKK sonu gel-

"Bu topraklara, sayısız insanlık şehitlerine, insanlık tarihine saygı. Bu, güzel oluyor. Varsın bu iğrençliği yaşamamış olayım. Şehitlerimiz Mazlumlar, Zekiyeler, Rahşanlar, Ronahiler varsın hiç yaşamasınlar. Zilanlar ne demişlerdi ve neyi kül etmişlerdi? Düşmanlarının kendilerinde yarattığı ne varsa. Önce hepsini bedenlerinde yaktılar, kül ettiler. Pir Sultanlar da böyleydi. Hallacı Mahsurlar da. Ve ne şahane ki bu geleneği temsil ettik"

memiş bir roman, bir şiir, bir türküdür. Yazmadan önce konuşma, bir eylem ve gerçeğine de bu anlamda sadık ve tarihi özüne bir yanıt oluyor. Kolay değil, insanlığın beşiğindeki insanın, mezardan daha kötü bir yaşam tutsağı da demeyeceğim, yaşam dışılığı kabul etmesi. Hani burada insanlık dile geldi! Hani burada ilk kanunlar yazıldı! Hani burada ilk umutlar insanlar adına dile getirildi! Hani her toprağa dokunuşta bir eser meydana geldi. İlk hayvanlar evcilleştirildi, ilk bitkiler tahıl oldu, ambarlara dolduruldu. İlk köyler ve ilk şehirler burada kuruldu. Devletler ilkin burada doğdu. Ve şiir ve müzik ilkin burada yapıldı. Bütün insanların ilk duyguları burada doğdu. Kimi yerde bir sınıf gerçeği, ilk köleci imparatorluk oldu. Bir aşiret yasası oldu, halen tüm gücüyle sürüyor. Ama bir şey daha oldu; sanki bütün bunlar olmamış gibi bir silikliğin alanı oldu. İnsanlığın kimliği yok şimdi, umudu bile kalmamış. Nasıl oluyor bu büyük çelişki? Hem tüm ilklerin ana yurdu, hem de şimdi hiçbir eserin kalmayışı! Bu büyük çelişkiyi çözmek gerekiyor. Gılgamış'ın büyük destanı, ilk arkadaşlığın oluştuğu yer, şimdi en hainin yürüdüğü yer haline gelmiş. İşte bu çelişkiyi çözmek gerekir. PKK bunun için büyük bir olay, çözüm yeri ve muhteşem. Bu büyük tarih nasıl düştü? Ve olacaksa yeniden bir diriliş, nasıl olacak? İşte heyecanın kaynağı burası. Hazineler kaybedildiği yerde aranır. İnsanlık doğduğu yerde kökleri üzerinde araştırılır ve bulunacaksa, orada bulunur. Amerika'da bulunmaz. Rusya'da, Sibirya'da bulunmaz. Merkezi burasıdır.

PKK 25 yıldır insanı arıyor. Önce kendi insanını. Bu insan, ilk insandır ve belki de olacaksa doğrusu, en son insan da o olacaktır. Olmak durumundadır. Eğer yaşama selam duracaksa, Newroz gibi her şey yaşamla gülüşecekse onun dilini yakalamak gerekecek. Onun için yaşam kolay değil. Kendim halen büyük bir yaşam arayıcısıyım. Her şeyi durdurduk. Hiçbir önyargıya saplanmadan, hiçbir kalıba girmeden, hiçbir kesin yargıya da gitmeden hep anlamak, daha derin anlamak. Ne nedir, ne ne olmalıdır, ne ne değildir, ne nasıl olmalıdır? İşte yoğunlaşma denilen olay bu. Kendimi kolay tanımlamamak, hele kirli, binlerce yılı bulan bu özgür insanı tanınmaz hale getiren uygarlığı kendimde tanımlamamak, kendimde tanımamak. Kendimde yaşamamak, kendimde yaşatmamak, verilen tüm isimleri kendi ismim olarak almamak. Dayatılan tüm iradelerden kuşku duymak ve halen yaşamaya bile karar verememek, vermemek, verdirmemek. Olacaksa en doğrusu, en güzeli, buranın kök tarihine, beşikliğine uygun olacak. Tıpkı o Gılgamış'ta başlayan tüm yaşam arayışçılarının, ölümsüzlük peşinde koşanların gerçeğine sadık bir yaşam tanımı gibi. Tam da bu özgürlük insanına yaraşan bu oluyor.

İşte 25 yılda, PKK'de Newrozların hepsi bir arayış ve biraz da buluş yılları derken bunları kast ediyoruz.

PKK şehitleri tarih oldular tarih yarattılar

Şunları çok çarpıcı gördüm ve halen hepinizin şahsında okuyorum: Yaşadıklarını sanıyorlar. Bir kuş beyni kadar düşünce bile üretemiyorlar. Bir taze filizin yaşama duruşunu bile halen kavramış değiller, ama buna rağmen yaşadıklarını sanıyorlar. Nasıl öfkeli olmayayım buna? Her şey çirkince! Ben nasıl kabul edeceğim bu yaşam dayatmasını? Önce ne yaptım? Kendimi kilitledim. Kutsal bir mabedin el dokunulmaz tanrı veya tanrıçası gibi kilitledim kendimi. Bütün bu kötülük anlayışlarına, ellerine karşı, olacaksa saf, temiz ruhum, bir köşemde kalsın dedim.

İşte PKK ve şehitleri böyle tarih oldular, tarihi yarattılar. PKK bu, heyecanlandıran bu. Bunu egemen kılmak istiyorum. Ve bu, beni daha fazla ilgilendiriyor. Bir insanlık görevi. Bu topraklara bir hürmet, bu sayısız insanlık şehitlerine bir saygı, insanlık tarihine bir saygı. Bu, güzel oluyor. Varsın bu iğrençliği yaşamamış olayım. Şehitlerimiz Mazlumlar, Zekiyeler, Rahşanlar, Ronahiler varsın hiç yaşamasınlar. Zaten Zilanlar ne demişlerdi ve neyi kül etmişlerdi? Bunu, iğrenç sınıf, ulus, cins ve her tür iyiliğin, doğruluğun, güzelliğin, emeğin düşmanlarının kendilerinde yarattığı ne varsa, kendilerinde gerçekleştirdikleri ne varsa, önce hepsini bedenlerinde yaktılar, kül ettiler. Pir Sultanlar da böyleydi. Hallacı Mahsurlar da. Ve ne şahane ki bu geleneği temsil ettik.

PKK'yi bugünlere böyle getirebilmek, özgür insana dayatılan tüm suçları PKK'nin bedeninde yakmak, yok etmek ve mümkünse temizlenmiş, yeniden yaşama koyulmak.

PKK belki de hiçbir örgütte olmayacak kadar canlı büyüyor, bir diğer tanımı da budur bu 25 yılın. Kesinlikle bu canlar yanarken ve o egemenlerin elindeki en son teknikle yakılan bütün PKK şehitleri, öldüklerine hiçbir zaman inanmadılar aslında. Son nefeslerinde hemen hepsi yaşamla kucaklaştığını adı gibi biliyordu. Bu trajiktir, ama bir gerçektir. Başka türlü yaşamla kucaklaşma olamıyor.

Sorun şimdi nedir? Şehidin bu trajedisini, bu toprağı yaşam adına kucaklayışını ikinci bir aşamada, kurtuluşla nasıl taçlandıracağız? Sıra bunda. Ama bu çok zor. Tabii mesele bunun zor olması değil, anlaşılmasının önemini dile getirmek istiyorum. Bayılıyorum bu iş için mücadele etmeye. Ama başarı tarzı artık beni daha da ilgilendiriyor. Aşamalar meselesinde hata yapacağıma inanmıyorum veya hatalardan hiç korkmuyorum. Ama başarı tarzı benim için daha da amansız geliyor. Bugünlerde şunu da

düşünüyorum: Asla yanılmayacak iradeyi gerçekleştirmek, yoğunluğun öyle bir düzeye taşırılması ile şehitlerin sembolik olarak dile getirdiği, yakılması gereken her şeyi bir daha bulaşmayacak biçimde yakmak ve özgür yaşam iradesini de bir daha bükülmeyecek kadar keskinleştirmek. Bu iş daha çok ilgilendiriyor beni.

Benim gerçeğimde kandırma yalan yoktur

Bu anlamda Newroz en şiddetli yoğunlaşma, her savaşa dayanacak ve başaracak kadar keskinleşmedir. Bakar anlar, yürür yapar, arkasından zaferi gelir. PKK'deki savaşçıyı yaratabilmek güzel bir çalışma oluyor. Bütün bunları o çokça tekrarladığınız bazı sözcüklerle değil, sözden de öte özüne iniyorum.

Genel bir günü kurtarmak değil, insanın başlangıcını ve sonunu birleştirecek kadar iradeyi, insanı yaratmak işine bayılıyorum. Bunun felsefesi nasıl olurmuş? İsteyen yazar, çıkarır bundan felsefesini. İsteyen siyasetini, isteyen askerlik bilimini, isteyen sanatını, isteyen estetiğini çıkarır, her şeyi var. Bu çok daha ilgilendiriyor ve hepsini birleştiriyoruz.

Siz PKK adıyla geçinenler, hatta oldukça bir ordu durumuna geldiğini de sananlar; buna saygı duyuyorum ve müthiş destek vermeye de çalışıyorum, ama durumunuza üzülüyorum. Çünkü işin sözcük düzeyine bile daha tam kendinizi bağlayabilmiş değilsiniz. O büyük ruh gerçeği nerede, hele zemin olduğunuz o düşmanlarınız üzerinizde tepişirken? Hatta işte genç kızlar, PKK'nin büyüklüğüne duyduğunuz bağlılıktan kuşku duymuyorum. Özgürlük temelinde kendinizi adadığınıza da kuşku duymuyorum. Ama çoktan yitirilmiş cinsinizin özgürlük savaşımının kanunlarından habersiz olmak, sınıf savaşımından, ulusal savaşımdan, güzel insan savaşımından uzak durmak acaba sizi –çok örneklerini de görüyorsunuz– bir sokak kadınından veya bir cariyeden daha teslimkar kılmıyor mu? Demek ki eksiklik var. Hele hele o benim diyen erkeklerimize sesleniyorum; işte açığa çıkan bazı sahte komutanları var. En ünlüsü de komutan Z... Ne kadar da rahat uzlaşmıştınız.

Çok ünlü kadın komutanımız Zilan ile sözüm ona çok ünlü erkek komutanımız Z. karşı karşıya getirilse ve mukayese edilse, birileri tanrıça katına yücelirken, birisinin düşman kucağına yönelmesi acaba tesadüf müdür? Bunu anlamak gerekiyor. Çarpıcı ve müthiş anlamak. Tabii anlamak da yetmiyor. Birisinin bir daha doğmamacasına kökünü kurutmak. Diğeri gerçekten tanrıça katında bir kutsal mabede yerleştirilerek saygı duyulacaksa, bir biçimde yüceltmek, bağlanmak gerekiyor. Ne kadar önemli ve gerekli. Acaba böyle misiniz? Acaba bu konuma geldiniz mi? Bunlar sizi nasıl ilgilendirmez. Ve nasıl halen demagoji, yani sonuca götürmez söz oyalamalarıyla ve çarpık bacak yürüyüşleriyle bunu başaracaksınız? Birisine sonuna kadar ret cevabı, birisine sonuna kadar kabul gerçekleşmiş midir? Hayır. İşte bu sizin için acı oluyor.

Çağrılarımız oluyor çokça. Sanıyorsunuz ki biz de bir laf cambazıyız. Gördüğünüz gibi değil, gerçekten öyle dile gelmiyor. Bizim gerçeğimizde rica ile küçük amaçlara bir rüşvetle insan kazanmak yoktur. Benim gerçeğimde yoktur. Benim gerçeğimde Newroz gibi doğuşu hazırlayan anaya karşı da bir duruş vardır. Nedir? Sen yaşamın önünde bu halinle engel oluyorsun ana, dur! Seni engel haline getirmişler. Önümden çekil! Bunu büyük yaşam tanıyışımda gerçekleştiren insanım da. Ve bunu kendisine esas alan, artık toplumdan kendini kopartmıştı. Adımız ipsize de çıkmıştı. Ama bütün halatlarımı insanlığın sağlam direğine bağlamak için tüm gücümü harcadım. Bir an bile, bir kelime düzeyinde bile insani olandan uzak durmadım. Müthiş ilgi duydum. Ama ne gördüm? Hep yalan, hep yanlış, hep çirkinlik, hep aldatmaya çalışıyorlar. Bunun için kendime taktığım isimler var. Aldatmaz, aldatılamaz. Yalanı dinlemez, yalan söylemez. Çirkini kabul etmez, çirkin olarak kendini yaşatmaz, dayatmaz. Yenilginin yanına yaklaşmaz, yenilgiyi kabul etmez. Bunları o kadar işledim ki kendi kendime, görüyorsunuz ki bir şeyler olmuş, oluyor, olacak. Biz bunu paylaşmak isteriz. Gördüğünüz gibi, siz paylaşmayı bir hırsız kadar bile beceremiyorsunuz. İçimizdeki hainin, içimizdeki ihanetin hırsızlarını bile bulamıyorsunuz.

Biz her zaman doğru yöntemlerle mücadele edeceğiz

Bir defa bu PKK içinde bütün hırsızları veya kendinizdeki hırsızlığı kovmalısınız. Gerçekten büyük özgürlük, emek hareketine yakışmıyor. Bilincim eksik, aldatıldım demek ne kadar çirkin, şimdi görüyor musunuz? Diyebilirsiniz ki biz düzende böyle alışmışız, hoşumuza gidiyordu. Böylelerinin bizi etkilemesi olabilir. Ben buna kendimi kırk defa döverek hazırlamışım. Açık yapıyorum. Ve giden gitsin. Çünkü benim için çok gerekli olan öz, gerçeğin en yalın ifadesi, o bende kalacak. İhanet, her düzeyde yalan, hırsız açığa çıkarılacak ve saflarımızdan defedilecektir. Bu daha güzeldir. Bastırmayacağım sizi. Rica da etmeyeceğim. Mert olmanın gereği ne ise onu yapacağım. Bu tercihi size bırakacağım. Çünkü şuna inanıyorum: Bu kutsal savaşımda ricaya yer yoktur, yalvarmaya yer yoktur. Kurala yer vardır. Bu iradenin kendisidir, bilincin ışığıdır, kural bu. Kelime düzeyinde söylemeye bile gerek yoktur. Ve böyle aşırı kuralcı da değilim.

Herkes kendi kuralını almış gidiyor. İşte bir Zilan'ın kuralları vardır. Bir diğerinin Z. kuralları vardır. Kiminiz öyle, kiminiz böyle. Ve bu da güzel bir ayrışmadır. Onlar güçlüymüş, tarihte de hep böyle olur. Zalimmiş, çok vururlarmış! İşin gerçeğinde bunların hepsi var. Zorlukları, zalimleri hep arkasına alırlarmış. En çok kritik süreçlerden yararlanarak vururlarmış. Hepsini yapsınlar. Ama biz yine en mert tarzda ısrarlıyız. Bu bizim sanatımız. Onların sanatı öyledir. Daha çok önemli olan, bu büyük yılların oluşumuna, PKK'sine nasıl katıldınız, ne olacaksınız?

Benim halka burada fazla seslenmeme de gerek yok. Bu halk bana göre iyidir. Bu halk veya bu halklarla ciddi iş yapmaya her zaman bayılıyorum ve hiçbir sıkıntım yok. Ama sizlere gelince bu anlamda mücadele

çemberine, çerçevesine alma konusunda aynı rahatlığı hissedemiyorum. Sanki bizim tımarhanedeki deliler, sanki komalık hastalar, zindandaki tutsaklar gibi çağrışımları görüyorum. Kalkarsa düşer. Çıkarsa zindandan kendini atar, biter yerde. Delidir, çıkarsa sağı solu vurur. Bu durumdan acaba kendinizi ne kadar alıkoyabileceksiniz. PKK'nin böyle bir ortam olmadığını ne zaman anlayacaksınız. Ve bu PKK içinde böyle büyük anlamlar çizildiğini ne zaman göreceksiniz. Bu anlamlara bağlı olabilecek misiniz? Yine burada rica yok, yalvarma yok. Ama bir gerçeklik var. Onu anlayabilecek misiniz diyorum. Çünkü buranın tarihi budur. Gılgamış'tan beri bu tarih böyle geldi. 25 yıl bunun özet ifadesidir. Siz hangisini tercih edeceksiniz?

Diyeceksiniz biz çok güçsüzüz. Evet, bu daha çok egemen olan bir yan olur bize göre. Çok güçsüzsünüz. Hiç hazırlığınız yok, hatta hazırlanmaktan sıkılıyorsunuz. Yaşama ilgi bile duyamayacak kadar çürümüşsünüz. Savaşın en basit kuralına bile gelemiyorsunuz. Tek başlattım tek götürmekte şahaneyim. Hiç sıkıntım da yok. Ama sizler ne olacaksınız? Gılgamış, biliyorsunuz tarihin en arkadaş canlısı kişisi. Gerçekten çok tesadüf müdür, ben bu tarihi bilmiyordum, ama benim ilk yaptığım iş, kendimden çok arkadaşımı düşünmek. Şimdi size bakıyorum, bütün bu yılların büyük arkadaşlığına rağmen yürüyemiyorsunuz. Bir tane anlayışlısı çıkıp, düşman şuradan geldi, gördüm tedbirimi aldım. Şöyle arkadan hançerliyordu, eli tuttum. Kötü niyetliydi, içimizdeydi, bizim gibi elbisesi de vardı, başımızdaydı hatta, ama tespit ettim demiyor. İşte bu üzüyor, kendi adıma hiç üzülmüyorum.

PKK'de ölüm değil yaşam vardır

Tüm düşmanlarımı iyi tanırım. Tüm yoldaşlarımı da tanırım. Benden daha çok bu işin askeridirler gerçekten. Şehitler ordusu, zindanlar ordusu, halkımızın ordusu hepsi var. Ama özellikle sizler, sıcak savaşın cephesindekiler, elinde yalın kılıç silahı olanlar. Her silah, dil silahından tutalım en son teknik silahına kadar, bunları kullanamıyorsunuz. Kullandığınızda ağırlıklı olarak bizi vuruyorsunuz. Bunlar bizi zorluyor.

Hiç bunu beklemiyordum. Bu kadar yeteneksiz kalacağınızı veya üzerinizde bu kadar parti dışılıklar, ordu dışılıklar dayatıldığında bu kadar ucuz laf söylemenizi, yılanla adeta koyun koyuna yatar gibi yanlışlıklarla uzlaşmanızı, hainle, alçakla, hatta cahilce birleşmenizi. Demek ki ruhunuzda büyük bir yoksunluk var. Beyniniz fazla düşünemiyor ve bunlar köleliği ifade eder. Bunlar özgürlüğe ters. Acaba bunları anlayabildiniz mi? Anlamak için gerçekten, ama gerçekten şimdiye kadar söylediğiniz sözler, verdiğiniz sözler gibi olmayacak. Size tarihi anlatıyorum. Size PKK'yi de anlattım. Hangisine gelirseniz, hangisi hoşunuza giderse o tanımla ne kadar yaşayabileceksiniz. Ölüm demiyorum, yaşama geliş diyorum. Hiç kimse PKK kolay ölünen yerdir diyemez. Hayır! Ölüm her yerde kolaydır, PKK'de çok zordur ve olmaması gerekir. Doğal ölüme ben bir şey demiyorum. Bir yanlışlığın sonucu ölüm, bir yetersizliğin sonucu ölüm, PKK bunun yeri değildir. Ama çoğunuz gırtlağınıza kadar böyle ölümlük olarak kendinizi dayatıyorsunuz. Bu bizi üzüyor. PKK'nin bu olmadığına dair çok tekrar halindeyiz. Anlamaya gelememeniz, belki de bu büyük umut, bu büyük kurtuluş yürüyüşünde tek ciddi engeldir. Kimse size kendinizi küçük görün demiyor, dikkat edin! Bir büyüklük tarzı yaratın parti içinde, varsa onunla büyütün, o hep sizin olsun. Bütün yaptıklarımız sizin olsun.

Zayıf kadınlara olduğu gibi kendimi verdim. Zilanlar ne güzel söylemiş. Bermal de güzel söylemiş, diyordu, *"canımızdan başka bir şey olsaydı da verseydik."* Hayır, ben onlardan can filan istemiyorum. Benim istediğim, varsa kavrayış gücünüz, iradeniz sonuna kullanın. Çünkü başka türlüsü güçlendirmeye götürmez. O kolay ölen şehide de söylüyorum veya o gerçekten özlü kendisini savaştırana da söylüyorum; bu ölüm benim kabul edeceğim bir ölüm değil. Ben de sizin gibi çok yalnız, tektim. Ama gördüğünüz gibi müthiş bir yaşam savaşı içindeyim. Öyle anlayın ve yürüyün tüm görevlerin ve savaşların üzerine. Bundan uzak durmak, PKK sanki bu değilmiş gibi davranmak olmaz.

Almış eline silahı, benim % 99,9 kabul edemeyeceğim bir tarzla savaştığını sanmak, savaşabileceğini iddia etmek, beni dehşete düşürüyor. Halen yaşama duran hemen her şey kadar kendisini yaşamda bir duruşa geçirecek pozisyonu, duruşu yakalayamamak. En basit bir savaş kuralını bile işletememek, bana hep ölüyü çağrıştırıyor ve ölüme koşuyorsunuz. Ama bu PKK değil. Bunu aşmamız gerekiyor. Yaşayan ve yaşam iddiasında olan sizlerde varsa Mazlumların bir değeri, hatırasına bağlılık, varsa bu büyük tüm Newroz şehitlerimize, tarihimizin bu değerlerine bağlılık, kolay ölmemek kadar yaşamak, hangi savaşla kazanılacaksa onun üzerine yürümek

gerekir. Onun için bu temel bilinci almışsınız, işleyin.

İş tarzımız fetih tarzıdır

Bütün bunları şunun için söylüyorum: Anadan doğduğunuza, yaşama doğduk demeyin. Düşmanın talim terbiyesi ile büyütülüşünüze de büyüdük demeyin. Hatta şimdiki halinizle, PKK'de de büyüdüğünüze, PKK'lileştik de demeyin, yanılgılar var. Doğrusu, tanımlamaya çalıştığım gibidir. Ben kendimde halen araştırıyorum. Askeri, siyasi, örgütsel ifadeler çok net. Hazırlıklarım var, katkılarım var. Çok açık, ölmemişim, ayaktayım. Sizinle çok önemli bir zafer yaratmak istediğim için değil, bu beni birinci derecede ilgilendirmiyor. En çok ilgilendiren, neden böyle gerekçesiz, basit sözümona ya yaşıyorlar, ya ölüyorlar? Bunu arkadaş canlısı bir kişi olarak söylüyorum. İlk günlerde de böyleydim. Bütün çocukluk arkadaşlarıma da –çok ihtiyacım olduğu için değil– haydi diyordum, şurada bir avlanalım. Şurada bir bitki kökünü çıkaralım. Şurada bir kuş yuvasına ulaşalım. Şurada bir yılan öldürelim. Ama gelemiyorlardı ve bu iyi bir şey değil diyordum. Doğru bir şeydi bu.

Hatta ekin biçiyorduk. Ekin biçmeye gelmiyordu kardeşlerim. Kardeşlerimi dövüyordum. Evet, en çok dövdüklerim kardeşlerimdi. Çünkü ilk örgüt odur, neden gereklerini yerine getirmiyorlar diye. Babam bayıldı bana. Hikaye çok ilginç. O, tarzımı gördü, kusursuz iş yapma tarzı. PKK için söylemiyorum, ondan öncesi böyle başlamıştı. Adam şuna inanmıştı ve ne kadar tehlikeli bir iş içine girdiğimi de bilenlerdendi. Ama diyordu, *"senin alnında fetih işareti var."* Ne anlama geldiğini ben de bilmiyordum. Fakat iş tarzımız fetih tarzıdır o günden bugüne kadar. Şimdi bu bana göre zor da değil. Bana göre hem yaşamın, hem tüm işlere koşmanın en makul, en sonuç alıcı tarzıdır.

Neden yapamıyorsunuz, neden bu kadar eliniz birbirine dolanıyor, neden elinizi her attığınız iş karışıyor, bunu anlayamıyorum. Neden bütün işleri yarım yamalak bırakıyorsunuz? Bir konuşmayı param parça ediyorsunuz. Bir kararı hiç uygulayamıyorsunuz. Bir kötüyü teşhis edemiyorsunuz. Bir tehlikeyi sezemiyorsunuz. Bir hainin gırtlağını tutamıyorsunuz. Neden bir güzelliğe bağlanamıyorsunuz. Çirkine varmak neden bir kader, bu neden sizi hoşnut eden şey olsun ki? Bir yenilgiye doğru koşmak neden? Örgütsüzlüğü yaşam tarzı bellemek. Nasıl olur; bu topraklarda ilk örgütlü insan ortaya çıktı. Neden buna bu kadar zıtsınız? İnsanlar ilkin burada tanıdılar her şeyi. Şimdi herkes birbirinden kaçıyor, neden?

En çok işlenen, PKK'de örgüt sorunu. Neden? Örgüte doğru gelemiyoruz. Bu, bu kadar hainlikte ısrar değil mi? Bu kadar insan olmamakta ısrar değil mi? Bu kadar düşman olmakta ısrar değil mi? Ben bunu çözdüm. Bunun için güçlüyüm. Siz de böyle yapabilirsiniz. Bakın, hainler üzerinizde oynarken, devlet güçleri her gün yaşam diye size bir şeyler sunarken diyor ki 'dağlarda aç kalmışlar' Doğru. Gerçekten burada kesinlikle sizleri eleştirmiyorum. Bu kadar dayandığınız için de sizi kutluyorum. Aç susuz, bilmem soğuk ve sıcakta dayanabildiğiniz için de.

PKK çaresizliğin değil çarenin yeridir

Ama tüm bunlardan sonra kalkıp da sizi bir çorbayla, hele içimizdeki sefillerin önünüze koydukları sözümona bu yaşam reçeteleriyle buna takılmanız ve düşmana bu konuda cesaret vermeniz, şerefsiz olanı kendinize umut yolu denemeniz, beni çok öfkelendirdi.

Ve şunu acıyla gördüm ki bunu felsefe haline getirmişsiniz. Küçük yiyecek içeceklerin, basit kadınlı erkekli olmanın felsefesi gelişmiş. Korkunç! Halen kelime bile bulamıyorum anlatmak için. PKK'nin felsefesi bu değildi. PKK'nin yaşam tarzı bu değildi, ama iğrenç kişilik, ki ben halkımızın da yaşadığı felsefe demeyeceğim, ona dayatılmış, bu bir çaresizliktir. Ama PKK çaresizliğin yeri değildi, PKK çarenin yeridir. PKK'de yaşam sorunu yoktur, PKK'de asla açlık sorunu yoktur. PKK'nin parası hiçbir zaman eksik olmadı. PKK'nin yiyeceği hiçbir zaman eksik olmadı. PKK'nin sosyal yaşamında da hiçbir eksiklik olmadı. Hepsi tanrılara özgüydü. Onu ayağa düşürüyorsunuz. PKK'de tutku da aşk da eksik olmadı. Onun canına, onun özüne darbe indiriliyor, ona alet olmuşsunuz. Felsefe, anlayış haline getirilmiş ve başarısına da çok az bir mesafe kalmış. Bunu gördüm, affedemiyorum.

Çaresiz değilim tabii. Daha fazla çareliyim ve yaşama da en büyük saygılıyım. Dıştaki, içteki haine karşı da her zaman tetikteyim. Üzüntüm daha çok yine sizler için. Bir kavganın sahibi, bir yaşamın sahibi olmalıydınız ve bu, yürekten alkışlanacak cinsten olmalıydı.

Eyaletlerimizi tartışıyoruz, anlamlı bir parti toplantısını yapıyoruz. Merkezimizi tartışıyoruz, ne kadar yürekler acısı. Kullandıkları cümlelere ve içine girdikleri davranışlara bakın. Sergiledikleri komutanlığa ve savaşçılarımızın neye zemin olduklarına bakın ve kızlarımızın, Zilanların ardılları olması gerekenlerin sarıldıklarına bakın. Bu öfke yaratmaz mı? Bu değerlere ihanet olmuyor mu? Bunu nasıl sıradan geçiştirebiliriz? Bu düşüşü nasıl felsefe haline getireceksiniz? Bu duruşu nasıl kabul edeceksiniz? Bu şehadetlere karşı nasıl böyle duracaksınız? Bir de yaşam özgürleşiyor, yüceliyor. Ona karşı nasıl duracaksınız? Halen anlaşılamadı mı diyeceksiniz? Hisler, duygular oluşmuyor mu diyeceksiniz? O zaman siz kimsiniz? Sizi anlamak çok zor. Bir basit askeri kuralı işletemedik demek nedir? Peki nerede askeri irade, nerede düşman iradesi karşısında kırılması şöyle kalsın, benim el yordamıyla tek başıma 25 yıl önce düşmanın paytaxtından alıp buraya getirdiğim irade. Bükülmez, yenilmemiş iradeyi siz böyle mi temsil edeceksiniz? Gözümüzün içine baka baka nereden nereye getirdiğimizi değerlendirme, onun gölgesi altında düşmana oyna, düşmanın objektif ajanlığını yap. Bu ayıp olmuyor mu artık? Söylenecek bir lafı bile yok. Çaresizlik kaynağı. Çok ayıplı bir duruş değil

mi? Ele başlarınız gidiyor, gitsin. Yarınız gitseniz hiç üzülmem. Benim için bir zaferdir derim.

Benim yanımda savaşta zafer yaşamda aşk yaşar

Ben Gılgamış kadar arkadaş canlısıyım. Yemem yediririm, içmem içiririm, yaşamam yaşatırım. Ama aynı zamanda affetmediklerim de vardır. Mutlaka bunları tanımanız gerekiyor. Çok büyük bir otoriteyi size dayatmak istemiyorum. Bundan hoşlanmıyorum da. Çaresiz olduğum için değil de, küçüklere bir otorite dayatmanın anlamı yoktur. Anlayacak bir gücü olmayanlara hangi otoriteyi dayatırım? Kaldı ki en büyük otorite, duygu yüceliği, düşünce, irade yüceliğidir. Bunlar beni yeterince otoriter kılmıştır. Ama ya sizler, ne zaman saygıdeğer bir otoritenin sahibi olacaksınız?

Benim yanımda doğrular yaşar. Benim yanımda güzellikler yaşar. Benim yanımda savaşta zafer, yaşamda aşk yaşar. Ne zaman bunlara ulaşacaksınız? Bunlar önemsiz mi? Bunlar gereksiz mi? Peki ya yaptığınız, ya yediğiniz, içtiğiniz tarz, ya sevip seviştiğiniz tarz değerli mi? İşe yarıyor mu? Bir şeyi kurtarıyor mu? Bu sorulara mutlaka bir cevabınızın olmalı. Hem de bir daha aldattılar beni, kötü uzlaştım demeyin. Bunları bırakın. Bunlardan gerçekten bir şey olmaz. Bana değil, en başta her birisi birer abide olan şehitlere, Newroz şehitlerine ters oluyor. Yaşamın özgürlük kanunlarına ters oluyor. Sizi kaba şekillendirmek istemiyorum. Dört dörtlük emrin uygulayıcıları olarak da görmek istemiyorum. Zaten böylelikle savaşçı kılınamayacağınızı biliyorum.

En büyük emir, duygu büyüklüğündeki düşüncenin doğru kıvılcımındaki kuraldır. Işık hızı kadar hızlı, tam enerjik kesilmiş bireydir. Bunu yaratmaya çalışıyoruz. Bunları şunun için söylüyorum: Bazılarınız bizimle olmaya talip, bizimle partileşmeye, bizimle ordulaşmaya oldukça istekli görünüyorlar. Ama ben de bunun tanımını yapmak zorundayım. Sadece gereklerini açıklıyorum. Tercih sizindir, partileşmede zorlama yok, ordulaşmada zorlama olmaz. Ama tekrar vurguluyorum: Bizdeki düşünmenin de yapmanın da hızı, politikada ışık hızı ayarındadır. 'Düşünemedim, konuşamadım, yapamadım' demek, bir ilkeye ters düşmek, bir Önderlik çalışma ilkesine ters düşmektir. Çünkü burada politika ve askerlik ışık hızında iş yapar, yani yapmanın en son sınırıdır. Işığın bir özelliği daha var, yakıcıdır, aydınlatıcıdır. Öyle olmak gerekiyor. Diyeceksiniz bu şimdiye kadar pek uygulanmamış bir tarzdır. Ama bizim yaşadığımız kölelik tarzı da hiçbir yerde uygulanmamıştır. Bu köleliğe ancak bu tarz etkili bir cevap olur. Başka çaresi yok. Bütün insanlık kitaplarını araştırdım, ilacı budur diye bir sonuç çıkardım. Anlayışlı olmalısınız. Bana göre bunun tutkulusu olmak önlenmezdir. Yoksa sönmüş, güçten, kuvvetten kesilmiş olmanın özgürlüğü olamaz. Onun tercihi olamaz. Tabii ki ışık hızında koşmalıyız. Onun yakıcı aydınlığında yaşamalıyız. Biz tercih ettik diye suç mu işledik? Hayır. En gerekli olanı gerçekleştirdik ve oluyor. Tam tersine, bunsuz olmuyor, ne yaşam, ne savaş. Karşı cephedeki düşman almış eline en son tekniği ve sayılı üstünlüğünü, anayasam, emirlerim diyerek geliyor üzerimize üzerimize.

> **"Bizdeki düşünmenin de yapmanın da hızı, politikada ışık hızı ayarındadır. 'Düşünemedim, konuşamadım, yapamadım' demek, bir ilkeye ters düşmek, bir Önderlik çalışma ilkesine ters düşmektir. Çünkü burada politika ve askerlik ışık hızında iş yapar, yani yapmanın en son sınırıdır. Işığın bir özelliği daha var, yakıcıdır, aydınlatıcıdır. Öyle olmak gerekiyor"**

25 yıl geçti, resmen ve fiilen. Ciddiye almadım demeyeceğim bu düşmanı. Ciddiye aldım da, ama şu temelde ciddiye almadım: Yenilmez, ama ona karşı bir şey yapılmaz anlamında ciddiye almadım. Halen onun bana ulaşması için tam bir koşu halindeyim. O hiçbir zaman bana ulaşamayacak diyorum Vuruş tarzıyla beni kesemeyecek. Ona o şansı hiç vermeyeceğim. Zaten vermedim de. Yeter artar bile. Bu, nasıl oluyor? Ciddiye almamla oluyor. O sizin bir türlü ciddiye alamadığınız düşmanı, ben çok ciddiye alıyorum. Sürekli nefesini ensemde hissediyorum. Ama durmuyorum. Mertek oluyor, gözünüze giriyor, görmüyorsunuz. Ama ben onu her yerde görüyorum. Ve hep olduğu yerde de durdurmuşum. Bu savaşmak için gerekli.

Bir şey daha yapıyorum. Nedir o ? Yenme işleri. Siz ne bu anlamda görüyor ciddiye alıyorsunuz, ne de yenme işleri konusunda kendinize güveniyorsunuz. Hayır güvenin. Hiçbiriniz benim kadar sıfırla başlamadı, imkansızlıklarla boğuşmadı, iğne ucuyla kuyu kazmadı. Ben yaptım hepsini. Hepinizin imkanları benimkinden çok çok fazla. Özgürlük dağındasınız. En güvenilir fedailer birliği içindesiniz. Vuracak silahınız da fena sayılmaz. Gerisi ne? Gerisi; yenme kişiliği. *"Ben yaşamak için yenerim, yenmek için yaşarım"* felsefesine müthiş bağlanmak. Düşüncede yenme, hayatın her işinde yenme. Özellikle örgütte, özellikle düşmana karşı bir eylemin planında. Bütün gerekli olanlar yapılır. Savaşa girilir ve yaşanır. Yenmeyle yaşamı ve savaşı bütünleştirme. Bunu yapmanız tek yol oluyor.

Düşman yalnız bu cephede karşıda değil, o gördüğünüz gibi ciddiye alınır da. Ama basit bir tedbirle. Mesela nedir o? Dağın en kolay giremeyeceği noktasına hepiniz girebilirsiniz. O cephe savaşında iyi bir mevzidir. Bu zor değildir. Bunu bir kuş beyni kadar beyin sahibi olsanız bile yaparsınız. Ama orada iş yapmak, düşmanın yendiği kişiliği yenmek, düşmanı yenecek kuralı, örgütü, her hazırlığı yapmak. İşte siz bunu yapamıyorsunuz. Bu, bir yaşam hakkı, savaşta bir militanlık tarzı olamaz.

Herkes bir Agit bir Zilan olmalıdır

Savaşın Newrozlarına girdiğimizde ben şunu düşündüm: Bu çocuklar, bu

gençler, bu militanlar girerler dağa, ondan sonra düşmanın işi bitmiştir. Ortadoğu sahasından dedim, suyun ötesine geçerler, gerisi bitti. Hiç teori bile geliştirmek istemedim. Bir tüzük, yönetmelik bile hazırlamak istemedim. Çünkü dedim ki dağların dili herkese nasıl konuşacağını, savaşacağını zaten gösterir. Başıma öyle çorap ördüler ki. 1985 Newrozu'nda, gerçekten sevdiğim yoldaş, arkadaşı olmaktan da gurur duyduğum Agit (Mahsum Korkmaz) –bu okulumuzun isim sahibi– bir şey söylüyordu. Beraberdik, tartışıyorduk bu Newroz'u. 1985 Newrozu'nu kazanmaya çalışıyorduk. Daha sonra da ülkede, işte bugün de yakamızı bırakmayan sözde komutan Z.'yi ve kendini eğitmemiş, eğitmeyen kadroyu da tespit ediyor.

Agit, 27'yi 28'e bağlayan günün, bu ayın şehididir. *"Bu köylü kurnazlığını partide yaşatmamalıyız"* diyordu. İki, *"bu kadroların müthiş eğitilmesi gerekiyor"* diyordu. *"Aksi halde bunlar, 15 Ağustos Hamlesi'ni yenilgiye götürecekler."* Ve dedikleri kelime kelime doğru çıktı. Belki de o ihanet O'nu katletti. O'nun birliğindeki adamlar O'nu hiç anlayamadılar ve ondan sonra savaş bozuldu. Bizim her şeyi yapabilirler dediklerimiz, çok kötü gittiler. Ve ortaya çıkanlar da hırsız. Çok acı, ama kişiliklerinizde yaşayanlar az değil. Komutanlığı, birliğini başarıya değil, kötü ölüme göndermek, yaşam olanaklarını yoldaşına vermek değil de canını alarak kendini yaşatmak. Böyle anlayanlar az mı? Bunu tartışmak bile bana ne kadar zor geliyor. Ve bu gerillayı, bu orduyu bu hale getirenlerin, ünlü komutan Z.'nin savaş tarzına yatanların yaşam tarzı ne kadar yakışıksız. Dağlar kadar imkanla buluştuğunda bile bir Agit iradesi olamama veya tüm şehitlerimizin iradesini böyle çiğnemek. Bu sizin ağır suçunuzdur demeyeceğim, acı gerçeğinizdir. Bırakın, gitmeyin savaşa böyle! Böyle sürdürecekseniz, kalın kaldığınız yerde veya gidin gideceğiniz yere.

Şehitlerin sözü temel emirdir

Ordu için bir şeyler söyleyeceğim, şehitlerin sözü temel emirdir. Hakiki

Şahan Zervan (Turhan İnal)

Agit (Yakup Alcalı)

gerilla Agit'tir ve O'nun o güzel duyguları, o güzel sözcükleri bizim için emirdir. Hepsinde de var. Zilan'ın da öyle. Tüm sözleri bizim için emirdir, zaten iyi yürüdüler. Mühim olan, çok zaferli olmaları değil, bir tek de olsa zaferli olmalarıdır. Onu egemen kılacağız. Kız da erkek de delikanlı da bunu egemen kılacak. Başka türlü bu ordu içine girilmez. Bu ordunun andı bu iki isimdir. Gücünüz varsa, gereklerini yapacaksanız, andınızı için. Ve sözcükleri de emirdir. Bir sayfası bile yeterlidir savaşmak, hata yapmamak için.

Bunları artık anlayacaksınız. Ordu işlerini çok istiyorsunuz. Ben size parti işlerini de anlattım. Mazlum parti demektir. Kemalleri, Hayrileri binlerce büyük şehidi daha var. Militan onlardır. Ben bile onların bir sözcüsüyüm. Yarın ne olacağım belli olmaz, ama şimdiye kadar sözcülük yaptım. Ordusu da bu, kadın da Zilan, erkekte Agit. İlk adımdırlar. Son adımlarıdır veya birlikte adımları atacağız. O temelde olacak. Anlaşılmayacak hiçbir yönü yok.

Çok eğitime, çok teoriye ihtiyaç olduğunu da sanmıyorum. Açıklık, zihin ve yürek açıklığı, ölçülü adımlar gerekli. Zilan yepyeni bir savaşçıydı, ne kadar kusursuz kendi eylemini örgütledi. Agit kelime hatası bile yapmadan, ilk gerilla birliğini oluşturduğu günden son nefesine kadar güzeldi, anlamlıydı. Gerillanın teorisini de pratiğini de iyi yürütüyordu. Vuruldu diyebilirsiniz. Zayıflıkları da olabilir. Bir gerilla komutanı kolay ölmemeli. Ama oldu, kalanlar var, askerler var, sözcüler var. Onlar ne güne duruyor? Sizler ne güne duruyorsunuz? Kalanı tamamlayacaksınız. Vasiyet değil, emirdir. Gereklerini yapacaksınız. Onun için hem parti sözünüzü, hem ordu sözünüzü doğru verin diyorum.

En büyük savaş nefs savaşıdır

25. Newroz, PKK sözü, ordu sözü, kesinlikle anlaşılmalıdır. Doğru verilmelidir ve kimsenin çiğnetmesine de fırsat verilmemelidir. Tekrar söylüyorum: Bu büyük şehadetlere bağlanış, halkımızın gerçekten ciddiye alınması gereken –yetersiz de olsa– özgürlük umutlarına sahiplenme, bundan daha birinci bir görev düşünülebilir mi? Ve düşmana, haine, işbirlikçiye ve içimizi karıştıranlara öfkemiz var. İşte verilecek cevaptır budur. Bu, doğru bağlanış, doğru partileşme, yetkin ordulaşmadır. Ben hiç de böyle kuru bir şekilciliği dayatmayacağım. Onun en şahane partilisi ve askeri olmayı bilmek sizin şerefiniz olmalıdır. Başka türlüsü ne kurtarır, ne yaşatır. Yaşatırsa sadece hain gibi, işkenceci gibi, itirafçılar gibi yaşatır. Onu mu kabul edeceksiniz, asla diyeceksiniz. O zaman geriye doğrusu kalıyor.

İslam dinindeki en büyük savaşın nefs savaşı gibi bir savaş olduğunu unutmayın. Bunu en büyük verenler, en büyük savaşanlar olur. Ve ardında da sel gibi özgür bir yaşamın yolunu açarlar. Demek ki bu savaş, ölüme kolay gitmenin adı değil, özgür yaşamın sağlam köprüsüdür. Başarı ile geçersek özgür yaşamla buluşacağız. Onun için biz her şeyimizi ortaya koyduk. Dedik ya kelime düzeyinde bile hiçbir

aracı yoktu, yarattık, size sunduk. Partileşme, büyük ordulaşmak içindir. Ordulaşma yenilmemek, yenmek içindir. Ve bütün bunlar, esirgenen bu toprakların en büyük özgürlük savaşçılarının yaşam aşklarının bir kez daha adlandırılması, onun temsili içindir. Ben de bunun mütevazı bir temsilcisiyim. Hiç kendimi abartmak istemiyorum. Ama benim de yaşamaya hakkım var. Güzeli anlamam gerekli. Özgürlük kuralları uğruna benim çabam önemli ve gerekli. Toplum bir şey veremedi, benim kendime vermem gerekli. Kendim için görüyorsunuz ki hiçbir şey yapmadım. Korkunç bir bireycilik içinde değilim.

Hiç kimse böylesine parçalanmış bir gerçeklikten böyle birleştiremedi. Bir halkı ki halk olmaktan artık çıkmış, adını bile utançla ağzına alan, aldıkça da daha çekinen bir gerçeklik haline gelmişti. Sizleri bugün gururlu bir düzeye getirdik. Devrim yapan bir halk, en devrimciyim diyen insanlar haline getirdik. Bu, basit bir gelişme değil.

Bu 25 yıl benim yıllarım. Korkunç yıllarım, amansız yıllarım. Ve hiç böbürlenmiyorum. Ama anlaşılmasını istiyorum. Bunlar benim babamın sülalesini oluşturmak için de değildir. Bu, gerçekten bu halkın bir ülkesini ve büyük özgürlüğünü yaratmak içindir. Ondan aldım size verdim. Siz de halk için gerekli olanı verin diyorum. İyi bir çağrıdır. Gerekli bir çağrıdır. Hiç sıkılmaya gerek yok. Çünkü bu sizin gerçeğinizin dile getirilişidir.

İnanılmaz bir tarzla yapmışım. Eğer kendini koruyacak başka bir şey yoksa, ona dostluk edecek –kendisi de dahil– kimsesi kalmamışsa, en çok birlikte yürünmesi gerekenler bile içeride bu kadar parti dışılık, ordulaşmaya bu kadar ters kendilerini dayatırlarsa, tabii ki benim kıyamet koparmam gerekiyor. Çılgınca savaşmam gerekiyor. Böylesi yoktur. Sizler gibisi de yoktur. Onun için böyle olacağım. İstemiyordum. Zor geliyor bana. Tekleştim, müthiş yalnızlaştım, ama korkmadım. Muhteşem yalnızlık dedim buna. Şimdi daha iyi anlıyorum o yitik ülkenin yalnızlığını, kendini çoktan unutmuş halkın yalnızlığını. Buna sadık kalmışım. Ve ne güzel olmuş diyorum.

Benim yaşadığım tanrısal bir yalnızlıktır

Ülkem kadar yalnız ve halkım kadar kimsesiz olacaksam, ülkem, dostlarıyla kabulü temelinde olmalı. Olacaksa bu halk, ben onunla, o benimle ve dostlarıyla olmalı. Yalnızlığı gidereceksek, sahte dostlarla, yol arkadaşlarıyla değil. Olacaksa insanlıkla bir beraberlik eşitçe ve özgürce, olacaksa yoldaşlık, duyguları da onun acılarını da, sevincini de tam olduğu gibi paylaşmak temelinde olmalı. Düşüncede de öyle, irade de öyle. Giderilecekse yalnızlık, bu temelde giderilebilir.

Neden ahbap çavuşluk yapayım ki? Neden dost olamayacaklara sonuna kadar bağlanayım ki? Neden kendini kurtaramayacak halka ağlayarak, sızlanarak bağlanayım ki? Böyle olacağına tek yaşayayım. Gerektiğinde bir tanrı kadar, gerektiğinde hiç yaşamamak üzere ve böyle yaptım. Doğruydu ve güzeldi de. Abartmıyorum, yapılması gerektiği gibi yapıldı. İnsanlık da artık görecektir ki yaşanılması gerektiği gibi çaba harcandı ve o yaşamın yoluna girildi.

Tam bir zafer beklemek bizim gibi varlıklar için olur da olmaz da. Olmadı diye üzülmemek de gerekir. Çünkü ardılları vardır. Tüm büyük hareketlerin sıradan bir takipçisi olsa bile çok iyi sonuçları alabilir. Bizim harekette de bu böyledir. Bu imkanlarla, herhangi sıradan biriniz bile bu tanımlara bağlı kalırsa, benden daha fazla iş yapar. Bunu da abartısız söylüyorum. Hepiniz benden daha fazla başarabilirsiniz artık. Biraz gerçeğine özde ve tarzda, hitapta ve yapış usullerinde inatçı olun, ölçerek biçerek yapmaya çalışın. Başarılar gelir.

> "Ülkem kadar yalnız ve halkım kadar kimsesiz olacaksam, ülkem, dostlarıyla kabulü temelinde olmalı. Olacaksa bu halk, ben onunla, o benimle ve dostlarıyla olmalı. Yalnızlığı gidereceksek, sahte dostlarla, yol arkadaşlarıyla değil. Olacaksa insanlıkla bir beraberlik eşitçe ve özgürce, olacaksa yoldaşlık, acılarını da sevincini de tam olduğu gibi paylaşmak temelinde olmalı"

Bu anlamda aslında zafer elde edilmiştir. Gerisi herkesin bir tuğlayı kullanılacak yere kadar taşımasıdır. Plan, temel atıldığı gibi, çatıya kadar da yükseltilmiştir. Gerisi ev işlerinin düzenlenmesidir. Hiç zor değil. Bu anlamda temel atılmış, bina yükseltilmiş, hatta çatısı da kurulmuştur. Özgür bir halk gibi bu ülkenin içinde artık yaşama hesapları yapacaksınız. Evin içini kesin süsleyeceksiniz. Ve bir de sahiplik edeceksiniz değerlerinize. Burası şu şehidin yeri, burası şu güzelin yeri, burada şu kurala göre yaşanılır, şöyle bir hain, hırsız geldi mi, şöyle karşı konulur ve bu ülkeye, dolayısıyla bu ülkedeki insanlara şöyle bağlı kalınır. Ruhundan düşüncesine kadar, yasasından siyasetine kadar belirtilmiştir hepsi.

İnsansınız, her zaman yaşama kafa yoracaksınız. Bütün çağdaş insanlık böyle. Bir güzel yemeği yemek için bile çenenizi iyi hareketlendireceksiniz. En güzel yemek bile çenenizi çalıştırmadıkça zevk vermez. Mideye kötü oturur. Bu kadar özgür yaşam yakınlaşmış iken, bu kadar özgürlük sofrası yenmeye açıkken, demeyin yaşamayı halen bilmiyoruz. Bu, çok büyük bir ayıptır. Evin içinde evin sofrası da tüm güzellikleri de yerli yerindedir. Size düşen, sahiplenmek, biraz da donatmak gerekiyor. Daha çok da sahiplik etmek gerekiyor. Bu da bir dağdaki çobanın bile en çok yaptığı iştir. Siz militanlarsınız. Ne kadar parti, ordu için gerekliyse o kadar, ne kadar halk için de gerekliyse o kadar. Ne kadar düşmana karşı gerekliyse o kadar. Ne kadar hakkınızsa o kadar. Bu sosyalizmdir. Bu insanlığın geçmişi kadar geleceğidir.

Bu temelde bu şanlı, zaferli ve PKK'li 25. Newrozu siz değerli tüm partili militanlarımıza, halkımıza kutluyorum. Selamlıyorum, sevgilerimi sunuyorum.

21 Mart 1998

ÖNDER APO VE HALKIMIZA YÖNELEN SALDIRILARA KARŞI DAHA ÇOK APOCULAŞARAK ZAFER ÇİZGİSİNDE DİRENELİM

PKK MECLİSİ

"Önder Apo'ya yöneltilen saldırı barışa, özgürlüğe ve demokrasiye yöneltilen saldırıdır. Kürt-Türk birliğine ve kardeşliğine yöneltilen, onu dinamitlemeyi hedefleyen bir saldırıdır. Önder Apo'ya yöneltilen saldırı, Ortadoğu halklarının demokratikleşmesine, birliğine ve bütünlüğüne yöneltilmiş bir saldırıdır. Önder Apo'ya yöneltilen saldırı, insanlık değerlerine, insanlığın tarih boyunca biriktirdiği özgürlük, demokrasi ve eşitlik değerlerine, doğal komünal toplum değerlerine, sosyalizme, demokrasiye, birliğe ve dünya halklarının kardeşliğine yöneltilen bir saldırıdır"

Tüm kadro ve çalışanlara

Değerli yoldaşlar

Önder Apo'nun bir süreden beridir sağlık durumuna ilişkin bazı şikayetlerde bulunduğu ve bunların araştırılmasını istediği bilinmektedir. Bu talebi dikkate alarak ve bize ulaşan bazı duyumlara dayanarak, Önder Apo'nun sağlık durumunun araştırılması yönünde önemli bir çalışma yürüttük. Ciddi zorluklarla yürütülen bu çalışmalar sonucunda, Önderliğimizin şikayetlerini de aydınlatacak düzeyde, Şubat ayı ortası itibariyle, uluslararası komplonun sekizinci yıldönümü sürecinde sağlık durumuna ilişkin önemli sonuçlar elde ettik.

Sağlam tıbbi incelemelere dayanan ve kamuoyuna da açıklamakta olduğumuz bu bilgilere göre, Önder Apo'ya bir süreden beridir değişik yöntemlerle bazı kimyasal maddeler verilmektedir. Uzman teşhisiyle tespit ettiğimiz bu maddeler, Önderliğimizin kanına karışarak çeşitli hastalıklara yol açmaktadır. Bunlar, Filistin Ulusal Önderi Yaser Arafat'ın hala nedeni açıklanmayan ölümünde olduğu gibi, iz bırakmadan Önder Apo'nun yaşamına kastedecek niteliktedir. Önder Apo bir süredir planlı bir biçimde iki kimyasal madde verilerek yavaş yavaş zehirlenmektedir.

Şimdi tespit edilebilen bu zehirlenme ilerlediğinde ve fiziki açıdan hastalıklara yol açtığında artık teşhis edilemiyor. Öyle planlanmıştır ki bunun sonucunda Önderliğimizin hastalığının nedenleri, yine yaşamını kaybetme nedeni tespit edilemeyecektir. Önder Apo'nun da en son görüşmede hissederek ifade ettiği gibi, Önderliğimiz zehirlenmekte ve bu biçimde imha edilmek istenmektedir.

Onlarca yıldır yürüttükleri imha saldırılarına rağmen duyarlı, dikkatli ve mücadeleci tutum sahibi Önder Apo'yu engelleyemeyenler, uluslararası komployu saldırıya geçirmelerine rağmen O'nu katledemeyenler, idam edemeyenler, Önderliğimizin, hareketimizin ve halkımızın gücünden duydukları korkuyla şimdi son derece gizli ve sinsi yöntemlerle, hiçbir hukuka, ahlaka ve insanlık değerine sığmayan bir tutumla kendisini yok etmek istemektedirler.

Değerli yoldaşlar

İfade edilmesinin bile tüyler ürperten bu vahşi saldırıyla Önderliğimiz, O'nun şahsında tüm halkımız imha edilmek istenmektedir. Bu konuda en ufak bir kuşkumuz yoktur . Belli ki Kürt soykırımını gerçekleştirmeyi temel vazife bilmiş inkarcı ve imhacı güçler, Önder Apo'nun ve Özgürlük hareketimizin geliştirdiği beşinci ateşkes sürecine, Önderliğimizden başlamak üzere bir topyekun imha saldırısı dayatmak istemektedirler.

Nitekim inkarcı ve imhacı güçler, Turgut Özal'ın ölümünü planlayarak, Önder Apo'nun 1993'te geliştirdiği birinci ateşkes sürecini sabote etmişlerdi. Önderliğimizin ve Özgürlük hareketimizin 1995'in sonunda geliştirdiği ikinci ateşkes sürecine ve bu temelde gerçekleştirmek istediği *'Kürt sorununa demokratik ve barışçıl çözüm'* çabasına, 6 Mayıs 1996'da, Önder Apo'ya ve Parti Merkez Okulumuza yönelik suikast tarzıyla imha saldırısını dayatmışlardı. Önderliğimizin 1 Eylül 1998'de ilan ettiği üçüncü ateşkes sürecine, vahşi uluslararası komplo saldırısı dayatılmıştır. 1999 yazında geliştirilen dördüncü ateşkes ve kısmi geri çekilme sürecine ise başta gerilla olmak üzere, Özgürlük hareketimizin tasfiye edilmesi ve Önderliğimizin çürütülmesi amacıyla provokatif tasfiyeci saldırılar dayatılmıştır.

İnkar ve imha sistemi, Önder Apo'nun çağrısıyla hareketimizin 1 Ekim 2006'da ilan ettiği beşinci ateşkes sürecine de Önderliğimizden başlayarak tüm halkımızı katletmeyi ve soykırımdan geçirmeyi hedefleyen böyle vahşi bir saldırganlığı dayatmışlardır. Nitekim 1 Ekim'den bu yana geçen beş aylık süre içerisinde Önderliğimizin, hareketimizin ve halkımızın bütün iyi niyetli girişimlerine, barışçıl, demokratik yöntem ve siyasi diyalogla çözüm arayışlarına ve çabalarına karşılık devlet yönetiminde olumlu ve çözümleyici bir yaklaşım gelişmemiştir. Bundan da öte, ateşkes süreci bir taktik yaklaşım gibi propaganda edilerek, Türkiye halkı ve uluslararası kamuoyu yanıltılmaya çalışılmış, yine ateşkesi ilan etmiş olmak bir zafiyet biçiminde değerlendirilerek, oldukça örgütlü ve planlı bir çabayla, böyle bir ortamdan yararlanma temelinde Önderliğimiz ve hareketimiz tasfiye edilmek istenmiştir.

Türk devletinin bütün çabaları Özgürlük hareketimizi tasfiyeye yöneliktir

Bu konuda AKP-CHP ittifakının var olduğu, TC hükümeti ile genelkurmayın bir uzlaşma ve işbirliği içinde bulunduğu tartışma götürmez bir gerçektir. Nitekim hareketimizin ateşkes ilanının ardından, başta başbakan ve dışişleri bakanı olmak üzere tüm hükümet ve devlet yetkilileri, diplomatik, siyasi ve askeri alanlarda olumsuz propagandalar yürütmüşler. Hareketimize yönelik tasfiye ve imhayı amaçlayan saldırılar yürütmekten bir an bile geri durmamışlardır. Bir yandan bölgede İran ve Suriye ile görüşmeler yapıp onların desteğini almaya çalışarak, Irak hükümetini kendi yanlarına çekme çabasını sürdürerek ve Güney Kürdistan Federe Yönetimi üzerinde baskı uygulayıp teslim almaya çalışarak, diğer yandan Rusya, AB ülkeleri ve ABD ile yoğun bir diplomatik pazarlık içinde bulunarak hareketimizi kuşatmaya çalışmışlardır.

Uluslararası komplonun sekizinci yıldönümü sürecinde, Özgürlük hareketimize karşı uluslararası komployu yeniden harekete geçirme çabası içinde olmuşlardır.

Özgürlük hareketimizi tasfiye etme planına katılmaları için bölgesel ve dış güçlere Türkiye'nin tüm imkanlarını ve Türk halkının tüm zenginlik kaynaklarını pazarlayarak, onlardan destek almaya çalışmıştır. PKK'yi imha planını bölgesel ve dış güçlere ihale etmek istemişlerdir. Bununla birlikte bir yandan Kürt halkı ve Türkiye'nin demokratik güçleri üzerinde yoğun bir baskı ve sindirme çabası içinde olurken, diğer yandan gerilla güçlerimiz ateşkes konumunda olmasına ve ateşkes ilan edildiğinde, bizzat başbakanın 'durup dururken ordunun operasyon yapmayacağını' söylemesine rağmen, ateşkes ilanından bu yana Türk ordusunun Kürdistan'da gerillaya yönelik operasyonları azalmamış, tersine, ağır kış koşullarına rağmen artan oranda devam etmiştir.

Kısaca, bir yandan halk sindirilmeye ve ağır kış ortamından, yine ateşkes sürecinden yararlanılarak gerilla ezilmeye çalışılırken, diğer yandan PKK'nin tasfiyesi etrafında bölgesel ve uluslararası güçlerin birliğinin yeniden yaratılması için yoğun bir çaba içinde olunmuştur. Nitekim bu çabaların sonucunda Maxmur mülteci kampına yönelik baskıların arttırılıp operasyonların yapıldığı, yine başta Almanya ve Fransa olmak üzere Avrupa ülkelerinde Kürt yurtseverlerine, onların işyerleri, evleri ve derneklerine yönelik yoğun operasyonlar düzenlenip tutuklamaların geliştirildiği bilinmektedir. Bütün bunların, 2006 yazından itibaren örgütlendirilen PKK koordinatörlüğü sisteminin çalışmaları kapsamında yürütülmeye çalışıldığı da bilinen bir gerçektir. Bunlara ek olarak sürekli Güney Kürdistan tehdit edilmekte, Güney Kürdistan Federe Yönetimiyle pazarlık yapılarak ve korkutularak, PKK'ye karşı savaşa sokulmak istenmektedir. Her fırsatta, Güney Kürdistan'a ve Medya Savunma Bölgelerimize yönelik askeri operasyonların geliştirileceği yönünde propaganda yapılmaktadır. Tüm bunların birbirinden kopuk olmadığı ve bir plan dahilinde geliştirilen olaylar olduğu, esas olarak da beşinci ateşkes sürecine dayatılan yeni bir imha saldırısını ifade ettiği tartışma götürmez bir gerçektir.

Topyekun bir saldırı başlatılmıştır

Tüm bunlarla yapılmak istenen açıktır. Maxmur halkı baskı ile korkutulup teslim alınmak istenmektedir. Avrupa'daki Kürt yurtseverlerinin örgütlülüğü dağıtılarak, özgürlük ve demokrasi mücadelesinden vazgeçirilmeye, böylece PKK'nin yurtdışı örgütlülüğü dağıtılmaya çalışılmaktadır. Kış boyunca zayıflatılmadan sürdürülen operasyonlarla Kuzey Kürdistan'da bulunan gerilla güçleri darbelenmek ve ezilmek istenmektedir. İlkbaharla birlikte bu operasyonlar Kuzey'de ve Güney'de birlikte yürütülerek, Kürt özgürlük ve demokrasi mücadelesinin motor gücü olan gerilla darbelenmek, zayıflatılmak ve tasfiye edilmek istenmektedir.

Önder Apo'ya yöneltilen imha amaçlı saldırı da böyle bir topyekun saldırı planının hedeflerinin başında gelmekte, Özgürlük hareketimize ve halkımıza yöneltilen imha ve inkar saldırısının birinci adımını oluşturmaktadır. Belli olmuştur ki Kürt inkarını ve imhasını başarıya götürmek, yani Kürt soykırımını tamamlamak amaçlı, Önderliğimize, dört parçadaki ve yurtdışındaki halkımıza, Özgürlük hareketimize ve onun motor gücü olan gerillamıza yönelik topyekun bir saldırı planı beşinci ateşkes sürecine dayatılmaktadır.

Önder Apo'nun sağlığına kastetmeye çalışan saldırı, hareketimizi ve halkımızı imha etmek isteyen bu planlı saldırı hareketinden, operasyonlardan kopuk ve bağımsız değildir. Tam tersine bu, vahşi saldırı planının birinci hedefi durumundadır. Önder Apo'nun sağlığına yöneltilen saldırı, planlı bir biçimde hareketimize yöneltilmiş imha saldırısının birinci adımı olmaktadır. İnkarcı ve imhacı güçlerin Önderliğimizin ve hareketimizin geliştirdiği beşinci ateşkes sürecine verdiği cevap olmaktadır. PKK'yi tasfiye ve Kürt ulusal varlığını imha amaçlı gerici saldırının birincil adımı olmaktadır.

Uluslararası komplonun yeni bir aşamasını, sekiz yıldır başaramadığını bu yeni planlama temelinde başarmayı hedefleyen bir saldırıyı ifade etmektedir. Uluslararası komplo saldırısının bir yeni aşaması, yeni ve planlı bir biçimde devam ettirilmesi olmaktadır.

Önder Apo'ya yöneltilen saldırı Kürt-Türk birliğine yöneltilmiş bir saldırıdır

Çok iyi biliniyor ki Önder Apo'ya yöneltilen saldırı barışa, özgürlüğe ve demokrasiye yöneltilen saldırıdır. Kürt-Türk birliğine ve kardeşliğine yöneltilen, onu dinamitlemeyi hedefleyen bir saldırıdır. Kürt halkının ulusal varlığına, kimliğine, özgür ve demokratik geleceğine kastetmeyi hedefleyen bir saldırıdır. Önder Apo'ya yöneltilen saldırı, Türkiye halkına yöneltilmiş bir saldırıdır. Türkiye'nin özgürleşmesine ve demokratikleşmesine, başta Kürt sorunu olmak üzere tüm sorunlarını demokratik yöntemlerle çözerek bölgenin temel demokrasi dinamiği olmasına yöneltilen bir saldırıdır. Önder Apo'ya yöneltilen saldırı, Ortadoğu halklarının demokratikleşmesine, birliğine ve bütünlüğüne yöneltilmiş bir saldırıdır. Önder Apo'ya yöneltilen saldırı, insanlık değerlerine, insanlığın tarih boyunca biriktirdiği özgürlük, demokrasi ve eşitlik değerlerine, doğal komünal toplum değerlerine, sosyalizme, demokrasiye, birliğe ve dünya halklarının kardeşliğine yöneltilen bir saldırıdır.

Değerli yoldaşlar

Tüm insanlık değerlerine kastetmeyi hedefleyen bu vahşi saldırıyı kim ya da kimler yapıyor diye elbette sormayacağız. Çünkü biz, uluslararası komployu kimlerin yaptığını ve komploda kimlerin payının ne olduğunu çok iyi biliyoruz. İmralı sisteminin nasıl bir sistem olduğunu ve kimler tarafından yönetildiğini de çok iyi biliyoruz. Bizzat Önder Apo bu imha sistemini bütün yönleriyle çözümleyerek, bizleri aydınlatmış bulunuyor. Bu işin içinde uluslararası komployu örgütleyen, yürüten ve İmralı sisteminin birinci ayağı olan ABD var. ABD'nin bilgisi ve onayı olmaksızın Önder Apo'nun yaşamına kastedecek herhangi bir şeyin yapılıp yapılamayacağını sorgulamak gerekiyor. Bu nedenle eğer gerçekten çok gizli bir çete işi değilse, böyle bir imha saldırısının ABD'nin bilgisi ve onayı dahilinde yapılmakta olduğu tartışma götürmez bir gerçektir. Nitekim Önder Apo, son dönemlerde gerçekleşen görüşmelerde bu hususa derinliğine dikkat çekmiş, ABD'nin bölgedeki yeni politikalarını ve Irak'ta içine düştüğü durumdan çıkma çabası olarak geliştirmekte olduğu yöntemleri tahlil etmiştir.

İmralı sisteminin önemli bir ayağının Avrupa Birliği olduğu bilinen bir husustur. Hem Türkiye'nin AB'ye giriş süreci itibariyle, hem Kürt sorununun yaratılıp günümüze kadar sürdürülmesinde hem de Önder Apo'ya yöneltilen uluslararası komploda ve bunun bir sonucu olan İmralı sisteminde AB, üç ayaktan biridir. Almanya ve Fransa gibi güçler, Türkiye ve Kürdistan'ı ekonomik olarak sömürebilmek için, Türk-Kürt çelişki ve çatışmasını geliştirmeyi bir politika olarak iki yüz yıl sürdürdüler ve sürdürmeye devam etmektedirler. Bunlar Türkiye'deki ırkçı, şoven milliyetçi güçlerin sürekli destekleyeni ve tahrik edeni olmaktadır. Bununla Türkiye'nin demokratikleşmesini engelledikleri gibi, onu kendi çelişki ve çatışması içinde boğuşur halde bırakmak istemektedirler.

Üçüncü ayağın da Türkiye olduğu, ABD ve AB ile birlikte, esas olarak kendi ülke topraklarında bulunması itibariyle, Önderliğimizin sağlığından ve güvenliğinden herkesten çok, Türkiye devleti ve hükümetinin sorumlu olduğu bilinen bir gerçektir. Bu bakımdan kim ya da kimler yaparsa yapsın, Önderliğimize yönelik saldırının Türkiye devlet yönetiminin üzerinde kalacağı ve sorumlusunun o olacağı, sorumlularını açığa çıkartıp bu uğursuz olayı tersine çevirecek ve düzeltecek bir tutum geliştirmedikçe, mevcut saldırının Türk devlet yönetimi üzerinde kalacağı, tartışma götürmezdir. Kuşkusuz Türkiye yönetimi içerisinde bu saldırıyı kimin ya da kimlerin yaptığını bilmek de gereklidir. Ancak esas önemli olan, kim yaparsa yapsın, devlet yönetiminin bundan sorumlu olduğu ve her zaman sorumlu tutulacağıdır.

"Önder Apo'nun sağlığına yöneltilen saldırı, planlı bir biçimde hareketimize yöneltilmiş imha saldırısının birinci adımı olmaktadır. İnkarcı ve imhacı güçlerin Önderliğimizin ve hareketimizin geliştirdiği beşinci ateşkes sürecine verdiği cevap olmaktadır. PKK'yi tasfiye ve Kürt ulusal varlığını imha amaçlı gerici saldırının birincil adımı olmaktadır"

CHP ve Deniz Baykal Önderliğin imhasını dayatmaktadır

Türkiye devlet yönetimi içerisinde bir süredir Önder Apo'ya yönelik yoğun bir saldırının geliştirildiği de bilinen bir gerçektir. Özellikle 'Kızıl Elmacılar' veya neo ittihatçılar denilen kliğin siyasi partiler ve askeri sivil bürokratik güçleri tarafından yaygınca geliştirildiği bilinmektedir. Nitekim ordu yönetimi, CHP yönetimi, yine devlet bürokrasinin çeşitli güçleri, MHP yönetimi, tüm güçleriyle Önder Apo'yu hedef göstermekte ve etkisizleştirilmesini istemektedirler. Özellikle 'Mehmetçik basını' denen Türk basını, her türlü ahlaki kuralı bir yana bırakarak, Önderliğimize karşı karalama ve kötülemeden tutalım, imhasını tasvip eden yazıları açıkça yazacak, hatta 'neden Saddam idam edildi de Apo idam edilmedi' diyecek kadar aşağılık, sadistçe tutumlar gösteren bir konumda bulunmaktadır. Özellikle neo ittihatçılar ya da 'Kızıl Elmacılar' denilen kliğin, 1 Ekim ateşkesini bozabilmek için başta askeri operasyonlar olmak üzere her türlü saldırıyı kışkırttığı, ateşkesi reddettiği, barış ve demokratik çözümden yana olmadığı kesindir. Bu kliğin Kürt'ü inkar edip Kürt varlığının imha edilmesini ve Kürt soykırımının gerçekleştirilmesini istediği, bunun dışında herhangi bir yol tanımadığı, bilinen bir gerçektir. CHP liderliği her gün bunun propagandasını yapmaktadır.

Türk ordusunun en üst kademesi, 1 Ekim ateşkesi karşısında, bir nefer kalmayıncaya kadar savaşın sürdürüleceğini ilan etmiş bulunmaktadır.

Halkımıza yönelen imha saldırılarının, gerillaya yönelen saldırıların, bunlarla birlikte Önder Apo'nun canına kastetmeye çalışan saldırıların Türkiye'de kimden kaynaklandığını, kimin bunu açıkça söylediğini bilemeyecek bir durumda ve göremeyecek bir konumda değiliz.

AKP hükümeti ikiyüzlüce bir tutumun sahibidir

Bunlarla birlikte, AKP hükümeti ateşkes sürecinde kesinlikle olumlu ve demokratik bir tutumun sahibi olmamıştır. Ateşkese sahip çıkan, bu temelde Türkiye'nin demokratikleşmesini öngörecek şekilde Kürt sorununun çözümüne yaklaşan bir tutum içinde bulunmamıştır. Tam tersine, ateşkes sürecini bir zayıflık görüp, PKK'yi nasıl tasfiye edeceğinin, genelkurmayla ittifak kurarak nasıl iktidarda kalabileceğinin basit hesabı içinde olmuştur. İktidar ve rantçılık, AKP hükümetinin gözünü karartmıştır.

Daha ateşkes sürecine girerken bile, AKP yönetiminin ve onun yürüttüğü 'Terörle Mücadele Kurulu'nun PKK'yi tasfiye planı hazırladığı yönünde basına yoğun bilgiler yansımıştır. Ateşkesten bu yana geçen beş aylık süre içerisinde de hükümetin çabaları hep bu yönlü olmuştur. İster hukuka yaklaşımı olsun, ister diplomatik çabaları olsun, isterse ordunun operasyonları karşısındaki tutumu olsun, bunların hepsi PKK'nin tasfiyesi ve imhası yönündedir. Başbakan açıkça 'bizde Kürt hakkı diye bir şey yoktur' diyebilmiş, 2005 yazında Ankara'da ve Amed'de söylediklerini göz göre göre inkar edebilecek kadar açık bir ikiyüzlülüğün sahibi olmuştur. Bu noktada 'Kızıl Elmacılarla' AKP'nin ittifak halinde olduğu kesindir. 'Kızıl Elmacılar', yani ırkçı, şoven Türk milliyetçileri AKP'yi de kullanarak PKK'yi tasfiye etmeyi, Kürt inkarını ve imhasını gerçekleştirmeyi hedeflerken, AKP hükümeti de bu görev karşılığında devlet iktidarını elde tutmayı hedeflemektedir. Bu iki güç arasında böyle bir uzlaşmanın sağlandığı bilinmektedir. AKP-CHP uzlaşması, hükümet-genelkurmay uzlaşması, Tayyip Erdoğan-Yaşar Büyükanıt uzlaşması ve pazarlığı bu noktada ortaya çıkmıştır.

Dolayısıyla Önderliğimize ve halkımıza yöneltilen imha saldırısının, Türk devleti ve hükümetinin sorumluluğunda olduğu bir gerçektir. Eğer böyle değilse, bazı gizli odaklar ve çeteler bunu yapıyorsa, o zaman yönetimi ellerinde bulunduran güçler olarak, bu güçleri ve bu gerçekleri hızla açığa çıkarmak ve iki halkı birbiriyle bitmez bir çatışma içerisine sokacak bu olumsuz gidişe son vermek durumundadır. Eğer böyle bir çaba içinde olunmaz ve sonuç alınmazsa, elbette biz, bu imha saldırısının devlet ve hükümetten kaynaklandığını, örgütlü ve planlı geliştirildiğini, dolayısıyla sorumlusunun onlar olduğunu bileceğiz ve bu güçleri bundan sorumlu tutacağız.

Türk-Kürt çatışmasını tahrik edenler yurtsever ve demokrat olamaz

Önderliğimiz son görüşmelerde, bu saldırı planının kimler tarafından ve nasıl hazırlandığını temel tezler biçiminde ortaya koymuştur. Özellikle tarihsel olarak islamiyette şii sünni ayrımının nasıl ortaya çıktığını ve kimlerin buna yol açtığını göstermiş; günümüzde de şii-sünni çatışmasını körükleyen ABD'nin arkasında siyonizmin bulunduğunu ifade etmiştir. Diğer yandan Türk milliyetçiliğinin aslında devşirme kişiler ve gruplara dayandığını, bunun içinde de sabetaycılığın önemli bir rol oynadığını belirtmiştir. Dolayısıyla Türkiye'nin demokratikleşmesini engelleyen, devlet içinde kendisini örgütleyerek, Türkiye'nin imkanlarına sahip çıkıp bunun halk tarafından kullanılmasının önüne geçen ve esasta gayri milli olan bir kesimin nasıl yapay bir Türk milliyetçiliği yaptığını ortaya koymuştur. ABD ve AB politikalarının, yine Ortadoğu'daki çözümsüz ve dışa dayalı yapay milliyetçi, statükocu tutumların nasıl bir III. Dünya Savaşı'na yol açtığını, bunun da nasıl Kürt halkının katliam ve imha süreci temelinde geliştirilmek istendiğini, Kürt halkı üzerinde yeni katliam tehlikelerinin her zaman var olduğunu, dıştan dayatılan milliyetçi bölünme ve çelişkinin Kürtleri ve bölge halklarını yeni acılar ve katliamlarla yüz yüze getireceğini ifade etmiştir. 'Kızıl Elmacı' ya da neo ittihatçı grupların da böyle bir politikanın uzantısı, Türkiye'nin demokratik geleceğine zarar veren ve kasteden güçler olarak bu politikaların iç uzantısı ve aleti konumunda bulunduğunu, bu temelde demokratik çözüme karşıtlık ve Kürt düşmanlığı yapıldığını derinliğine çözümlemiştir.

Önderliğimize ve halkımıza yönelen imha saldırılarının arkasında, elbette ırkçı, şoven milliyetçi 'Kızıl Elmacı' kesimler; iktidarcı, statükocu ve rantçı çevreler vardır; Türk-Kürt çatışmasından çıkar sağlayan bölgesel ve uluslararası güçler vardır. Böyle bir ateşkes sürecinde Kürt sorununun demokratik çözümünü geliştirmek yerine, buna karşıt olup bunu engelleyip boşa çıkarma temelinde yaklaşım göstererek, Türk-Kürt çatışmasını tahrik edenler elbette yurtsever ve demokrat olamazlar.

Değerli yoldaşlar

Ulusal sorunların çözüm süreçleri, günümüz dünyasında oldukça karmaşık süreçlerdir. Bunlara olumlu yaklaşanlar ve çözümü geliştirenler olduğu gibi, olumsuz yaklaşarak sorunları çözümsüz kılanlar da vardır. Yani her halükarda çözümsüzlük söz konusu olmadığı gibi, kolay çözümler de bulunmamaktadır. Bir yaklaşım ve zihniyet meselesi olarak sorunlar çözüme gitmekte ya da çözümsüz kalmaktadır. Örneğin, İngiltere'nin İrlanda sorununu çözmede gerçekten biraz samimi ve olumlu yaklaşım içinde olduğu gözlenmektedir. Bu durum İrlandalılarca da değerlendirildiği için, İrlanda sorununun çözümünde son yıllarda önemli bir mesafe kaydedilmiştir ve görünen odur ki çözüm süreci işleyerek önemli bir çözüm durumu gerçekleşecektir. Bunun yanında İspanya'nın yaklaşımları Bask ve ETA sorununu çözmemekte, zaman zaman çözüm yönünde gelişmeler görülse de bunlar sık sık tıkanmakta ve çatışmalı durum gelişmektedir.

Daha yakın olarak Filistin sorunu-

nu irdelediğimizde şunu görüyoruz: Demokratik çözümde iradeli ve zamanlı davranıp sonuç alma gerçekleşmeyince, milliyetçi şoven çevreler ve rantçı güçler çözümü sabote edebilmektedir. Nitekim Filistin sorununu çözmek yerine, Filistinlileri zayıflatıp kendi egemenliklerini kurmak isteyen İsrailli çevreler, hem Filistin'de hem de kendi içlerinde barışçıl siyasal çözüm arayan çevreler üzerinde baskı kurup çözümü sabote etmişlerdir. Bu doğrultuda, çözüm arayan İsrail Başbakanı İzak Rabin suikastla katledildiği gibi, Filistin Ulusal Önderi de sonucu hala tespit edilememiş bir yöntemle öldürülmüştür.

Yaser Arafat'ın ölümü oldukça öğreticidir. Öldüğü zaman birçok çevre, 'tam da ABD politikalarının Yaser Arafatsız bir Filistin istediği zamanda öldü' diyebilmiştir. Arafat da ölümünden önce, bunda İsrail saldırısının payı olduğunu ifade etmiştir. Demokratik siyasal çözüm bulmak yerine, karşı tarafı tasfiye etme isteminin Filistin-İsrail sorununu ne hale getirdiği, Filistin'i ne kadar parçalı ve güçsüz bir duruma düşürdüğü ortadadır. Sorun Filistin-İsrail çatışması olmaktan çıkarılarak, El Fetih-Hamas çatışması derekesine düşürülmüş, Ortadoğu'yu yönlendiren Filistin gücü adeta tükenme noktasına getirilmiştir.

Irak'ta yaşanan olaylar önemli sonuçlar çıkarılabilecek düzeydedir. İçinde bulunduğumuz süreç açısından, tüm bunlardan çıkartabileceğimiz ve çıkartmamız gereken önemli sonuçlar vardır.

Kürt özgürlük hareketini var etmek tarihin en zor işlerinden birisiydi

Kürt sorunu belki de tarihin ve bölgenin en karmaşık ve çözümü en güç sorunlarından birisidir. Sorunun ağırlığı, güçlü çok elin içinde olmasından ve en çok ilgili olan çevrelerin çözüm iradesine sahip olmamasından kaynaklanmaktadır. Kuşkusuz Kürt özgürlük hareketini var etmek, ortaya çıkarmak, geliştirmek ve özgürlük mücadelesini sarp yollarda ilerletmek, tarihin en zor işlerinden birisiydi. Fakat çözüm sürecini geliştirmek, bunu özellikle günümüz dünyasında ve Ortadoğu'sunda yapmak daha da zor, karmaşık ve ustalık isteyen bir olaydır.

Uluslararası komployu yürüten güç olan ABD bunu gerçekleştirirken, Türkiye'yi Irak politikası doğrultusunda kullanmayı amaçlamıştır. Önder Apo'ya karşı komplo tezgahlanırken, bunun temel amacının Türkiye'nin Irak savaşına katılması olduğu ve böyle bir söz karşılığında yapıldığı bilinen bir gerçektir. Türkiye sözünü tutmayınca, ABD-Türkiye ilişkileri belli bir gerginlik süreci yaşadı. Bu noktada PKK'nin yürüttüğü mücadele önemli bir siyasal duruşu ifade etti. Şimdi Irak'ta hakimiyet sağlamak, İran ve Suriye'yi geriletmek isteyen ABD, yeniden Türkiye'ye ihtiyaç duymaktadır. İran'a karşı ortak hareket etme ve ittifak yapma karşılığında, PKK'yi ve Kürt sorununu pazarlık konusu yapmaktadır.

Kuşkusuz bölge politikaları açısından Kürtlerin içinde bulunduğu durum da ABD için önemlidir ve ciddi bir stratejik değeri vardır. Fakat Türkiye'nin de böyle bir stratejik değerinin olduğu, ABD'nin buna büyük önem verdiği, bu temelde Türkiye'yi özellikle İran ve Suriye karşısında kullanmak istediği, açıkça görülen bir gerçektir. Bunun için de ABD ile Türkiye arasında yoğun bir pazarlığın sürdüğü, PKK koordinatörlüğü sisteminin bu pazarlığı yürüten organlardan biri olarak geliştirildiği, bu anlamda Türkiye'nin verdiği bazı tavizler karşılığında ABD'nin de PKK'ye karşı mücadelede kısmi ortaklık yaptığı, görülen bir gerçek olmaktadır.

PKK'nin tasfiyesi karşılığında, Türkiye'yi İran ve Suriye karşısında kullanmak üzere bir ittifak durumu ortaya çıkabilir. Böyle bir durumda ABD, Kürt milliyetçiliğini de bütün parçalarda hakim kılarak, hem Türkiye'yi hem de Kürtleri kendi Ortadoğu politikasında kullanmak isteyebilir. Nitekim bu yaklaşımların gelişmekte olduğu, yoğun bir politik pazarlığın bu çerçevede sürdüğü, ABD ile Türkiye'nin bu konuda bazı anlaşmalar geliştirdikleri görülmektedir. Bu durum, Kürt sorununun çözümü yerine, aslında Kürt sorunu temelinde çatışmaları derinleştirerek, ABD'nin bölgedeki çıkarlarının geliştirilmesini hedefleyen bir politik tutumu ortaya çıkarmaktadır.

Aynı şeyler AB açısından daha net söylenebilir. Özellikle Almanya ve Fransa, Türkiye ve Kürdistan kaynaklarını sömürebilmek için 'tavşana kaç, tazıya tut politikası' doğrultusunda Türk-Kürt çelişkisini körükleyen bir tutumu sürdürmektedir. Bir yandan Kürt sorunundan, diğer yandan Ermeni sorunundan yararlanarak, Türkiye üzerinde üstünlük sağlayıp çıkar elde etmeye çalışmaktadırlar. Kürt sorununu yaratan güçler olarak şimdi de çözümden yana politikaların sahibi değil, yine çözümsüzlük, çatışma ve Kürt sorununun devamından yana olan ve bundan çıkar sağlayan politik güçler olma konumundadırlar.

Milliyetçilik çelişki ve çatışmaları tahrik ederek etkinliğini sürdürmek istemektedir

Bölge güçlerine gelince, ister Fars milliyetçiliği, ister Arap milliyetçiliği olsun, Kürtlerle Türkiye'yi çatıştırma politikasını esas alıp bunu pratikte geliştirmek için her türlü tahrikin ve çabanın sahibi olmaktadırlar. Kürtlerle çelişki ve çatışma içinde olan bir Türkiye'nin Ortadoğu'da zayıf bir konumda

olacağını, dolayısıyla kendileriyle rekabet edemeyeceğini düşünerek, tarihi olarak oluşmuş Kürt-Türk ittifakını tümden bozacak bir sürecin gelişmesi için yoğun çaba harcamaktadırlar.

Bu durum ve bu temelde izlenen politikalar da Kürt sorununun çözümünü zorlaştırmaktadır. Özellikle tek parçada çözümün olmasının zorluğu, Kürt sorununun bir bölgesel çözümü, Ortadoğu çapında bir çözümü dayatması gerçeği bu biçimde sabote edilmektedir. Bölgede oluşmuş milliyetçi odaklar, Kürt sorununun çözümü temelinde bölgesel birlik ve gelişme sağlamak yerine, çelişki ve çatışmaları tahrik ederek kendi varlıklarını ve etkinliklerini sürdürmek istemektedirler. Bu da sorunları çözümsüz bıraktığı gibi, demokratikleşmenin önünü kesmekte, despotizmi ve bölgesel çatışmayı gündeme getirip canlı tutmaktadır. Türkiye içinde özellikle şoven milliyetçi çevreler, yine rantçı iktidarcı çevreler, tarihsel olarak milliyetçiliğin gözlerini kör etmesi sonucunda Kürt karşıtlığında ısrar etmektedir. Türkiye'nin nereye gittiği, nasıl bir çelişki ve çatışmayla yüz yüze geldiği, hangi tehlikelerle karşı karşıya bulunduğu onları çok fazla ilgilendirmemektedir. Onlar için önemli olan, şoven milliyetçi duygularıdır, ranttır, iktidardır. Kürt inkarı ve imhasına dayalı bir tarzda politik iktidarı ve ekonomik kaynakları elde tutmadır.

Bu bakımdan Türkiye içinde her ne kadar önemli bir demokrasi mücadelesi varsa da demokratik aydın çevreler, hem 'Kızıl Elmacı' kliği hem de AKP politikalarını Türkiye açısından tehlikeli görüp Türkiye'yi demokratikleştirmek isteyen bir mücadele yürütseler de zayıftırlar. Bir politik güç haline gelememektedirler, parçalıdırlar. Dolayısıyla da toplum ve devlet üzerinde Kızıl Elmacı eğilim ile statükocu, rantçı eğilimin ağır hakimiyeti vardır. Aralarındaki kısmi uzlaşma, Kürt sorununda demokratik çözüm ve siyasi diyalog yerine, Kürt inkarı ve imhasını öngören politikalarda ısrarı daha cüretli bir biçimde geliştirme ve dayatma durumunu ortaya çıkarmaktadır.

Kürt ulusal varlığı konusunda pazarlıklar sürmektedir

Dış güçler tarafından desteklenen ve kışkırtılan bu eğilimler, Türkiye'yi körcesine yeni bir yıkımın, parçalanmanın içine doğru itmektedirler. Bu çevreler gerici faşist eğilimleri hayata geçirerek, iktidarı elde tutabilmek, bölgesel güçlerden, yine dış güçlerden destek almak için Türkiye'nin bütün imkanlarını pazarlamaktan geri durmamaktadırlar. Bunun için bu doğrultuda yoğun bir pazarlığın sürdüğü bilinmektedir. Pazarlananın Önderlik gerçeğimiz, hareketimiz, Kürt ulusal varlığı ve geleceği olduğu, bilinen bir gerçektir. Bu bakımdan yeni uzlaşmalar ve ittifaklar ortaya çıkartılmaya çalışılmaktadır.

Nitekim Türkiye'nin mevcut iktidarı, ABD üzerinde baskı yaparak, ABD ile Güney Kürdistan Federe Yönetimini PKK'yi tasfiye ve imha planına askeri düzeyde katmak istemektedir. Bu konuda son uğraşıları KDP ve YNK'nin PKK'ye karşı imha savaşına katılması olayıdır. Türkiye'de bunun yoğunca tartışıldığı, son MGK Toplantısı'nın da bu gündemle gerçekleştirildiği bilinmektedir. Bu çevrelerin, Güney Kürdistan'daki statükoyu biraz daraltılmış biçimde kabul etme, Güney Kürdistan Yönetimini tanıma karşılığında, onları da PKK'ye karşı imha savaşına katmak için yoğun çaba harcadıkları bir gerçektir. Bu temelde çeşitli vaatler ve tavizler vererek, bu güçleri de kısmen PKK'ye karşı yürütülen savaşa katma ihtimali geçmişe göre zayıf da olsa vardır. Tüm bunları dikkate almamız gerekmektedir. Türkiye'nin mevcut inkarcı ve imhacı yönetimi bir yandan Avrupa ve ABD'nin desteğini alarak, bir yandan bölge statükoculuğuna dayanarak, esas olarak da ABD'yi ve Güney Kürdistan Federe Yönetimini bir askeri plan içine çekerek, Özgürlük hareketimizi tümden imha ve tasfiye etmeyi hedefleyen bir saldırıyı yürütmeye çalışmaktadır. Hareketimiz üzerinde böyle bir operasyon vardır.

ABD AB ve bölge devletleri oldukça çıkarcı davranmaktadır

Biz ateşkesle birlikte Kürt sorununun demokratik çözümünü Türkiye toplumu başta olmak üzere tüm bölgesel ve uluslararası ortama dayatmışken, Türkiye'nin inkarcı ve imhacı kliği de böyle bir planlama ve ittifak temelinde hareketimizi tümden imha etmek, Kürt soykırımını tamamlamak üzere Önderliğimize ve hareketimize karşı sinsi, vahşi ve alçakça bir saldırıyı planlı bir biçimde dayatmıştır ve yürütmektedir. Sözü edilen kliğin bu imha amaçlı saldırıyı önümüzdeki haftalarda daha da tırmandıracağı, Önderliğimizin sağlığına yöneltilen saldırının bu noktada stratejik bir konum arz ettiği, bunu gerçekleştirme temelinde, hareketimizi ezmek ve Kürt katliamını gerçekleştirmek üzere her alanda topyekun saldırıya geçeceği; birçok alanda yaptığı askeri hazırlıkların, sınır yığınağının, yine 'kuvayi milliyecilik' adı altında çeşitli paramiliter güçlerin değişik alanlarda örgütlendirilmesinin bu amaç doğrultusunda yapıldığı da bilinen bir gerçektir.

1 Haziran Atılımı temelinde yürüttüğümüz mücadelenin ortaya çıkardığı sonuçlar Kürt sorununun demokratik çözüm zeminini belli ölçüde geliştirip güçlendirdiği gibi, Türkiye yönetiminin ateşkes karşısında içine girdiği tutum un da tümden imha ve tasfiye amacını öngören, dolayısıyla uluslararası komployu 9. yılda başarıya götürmeyi hedefleyen bir konumda olduğu açıkta görülmektedir.

Görülüyor ki ABD'nin, AB'nin ve bölge devletlerinin politik duruşları son derece nazik ve hassastır. Oldukça çıkarcıdır, kendi çıkarları için her şeyi yapacak ve hiçbir ilke tanımayacak düzeydedir. Yine Güney Kürdistan'ın durumu son derece duyarlı ve nazik bir konumdadır. Türkiye'de ise belli bir barış çabası olsa da barış ve demokratik çözüm için belli bir mücadele veriliyor olsa da bunlar Türkiye toplumunu yönlendirecek ve siyasi sürece hakim olacak güçte değildir. Hareketimiz bunları geliştirecek bir öncülüğe ve yönlendirme gücüne ulaşamamıştır. İnkarcı ve imhacı güçler böyle bir ortamdan yararlanarak, o uğursuz kara faşist emellerini hayata geçirmek istemektedirler. Öyle anlaşılıyor ki şoven, milliyetçi, gerici güçler böyle bir politik ortamdan yararlanarak, sekiz yıldır başaramadıklarını sinsi yöntemlerle başarmak, yani sinsi yöntemlerle Önder Apo'yu katletmek, buna dayanarak Özgürlük hareketimizi imha etmek ve Kürt halkına açık bir soykırım dayatmak istemektedirler.

Değerli yoldaşlar

Tüm bu gerici faşist saldırılar karşısında hareket ve halk olarak bizim de yapabileceğimiz önemli çalışmalar vardır. Bu vahşi, kirli, kara katliamcı ve insanlık dışı saldırılar bir güçlülüğün ve başarının ürünü olmaktan çok, zayıflığın, başarısızlığın ve haksızlığın sonucunda yapılan çılgınca davranışlardır. Bir kere bunu görmemiz gerekir. Elbette bu geçen süreçte hareket olarak biz de boş durmadık, çalıştık ve mücadele ettik, komploya karşı direndik. Provokatif tasfiyeci eğilime karşı direndik. Çürütme politikası karşısında direndik. 1 Haziran Atılımı'nı geliştirdik. 1 Ekim ateşkes sürecini ilan ettik ve Kürt sorununun barışçıl demokratik çözümü için önemli bir mücadeleyi tüm Kürdistan'a, Türkiye'ye ve Ortadoğu'ya dayattık. Hareket ve halk olarak özgürlük, demokrasi ve barış için, Kürt sorununun demokratik çözümü için büyük bir çaba içerisinde olduk. Cesurca ve fedakarca mücadele yürüttük.

Önder Apo, uluslararası komplo gerçeğini teşhir eden, boşa çıkartan, başarısız kılan, ona karşı özgürlük ve demokrasi mücadelesini geliştiren, güçlendiren bir çabanın ve başarının sahibi oldu. Unutmayalım ki uluslararası komplo daha başında Önderliğimizi imha ve hareketimizi tasfiye etmeyi, Kürt sorununu tasfiye etme ve Kürt soykırımını tamamlamayı hedefliyordu. Önder Apo en zor koşullarda ve en az imkana dayalı olarak, ama büyük bir duyarlılık, doğru bir tutum ve taktik ustalıkla bu imha sürecini boşa çıkarttı. Önderliğimiz daha 15 Şubat komplosu sürecinde, katletmeyi hedefleyen komplonun başarısız kılınmasını sağladı. Ardından komploya karşı mücadeleyi geliştirecek bir direnişi ortaya çıkardı. *'Üçüncü Önderliksel Doğuş'* süreci dediğimiz süreçle komplo gerçeğini anlama, komploya karşı mücadelenin teorisini, programını, strateji ve taktiklerini yaratma, komploya karşı mücadelenin ve komployu yenmenin felsefesini ve ideolojisini ortaya çıkarma gücünü gösterdi. Paradigmasal değişim yaşadı; hiyerarşik ve devletçi toplum gerçeğini çözümleyerek, ondan tümden kopmayı ifade eden demokratik sosyalizm paradigmasını geliştirdi. Kadın özgürlüğüne ve ekolojiye dayalı özgür insan ve toplum yaşamının yeni ideolojik, teorik ve programsal çerçevesini ve ilkelerini ortaya çıkardı. Halklar, ezilenler, ezilen cins, sınıf ve toplum için özgürleşme ve kurtuluşun felsefesini, ideolojisini, programını ve taktiklerini yarattı. Kısacası, birinci olarak komplonun imha amacını boşa çıkartarak, komployu yenilgiye uğrattı. İkinci olarak komplonun boğma, çürütme ve tasfiye etme amacını komploya karşı mücadelenin teori, program ve taktiklerini yaratarak boşa çıkarttı. Yeni Önderliksel gelişme ve doğuş, Önderliksel üçüncü doğuş ve yeni paradigma demek, uluslararası komplonun ruhta, anlayışta, felsefede, ideolojide, strateji ve taktikte yenilgiye uğratılması ve aşılması demektir. Komplonun dayandığı hiyerarşik ve devletçi sistemin günümüzdeki kapitalist biçiminin aşılması, ondan kopulması ve ona alternatif yeni bir toplum yaşamının ortaya çıkartılması demektir.

Son saldırı Önderlik gerçeği karşısında sistemin içine düştüğü panik durumudur

Önderliğimiz bu gelişmeleri yaratarak İmralı sürecinde uluslararası komployu tarihsel olarak aşan, onu yenilgiye uğratan bir gelişmenin yaratıcısı oldu. Nitekim ne yaparsa yapsın ve hangi yöntemi uygularsa uygulasın, Önderliği geriletemeyen, engelleyemeyen, durduramayan ve yenilgiye uğratamayan sistem, şimdi yeni saldırı yöntemleriyle, yani sinsi katliam yöntemleriyle Önderlik gerçeğimizi yenilgiye uğratmak, hareketimizi bu biçimde ezmek ve tasfiye etmek istemektedir. Mevcut saldırılar hareketimizin gerilemesinden, zayıflığından ve çıkışsızlığından değil, tam tersine, uluslararası komplo koşullarına rağmen Önderlik, hareket ve halk olarak düşüncede ve eylemde ilerleme gücünü göstermesi gerçeği karşısında sistemin içine düştüğü panik, tarihsel olarak aşılma, yenilgiye uğrama korkusu ve endişesinden kaynaklanarak, böyle vahşi yöntemlerle geliştirilmektedir.

Önderliğimize ve halkımıza yöneltilen bu imha saldırısı, hareketimizin gelişip güçlenmesi ve başarı yolunda ilerlemesinden duyulan korkudan kaynaklanmakta, onun karşısında içine düşülen zayıflığın bir ürünü olmaktadır. Önderliğimizi açıktan katledemeyen, İmralı sistemi gibi en ağır işkence sistemi altında bile O'nun halk için özgürlük, demokrasi düşüncesi ve eylemi üretmesini engelleyemeyen sistemin çaresizce ve çılgınca başvurmaya çalıştığı yeni yöntem olmaktadır.

Hareketimiz geçmişte de ciddi tehlikeler ve zorluklar içerisinde mücadele etti. Önderliğimiz geçmiş yıllarda

hep mucize kabilinden bir mücadelenin yürütüldüğünü söyledi. Adeta kızgın sac üzerinde yürür gibi bir mücadelenin yürütüldüğünü, bu mücadelenin Sırat köprüsünden geçmeye benzediğini, bunun her anının büyük zorluklar ve olanaksızlıklar içerisinde, insanın büyük gücüne ve yaratıcılığına dayalı olarak, cesaret ve fedakarlıkla geliştirilen ve başarıya götürülen bir mücadele olduğunu ifade etti. Demek ki hep zorluklar ortamından geçilerek bugüne kadar gelindi ve sekiz yıldır uluslararası komplo saldırısına karşı da Önderliğimiz, hareketimiz ve halkımız komployu boşa çıkartacak ve yenilgiye uğratacak bir mücadele gerçeğini düşünce ve eylem olarak ortaya çıkartabildi. Dolayısıyla komplonun yenilgiye uğratılması anlamına gelen Kürt sorununun barışçıl demokratik çözümünü Türkiye ve Ortadoğu siyaset gündemine en ileri düzeyde dayatmayı ifade eden bir gelişmeyi ortaya çıkardı. Böyle bir gelişme durumudur ki inkar ve imhada ısrarlı olan ve varlığını buraya dayayan güçleri paniğe düşürdü. Dolayısıyla bu durumdan kurtulmak için, bu vahşi yöntemlerle, hiçbir insanlık ve hukuk değerine sığmayan saldırı yöntemleriyle hareketimize karşı saldırı yürütür hale geldiler.

Değerli yoldaşlar

Önderlik, hareket ve halk olarak ateşkes sürecine gerçekten de stratejik yaklaştık. Kürt sorununun ateşkes temelinde barışçıl demokratik çözümünde samimi davrandık ve hala da öyleyiz. Bu doğrultuda her türlü fedakarlığı içeren bir tutumun ve çabanın da sahibi olduk. Ciddi kayıplar vermemize rağmen, ateşkesin başarısı, dolayısıyla Kürt sorununun barışçıl demokratik siyasi çözümü için sabırla çaba harcadık. Bu doğrultuda birçok çalışma yürüttük, çeşitli çevreleri uyardık, toplantılar yaptık, halkın demokratik mücadelesini geliştirdik. Kendimizi güçlendirerek, demokratik çözüm gücünü ortaya çıkarabilmek için bir yığın toplantı, tartışma ve hazırlık çalışması içerisinde olduk. Ancak şimdi ortaya çıkan durum yeni bir durumdur.

Biz böyle bir çaba içerisindeyken, ateşkese stratejik yaklaşırken ve ateşkes temelinde Kürt sorununun barışçıl demokratik çözümüne inanıp, bunu gerçekleştirmek için çaba harcarken, karşımızdaki güçlerin bizim için imhadan başka bir şey düşünmediklerini gördük. Bunların, hareketimizi nasıl ezeceklerinin, Önderliğimizi nasıl katledeceklerinin, Kürt halkını nasıl katliamlar ve soykırımlardan geçireceklerinin aşağılıkça arayışı içinde olduklarını fark ettik. Sadece bunu düşündüklerini ve bunun hesabını yapmış olduklarını anladık. Önderliğimize karşı yöneltilen alçakça vahşi saldırının başka hiçbir anlamı ve izahı yoktur. Hiç kimse başka bir tanım getiremez.

“Birazcık hukuka dayanan ve insani özellikler taşıyan hiçbir devlet ve siyasi güç, kendi güvenliği altındaki bir kişiyi zehirleyerek öldürmek istemez. Bu, zayıflığın bir göstergesidir, her türlü insanlık değerinden uzak olmaktır. Bu, kanla beslenmektir, vampirliktir, vahşettir. Başkasını katletmeyi kendisi için mubah görmektir. Faşizm budur, diktatörlük, sömürgecilik, soykırım budur”

Güçlü, birazcık hukuka dayanan ve insani özellikler taşıyan hiçbir devlet ve siyasi güç, kendi güvenliği altındaki bir kişiyi zehirleyerek öldürmek istemez. Bu, zayıflığın bir göstergesidir. Bu, her türlü insanlık değerinden uzak olmaktır. Bu, kanla beslenmektir, vampirliktir, vahşettir. Başkasını katletmeyi kendisi için mubah görmektir. Faşizm budur, diktatörlük budur, sömürgecilik budur, soykırım budur.

Önder Apo’ya yöneltilen saldırı bu anlama gelmektedir. Bu saldırı karşımızdaki gücün niyetini, politikalarını ve neyin peşinde koştuğunu da iyice açığa çıkarmıştır. Buna rağmen biz yine de sağduyulu yaklaşmayı, sabırlı davranmayı ve çözümleyici tutum içinde olmayı esas alıyoruz. Biz yönetim olarak, hareketimizin çeşitli sorumlu organları olarak bu durumu tartışıp değerlendirdik. İlk etapta durumun teşhir ve deşifre edilmesini, bu temelde sorumluların açığa çıkartılarak Önderliğimize yöneltilen bu katliam gerçeğinin açığa çıkarılmasını öngörüyoruz. Bu bakımdan Önderliğimize kasteden bu vahşi tutumun açığa çıkartılmasını, sahiplerinin bulunmasını, Önderliğimizin bu durumdan kurtarılması için hızla harekete geçilmesini ve ulusal ya da uluslararası düzeyde bir tedavi ortamına alınmasını ilgili tüm çevrelerden istiyoruz. Eğer çeşitli sorumlu güçler kendi bilgileri ve iradeleri dışında bazı çete çevrelerinin bunu yaptığını düşünüyor ya da söylüyorlarsa, o zaman bu durumu hızla telafi etmeli ve sorumluları kimse, açığa çıkartmalıdırlar. Daha da önemlisi, Önderliğimizin sağlığını güvenceye almalı ve bir gün bile gecikmeden bunu sağlayacak bir tedavi imkanını yaratmalıdırlar.

Önderliğe yöneltilen saldırıyı bozmak en büyük insani ve demokratik görevdir

Biz öncelikle bu temelde bir davranış içinde olmayı, ilgili tüm çevrelerden bunu istemeyi, bunu sağlatacak bir duyarlılık ve mücadele içinde olmayı öngörüyor ve esas alıyoruz. Bu bakımdan hareket ve halk olarak tüm gücümüzü Önderliğimizin sağlığının korunması amacını gerçekleştirmek için seferber etmeyi, bunu sağlatacak yöntemleri içeren bir çaba ve mücadele içine sevk etmeyi öngörüyoruz. İlgili herkesi buna çağırıyor, davet ediyoruz. Bunlar gerçekten Türkiye’yi seviyorlarsa, Türk toplumunun demokratik yaşamını istiyorlarsa, Türk-Kürt çatışmasına karşılarsa, Türkiye’nin demokratik geleceğinden yana olup gerçek Türk yurtseveriyseler, kimden kaynaklanmış olursa olsun, esas olarak da Türkiye’ye yöneltilmiş, Türkiye’yi çıkmaz ve çatışma içine sokacak ve parçalayacak böyle bir oyunu bozmak için çaba harcamaya davet ediyoruz. Henüz bu oyunun bozulma imkanı vardır.

Önderliğe yöneltilen saldırı komplo içinde komplodur

Önderliğimize yöneltilen saldırı komplo içinde komplodur, oyun içinde oyundur. 9. yılında, uluslararası komplonun en sinsi ve vahşi yöntemlerle geliştirilmesinden başka bir şey değildir. Dolayısıyla bunu bozmak en büyük insani ve demokratik görevdir, halkçı görevdir. Türk toplumunun, Türkiye halkının, tüm bölge halklarının ve insanlığın çıkarlarına olan budur.

Bunu başarmanın imkanları vardır. Bunu gerçekleştirme şansı yüzde ellidir. Dolayısıyla bu şansın kullanılması ve buna uygun davranış içinde bulunulması en doğru tutumdur. Biz de tutumumuzu bu temelde belirliyor ve ilgili herkesi bu tutum içinde olmaya davet ediyoruz. Önderliğimize yöneltilen katliam sonuca varmış değildir. Anladığımız ve uzmanların bize bildirdiği kadarıyla, tedavi edilme imkanı vardır. Eğer zaman kaybedilmezse, tedavinin başarı şansı yüzde ellinin üzerindedir. Böyle bir durum ise komplo içinde komployu, oyun içinde oyunu bozacaktır. Özellikle Türkiye toplumuna dayatılmak istenen bu çatışma ve parçalanma sürecini boşa çıkartacak, önü alınmaz Türk-Kürt savaşını önleyecektir. Beş yüz, hatta bin yıllık Kürt-Türk ittifakının devamını sağlayacaktır. Bu bakımdan öncelikle Önderliğimizin sağlık kontrolü ve tedavisi temelinde bu oyunu bozmayı, dolayısıyla Önderliğimizin sağlığını kazanma temelinde, aslında imha ve inkar planlarını boşa çıkartarak ateşkesin stratejik başarısını sağlayacak barışçıl demokratik çözüm sürecini gerçekleştirmeyi öngörüyor ve esas alıyoruz. Bunun yüzde elliden fazla olan şansının kullanılmasını istiyoruz. Biz bunun için tüm gücümüzü seferber etmeyi, bu noktada geçmişte mucizeler yaratmış olan hareketimizin bugün de bu ağır koşullarda doğru yöntemlerle, sabırla ve sağduyuyla Apocu tarzda mücadele ederek yeni mucizeler yaratan ve başarılar kazanan bir mücadeleyi ortaya çıkartmasını öngörüyoruz.

Bu temelde hareket ve halk olarak duygusal yaklaşmadan, akılcı, sağduyulu ve duyarlı davranarak, Önderliğimizi ve hareketimizi başarıya götürecek bir mücadele tarzını esas almayı daha doğru buluyor ve esas alıyoruz. Bunun için de başta Türkiye yönetimi olmak üzere tüm demokratik güçleri, Türkiye toplumunu, Kürt ulusal güçlerini ve demokratik kamuoyunu bu katliamı durdurup tersine çevirecek ve bu oyunu bozacak bir çabanın içinde olmaya çağırıyor, biz de bu tür çalışmalara aktif biçimde katılacağımızı belirtiyoruz. Öncelikli yaklaşımımız budur. Bu çerçevede bütün kadro ve çalışan yapımız, tüm halkımız tam bir alarm durumunda Önderliğimizi sahiplenmek, O'nun etrafında kenetlenmek temelinde bir duruş ve demokratik mücadele içinde olmalıdır diyoruz. İlgili çevrelere bu durumu değiştirme fırsatını tanırken, bunu gerçekleştirmek için aktif bir çaba ve mücadele içinde olacağımızı belirtiyor, elimizden gelen tüm çabayı göstermeyi esas alıyoruz. İlgili tüm güçleri doğruya davet ediyoruz. Bunu kamuoyu önünde yaptık. İlgili çevreleri sorumluluğa davet ettik, çağrılar yaptık, mektuplar gönderdik. Kendilerine şans ve fırsat tanıyoruz. Her alandaki halkımız demokratik meşru eylemlerini her düzeyde geliştirerek, Önderliğimize yöneltilmiş saldırıyı teşhir eden ve ona karşı durulmasını sağlatacak aktif bir mücadele içinde olmalıdır.

Hareket olarak öncelikli tutumumuz budur. Bu tutumu etkili bir biçimde yürütür ve demokratik güçleri harekete geçirirsek, bu oyunu bozabileceğimize, bu yönlü komplo planını boşa çıkarabileceğimize, dolayısıyla bu doğrultuda başarılı bir adım atabileceğimize inanıyoruz. Demokratik mücadeleyi geliştirme temelinde ilgili çevrelere baskı uygulayarak, bu oyunda geri adım attırıp vazgeçirebileceğimizi düşünüyoruz. Bu temelde tüm gücümüzün zengin ve sonuç alıcı bir eylemlilik içinde olmasını istiyor, tam bir seferberlik halinde, her türlü direniş için yoğun hazırlıklar yapılması gerektiğini belirtiyoruz. Böylesi bir tutum, diğer çevrelerin tutumlarının ne olacağını da açığa çıkartacaktır.

Eğer bu, gerçekten çete odaklarının oyunuysa, bu oyun açığa çıkartılıp boşa çıkartılarak bozulabilecek bir oyundur. Yine bazı çevreler yanlış yaptıklarını görüp vazgeçmeyi öngöreceklerse, yine bozulabilecektir. O bakımdan başta AKP hükümeti ve Türkiye'nin genelkurmayı olmak üzere ilgili tüm çevrelerin bu olay karşısındaki tutumunun ne olacağını görmek istiyoruz. Bu konuda olumlu, çözümleyici ve demokratik içerik taşıyan her türlü yaklaşım ve tutuma büyük değer biçtiğimizi ve bunun gelişmesi için çaba harcayacağımızı belirtiyoruz. Bu yaklaşımımızın kısa sürede bir turnusol kağıdı gibi her şeyi aydınlatacağını, herkesin gerçek yüzünün ne olduğunu açığa çıkartacağını düşünüyoruz. Eğer olumlu yaklaşımlar gelişirse oyun bozulabilecektir. Olumlu yaklaşımlar gelişmez de inkarcı ve imhacı güçler Önderliğimizden başlayarak halkımızı ve hareketimizi imha etmek ve Kürt soykırımını gerçekleştirmek üzere saldırılarında ısrarlı olurlarsa, birkaç hafta içinde bu durum da netlik kazanacaktır. İşte o zaman hareket ve halk olarak biz de Önderliğimize ve özgür geleceğimize kasteden bu vahşi imhacı saldırı karşısında var olmak, özgür olmak, demokratik olmak ve özgür geleceğimizi yaratmak için tüm gücümüzü seferber edip bu imha saldırısına karşı topyekun bir var olma ve özgür olma direnişini geliştireceğiz.

Değerli yoldaşlar

Durumun çok ciddi olduğu açıktır. Uluslararası komplonun yeni bir saldırı aşaması söz konusudur. Özgürlük ve demokrasi mücadelemiz açısından bu yeni bir durumdur. Bugünden itibaren Kürdistan'ın dört parçasında ve yurtdışında tek gündemimiz Önder Apo'nun sağlığı, can güvenliği ve özgürlüğüdür. Tüm parçalardaki ve yurtdışındaki yoldaşlarımızın, halkımızın ve örgütlerimizin üzerinde odaklaşacağı ve gece gündüz demeden çaba harcayacağı gerçek budur. Hepimiz kadrolar olarak, çalışanlar olarak, tüm halk olarak ruhumuzla, bilincimizle, davranışımızla, yaşam ve eylemimizle Önder Apo'nun sağlığı, güvenliği ve özgürlüğü üzerine odaklanırsak, bütün bu oyunları bozabileceğimiz, bu konuda başarılı sonuç alabileceğimiz, dolayısıyla özgürlük ve demokrasi müca-

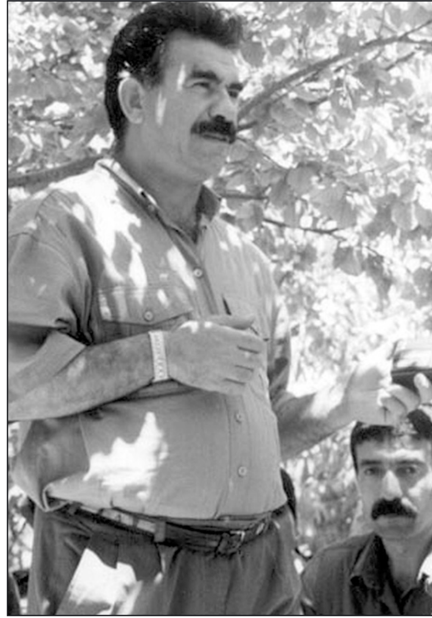
delemizi ilerleteceğimiz bir gerçektir.

Bu noktada yanlış yapmamak gerekir. Aşırı duygusallıklar ve fevri davranışlar doğru değildir. Apocu yaklaşım ve tarz kesinlikle öyle değildir. Önder Apo bize her zaman akılcı ve sağduyulu yaklaşmayı ve başarı tarzıyla mücadele etmeyi öğretti. Türk sömürgeciliğinin, 'Kürt vardır' sözüne karşı imhayı dayattığı 1977'ler ortamında, ***Haki Karer*** yoldaşın katledildiği ortamda bile sabırlı ve sağduyulu yaklaşmayı, örgütü büyütmeyi, partileşmeyi ve başarı getirecek örgütlü mücadeleyi esas aldı. Yine 12 Eylül faşizminin vahşi saldırıları karşısında gerillalaşmayı, örgüt olmayı, başarı kazanacak bir direniş çizgisinde yürümeyi esas aldı. Aynı şekilde, 1990'larda Türk ordusunun topyekun saldırısı karşısında başarı çizgisindeki bir direnişi öngördü. Uluslararası komploya karşı yeni paradigma temelinde geliştirdiği strateji ve taktiklerin esası da başarı tarzını içermektedir. Kapitalist devletçi sistemin aşılıp yenilmesinin başarı tarzını ortaya koymaktadır. Dolayısıyla durum ne kadar ağır ve acılarımız ne kadar büyük olursa olsun, bunları mücadele kararlılığına dönüştürmesini bilerek akıllı, sabırlı ve sağduyulu davranmalıyız. Bizi başarıya götürecek tarzla mücadele yürütmeyi, böyle bir tutumun sahibi olmayı, başarı kazanacak yöntemler bulup tüm gücümüz ve cesaretimizle tam bir fedai çizgisinde mücadele etmeyi bilmeliyiz.

Unutmamalıyız ki başarı, duygusal yaklaşımdan geçmez, fevri ve bireysel tutumlarla sağlanmaz, sızlanıp dövünmekle elde edilmez. Tam tersine, başarı ve zafer, sabırlı, akılcı ve sağduyuyla olay ve olguları değerlendirerek, durumu çözümleyerek, olumsuzlukları yenmenin yol ve yöntemini bularak, bunları hayata geçirmek için sonsuz yaratıcılık ve fedakarlıkla çalışarak, mücadele edilerek kazanılır. İşte PKK tarzı budur, Apoculuk tarzı budur. Önderliği 35 yıldır başarıdan başarıya koşturan, günümüzde özgürlüğü için mücadele eden bir halkı tüm bölge ve dünya gerçeğine dayatan gelişmeleri ortaya çıkartan çizgi ve tarz budur. Dolayısıyla bizim de esas almamız gereken tarz kesinlikle budur. Nitekim geçmişte bu tarzı esas aldığımız zamanlarda hep mücadeleyi kazandık. Bunun sayısız örnekleri vardır.

Saldırılar Önderlik tarzıyla yenilgiye uğratılacaktır

Birinci ateşkes sürecine karşı düşmanın dayattığı topyekun savaş karşısında ***Beritanlaşarak*** direndik ve kazandık. İkinci ateşkes sürecine dayatılan imha saldırısı karşısında ***Zilanlaşarak*** direndik ve kazandık. Üçüncü

ateşkes sürecine dayatılan uluslararası komploya karşı ***"Güneşimizi Karartamazsınız"*** kampanyası çerçevesinde hareket ve halk olarak tam bir fedai çizgisinde direndik ve kazandık. Dördüncü ateşkes sürecine karşı dayatılan çürütme politikasına ve provakatif tasfiyeci eğilimlere karşı 1 Haziran Atılımı temelinde ***Erdallaşarak, Şilanlaşarak, Nucanlaşarak, Munzurlaşarak, Mahirleşerek*** direndik ve kazandık. Beşinci ateşkes sürecine dayatılan Önderliğimizi ve halkımızı imha saldırısına karşı da ***Viyanlaşarak*** kazanıyoruz ve kazanacağız. Viyanlaşmayı doğru anladıkça, dolayısıyla en karanlık ve zor ortamlara karşı çare olmayı düşüncede ve eylemde bildikçe, kazanamayacağımız hiçbir ortam, çözemeyeceğimiz hiçbir sorun yoktur. Bu nedenle Önderliğimize dayatılan imha sürecini boşa çıkartmanın, Önderliğimizin sağlığını, güvenliğini ve özgürlüğünü yaratmanın en temel yolu, Önderlik gerçeğini doğru anlamak, doğru Viyanlaşmak ve her alanda yapabileceğimizin azamisini başarı çizgisinde yapmayı bilmekten geçmektedir.

Değerli Yoldaşlar

Önderliği yaşatmak, bugün her zamankinden daha fazla ve acil görev ve sorumluluğumuz durumundadır. Çok iyi biliyoruz ki Önderliği yaşatmak, O'nu fiziki ve düşünsel olarak yaşatmaktır. Bugün her ikisini de sağlamakla yükümlüyüz. Şunu da iyi biliyoruz ki Önderlik gerçeğini düşünsel olarak yaşattıkça, yani Önderlik felsefesini, ideolojisini, politika ve örgüt anlayışını, eylem ve mücadele tarzını özümsedikçe, kendimizi Apocu çizginin iyi birer militanı haline getirdikçe, bu temelde mücadele ettikçe, Önderliği çizgi olarak da fiziki olarak da yaşatma gücünü göstereceğiz. Elbette düşünsel olarak Önderliği yaşatmak en temel görevimizdir. Fakat bugün acil görev, Önderliğimizin fiziki varlığına kasteden saldırıyı boşa çıkartacak bir mücadeleyi her alanda geliştirebilmektir.

Bütün güçlerimiz, tüm kadro ve çalışan yapımız, hepimiz bu gerçeği iliklerimize kadar hissederek, bulunduğumuz her yerde Önderliğimizin sağlığı ve güvenliği için ne gerekiyorsa onu gecikmeden yapar, yerinde ve zamanında tam bir başarma ve kazanma esprisiyle görevlerimizi yerine getirirsek, Önderliğimizin sağlığını ve güvenliğini sağlamış olacağız. Bunun için herhangi bir zayıflık göstermeden, duyarsız ve yanlış davranış içine girmeden bulunduğumuz her yerde halkı harekete geçireceğimiz. Mücadelenin, yerinde ve zamanında doğru yöntemlerle en ileri düzeyde geliştirilmesi için her şeyi yapma konusunda tam bir kararlılık, netlik ve duyarlılık içinde hareket edeceğiz.

Bu konuda birincil görev elbette biz kadrolarındır. Bizim halkı örgütleme ve eyleme çekme gücümüz mevcut oyunları bozacak ve komployu boşa çıkaracak bir mücadeleyi geliştirmede belirleyici olacaktır. Bunun için de geçmişten ders çıkararak ve yanlış tutumlar içinde olmayarak, doğru bir tutum ve sorumluluk anlayışıyla görevlerimize en ileri düzeyde sahip çıkarak hareket

edip başaracağımız kesindir. Yanlış yapmak, yanlış tutum içinde olmak kesinlikle başarı getirmez. Onun için de PKK hareketinin ve özgürlük mücadelemizin zengin derslerini ve tecrübesini çıkartarak, o en zorlu koşullarda büyük bir duyarlılıkla sorumluluk ve iliklerine kadar hisseden bir yoğunlaşma ile doğruları bulup uygulayan Önderlik tarzının günümüzde de sahibi olmamız gerekiyor. Öyle olduğumuzda her türlü düşman saldırısının başarısız kalacağı ve yenilgiye uğrayacağı, bu komployu ve bu oyunu da bozacağımız, dolayısıyla yeni mucizevi gelişmeleri bu çerçevede yaratacağımız kesindir.

Bu konuda hareketimizin çeşitli organlarının kapsamlı değerlendirmeleri ve kararları vardır. HPG IV. Konferansı kapsamlı değerlendirmeler yaparak, Kürt halkının özgür iradesini temsil eden ve çözüm gücünü ortaya koyan kararlar almıştır. Hareketimiz, halkımız çözümsüz değildir, her koşul altında özgürlük ve demokrasi mücadelesini geliştirmek için yeterli güce ve çözüm alternatifine sahiptir. Bu konuda elbette en başta Önderliğimizin ve halkımızın temel güvencesi ve savunma gücü olan HPG komutan ve savaşçılarına büyük görev ve sorumluluklar düşmektedir. Onlar IV. Konferans sonuçlarını özümseyerek, Kürt halkının özgür ve demokratik yürüyüşünde çözüm alternatiflerini yerinde ve zamanında doğru yöntemlerle uygulayıp, halkımızı ve hareketimizi başarıyla yürütmeyi bileceklerdir.

Önderliğimize, halkımıza ve hareketimize karşı yöneltilen imha saldırısı karşısında her HPG'li komutan ve savaşçı birer fedaidir, tepeden tırnağa cesaret kesilmiş birer fedai militandır, Agit'tir, Beritan'dır, Zilan'dır, Kemal'dir, Nucan'dır, Erdal'dır, Viyan'dır. Dolayısıyla her türlü gericiliği yenmeyi bilen kahraman militandır. Kuşkusuz Önderliğimizin sağlığı ve güvenliğinin söz konusu olduğu böyle bir ortamda, halkımıza imha saldırısının dayatılmak istendiği böyle bir süreçte, onlar bu kahramanlık çizgisinin sarsılmaz ve başarılı uygulayıcısı olacaklardır. Onlar bu konuda başarıyı getirecek tarzı bulmaktan tutalım, her türlü fedakarlığı gösterecek tutuma kadar bir insanda bitebilecek tüm yeteneği göstereceklerdir. En başka halkımızın umudu ve Önderlik çizgimizin güvencesi olan bu güçler sorumludurlar.

Ancak bu güçler, yanlış tutum içinde olmamalı, duygusal ve bireyci yaklaşımlarla kendilerini zorlayan ve yıpratan tutumlar içerisine kesinlikle girmemelidirler. Bireysel ve kendine zarar veren tutumlar asla olmamalıdır. İyi bilinmelidir ki bunların bize kazandıracağı hiçbir şey yoktur. Ne bizi, ne Önderliğimizi ne de halkımızı kurtarır. Tam tersine, bunlar birer kaybetme etkenidir. Kendimize zarar veren dar bireysel ve duygusal tutumlar yerine, düşmanın beyninde patlamasını bilen birer fedai militan, birer özgürlük militanı olmak en doğru tutumdur. Zilan'ların ardılları olmayı bilmek, gerçekten esas alınması gereken en doğru tutumdur.

Bu bakımdan başta YJA STAR güçleri olmak üzere, tüm HPG komuta ve savaşçı güçleri süreci iyi anlamalı, bu sürecin bize yüklediği doğru tutumun ve görevlerimizin neler olduğunun bilincine yeterince varmalı, sabırlı, akılcı ve sağduyulu bir fedai militanlığın gereğini pratikte eksiksiz yerine getirmelidir. Bu bakımdan da her türlü direnişe ve eyleme hazırlıklı olmalıdır. Önderliği ve halkı savunma eylemliliğinin gereklerini pratikte doğru bir tarzda yerine getirebilmeli, ama bunu yerinde ve zamanında, doğru ve başarı kazanacak bir tarzda yapmalıdır. Unutulmamalıdır ki Önderliğin sağlığını ve güvenliğini sağlamanın, bu konuda başarı kazanmanın tek doğru yolu budur. Bizi başarıya götürecek yol budur. Bunun dışında başka bir yol kesinlikle yoktur. Bu temelde de hiç zayıf kalmadan, gecikmeden, tehlikeleri görerek, her türlü olasılığa karşı güçlü direnişler geliştirmeye hazır olmalıdır.

"Önderliğimize ve halkımıza yöneltilen imha saldırısı karşısında her HPG'li komutan ve savaşçı birer fedaidir, Agit'tir, Beritan'dır, Zilan'dır, Kemal'dir, Nucan'dır, Erdal'dır, Viyan'dır. Dolayısıyla her türlü gericiliği yenmeyi bilen kahraman militandır. Önderliğimizin sağlığı ve güvenliğinin söz konusu olduğu, halkımıza imha saldırısının dayatıldığı böyle bir süreçte, kahramanlık çizgisinin sarsılmaz ve başarılı uygulayıcısı olacaklardır"

Görev ve sorumlulukların gereği pratikte yerine getirilmelidir

Kuşkusuz sadece direnme gibi bir konumumuz yoktur. Eğer karşıt güçler Önderliğin sağlığını kazanması yönünde adım atmazlarsa, demek ki Önderliğimize, halkımıza ve hareketimize karşı imha tutumundan başka bir şey tanımıyorlardır. Bunun karşılığı da elbette bize darbe vurmak için her yöntemle saldırmak olacaktır. Belki de Önderliğimizi katletme temelinde büyük bir topyekun imha saldırısına hazırlanıyorlardır. Dolayısıyla biz bu durumu teşhir ettiğimizde, oyunlarının kısmen bozulduğunu görerek saldırıya geçeceklerdir. Bu bakımdan bunlardan her türlü saldırı beklenebilir. Bunun için de tüm gücümüz, HPG'nin tüm savaş birlikleri düşmandan gelecek her türlü saldırı ihtimaline karşı tedbirli ve hazırlıklı olmak kadar, Önderliği ve halkımızı savunmak üzere yerinde ve zamanında yapması gereken her türlü eylemi başarıyla yapmaya da hazırlıklı olmalı, bu temelde görev ve sorumluluğunun gereğini pratikte mutlaka yerine getirebilmelidir.

Yine yiğit Kürdistan gençliği ve gençlik içindeki tüm kadro ve çalışanlar, böyle bir süreçte tarihi görevlerle en fazla yüklü ve sorumlu olan güçlerdir. PKK'yi yaratan, ARGK ve HPG'yi var eden, serhildanları geliştiren Apocu gençliğe şimdi her zamankinden daha fazla görev düşmektedir. Dolayısıyla dört parçadaki ve yurtdışındaki tüm Kürt gençliği, halkımızın bütün genç kızları ve oğulları, tam bir bilinç ve örgütlülük içinde karşıt güçleri caydıracak, Önder Apo'nun sağlığını, güvenliğini ve özgürlüğünü sağlatacak bir serhildana öncülük etmeli, böyle bir eylemliliği her alanda dayatmalı ve karşıt güçleri doğru tutuma zorlama konusunda üzerine düşen görevleri mutlaka

başarıyla yerine getirmelidir. Halkı örgütleyerek, serhildanı dayatarak, demokratik kitle eylemliliğini her yerde yükselterek, dağa çıkıp gerillalaşarak sürece karşılık vermeli, mevcut tutumlarından vazgeçmezlerse, Önderliğimize ve halkımıza imhayı dayatan güçlere dünyayı zindan edeceklerini gösterecek bir tutumun ve eylemliliğin sahibi olmayı kesinlikle bilmelidirler. Bu temelde yiğit Kürt gençliğini, gençlik örgütlerimizi ve çalışanlarını bu tarihsel süreçte gerçekleri doğru görmeye, görev ve sorumluluklarının derinliğine bilincine vararak onlara en güçlü düzeyde sahip çıkmaya, her türlü imha saldırısını boşa çıkarmaya, özgürlük ve demokrasi mücadelemizi bu dönemde de ilerletecek bir mücadelenin öncü gücü olmaya çağırıyoruz. Tarihin derslerini doğru çıkartma temelinde bu görevi başarıyla yerine getireceklerini belirtiyoruz.

Yine en çok baskıya uğrayan, cefakar ve özgürlük mücadelemizin öncü güçlerinden olan Kürt kadınlarına böyle bir tarihsel bir süreçte en büyük görev ve sorumluluklardan biri düşmektedir. Özgürlük mücadelemiz, özünde bir kadın özgürlük mücadelesidir. Apocu çizgi kadın özgürlük çizgisidir. Önderlik gerçeğimiz bir kadın özgürlük önderliğidir. Kürt kadını bu gerçeği görerek Önder Apo'ya en çok bağlanan, O'nun çizgisini en çok özümseyen, O'nun etrafında en çok birleşen, O'nu en çok sahiplenen ve mücadeleye yiğitçe atılan bir güç olmuştur. Bağrından Beritanları, Zilanları, Şilanları ve Viyanları çıkartmış; böyle yüzlerce, binlerce eşsiz fedai militanları yaratmıştır. Serhildanların temel gücü olmuş, en zor ortamlarda her türlü baskı ve zulme karşı yiğitçe direnmeyi, Önderliği sahiplenmeyi, özgürlük ve demokrasiyi istemeyi bilmiştir. Şimdi Önder Apo'nun sağlığına, güvenliğine ve özgürlüğüne odaklandığımız böyle bir süreçte de elbette en büyük sorumluluklardan birisi Kürt kadınlarınındır. En büyük görev, Kürt kadınının ve kadın örgütlerimizindir. Kadınlarımızın bu gerçek temelinde böyle bir bilinçle hareket ederek sürece yaklaşacağı, o büyük aklı ve duyarlılığı örgütlü ve mücadeleci bir tutumla birleştirerek, başarı çizgisinde bir mücadeleye öncülük edeceği kesindir. Kürt kadınını ve kadın örgütlerimizi böyle bir tarihsel süreçte Önder Apo'ya sahiplenme, sağlığını ve güvenliğini sağlama, özgürlüğünü elde etme mücadelesine her zamankinden daha fazla öncülük etmeye çağırıyoruz. Geçmişteki mücadele gerçeğinin bu süreçte de Kürt kadınını özgürlük mücadelemizin başarılı bir öncülüğü haline getireceğine olan inancımızı belirtiyoruz.

Değerli yoldaşlar

Özgürlük mücadelesi tarihimizin en kritik süreçlerinden birini yaşadığımız tartışma götürmez bir gerçektir. Son derece tarihi bir süreçle yüz yüze olduğumuz, tarihi görevlerle yüklü bulunduğumuz, tarihi sorumluluk içinde olduğumuz ve yeni bir tarihsel sınavdan geçtiğimiz açıktır. Hareketimizin benzer kritik süreçleri geçmişte de görüldü. 1977'lerde de böyle bir süreç yaşadık. Önderliğimiz dayatılan imhaya karşı doğru tarzla etkili bir duruş gösterdi. Sonuçta kazanan Özgürlük hareketimiz, kaybeden Türk sömürgeciliği oldu. 12 Eylül rejimi ve yurtdışına çıkış süreci de kritik bir süreçtir. Gerçekten ülkeden kopmak, halktan kopmak, adeta sudan çıkmış balık gibi ortada kalmaya benzer bir durumdu. Önder Apo ve hareketimiz böyle bir ortamda da komşu halklarla dostluk yapmayı, yurtseverlik, sosyalizm ve enternasyonalizm temelinde halklar ve demokratik güçlerle birleşmeyi, dolayısıyla zorlukları yenmeyi, özgürlük ve demokrasi mücadelesini bu koşullarda da ilerletmeyi bildi. O büyük zindan direnişçiliği ve 15 Ağustos Atılımı böyle bir devrimci tutum temelinde ortaya çıkartıldı ve yaratıldı. Bu da bir Apocu duruştur ve Önderlik gerçekleşmesidir.

Kuşkusuz uluslararası komplo süreci ve 15 Şubat komplosu da hareketimizin en kritik süreçlerinden biriydi. Nitekim hareket ve halk olarak 15 Şubat'ı ***'Kara Gün'*** ilan ettik. Bu, gaflet içinde olduğumuz, zayıf ve hazırlıksız konumda bulunduğumuz bir süreçti ve 15 Şubat komplosu buna dayanarak gerçekleşti. Önderliğimizin esareti ve İmralı sisteminin ortaya çıkartılması böyle sağlandı. Önderliğimiz bunu, yetersiz yoldaşlık ve sahte dostluğun yarattığı bir sonuç olarak değerlendirdi. Yetersiz yoldaşlık neydi? Yetersiz yoldaşlık, Önderlik çizgisini özümsememekti, Önderlik çizgisine tam katılmamaktı, Önderliğin sahip olduğu duyarlılığı ve sorumluluğu aynı düzeyde gösterememekti, yetersizlikti, gaflet içinde olmaktı, yanılgılar taşımaktı. Kendine göre, hatalı, bireyci tarzlar içinde bulunmaktı. Uluslararası komplo, 15 Şubat komplosu biraz da bu gerçeğe dayanarak böyle bir sonucu, bu İmralı sistemini ortaya çıkarttı.

Şimdi bu gerçeği de iyi tanıyoruz. Onu iyi çözümledik. Gafletin ne demek olduğunu, duyarsızlığın, sorumsuzluğun ve bireyciliğin nelere yol açtığını acı deneyimlerle gördük. Dolayısıyla gerçekleri şimdi daha iyi görebilen ve Apocu çizgide militanlaşmayı daha iyi bilen bir konumdayız. Bununla birlikte, yine de komplonun imha amacını boşa çı-

kartmayı böyle kritik bir süreçte başardık. Başta Önder Apo'nun son derece duyarlılığı, dikkatliliği, başarı kazanan tarzı ve davranışları olmak üzere, Kürt halkının Önderlikle bütünleşen ve fedaileşen tutumuyla, fedai militanlığının kahramanca direnişi böyle kritik bir süreçte süreci atlatmamızı sağladı. Uluslararası komplonun Önder Apo'yu imha amacını boşa çıkarttı.

Şimdi de benzer tarihsel bir kritik süreç içerisindeyiz. Yine saldırı en başta Önderliğimizedir, Önder Apo'nun yaşamınadır, sağlığınadır. O'nun şahsında halkımızın özgürlük iradesinedir. Demokratik örgütlülüğünedir, partimizedir. Militan topluluğadır.

Oyunu boşa çıkarma imkanımız vardır

Önderliğimizin imhası temelinde hareketimizin ezilmesi, Kürt halkının imha edilmesi ve soykırımdan geçirilmesi hedeflenmektedir. 15 Şubat komplosunun yarattığı sonuçlar ve İmralı sistemi, düşmanın saldırılar yapması için biraz daha fazla imkanlara sahip olmasına yol açmıştır. Nitekim öyle bir konuma dayanarak, sinsice yöntemlerle, kendisini sorumlu kılmayacak bir şekilde sonuç almak istemektedir. Ancak düşman ne kadar zalim ve sinsi olursa olsun, en azından şimdiye kadar gaflet içinde olunmayarak, zorluklar yenilerek, Önderliğimize yöneltilen saldırı sonuç almadan açığa çıkartılmış ve nasıl bir saldırı içinde olunduğu deşifre edilmiştir. Bu da bizim için önemli bir düzeydir. İmha ve inkar güçlerinin saldırısı tam sonuca gitmeden açığa çıkartılmış ve başarısız kılınması yönünde önemli bir imkana sahip olunmuştur. Bunu da önemli bir avantaj ve ileri bir çaba olarak, böylesi bir süreçte uluslararası komplonun Önder Apo'yu imha etmek üzere yönelttiği saldırıyı boşa çıkartma doğrultusunda dayanılacak önemli bir veri olarak görmemiz gerekiyor. Bu anlamda geçmişteki kadar gaflet içinde olmadığımızı göstermiş bulunuyoruz. Her ne kadar yine zayıflıklarımız olsa da, uluslararası komplonun saldırı dönemine göre duyarlılığımız gelişmiştir. Yine en sinsi saldırıları sonuca gitmeden açığa çıkartma duyarlılığımız ve gücümüz oluşmuştur. Şimdi böyle bir veriye sahibiz.

Dolayısıyla ne kadar kritik bir süreç içerisinde olursak olalım, tarihi olarak içinden geçtiğimiz süreç ne kadar riskli ve ağır olursa olsun, bizim de bunu boşa çıkartacak verilerimiz ve imkanlarımız vardır. Henüz düşman komplosunun başarı kazanmadığı bir süreçteyiz. Etkili mücadele eder, halkımızı ve kamuoyunu güçlü bir biçimde harekete geçirirsek, oyunu bozma imkanımız vardır. Dolayısıyla Önder Apo'nun sağlığını, güvenliğini ve özgürlüğünü sağlamak imkansız değildir. Her şey bitmiş değildir. Tersine, tam da orta yerinde düşman saldırılarını açığa çıkartacak, bu sinsi oyunları deşifre edecek, dolayısıyla bozma imkanlarını elde edecek bir konumdayız. Şimdi bunu yerinde ve doğru değerlendirerek, bu imkanları iyi kullanarak, bunun gerektirdiği mücadeleyi etkili bir biçimde yürüterek başarılı sonuç almak mümkündür. Dolayısıyla süreç ne kadar ağır olursa olsun, ne kadar kritik bir dönemde bulunursak bulunalım, derin anlar, doğru yaklaşır ve zamanında etkili bir mücadele içerisinde olursak, oyunları bozacak başarılı bir mücadele yürütme ve sonuç alma imkanımız vardır. Görev ve sorumluluğumuz işte bunu yapmak, bu temelde başarı sağlamaktır.

Darbenin nereden geldiğini, ne tür saldırıyla yüz yüze olduğumuzu bilen bir durumdayız. Dolayısıyla da düşmanın kim olduğu, saldırı yönteminin ne olduğu ve kendimizi nasıl savunacağımız konusunda bir aydınlanma konumumuz vardır. Bu bakımdan da saldırı ne kadar ağır olursa olsun, nereden gelirse gelsin, tam bir militan çizgide hareket ederek bunları boşa çıkartmanın ve saldırganların amaçlarını kursaklarında bırakmanın imkanı ve fırsatı mevcuttur. Görevimiz işte bunu gerçekleştirmektir. Tarihsel sorumluluğumuz ve görevimiz bunu başarmak oluyor.

O halde bunu nasıl başaracağız? Daha çok Önderlik çizgisini özümseyerek, Önderliğin o büyük duyarlılığını ve sorumluluk duygusunu, dikkatli ve titiz tarzını, sabrını ve mücadele gücünü esas alarak direndiğimiz, yani her birimiz kendimizi Apocu çizginin güçlü militanları haline getirdiğimiz ölçüde bu mücadeleyi başaracağız. Kendimizi Apoculaştırdığımız, Önder Apo gerçeği ve çizgisiyle en ileri çizgide bütünleştirdiğimiz ve Önderlik özellikleriyle donattığımız ölçüde bunu gerçekleştirebiliriz. Kendimizi şehitler gerçeğimizle, özellikleri ve çizgisiyle en ileri düzeyde buluşturdukça, görevlerimizi ve sorumluluklarımızın gereğini başarıyla yerine getireceğiz.

Demek ki kritik süreçleri aşmak, en kapsamlı bir yoğunlaşma ve duyarlılıkla, büyük cesaret ve fedakarlık içinde mücadele etmekle sağlanır. Şimdi de tüm kadro ve çalışanlar olarak hepimizin içinde olmamız gereken tutum kesinlikle budur. Böyle bir tutum içinde olduğumuz müddetçe, militan olarak, gerilla olarak, hareket olarak, tüm halk olarak Önderliğimiz etrafında kenetlenip etten bir duvar oluşturarak, Önderlik gerçekliğimizin fiziksel ve düşünsel yaşatılmasının ve geleceğe taşınmasının en büyük güvencesini yaratacağız. Tarihsel sorumluluk ve görevimiz budur. Tüm yoldaşlarımızın yüksek bir duyarlılık ve sorumlulukla bu tarihsel görevine sahip çıkacağı kesindir.

Bu inançla parti hareketimizin tüm kadro ve çalışanları süreci doğru anlamalı, Önderlik çizgisini doğru özümsemeli, süreç görevlerini doğru bir biçimde bilince çıkartmalıdır. Duygusal ve fevri kararlarla kendine zarar veren, kendini yakma vb davranışların kabul edilemeyeceğini bilmelidir. Tüm arkadaşları bu tür davranışlar içerisine girmeden, ama her koşulda kahraman şehitlerimizin çizgisinde mücadele eden ve kazanan bir militanlığa ulaşmayı esas alan bir güce kendilerini ulaştırmaya ve bu temelde komplonun yeni saldırısını boşa çıkartarak mücadelemizi başarı temelinde ilerleten bir kuvvet olmaya çağırıyoruz.

– Kahrolsun Uluslararası Komplo ve Her Türden Gericilik!
– Yaşasın Kürdistan Özgürlük ve Demokrasi Mücadelesi!
– Bijî PKK!
– Bijî Rêber Apo!

1 Mart 2007

YA ÖNDERLİKLE ÖZGÜR BİR YAŞAM YA DA ASLA

"Önderlik şahsında direnen onurlu Kürt çizgisi teslimiyetçi, işbirlikçi Kürt çizgisini yenmiş, Önderlik öncülüğünde Özgür Kürt yaratılmıştır. Mazlum yoldaşın "direnmek yaşamaktır" şiarı toplumsallaşmıştır. Halkımız direniş temelinde yeni bir yaşam yaratmıştır. Halkımızın özgürlük militanları, öncü kadroları olarak, yaşamı daha üst düzeyde kişiliğe, maneviyata, bilince, duruşa dönüştürerek mücadelecilik temelinde yaşaması gerekenler bizleriz"

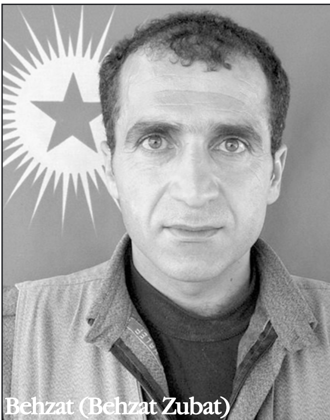
PAJK KOORDİNASYONU

1 Mart'la birlikte halk ve hareket olarak Önderlikle aydınlanan topraklarımızın sonsuz karanlığa mahkum edilmeye çalışıldığını öğrendik. Önderlik ve onun şahsında halkımıza dayatılan imha tarihin en alçak, en gaddar, en hain konseptiyle örgütlendirilmiş bir içerik ve biçime sahiptir. 9 Ekim-15 Şubat komplolarında işbirliği yapmış tüm güçlerin, bu komploda da aynı amaçlarla, aynı hedeflerle yer aldığı gün geçtikçe daha da net açığa çıkmaktadır.

Önderliğimiz, 9 Ekim-15 Şubat komplolarını ideolojik, felsefi ve politik yaklaşımlarıyla büyük ve amansız bir direniş ile boşa çıkarmıştır. Hareketimize dayatılmış bu alçak komplo imha ve inkar siyasetinin zihniyetiyle belirlenmiştir. Halklar adına yeni bir kölelik, bağımlılık süreci başlatılmıştır. Bu komplo halkların özgürlüğüne, iradeleşmesine, demokratik değerlerle yaşamasına, bağımsızlaşmasına atılmış bir tuzaktır. Komplocu güçler alabildiğince geniş ve herkesin buluştuğu, kesiştiği noktada bu tuzağı kurdu. Önderliğimizin bedeni üzerinde kurdukları bu alçak tuzakla Önderliğimiz ve onunla birlikte halkımız, hareketimiz yok edilmek istenmektedir.

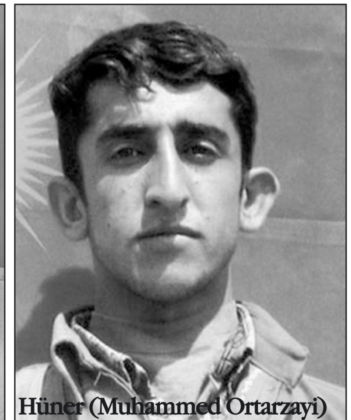
Komplolar tarihi olan devletçi toplum, adeta tarihteki tüm komploların toplamından bu yeni kompoyu gerçekleştirmiş gibidir. Zira tarihteki diğer komplolardan farklı olarak bu komploda adeta bütün devletler bir araya gelmiş gibidir. Yine adeta göz göre göre herkes bu komploya ortak edilmeye çalışılmaktadır. En önemlisi de her şey açık olmasına ve görülmesine rağmen üç maymunları oynamaya ant içmişçesine hareket edilmektedir. AİHM, CPT, AP, sözde aydın, yazar vs söz birliği etmişçesine yaklaşım göstermektedir. Önderlik ve onun şahsında hareketimize 'sen devletçi toplumumuzu, emperyalist dünya olarak bizi kabul etmedikçe, devlet dışı toplum paradigmanı, mücadeleni terk etmedikçe, bu dünyada sana yer yok' denilmektedir. Önderliğe bu temelde bir teslimiyet dayatılmaktadır. Önderlik bu teslimiyete hiçbir koşulda gelmeyeceğini ortaya koydukça, KKK'yi ilan edip kendi mücadelesini büyüttükçe, buna karşı devreye sokulan bir imha konsepti olduğu anlaşılmaktadır. Dikkat edilirse, 2005 Newroz'unda KKK'nin ilanından sonra Önderliği avukat ve ailesi ile görüştürmeme uygulaması başlamıştır. En önemlisi de bu sürecin ardından Önderlik zehirlenmenin belirtisi olan sağlık sorunlarını dile getirmeye başlamıştı. Kaldığı hücrenin pencere ve klimasından şikayet ediyordu. Yani zehirlenme şeklinde devreye sokulan komplonun başlangıç tarihinin KKK'nin ilan edildiği 2005 Newroz sürecini takip eden dönem olduğu anlaşılmaktadır.

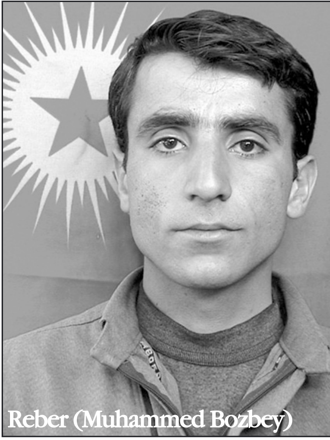
1 Haziran hamlesinin başlangıcı, KKK'nin ilanı Önderliğimizin devletçi dünya sistemine, tarihine açtığı savaşın ilanıdır. Bu savaş ideolojik, felsefik, politik ve meşru savunma temelinde bir savaştır. Bu savaş ataerkil zihniyete, onun devletçi sistemine karşı ilan edilmiş sistemli, görkemli bir savaştır. Bu savaş bir özgürlük savaşıdır. Aynı zamanda uluslararası komplonun boşa çıkarılmasının ifadesidir. ABD ve İsrail'in öncülük yaptığı BOP'a karşı halkların kardeşlik, eşitlik ve özgürlük projesidir. Geçen bir buçuk iki yıllık süreç ortaya koymuştur ki halklar, emperyalist çıkarlara dayalı BOP'un değil, halkların öz çıkarlarına dayalı demokratik konfederalizmi istemekte, benimse-

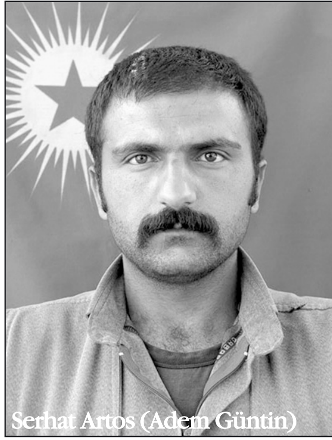

Behzat (Behzat Zubat)

Bilal Zagros (Şükrü Ari)

Botan Serhat (Nedim Argin)

Hüner (Muhammed Ortarzayi)

Reber (Muhammed Bozbey)

Serhat Artos (Adem Güntin)

mektedir. Zira halklar bu gerçeği ABD'yi Irak'ta işgalci güç şeklinde nitelendirerek, protesto ederek, ona karşı direnerek göstermiştir. Öte yandan KKK'nin ilanını ve demokratik konfederalizm projesini halaylar çekerek, zılgıtlar, sloganlar atarak, milyonların katıldığı çoşkulu gösteriler, festivaller yaparak ortaya koymuştur. En önemlisi de referandumla Önderliği siyasi irade, KKK projesini de esas çözüm olarak benimsediklerini bütün dünyaya ilan etmiştir.

Apocu yaşam kanunlarının özü direnişe dayanmakta

Bu gerçek anlaşılmadan neden Önderliğe bu imhanın dayatıldığı, neden bu imhada söz birliği etmişçesine tüm dünya egemenlerinin bir araya geldiği, bu büyük öfkelerinin kaynağının ne olduğu ve bununla neyi, nasıl amaçladıklarının anlaşılması mümkün değildir. 'Önderliğin barış çabalarını kendilerine engel görüyorlar, uzun vadeli bir Kürt-Türk savaşı başlatıp kendi planlarını hayata geçirmek istiyorlar' demek, gerçekçi bir tanımlama olmakla birlikte yeterli bir değildir. Mesele çok daha derin, çok daha kapsamlıdır. Sadece siyasi değil, ideolojik, felsefi, ahlaki karşıtlıklara dayanmaktadır. Siyasi boyutu orta ve yakın zamana yayılmış güncelliktedir. İdeolojik, felsefik boyutları beş bin yıllık ataerkil devletçi sistem tarihine ve insanlığın bütün geleceğine bağlı zamanları kapsamaktadır. İşte bu yüzden öncülüğünde yürüdüğümüz Önderlik, içinde bulunduğumuz örgüt, savunduğumuz halk, bağlı olduğumuz miras ve yürüttüğümüz mücadele, hain, karanlık, ahlaksız, hukuksuz egemen dünya sistemince en büyük tehlike olarak ele alınmaktadır. Komploya bu bilinçle yaklaşmalıyız. Komplonun ardındaki gerçeği tüm boyutlarıyla görmek, anlamak kadar komplonun dayatıldığı Önderliğimizi, hareketimizi, halkımızı kısaca kendimizi de doğru tanımalı ve buna göre mücadele etmeliyiz. Önderliğimizin "kendini bil" ilkesi ve bununla bağlantılı "savunmayı bil" kanunu, özgür yaşam kanunları olarak kavramamız, kanıksamamız ve yaşam haline getirmemiz zorunlu olgulardır. Zira düşmanımız tüm dünyada örgütlenmiş, sistem kazanmış büyük ve zalim bir yapıya sahiptir. Bu düşmana karşı güçlü duruş ancak Apocu yaşam kanunlarına sahip olmayla sağlanabilir. Sekiz yıllık İmralı sisteminde ve aslında otuz beş yıllık Ortadoğu sisteminde Önderliğimizi ve hareketimizi ayakta tutan, direnişini başarı temelinde süreklileştiren, kazandıran Apocu yaşam kanunlarının kendisi olmuştur. Başka hiçbir kanunun devletçi egemen sistem karşısında başarıyı getiren bir yaşama, mücadeleye yol açmadığı sayısız örgüt ve halk deneyiminde ortaya çıkmıştır. Apocu yaşam kanunlarının özü direnişe dayanmakta, Demirci Kawa ile başlayan Newroz geleneğinden, Newroz felsefesinden beslenmektedir. Önderlik bu yüzden PKK ile başlayan Kürdistan halk özgürlük mücadelesi'ni Newroz'lu günler olarak tanımlamaktadır.

Bir özgürlük hareketi olan Apocu hareket, ilk günden itibaren bir direniş hareketi olmuştur. Özgürlük ancak ve ancak egemen sistem ve onun zihniyet yapısına, şekillendirdiği kültüre karşı direnerek sahip olunabilecek bir değerdir. PKK yaşam ve mücadele esasını; "ya seni özgür kılacağım ya seni yaşanmamış kabul edeceğim" ilkesi ile yaklaşan Önderliğimizi, "direnmek yaşamaktır" şiarı ile tamamlayan Mazlum Doğan yoldaş belirlenmiştir. Direnmek dışında onurlu bir yaşam yolunun olmadığı, olsa da bunun ancak onursuzluğa götüren teslimiyet yolu olduğu otuz beş yıllık mücadelemizin sayısız örneklerinde ortaya çıkmıştır. Önderliğimiz görüşme notlarında şu hususu açıkça belirtmiştir: *"ABD ve AB'nin defalarca kez kendi siyasetlerine hizmet edersem bize destek olacaklarını, Kürt sorununu bir şekilde çözmemiz için gerekli koşulları sağlayacaklarını söylediler. Ancak ben inandığım değerler adına bu teklif ve dayatmalarını kabul etmedim. 15 Şubat komplosu dahil olmak üzere bütün yönelimlerin altında kendilerine teslim olmamamız yatmaktadır."* Çok ağır bedeller pahasına da olsa teslim olmayacağını, halklar adına özgürlük felsefesinden, bunun kanunlarından taviz vermeyeceğini ortaya koymaktadır.

Kürdistan'da direnmek dışında bir yaşam yolu yoktur

Nedir Apocu direniş felsefesi? Neye, kime karşıdır bu direniş? Nasıl hangi araçla, üslupla, kişilikle geliştirilir? Bu felsefeyi yaşam ve mücadele tarzı haline getirmenin, nasıl bedeller gerektirdiğinin bilincinde miyiz? Daha da önemlisi bu bedelleri her koşulda göğüsleyebilen kararlılıkta mıyız? Önderliksel yaşamı, kişiliği anlamak kavramak açı-

Sipan (Muzaffer Öndeş)

Ronahi (Hiyam Muhammed)

sından bu sorunların cevapları üzerinden yoğunlaşmak, bu temelde kendimizi sorgulamak son derece önemlidir. Önderlik şahsında çok net anlaşılmıştır ki mevcut ataerkil devletçi dünya sistemi, bu felsefe ile yaşayan, siyaset yapan, mücadele edenleri hiçbir koşulda kabul etmemektedir. Kabul edilelim diye Apocu yaşam kanunlarımızdan taviz mi vereceğiz, yoksa mevcut dünya sisteminden hiçbir beklentiye kapılmaksızın, özgürlüksel değerlerle örülmüş yaşanılabilir bir dünya için tüm bedelleri göze alarak amansız bir mücadele mi vereceğiz? Bunlar her dönem için, ama özellikle de Önderliğimize dayatılan bu komplo karşısında kendimize sormamız ve cevaplandırmamız zorunlu sorulardır. Komployu başka türlü görmemiz, boşa çıkarabilmemiz mümkün görülmemektedir. Ancak Önderlik gibi yaşayarak, Önderlik gibi görerek, Önderlik gibi hissederek, değerlendirerek, Önderlik gibi mücadele ederek komployu boşa çıkarabiliriz. Önderliğimizin ve halkımızın özgürlüğünü garantileyebiliriz. Ve şimdi tarihin hiçbir döneminde görülmemiş bir komplo ile karşı karşıyayız. Kaybedecek tek bir anımız yoktur. Önderliğimiz sistemli bir şekilde zehirlenmektedir. Buna karşı panzehire dönüşmenin yolu hepimizin, tüm kadrolarımızın Önderlik gibi direnmesinden Önderlik gibi yaşamasından, Önderlik gibi mücadele etmesinden ve Önderlik etrafında kenetlenmesinden geçmektedir. Bundan daha görkemli, daha onurlu bir yol olamayacağı gibi, başka bir yol da yoktur.

Ataerkil devletçi dünya sistemin Önderliğimiz şahsında hareketimize ve halkımıza dayattığı imha etme, kendi çıkarları doğrultusunda teslim alma dayatmalarına karşı direnmenin yolu, büyük öncü Mazlum Doğan yoldaşın yoludur. İnsanın akıl ve vicdan sınırlarını binlerce kez aşan Diyarbakır cehenneminde, çıplak bedeninde yoğunlaştırılan korkunç işkenceler karşısında, inanç ve iradenin gücü ile direnerek yaşamı yaratmış Mazlum Doğan yoldaşı en çok da bu dönem anlamaya ihtiyacımız vardır. Çünkü Apocu hareket Mazlum Doğan şahsında inanç ve iradeyle, direnişle imkansızın başarılabileceğini, onurun korunabileceğini, halkımıza vaat ettiğimiz özgürlüğün elde edilebileceğini göstermiştir.

Mazlum Doğan Apocu yaşamın temel kanunudur

Mazlum Doğan yoldaş, Apocu yaşamın temel kanunudur. Bu kanun 'direnme' kanunudur. Kürdistan'da direnmek dışında bir yaşam yolu yoktur. Çünkü Kürdistan'da yaşam sistemli ve sürekli bir şekilde teslim alma, düşürülme dayatmaları ile karşı karşıyadır. Her taraftan onlarca, yüzlerce düşman sürekli olarak ortak çıkarları için halkımız, hareketimiz, fertlerimiz üzerinden kendi tarafına çekme, teslim alma, düşürme politikaları yürütmektedir. İster dağda, ister zindanda, ister şehirde olalım ya da ister Kürdistan'ın herhangi bir parçasında olalım; Avrupa'da, Rusya'da kısaca nerde olursak olalım bize yaşam olarak dayatılanın kesinkes teslim olma, ajanlaştırma, düşkünlük olduğu, bunun dışında normal bir yaşamın dahi bize hak olarak tanınmadığı ortadır. Bu işle uğraşanlar sadece sayısız istihbarat örgütleri değil, bir bütün olarak devletçi dünya sisteminin kendisidir.

Bu neden böyledir? Çünkü devletçi dünya sistemi sınıflı toplum tarihinin başlangıcında biz Kürtlere, istediği ve dilediği gibi kullanılma rolü vermiştir. Bu öyle bir kullanılma, öyle bir bağımlılaştırma yaklaşımıdır ki, Asur egemenliğine geçince, zalim Dehak'ın Kürt gençlerinin beyinlerini yiyerek yaşamını sürdürdüğü noktaya gelmiştir. Bu efsaneye gerçeklerden uzak bir öykü gibi yaklaşmak doğru değildir. Zira bu halkımızın mahkum edildiği kaderin tarihsel öyküsü, edebiyatı, tasviridir. Halkımıza biçilmiş bu kaderin sonucu değil midir Arap'ın, Fars'ın, Türk'ün, İngiliz'in, Fransız'ın, ABD'nin bize özgür yaşam hakkı tanımaması, inkarı en meşhur yaklaşım haline getirmesi, işbirlikçileştirmesi, ajanlaştırması, asimile etmesi, koruculaştırması vb. Tarih böylece Kürtleri ikiye ayırmamış mıdır? Teslim olan Kürtler ve direnen Kürtler. Teslim olan Kürtler egemen devletlerin katında onların çıkarları doğrultusunda en yüksek mertebelere getirilirken, direnen Kürtler en barbar, en vahşi yöntemlerle yok edilip, adeta 'bu dünyada size yer yok' denilerek dağların kuytuluklarına, vadilerin oyuklarına mahkum edilmemiş midir? Dağların kuytuluklarına çekilmeyi, vadilerin oyuklarına saklanmayı sadece halkımızın yaşam tercihi ile açıklayabilir miyiz? Bunun teslim olmamak adına, özgürlük onurunu korumak adına gerçekleştirilen zorunlu bir yol, bir direniş yolu olduğunu kim inkar edebilir ki? Teslim olmadığı için Önderliğimiz Suriye'den çıkarılmamış mıdır? Teslim olmadığı için başvurduğu bütün Avrupa ülkelerinden, Rusya'dan, Afrika'dan adeta ya-

Amara (Firyal Hüseyin)

Agır (Lokman Konepos)

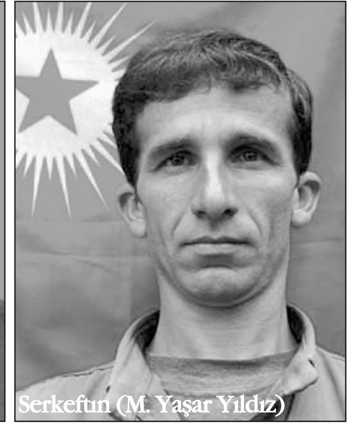

Jinda (Fatma Baysal)

Zerdeşt (M.Hanefi Kortak)

Nujin Sozdar (Nurten Gülmez)

Serbest (Salih Gezer)

Sarya Hakkari (Meral Van)

Serkeftın (M. Yaşar Yıldız)

ka paça kovulmamış mıdır? Teslim olmadığı için sana dünyada yer yok dercesine saatlerce uçakta, havada bırakılmamış mıdır? Teslim olmadığı için İmralı kayalıklarına zincirlenmemiş midir? Ve şu an zehirleniyor olması teslim olmadığı için değil midir?

Teslim olmayan Kürt. Yani tanrılara inat doğal toplum değerlerinde direnen Zerdüşt, yani Asur zulmüne başkaldıran ***Demirci Kawa***; Diyarbakır cehenneminde tüm zulüm tanrılarına inat "direnmek yaşamaktır" diye haykıran ***Mazlum***; işbirlikçiliğe, feodalizme meydan okuyan, uçurumlarda özgürlüğü haykıran ***Beritan***; yani Amed burçlarında toplumsal yozlaşmaya tavır koyan ***Zekiye***; Türkiye metropollerindeki düşkünleştirmeye tokat gibi inen **Rahşan**; yani Avrupa'nın özüne ihaneti dayatan yabancılaştırma sistemini yakarak yerle bir eden ***Berivan-Ronahi***; yani Newroz, yani egemen dünyanın İmralı sistemini paramparça eden ***Önderlik***. Teslim olmayan Kürt. Yani ateşle yıkanan, alevle aydınlanan, zılgıtlarla yükselen ***Ferhat***, ***Necmi***, ***Mahmut***, ***Eşref***, yani ***Sema***. Yani on birinde ***Zehra*** kız, altmışında ***Elif*** ana. Yani bedenlerini dirhem dirhem ölüme yatıran ve ölümü uğrunda ölecek kadar çok seven ***Kemal***, ***Hayri***, ***Akif***, ***Ali Çiçek***. Bomba yüklü cesaretiyle sömürgeci düşmanda patlayacak kadar kararlı ***Zilan***. Teslim olmamak. Yani Önderliksiz yaşama alıştırılmaya geçit vermemenin militanı ***Viyan***, yüreğinde kadınlık adına, insan olmak adına sevgi büyüten, kimlerden gelirse gelsin ve kimlere karşı olursa olsun haksızlığa göz yummayan Yunan kızı ***Elefteriya***, yani ***Çerkez Helin***, ***Alman Ronahi***, ***Türk Çiğdem***, ***Arap Rojbin***, ***Laz Ali***...

İhanet dönüşü olmayan bir bataklıktır

Öte yandan teslim olan Kürt'ün halkımız, tarihimiz, geleceğimiz, hareketimiz adına yol açtığı zararlar, yarattığı lanet, tükettiği maneviyat, kuruttuğu umut var. İhanete götüren başlangıçtır teslimiyet ve teslimiyetin başladığı yere kök salar ihanet. Bu yüzdendir Mazlum yoldaşın *"teslimiyet ihanete götürür"* uyarısı. Halk tarihimiz sayısız örnekleriyle bu gerçeği açığa çıkarmıştır. Mücadele tarihimizde aynı gerçeğin yüzlerce örneğine sahiptir. Bir tokat yememek adına Şahin Dönmez'in ihanetinden tutalım, bir tas çorba için düşürülen Şenerlere, Zekilere, Osmanlara, Nizamettinlere kadar, yine basit bir yaşam kırıntısına, karı koca ilişkisine kaçarak ihanete saplanan onlarca, yüzlerce kadına kadar örnekler verilebilir. Özgürlük saflarında basit yaşam zaaflarından dolayı kaçıp KDP'nin, YNK'nin, ABD'nin, Türkiye'nin, Almanya'nın, İran'ın, Suriye'nin elinde kendi öz değerlerine alçakça, haince saldıracak düzeyde ihanete bulaştırılanların sayısı hiç de az değildir. İhanet öyle bir tersinden saldırıya, intikama, öfkeye yönelmedir ki herhangi bir tanımla sınırlandırmak mümkün değildir. Zira ihanetin sınırı yoktur. Amed'te yedi arkadaşı zehirleyerek katleden Mereto'nun ihanetinde, ***İbrahim*** yoldaşı gözünü kırpmadan vuran Azad'ın ihanetinde, tüm işkence seanslarına zevkle katılan Şahin ,Dönmez'in, Yıldırım Merket'in ihanetinde, tüm değerlere saldıran Şemdin, Osman, Nizamettin'in ihanetinde nasıl bir sınır olabilir ki? Yürekleri donduran, beyinleri işlemez kılan yedi arkadaşın zehirlenmesindeki ihanet nasıl çözümlenebilir? Aynı sığınağı bir kış boyunca birlikte paylaştığı, aşını ekmeğini yediği, belki de sayısız kez onu korumak için yoldaşça ona kendini siper yapan yol arkadaşlarını böyle hunharca katledecek hain düzeye nasıl gelinir? Nereden ve nasıl başlar ihanet? Bunları da sorgulamak, çevremizde ve kendimizde ihanete götüren zeminleri görmek, kurutmak, lanetlemek çok önemlidir.

Çünkü Mereto'da açığa çıkan ihanetin başlangıcında teslimiyet vardır. Bu teslimiyet, görev için gittiği metropolde ailesi aracılığıyla JİTEM'le ilişkilenmesinde ihanete dönüşmüştür. İhanet artık dönüşü olmayan bir bataklıktır. Kişi her an biraz daha batmakta ve kendini var eden tüm değerlere saldıran bir canavara dönüşmektedir. Yüreğine, beynine ihanet uru işlemiş bir kişi, onu var eden tüm değerlerden silkinerek karşıt değerlerin şekillendirdiği bir yaratık halini almakta, en hain, en tehlikeli, en acımasız düşman haline gelmektedir. Bu düşman en sinsi, en ilkesiz, en gaddar düşmandır. Çünkü karşıtına dönüşmüşlüğün ruh ve duygusuna sahiptir. İşte Mereto da açığa çıkan ihanet, kaçtıktan birkaç saat sonra operasyonlara öncülük yapanlarda görülen ihanet, yıllarca yöneticiliğini yaptığı halde basit bir yaşam uğruna Önderlik, şehitler dahil tüm değerlere saldıranların ihaneti ve daha sayısız örnekleri verilebilecek kişilerde sinsiliğin, gaddarlığın, alçaklığın nasıl da en zalim sömürgeci açık düşmanlarımızı arattığı ortadadır.

Düşman yüz binlerce askerini Amed'e soksa, en gelişkin tekniklerle günleri alan operasyonlar yapsa yine

de böyle bir sonucu alamaz, yedi dağ gibi yoldaşımızı şehit düşüremezdi. Bunca hain, bunca soğuk bir ihanetin dayandığı zemin, kişilik, bilinç nedir? Hain bir kişilik haline nasıl gelinir?

"Teslimiyet ihanete götürür"

İşte tam da bu noktada büyük insan, militan öncü Mazlum Doğan yoldaşın "teslimiyet ihanete götürür" tespitine ve uyarısına dönmek son derece hayatidir. Yani ihaneti tanımlamak için teslimiyeti çözümlemek gerekmektedir. Hiç kuşkusuz teslimiyetin başladığı yer yaşamdır. Yani teslimiyet yaşamda başlamaktadır. Esas olarak Kürt ve Kürdistan olgularında onurlu, özgürlükçü yaşamın "direnmek yaşamaktır" ilkesine bağlı olduğunu bilince çıkarmamakla ilgilidir. Bu yüzdende direnişi yaşam haline getirmemekten, sıradan yaşamaktan, kendiliğindencilikten ve öylesine yaşamaktan kaynaklıdır. Oysa onurlu yaşam ciddi ve zor bir mücadeleyle mümkündür. Apocu kanunlara dayanırsa başarılması mümkündür. Özcesi teslimiyet, yaşamı bu ciddiyet, bu bilinç, bu inançla ele almamaktan doğan bir süreçtir. Yaşamda militan duyarlılıkları olmayan, her şey ve herkesle geçinen, emeğe yabancı olan, içindeki bireyciliği, bencilliği ve bunların şekillendirdiği çıkarcılığı, hesapçılığı normal şeylermiş gibi yaşayan, laçka, bireyci kişiliğin yol açtığı yaşam biçimidir teslimiyet. Aynı şekilde aile, bölge, parça ilişkilerinde bağımlı, beklentili olan kişiliklerin ve bu kişiliğe sahip bireylerin yaşamında başlayan ve gelişen bir süreçtir. İnsanlığın, halkımızın sorunlarına, acılarına duyarlılığını yitiren ya da bunun ideolojik bilincini oluşturmayan, bireyciliği kendi kişiliğinde, duygularında yıkamayanların duruşudur teslimiyet. Bu teslimiyetin, Apocu yaşam kanunları temelinde militanca bir yaşama, kişiliğe dönüştürülmediği sürece ihanetle sonuçlanmasının kaçınılmaz olduğu açıktır.

Binyıllardır teslimiyete karşı direniş, zulme karşı başkaldırı olarak sembolleştirdiğimiz Newroz'u bu yıl her alanda Önderliğimiz şahsında halklarımız ve hareketimize dayatılan imhaya cevap niteliğinde karşılarken, Önderliğimizin yol arkadaşları ve halkımızın Özgürlük militanları olmanın bilinciyle büyük kararlaşma, iradeleşme yani partileşme temelinde bir katılıma vesile yapmalıyız. Halkımız, Newroz bilinciyle Önderliğimize ve özgürlüğe olan bağlılığını her alanda ortaya koymuştur. Bizler de, Önderliğimize ve halkımıza bağlılığın gereği olarak, onlara söz verdiğimiz Özgürlük için amansız savaşçılar, militanlar olmanın kararını keskinleştirmeliyiz. Bu savaş bir özgürlük savaşıdır. Apocu yaşam kanunları ve onun özgürlük felsefesiyle kararlı savaşçılar, militanlar temelinde mücadele ettiğimiz takdirde elde edemeyeceğimiz özgürlük, kazanamayacağımız zafer yoktur. Çünkü bu mücadele haklı meşru bir mücadeledir ve gücünü bu meşruluğundan almaktadır. Her günü Newroz ruhuyla, Newroz bilinciyle direniş temelinde mücadeleyle geçirmek ve Mazlumlaşmayı, Beritanlaşmayı, Zilanlaşmayı esas almak bizleri yeni dönemde onurlu, başarılı pratiklere sahip kılacaktır.

Halkımız direniş temelinde yeni bir yaşam yaratmıştır

Önderlik partili günleri Newroz'lu günler olarak değerlendirdi. Newroz direniştir. O halde direniş partileşmedir. Partileşme Mazlumlaşma, Kemalleşme, Viyanlaşmadır. Zaten Kürdistan özgülünde partileşmeye dayanmayan bir direniş, özgürlük olamayacağı açıktır. Partileşme her şeyden önce bir inanç, irade, bilinç olayıdır. Kendini bu noktalarda kişilik ve kimlik sahibi kılmaktır. Özgürlük mücadelesine kadro olarak etkili, insiyatifli, bilinçli katılmak, Önderlik ve halk adına bizleri onurlu bir yaşamın ve mücadelenin, başarılı bir pratiğin sahibi kılacaktır.

Önderlik şahsında direnen onurlu Kürt çizgisi teslimiyetçi, işbirlikçi Kürt çizgisini yenmiş, Önderlik öncülüğünde Özgür Kürt yaratılmıştır. Mazlum yoldaşın "direnmek yaşamaktır" şiarı toplumsallaşmıştır. Halkımız direniş temelinde yeni bir yaşam yaratmıştır. Halkımızın özgürlük militanları, öncü kadroları olarak, yaşamı daha üst düzeyde kişiliğe, maneviyata, bilince, duruşa dönüştürerek mücadelecilik temelinde yaşaması gerekenler bizleriz.

Sekiz yıldır Newrozu Önderliksiz karşılıyoruz. Bizim için bu Newroz, Önderliğimize dayatılan imhadan dolayı şu ana kadarki en zor Newroz'du. Bir dahaki Newroz'u Önderliğimizle birlikte karşılamak için, tarihte hiç görülmemiş düzeyde bir direnişle mücadeleye yükleneceğimiz açıktır. Farklı hiçbir şeye takılmadan sadece Önderliğin yaşamına ve özgürlüğüne kilitlenerek, her an için mücadele halinde olacağız. Hem örgüt hem de halk olarak her dönemkinden daha fazla birlik halinde olacağız. Önderliğimizin etrafında kenetlenecek, tek gündemimizi Önderlik yapacağız.

Halk ve ülke tarihimizde ulusal ve halklararası düzeyde ortak değer haline gelebilmiş tek gerçeklik Önderliğimizdir. Egemen devletlerin böl-parçala-yönet politikalarını şahsında boşa çıkarmış, Kürtleri demokratik ulusta buluşturup sömürgeciliğe karşı direniş konumuna getirmiş, halklararası ilişkileri egemen çıkarlar aleyhine kardeşleştirmiştir. Yine başta kadın olmak üzere toplumun ezilen tüm kesimlerini iradeleştirip eşitlik, özgürlük temelinde toplumsal yapıyı yeniden şekillendirmiş ve sosyal devrim perspektifiyle geleneksel, verili yaşamı yerle bir edip özgür tercihli, bilinçli bireylerle örgütlendirilmiş yeni yaşamı yaratmıştır.

Tüm bunlardan dolayı bu hain, zalim saldırıya maruz kalmış durumdadır. Dolayısıyla Önderliğimiz şahsında tüm bu değerler yok edilmeye, ortadan kaldırılmaya çalışılmaktadır. Bu nedenle Önderlik etrafında kenetlenmek, bu saldırıyı boşa çıkarma temelinde Önderlik esaslı bir mücadele ve yaşam rotasına girmek, Özgürlük adına kazanılmış tüm değerlerimizin de korunması anlamına gelmektedir. Tüm bu değerlerin bileşkesi ve toplamı olan Önderliğe sahip olmakla tarihin ve dünyanın en büyük şansına, gücüne sahibiz. Bizler, Önderliksiz hiçbir şey olmadığımızın, olmayacağımızın bilincindeyiz. Tüm yoldaşların bu bilinçle "ya Önderlikle özgür bir yaşam ya da asla" şiarıyla Şehit Beritan çizgisinde, Şehit Viyan ruhuyla ve Şehit Zilan tarzıyla sürece katılacağına inanıyor, başarılar diliyoruz.

21 Mart 2007

2007 Newroz'u Önder Apo'ya sahiplenme Newroz'u olmuştur

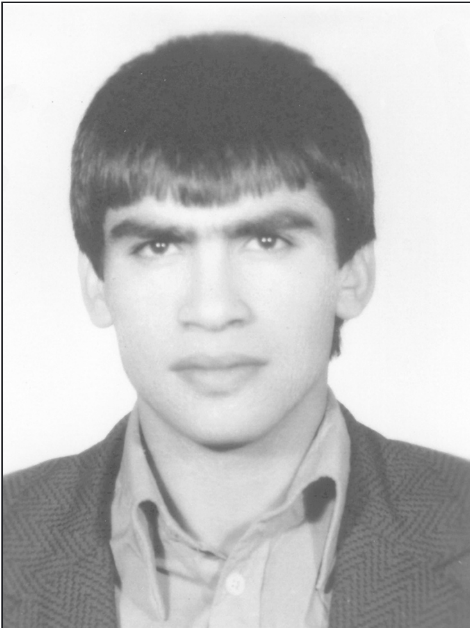
"Türk devleti ve hükümeti, halkımızın Newroz vesilesiyle milyonlarla ifade ettiği özgürlük iradesini görmeli, mesajları doğru okumalı ve bu taleplerin gereklerini yerine getirmelidir. Halkımızı ve hareketimizi daha fazla oyalama yaklaşmında bulunmamalıdır. Aksi taktirde Türkiye'nin sonunu getirecek zemini kendi elleriyle yaratmış olacaklardır. Bir yol ayrımı Newroz'u olarak, Türk devletinin bu mesajlara yaklaşımı, onun geleceğini de belirleyecektir"

Newroz, Kürdistan ve Ortadoğu halkları açısından direniş, birlik, özgürlük ve mücadele günüdür. Demirci Kawa'nın Asur zulmüne karşı geliştirdiği direniş ve yaktığı zafer ateşi bir mücadele ve direniş geleneği yaratmıştır. Bu geleneğin neredeyse unutulmak üzere olduğu bir süreçte Mazlum Doğan'ın Amed Zindanı'nda vahşete karşı geliştirdiği eylemi ilk direniş kıvılcımı olmuş ve Newroz, tarihsel temelleri ve özüyle çok güçlü bir biçimde buluşturulmuştur. Bu geleneğe 15 Ağustos Atılımı'yla ivme kazandırılmış, 1990'larda Amed burçlarında Zekiye, Kadifekalede Rahşan, Avrupa'da Ronahi ve Berivanlar bedenlerinde tutuşturduğu ateşle kültürleştirilmiştir.

Her yıl, mücadelenin geldiği aşama ve yaşanan sorunlar bakımından Newroz, farklı anlam ve içeriklere kavuşmaktadır. 2007 Newroz'u bu anlamda bir Önderlik Newroz'u, uluslararası komplo ve Önderliğimizin insanlığa sığmayan alçakça yöntemlerle zehirlenmesi saldırıları karşısında bir tavır Newroz'u olmuştur.

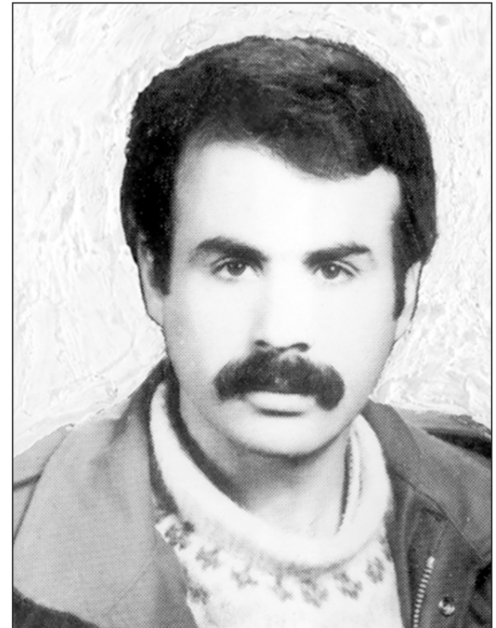
Şüphesizki 2007 Newrozu gündemi, hazırlığı ve verdiği mesajlarla daha birçok açıdan ve ayrıntılı değerlendirilecek bir olaydır. Ancak biz burada deyim yerindeyse sıcağı sıcağına daha çok öne çıkan kimi yönlerini satırbaşlarıyla değerlendirmekle yetineceğiz.

Kürdistan halkı 2007 Newrozu'nu tüm alanlarda ve yurtdışında, Önder Apo'yu sahiplenme ve savunma temelinde milyonların katılımıyla kutlamıştır. Halkımız bu kutlamasıyla Newroz'u bir kez daha zulme, sömürü ve baskıya karşı özüne uygun bir biçimde kutlayarak Önder Apo çizgisinde iradeleşme ve yenilmezliğini, tüm tehdit ve saldırılara rağmen daha güçlü bir biçimde ortaya koymuştur. Halkımızın Newroz'u 'zehirin panzehiri direniştir' sloganı temelinde kitlesel bir biçimde kutlaması Önderliğimizin zehirlenmesine karşı tavır anlamına geldiği gibi, onun boşa çıkarılması anlamına da gelmektedir.

Halkımızın 2007 Newrozu'na katılım düzeyi, taşıdığı bayrak, flama, resim ve dövizler, attığı sloganlar ve tüm bunlar vasıtasıyla verdiği mesajlarla Türk devletinin, hükümetinin ve bazı uluslararası güçlerin Önderliğimiz ve hareketimiz üzerinde yaptığı hesapları bir kez daha boşa çıkarmıştır. Bu güçlerin yanlış ve yanılgılı hesaplar içinde olduğunu çok net bir biçimde ortaya koymuştur.

Newroz öncesinde başta Kara Kuvvetleri Komutanı olmak üzere, Türk ordusunun diğer tüm kuvvet komutanlarının Amed'e giderek halkımızın Newroz'a kitlesel ve nitelikli katılımını engellemek için başta Amed halkı olmak üzere, tüm Kürdistan halkını tehdit ettiği bilinmektedir. Aynı tehdidi hükümet de valiler toplantısıyla ortaya koymuş ve en üst düzeyde de terörle mücadele yüksek kurulu halkımızı sindirmek amacıyla çeşitli yöntemlerle tehditlerde bulunmuştur. Ayrıca bu tehditlere Kürt siyasetçi ve kurumlarına yönelik bir konsept temelinde yo-

ğun gözaltı ve tutuklamalar da eşlik etmiştir. Bunun yanı sıra kutlamaların pazar günü gerçekleştirilmesine izin vermeyerek katılımı da düşürmek istemişlerdir. Türk özel savaş medyası hep bir ağızdan Önder Apo'ya, hareketimize ve halkımıza karşı bir saldırı başlatmıştır. Devletin izlediği siyaseti derin bir psikolojik savaşla sonucuna vardırmak istemiştir. Newroz günü ise halkımızın üstünde savaş helikopterleri uçurarak halkımızda panik ve korku yaratmak istemiştir.

Bunların her birisi başlı başına ayrıntılı bir biçimde ele alınıp değerlendirilmesi gereken engelleyici etkenlerdir. Ancak tüm bu saldırılara rağmen, halkımızın ulaşmış olduğu bilinç, örgütlülük ve kararlaşma düzeyi, tüm bu yönelimleri boşa çıkarmıştır. Ulaşılan bu düzey, halkımızın Önderlik çizgisinde özgürlüğü artık bir kültür, karakter ve yaşam tarzına ulaştırdığını ortaya koymuştur.

Bu koşullarda halkımızın gerek yurtdışında ve gerekse de Kürdistan'ın tüm alanlarında hafta içi olmasına ve Newroz'un Önder Apo'yu sahiplenme ve savunma Newrozu olacağını bilmesine rağmen ve Newroz'da milyonlarla meydanlara akmasıyla ve verdiği mesajlarla geliştirdiği tutum, bir kez daha Kürt halkının gerçekten de bir Newroz ve serkeftin halkı olduğunu göstermiştir. Tüm saldırı ve tehditlere rağmen, halkımız özgürlükçü iradesini ortaya koymuştur. Geçmiş yıllarda özel savaş medyasının yüksek katılım karşısında, geliştirdiği "halk Newroz ve PKK için değil, popüler sanatçılar için katılıyor" yalanını da çok çarpıcı bir biçimde ortaya koymuştur. Hiçbir Newroz alanında, Türkiye'nin bilinen popüler sanatçılarının olmadığını herkes görmüştür. Bu halkımızın daha çok kendi mücadele pratiğinden yetiştirdiği sanatçılarıyla Newroz'u kutlaması da bir başka ayırt edici özellikti.

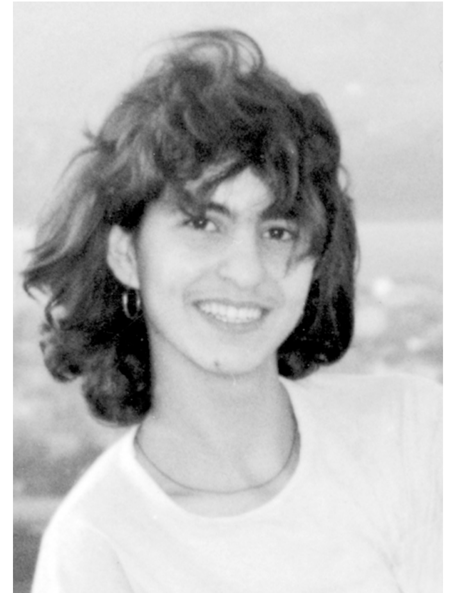
Eğer bir ülkede bir devletin hem siyasi, hem askeri güçlerinin çağrı, tehdit ve şantajlarına rağmen, bir halk kendi inandığı, bildiği temelde hareket ediyor, özgürlükçü tutumunu ortaya koyuyorsa, burada o devletin kendisini ciddi bir biçimde sorgulamaya ihtiyacı vardır. Ya o halkın iradesine saygı göstermeli, ya da kendisini o halkın taleplerine göre değiştirmelidir. Aksi taktirde, o halkın iradesine yönelik saldırılar, çatışmayı derinleştirmekten ve kaos yaratma isteminden öte bir anlam taşımaz. Halkımızın, Türk generallerinin ve hükümetinin tüm tehditlerine rağmen, inadına Newroz alanlarını doldurmasının anlamı budur. Bu anlamı en iyi görmesi gereken güç ise bizzat bu tehdit ve şantajları savuran güçlerdir.

Halkımızın Newroz alanlarında verdiği diğer temel mesaj ise Önder Apo'ya ölümüne bir bağlılık içerisinde olduğunu ve hiçbir gücün Önder Apo'dan ve özgürlük hareketinden koparamayacağını, ilişkisini gevşetemeyeceğini bir kez daha tüm dünyanın gözleri önünde büyük bir kararlılıkla sergilemiş olmasıdır.

Kürdistan halkı bu Newroz'da Önderliğin sağlığını sağlığı, yaşamını yaşamı olarak görmüş ve bu nedenle Kürdistan'ın tüm alanlarında Önderliğe yönelik zehirleme saldırısını büyük bir öfke ile lanetlemiş ve Türk devleti ve hükümetinin oyalamadan bir an önce vazgeçerek Önder Apo'nun tedavisini yapması için İmralı'ya bağımsız bir heyetin gönderilerek tahlil ve tedavisinin yapılmasını ve yerinin değiştirilmesini acil ve asla ertelenmemesi gereken bir talep olarak yükseltmiştir.

Kürt halkı, çok iyi algılanması gereken bir başka temel mesajda ise, Kürt sorununda imhacı ve inkarcı zihniyetin yön verdiği politikanın anlamsızlaştığını ve kendi demokratik ve çözümleyici iradesini ortaya koyduğunu, Türk devlet ve hükümetinden de Kürt sorununu demokratik çözümü yönünde somut adım atması gerektiğini belirtmiştir.

Kürdistan'da sömürgeci egemenliklerini sürdürmek isteyen Türkiye, İran ve Suriye devletlerinin kendi aralarında zirveler oluşturarak tüm Kürdistan kazanımlarını tasfiye etmek istemeleri görülen bir gerçektir. Kürt halkının düşmanlarının kendi aralarındaki bu ittifak ve birlik çalışmaları karşısında halkımızın yakaladığı özgürlük imkanlarını doğru değerlendirmek için, parçacı, dar siyasi çıkarları bir yana bırakarak kendi aralarında mutlaka demokratik ulusal birlik geliştirmeleri gerektiği, bu Newroz'un bir başka önemli mesajı olmuştur.

Bazı uluslararası güçler de Türk devletininin neoittihatçı politikasını cesaretlendiren bir politika izlemektedirler. ABD'nin Türkiye'yi bölge politikasında kullanmak için koordinatörü vasıtasıyla Önder Apo'yu ve hareketimizi hedefleyen tutumları görülmektedir. Aynı şekilde AB Bakanlar Komitesi'nin Önder Apo hakkında 'yeniden yargılamasına gerek yoktur' demesi ve Önder Apo'nun zehirlendiğinin anlaşılmasından sonra, Avrupa'nın tam anlamıyla ikiyüzlü bir tutumla sessizliğe gömülmesi, Önder Apo ve halkımız hakkındaki sinsi tutumlarını ortaya koymaktadır. Önder Apo ve hareketimiz üzerinde uluslararası komplolarını devam ettirmek istemektedirler.

Kürt sorununun çözümünü Apo'suz ve PKK'siz geliştirmek için alternatif oluşturmaya çalışmaktadırlar. Yine Önder Apo'nun İmralı'da zehirlenmesinden de İmralı sisteminin oluşturulmasında ve yürütülmesindeki paylarından dolayı sorumludurlar.

Bu Newroz'da halkımızın Önderliğimize ve hareketimize yönelik komplolar peşinde koşan uluslararası güçlere de çok güçlü bir mesajı olmuştur. Kürt sorununun çözümünde dillendirilen ve özünde inkar ve imha sistemini gizlemeye yönelik Apo ve PKK'siz Kürt sorununu çözme politikalarının iflasının bir kez daha teyit edilmesi olmuştur. Önder Apo'dan ve PKK'den asla vazgeçmeyeceğini ve kopmayacağını, uluslarası güçlerden de bu iradesine bu temelde saygı göstermesi gerektiğini ifade etmiştir. Bir halk olarak kendi yaşamı üzerinde söz karar sahibi olmak istediğini, herkesin de buna saygılı olması gerektiğini açık bir dille belirtmiştir.

Türk devlet ve hükümeti halkımızın meydanlarda son derece demokratik ve barışçı yöntemlerle ortaya koyduğu bu gerçekliği göreceği ve sesleri işiteceğine, Newroz kutlamalarından sonra halkımıza büyük bir öfke ile her yerde saldırmış, yüzleri bulan yurtsever gözaltına alınmış ve işkenceden geçirilmiştir. Bu saldırılar halkımızın demokratik iradesini açıkça ortaya koymasından rahatsız olan güçlerin hazımsızlığının bir sonucudur. Amaçlanan ise, halkımızın serhildanlarının nitelik olarak gelişmesini ve süreklileşmesini engellemektir. Ancak halkımız saldırılara karşı da gerekli tavrı ortaya koyacaktır ve Kahramanlık Haftası'nı da Newroz ruhuyla karşılayacak ve serhildanlarını yükseltecektir.

Türk özel savaş medyası da Newroz'da halkımızın ortaya koyduğu demokratik tutumu, milyonlarca katılımı ve verdiği mesajları doğru yansıtma yerine, katılımı az gösterme, mesajları çarpıtma tutumu içinde olmuşlardır. Bazıları sanki Newroz hiç kutlanmamış gibi görmezden gelirken, bazıları küçümserken, bazıları da Newroz'un bir Önderlik Newrozu olduğunu "Newroz'a Apo'nun gölgesi düştü" diyerek gerçeği farklı bir üslupla da olsa itiraf

etmek zorunda kalmışlardır. Bazıları da provakatif saldırılarını sürdürmüşlerdir. Kimi köşe yazarları da, "varsa yoksa Öcalan" diyerek halkımızın Önderlik etrafındaki örgütlü duruşu karşısında ciddi bir biçimde rahatsızlık duymuşlardır. Ancak hiçbirisi gerçeği doğru bir biçimde halka anlatma tutumu içinde olmamıştır.

Halkımızın yurtiçinde ve yurtdışında tek ses halinde Önder Apo'yu ölümüne sahiplenen ve alanlarda tüm tehditlere rağmen, Önderliğimizle sözleşmesini yeniden tazeleyen, kendi özgür geleceğini kurmadaki ısrarını ortaya koyan tutumunu herkes görmeli ve buna göre çözümleyici yaklaşmalıdır. Yıllardır geliştirmeye çalıştıkları Apo'suz ve PKK'siz çözüm yaklaşımlarını artık dayatmaktan ve halkımızı bu konuda tekrardan sınamaktan vazgeçmelidir. Hele hele Türk devletinin tehlikeli bir biçimde tırmandırdığı ırkçı şoven dalga veya çeşitli baskı ve katliam yöntemleriyle bastıracağı hesaplarının hiç tutmayacağı, ısrarı halinde bunun Türkiye'nin sonunu getireceği görülmelidir. İttihat Terakki zihniyetinin ulaşacağı sonuç daha farklı bir sonuç olmayacaktır. Bu nedenle de varsa akli selim yetkili, Önder Apo'nun yaşamına kastederek sonuca gidilebileceği yönündeki hesapları bir an önce bir yana bırakarak Önder Apo'yu muayene etmek için bağımsız bir doktorlar heyetinin İmralı'ya gönderilmesini ve Önder Apo'nun bulunduğu yerin değiştirilmesini sağlaması gerekir. Halkımızın tek ses halinde haykırdığı bu talebin fazla zamana yayılmadan yerine getirilmesi, Türkiye'nin geleceği açısından son derece önemlidir.

2007 Newrozu'nun bir dönüm noktası olması konumu da bulunmaktadır. 1 Ekim'den beri büyük bir sabır, kararlılık ve ısrarlı fedekarlığımıza rağmen bu süreçte HPG üzerindeki imha operasyonları da ısrarla sürdürülmüş, 7 HPG gerillasını zehirleyebilecek kadar göz dönmüş bir boyuta tırmandırılmıştır. KKK Önderi Abdullah Öcalan'ın barış ve diyalogun gelişmesi için attığı adımların karşılığı zehirlenme olmuş ve halkımıza ve onun demokratik, yasal ve meşru kurumlarına peşpeşe bir konsept dahilinde saldırılar geliştı-

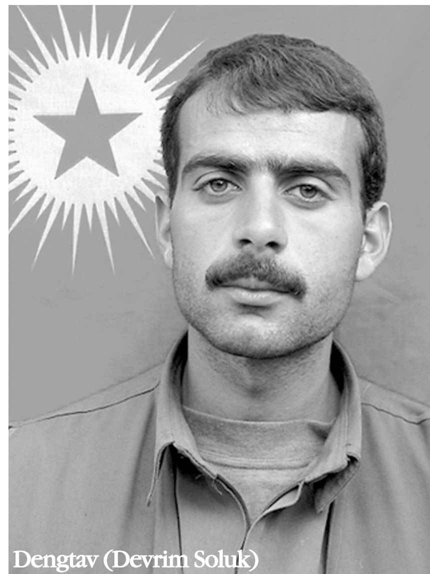

rilmiştir. Öyle anlaşılıyor ki, Önderliğimizin, hareketimizin ve halkımızın attığı bu çözüm adımları Türk devlet ve hükümeti tarafından zayıflık olarak yorumlanmıştır.

Ancak Newroz kutlamaları bir kez daha göstermiştir ki, barış ve diyalog arayışı güçsüzlüğümüzden ve zayıflığımızdan değil, güçlülüğümüzden kaynaklanmaktadır. Newroz'da milyonların tutumunu örgütlü bir biçimde ortaya koymasınının başka bir anlamı da yoktur. Bu Newroz'un bir yol ayrımı olmasının nedeni de buradan kaynaklanmaktadır. Ya devlet halkımızın sesini ve taleplerini dikkate alacak ya da halkımız artık mücadelesini daha farklı platformlarda ve daha ileri boyutlarda dile getirecektir. Bunun pratik anlamının ise çatışmaların ve can kayıplarının artması olduğu da açıktır. Devlet eğer çözüme gelmiyorsa, sömürgeci siyasetinin bir ifadesi olarak inkar ve imhada direterek halkımızın özgürlük iradesini kırmada ısrar edeceği kesindir. Buna karşı ise halkımız kendi Önderliğini, onurunu, kimliğini ve özgür geleceğini savunmak için ulaşmış olduğu zengin imkanlar temelinde ölümüne direnecek ve bu direnişi zaferle taçlandıracaktır. Bundan hiçbir şekilde kuşku duyulmamalıdır.

Newroz'un kutlanma durumu, yılı kazanmada oldukça önemlidir. Türk devleti bu nedenle de Newroz'da katılımı engellemek için yukarda dile getirdiğimiz tedbirleri almış ve tek tek de yürürlüğe koymuştur. Ancak halkımızın Newroz'u açıktan bir Önderlik Newroz'u haline getirmesi, 2007 yılını halk ve hareket olarak kazanmada önemli bir adım olmuştur.

Türk devletinin yönelimleri, ittihatçı zihniyetin egemen olması, halk ve hareket olarak nelerle karşı karşıya geleceğimizin yönünü daha şimdiden tayin etmiştir bile. Onun için fazla zamana yaymadan sıranın, halkımızın ortaya koymuş olduğu bu son derece önemli direnişçi ve özgürlükçü tutumunun daha kalıcı, istikrarlı ve tüm saldırılara karşı kendini koruyabilecek ve düşmanı darbeleyecek direniş ve demokratik komünal sisteminin örgütlendirilmesine dönüştürmeye geldiğini görmek gerekir. Bunun için gerekli olan militan öncülük yapılmalı, ülkemiz boydan boya direniş örgütlerinin yaratılması temelinde örgütlenmelidir. Hiçbir alanda halkımızın Newrozla ortaya koyduğu mücadele ve direniş konumundan geriyi düşmesine izin vermemeli, Önderlik gündeminin süreklileştirilmesi için herkes elinden gelenin azamisini ortaya koymalıdır. Bunun için de geçmiş süreçlerde örgütsel çizgi, kavrayış ve pratiğinde ortaya çıkan gevşek, ilişkileri ve çalışmayı liberalize ve üretken kılmayan, gelişme yaratmayan tarzından güçlü bir özeleştiri temelinde hızla uzaklaşılmalı, ortaya çıkan zafer imkanlarını en güçlü bir biçimde değerlendirmelidir. Daha çok içe dönük yoğunlaşan konumdan çıkılarak, dikkatler Önderliğimizi halkımızı ve hareketimizi tasfiye etmek isteyen düşman gerçekliği üzerinde yoğunlaşılmalıdır.

Dengtav (Devrim Soluk)

Düşman, bölgesel gelişmeleri de fırsat bilerek, 2007'yi kazanmak istiyor. Tutumundan anlaşılıyor ki, mücadelemizi zorlu görevler beklemektedir. Bu zorlu görevleri karşılayacak bir örgütlü duruşun geliştirilmesi ve bunun için her türlü hazırlığın içinde olmak son derece önemlidir. Hayatiyet arzeden bu görevlerin yerine getirilmesi başarmanın da temelini oluşturacaktır.

Ortaya çıkan bu tablonun doğru okunması ve mesajların doğru algılanması sömürgeci devletler tarafından da önemlidir. Bu anlamda başta Türk devleti ve hükümeti, halkımızın Newroz vesilesiye milyonlarla ifade ettiği özgürlük iradesini görmeli, mesajları doğru okumalı ve bu taleplerin gereklerini yerine getirmelidir. Halkımızı ve hareketimizi daha fazla oyalama yaklaşmında bulunmamalıdır. Aksi taktirde Türkiye'nin sonunu getirecek zemini kendi elleriyle yaratmış olacaklardır. Bir yol ayrımı Newroz'u olarak, Türk devletinin bu mesajlara yaklaşımı, onun geleceğini de belirleyecektir. Bunun için de Türk aydınları, demokratları da bir başka halkı, Kürt halkını ezen ve ona karşı soykırım hazırlayan devletlerine karşı demokrat olmanın bir gereği olarak tavır almalıdırlar. Demokrat olmanın asgari ölçüsü de budur.

Halkımız da Newroz'da yükselttiği taleplerin yerine getirilmesi için, Newroz'dan aldığı ruh, moral, tecrübe ve güçle kendisini daha iyi örgütlemeli, 2007 yılına Önder Apo'nun sağlığı, güvenliği, özgürlüğü ve Kürt sorununun demokratik çözümünü sığdırma temelinde hazırlıklarını yetkin yaparak bu temelde harekete geçmeli ve zaferi yakalamalıdır.

Kürdistanlı kadın ve gençliği 2007 yılının kazanılmasında gerek serhildanlarda, gerekse de gerillaya katılımda mutlaka rolünü oynamalıdır. Herkesin üzerine düşen görevi yerine getirmesi halinde zaferin imkanları fazlasıyla mevcuttur. Ancak asıl imkan Newroz'un özünde ve bu özü ona kazandıran Demirci Kawa, Çağdaş Kawa Mazlum Doğan, Zekiye Alkan, Ronahi ve Beritanların zorluk, engel tanımaz direnişçi tutumundadır.

PKK Parti Meclisi ve Koma Komelên Kürdistan Yürütme Konseyi

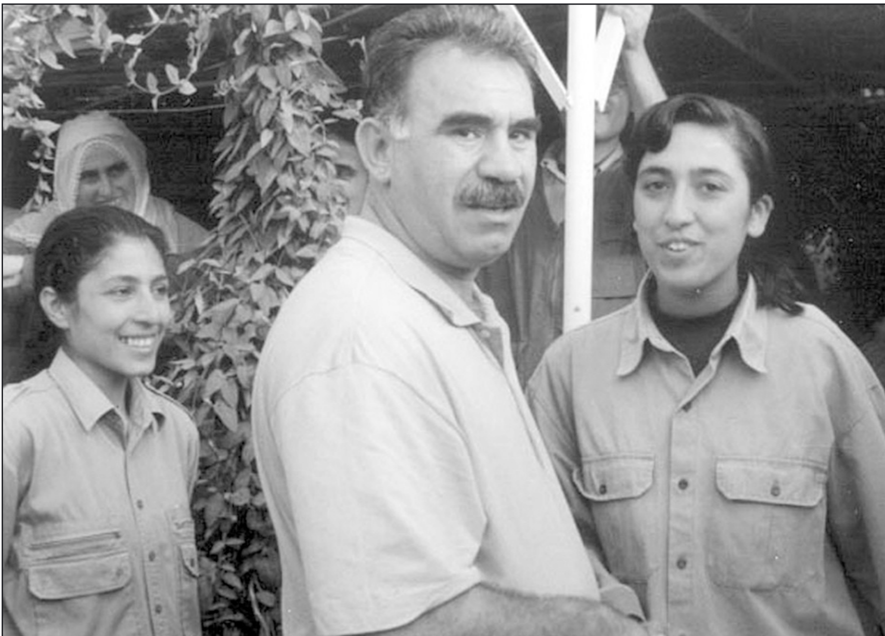
ÖNDERLİKSİZ YAŞAM OLMAZ

"Önderliğimize yönelik saldırı Kürt halkının varlığına ve geleceğine saldırıdır. Önderliğimiz şahsında Kürt halkının özgürlük ve demokrasi mücadelesi ve umudunun bitirileceği hesaplanmıştır. Bu durum bizler için bir ölüm kalım mücadelesinin yapılması gerektiğini ortaya koymaktadır. Kadını, genci ve yaşlısı ile Önderliğine ölümüne bağlı olan bir halka böyle bir saldırıda bulunmak ancak inkar ve imha planlanması olarak görülmelidir. Buna göre bir tutum ve mücadele içinde olmalıyız"

Değerli halkımız, değerli dostlar ve demokratik tüm güçler

Kürdistan özgürlük ve demokrasi mücadelemizin Önderliği, gelinen aşamada hayati bir saldırı ile karşı karşıyadır. Önder Apo, en ağır koşullarda tutulduğu İmralı'da tüm hukuk, infaz yasaları, ahlak ölçüleri ve insanlık değerleri hiçe sayılarak, hain ve alçakça bir biçimde çeşitli kimyasal maddeler verilerek, gün gün zehirlenmektedir.

Elimizde Fransa laboratuvarında yapılan tahlillerin sonucu ve Norveç'te uzman doktorlar tarafından bu tahlillerin sonucunu yorumlayan belgeler bulunmaktadır. Bu belgeler Roma'da bir basın toplantısıyla kamuoyuna sunulmuştur. Türk devleti tarafından yapılan bu zehirlenme olayı, zaman ilerlediğinde tespit edilemeyecek özelliklere sahiptir. Öyle planlanmış ki, bunun sonucunda Önderliğimizin hastalık ve yaşamını kaybetme nedeni tespit edilemeyecektir.

İnsanlık tarihinde, gelmiş geçmiş bütün çağlarda en iğrenç, ahlaksız ve haince bir saldırı biçimi olarak kabul edilen ve hiçbir siyasi, ahlaki ve insani ölçüye sığmayan bu saldırı cevapsız kalmamalı ve kalmayacaktır.

En son 2006 Newrozu'nda ilan edilen noter tasdikli, milyonlarca Kürdistanlının imzasıyla siyasal irade olarak kabul edilen bir Önderliğe karşı bu tarzda cinayet girişiminde bulunmak, Kürt halkı üzerindeki inkar ve imha politikasının soykırım ile tamamlanması anlamına gelmektedir. Önderliğimiz ve PKK üzerinde uygulanan bu hukuk ve insanlık dışı uygulamaların bu kadar açık ve pervasızca yapılması, PKK ve Önderliği'nin Kürt halkı ve bölge açısından yarattığı tarihi gelişmelerle bağlantılıdır. Önderliğimiz, Türkiye'nin ve dünyadaki diğer siyasi güçlerinin Kürt sorununa inkarcı ve çıkarcı politikalarını zorladığından hedef alınmıştır.

Başkan Apo'nun Kürdistan'da geliştirdiği ideolojik ve siyasi alandaki zihniyet devrimi, Kürt halkını çağla bütünleştiren bir demokratikleşme devrimi olmuştur. Gençlik başta olmak üzere Kürdistan'daki ezilen tüm toplumsal tabakaları derinden etkilemiş, Kürt kadının mücadeleye aktif katılımıylada sosyal yaşamda köklü ve devrim niteliğinde gelişimler ortaya çıkarmıştır. Kürdistan'da bu süreç bir kültür devrimi niteliğinde yaşama geçmiştir. Önderliğimiz, Kürt serhildanlarında kendini dışa vuran bu devrimsel gelişmelerin toplamına ***"Diriliş Devrimi"*** tanımlamasını yapmıştır.

Önderliğimiz gerçekleşen bu diriliş devrimiyle, ortaya çıkardığı böyle bir demokratik Kürt halk gücüyle, Kürt sorununu halkların kardeşliğine dayanan demokratik siyasal bir çözüme kavuşturmak istemiştir. Kürt sorununun demokratik siyasal çözümünü yalnız Kürt sorunun çözümü olarak ele almamış, bu temelde başta Türkiye olmak üzere tüm bölge ülkelerinin temel sorunlarının çözüme kavuşacağına inanmıştır. Böylece sorunların dış güçlerin müdahalesi ile değil; bölgesel çözümlerle demokrasi ve istikrara kavuşmuş bir Ortadoğu'yu hedeflenmiştir. Önderliğimiz bu çizgisinden dolayı uluslararası komplonun hedefi haline gelmiştir. Nitekim komplo ile kördüğüme dönüşen ve çözümsüz bırakılan Kürt sorunu, daha da derinleştirilmiştir.

Önder Apo, komplonun hedeflerinden biri olan Kürt-Türk çatışmasının önüne geçerek sorunun demokratik çözümü ve Türkiye'nin dış güçlere bağlı hale getirilmesinin önüne geçmek için gerillayı Türkiye'nin sınırları dışına çıkarmıştır. Türkiye toplumunun ve siyasetçilerinin sağlıklı düşünmesi ve Kürt sorunun çözümünde adım atması için, biri gerilladan biri de Avrupa'dan olmak

üzere iki barış gurubunu Türkiye'ye göndererek, güven arttırıcı tedbirler geliştirmiştir. Ancak Türkiye Cumhuriyeti devleti, Önderliğimizin demokratik barışçıl çözüme yönelik tüm çabalarına karşılık özgürlük hareketini siyasi ve örgütsel olarak bitirme ve çürütme politikasını ısrarla uygulamıştır.

Türkiye, dünyada yaşanan gelişmeleri doğru okuyarak yeni siyasal bir bakış açısıyla Kürt sorununu çözeceğine, yersiz bir takım kaygılar ve bölünme fobisini öne sürerek, büyük bir ırkçılık dalgasıyla, kendi içindeki Kürtleri yok ederek sorundan kurtulmak istemektedir. Türkiye, kuruluşundan bu yana jeostratejik konumunu pazarlayarak sorunları aşma politikasının bugünde geçerli olduğunu düşünmektedir. ABD'nin bölgede yaşadığı zorluklardan eski tarz siyasal yaklaşımla yararlanacağını hesaplamaktadır. I. Dünya Savaşı'n da Ermeniler üzerinde uyguladığı politikanın aynısına imkan vermesini istemektedir. Yani III. Dünya Savaşı olarak tanımlanan bölgedeki savaşın Kürtleri imha etmek içinde böyle bir fırsatı vereceğini planlamaktadır. İnkar ve imha zihniyetine dayanan Kürt politikası ve Önderliğimize karşı geliştirilen cinayet teşebbüsünün bu hesapların bir parçası olarak yapıldığı açıkça ortadadır.

Kürt sorununda en makul çözüm projesini geliştiren, yalnız Kürt halkının değil aynı zamanda Ortadoğu halklarının önderliksel perspektifine sahip olan bir bilge düşünce adamına ve siyasetçiye karşı cinayet girişiminde bulunulması, Kürt halkına karşı bir soykırım saldırısı olduğu gibi, bölge barışına indirilmiş ölümcül bir darbe olmaktadır.

Kürt halkına "ne kadar mütevazi ve makul da yaklaşsanız da hiçbir sonuç alamazsınız; kimlik, dil, kültür ve demokratik bir irade olmaktan vazgeçin, yok sayılma ve yok edilme kaderine boyun eğin" tercihi dayatılmaktadır. Özcesi, Önderliğimizin Kürt kapanı olarak tanımladığı "ya teslim olma ya da ölüm" tercihi, bu saldırı ile bir kez daha Kürt halkının önüne konulmuş bulunmaktadır.

Türkiye Cumhuriyeti devleti hükümeti ve sorumlu liderlerine

Önderliğimiz evrensel normlar haline gelmiş uluslararası hukukun güvencesinde olduğu gibi, Türkiye anayasası ve yasalarının da güvencesindedir. Dolayısıyla Türkiye devleti Önderliğimizin sağlığı ve yaşamı karşısında doğrudan sorumludur. Dört tarafı sularla çevrili tek kişilik bir cezaevinde tutulduğundan ve burada gerçekleşen zehirlenmeden devlet dışında bir sorumlu gösterme imkanı yoktur. Kaldı ki, İmralı adası ordunun kontrolündedir. Dolayısıyla doğrudan Genelkurmay Başkanı Yaşar Büyükanıt bu zehirlemeden sorumludur.

Diğer taraftan Türkiye Cumhuriyeti devletinin başı olarak bu saldırıdan bizzat Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer sorumludur. Yine hukuki ve siyasi olarak yürütmenin başı olan Başbakan Recep Tayyip Erdoğan bu pratiğin sonuçlarından sorumludur. Bu konuda devletin yönlendirilmesinde ve devlet içindeki ırkçıların harekete geçirilmesinde büyük rolü olan CHP Genel Başkanı Deniz Baykal'ın da bu hunharca saldırının mimarlarından birisi olduğu tarafımızca bilinen bir durumdur.

Milyonlarca insanın ölümüne bağlı olduğu ve Önderliği'nin yaşamını kendi yaşamı olarak gördüğünü her fırsatta dile getiren Kürt halkı, yapılan bu saldırıyı kendisine yapılmış olarak kabul edecektir. Bu saldırının halklarımız açısından yaratacağı tahribatların daha zamanı varken telafi edilmemesi halinde, yaşanacak gelişmeler halklarımızın belleğinde yüzyıllar boyu silinemeyecektir.

Devlet, böyle bir zehirlenmeye bir bütün olarak karar verip vermediğini ya da böyle bir durumu şu anda onaylayıp onaylamadığını ilk önce acil tedavi girişiminde ortaya koyacağı titizlikte gösterecektir. Halkımız ve partimiz zehirlenen Önderliğimizin tedavisinde göstereceği tutumla, devletin bu olaya yaklaşımını ve sorumluluk düzeyini değerlendirmeye tabi tutacaktır.

Bu tedavinin bir saat bile gecikmeden yapılması yaşamsal olduğundan, aynı zamanda AB hukukunun güvencesinde olan Önderliğimizin, Avrupa'nın gelişmiş tıbbi imkanları ile derhal tedavi edilmesi ve sağlığına kavuşturulması her türlü yersiz kaygının önünde yerine getirilmesi gereken ivedi bir sorumluluktur.

Açıkça görülüyor ki, Önderliğimizin yaşamına böyle bir saldırı iki halkın kardeşliği ve demokratik birlik temelindeki siyasi çözüm çabamızı sabote etmeye yöneliktir. Türk devletinin tüm yetkilileri bilmelidir ki, bu saldırı Türkiye'nin Kürtlerle demokratik birliğine, Türkiye barışına, ekonomik ve siyasi istikrarına yapılmış bir saldırıdır.

Bu vesile ile bir kez daha, Türkiye yi seven, Türkiye halkına karşı sorumluluk duyan Türkiye'nin tüm sorumlu güçlerine hukuki, ahlaki, vicdani, siyasi ve tarihsel sorumluluklarını yerine getirmeye ve derhal tıbbi ve adli müdahaleye çağırıyoruz.

Eğer Türk devleti belgelere dayanan bu gerçeklerin asılsızlığını savunacaksa, o zaman bağımsız uluslararası bir sağlık heyeti ve gözlemcileri tarafından Önderliğimizin sağlık tahlillerini yaptırmaya ve sonuçlarını en kısa sürede kamuoyuna açıklamasını istiyoruz. Bunun dışında Kürt halkını ve hareketini inandıracak hiçbir yol yoktur. Aksi durumda doğacak sonuçlardan Türk devletinin sorumlu olacağını açıkça belirtiyoruz.

Önderliğimiz ve hareketimize karşı 1998 yılında başlatılan ve 15 Şubat 1999 da Önderliğimizin Türkiye ye teslim edilmesine yol açan uluslararası komplo, aynı zamanda Türkiye halkına

ve Türkiye'ye karşı planlanmış bir komployDu. Önderliğimiz halklar arası bir savaşı öngören bu komployu boşa çıkarmak için büyük bir sorumluluk ve sağduyu ile hareket etti. Hareketimizi ve halkımızı bu oyuna çekmek isteyenler bunu başaramadılar. Önderliğimizin duruşu ile bu komplo bizim tarafımızdan boşa çıkarılırken; aynı sorumluluk ve sağduyu Türkiye cephesinden gösterilmemiş ve bu kirli oyunun bir parçası olmaya devam edilmiştir.

Önderliğimizi zehirleme ve gün gün öldürme girişimi yalnız Kürt halkına değil, Türkiye ve Ortadoğu barışına, bir arada yaşama istemine, özgürlüğü ve demokrasisine de bir saldırıdır. Başkan Apo, halkların kardeşliği ve barışçıl demokratik çözüm teorisinin mimarı ve Türk-Kürt halklarının bir arada yaşamasının teminatı durumundadır. Önderliğimiz bütün mücadelesi boyunca Denizlerin, Mahirlerin, İbrahimlerin, Kemal ve Hakilerin özlemi olan halkların kardeşliği içinde bir demokratik Türkiye arzulamıştır. Demokratikleşmiş bir Türkiye içinde Kürt sorununu çözmek her zamanki tercih olmuştur.

Önderliğimizin zehirlenmesi, halklar arası ilişkilerin tamir edilmeyecek düzeyde zehirlenmesi ve güvensizliğin köklü hale gelmesine yol açacaktır.

Bu nedenle Türkiye halkı, demokratik güçleri ve sorumlu tüm siyasi çevreleri Kürt halkı ile birlikte bu girişimi boşa çıkarma mücadelesi içine girmelidir. Önderliğimizin gecikmeden böyle bir zehirlenmeyi tedavi edecek tıbbi müdahaleye kavuşturulması gerekmektedir.

Bu nedenle "Türkiye barışını arıyor" Konferansı'na katılan katılımcılar öncelikle harekete geçmeli, iki halkın birlikte yaşamasını ve barışı sabote eden bu girişimi, ağır siyasi ve tarihsel sonuçları ortaya çıkarmadan durdurabilmelidir.

Türkiye'nin demokrasi güçlerinin ve Kürt halkına kardeşlik duygusu besleyenlerin sınavdan geçeceği bir durumla karşı karşıyayız. Bu sınav da başarısız kalmak, Türkiye'nin barışı ve demokratik birliğinde başarısız kalmaktır. Bu nedenle Önderliğimize sahiplenmek, Türkiye'nin barışına ve demokratik birliğine sahiplenmektir. Bu konuda sorumluluk duyan vicdan sahibi tüm kesimleri göreve çağırıyoruz.

Uluslararası demokratik kamuoyu ve sorumlu siyası güçler

Kürt halkının özgürlük ve demokrasi Önderi insanlık dışı bir anlayışla İmralı adasındaki tek kişilik cezaevinde kimyasal bir zehirlenmeye uğratılmıştır. Eğer acil bir biçimde tedaviye alınmazsa yaşamı her an tehlike altındadır. Hukuk dışı yollarla bir komplo gerçekleştirilip Türkiye'ye teslim edilen Önderliğimiz, şimdide uluslararası hukuk ve Türkiye yasaları ile güvencede olması gereken yaşamına insanlık dışı bir yöntemle kastedilmek istenmektedir.

Önderliğimizin yaşamı sadece Kürt halkını değil, tüm demokratik güçleri ve hümaniter çevreleri ilgilendirmektedir. Önderliğimizin yaşamına ve sağlığına karşı sorumluluk duymak ve gerekeni yapmak sadece siyasi ve hukuki değil, her şeyden öncede ahlaki ve vicdani sorumluluktur. Bir halkın Önderliğinin bile bile ölüme terk edilmesi tüm insanlığı ahlaki olarak kirletir. Dolayısı ile Önderliğimize yapılan zehirleme girişimi karşısında gösterilecek tutum, demokratik ve hümaniter çevreler ve tüm siyasi güçler için bir samimiyet ölçüsü olacaktır.

AB ve ABD başta olmak üzere birçok devlet Önderliğimizin Türkiye'ye teslim edilmesinden sorumludur. Önderliğimiz, AB üyesi olan İtalya ve Yunanistan da siyasi iltica başvurusu olmasına rağmen, hukuki prosedür tamamlanmadan, bu ülkelerden çeşitli dayatmalar ve zorlamalarla çıkarılmıştır. Hatta Yunanistan da bir çıkarılma değil, korsanca bir kaçırılma söz konusudur. ABD, kendileri tarafından Önderliğimizin Türkiye'ye teslim edildiğini defalarca itiraf etmiştir. Dolayısıyla Önderliğimizin durumuna karşı ABD'nin siyasi ve ahlaki sorumluluğu vardır. Olumsuz bir durumda partimiz ve halkımız ABD'ni sorumlu tutacaktır.

Türkiye, AB ile ilgili birçok sözleşmenin altına imza atmıştır, bu nedenle Önderliğimiz aynı zamanda AB hukuku güvencesinde de bulunmaktadır. AB ülkeleri hem Kürt sorununun ortaya çıkmasındanki rolünden hem de komplodaki siyasi sorumluluklarından ve Türkiye ile olan siyasi ve hukukı ilişkilerinden dolayı yükümlülükleri bulunmaktadır. AB ülkeleri siyasi, hukuki dolayısıyla tıbbi müdahale sorumluluğunu yerine getirmediği taktirde bu cinayet teşebbüssüne ortak olmuş olacaktır.

AB komplodaki ortaklığını ve Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesi'nin *"yeniden yargılamaya gerek yoktur"* diyerek yaptığı yargısız infazı telafi etmek istiyorsa Öndeliğimizin sağlığını, kendisinin temel siyasi, hukuki ve ahlaki sorunu olduğunu ilan etmeli ve üzerine düşeni hiç gecikmeden yerine getirmelidir. Halkımız ve özgürlük hareketi bunun dışındaki hiçbir tutumu kabul etmeyecektir.

Başta AB olmak üzere tüm ilgili güçler, Türkiye'nin tıbbi imkan sınırlılığı ve güvenlik sorunu dikkate alınarak bir Avrupa ülkesinde tedavi edilmesi için her türlü girişimde bulunmalıdır.

Kürdistanlı tüm siyasi güçlere

Öndeliğimizi zehirleyerek imha etme girişimi, aynı zamanda tüm parçalardaki halkımızın özgürlük ve demokrasi özlemlerine karşı yapılmış bir saldırıdır. Hiçbir parçada Kürt halkının siyasi bir irade olmasını istemeyen ve her türlü Kürt iradeleşmesini yok etmeyi önüne koyan milliyetçi ırkçı zihniyetinin yaptığı bir

saldırı ile karşı karşıyayız. Tarihimizde de birçok örneğine rastlandığı gibi, haklı davası için isyana kalkışan Kürt Önderliklerine düşmanların reva gördüğü suikast ve hunharca katletme olmuştur. Kürt ve Kürdistan mücadele tarihinin bu önemli döneminde gerçekleşen bu hain saldırıyı, güçlü bir birlik ve dayanışma ruhuyla cevaplamak ile karşı karşıyayız. Ancak böyle bir ulusal demokratik tutumla, her parçada siyasi irade olma hakkını kabul ettirme ve güvenceye alma ile halkımızın bu makus tarihini değiştirebiliriz.

Çok açık ki Kuzey Kürdistan'da Kürt sorunu çözülmediği müddetçe, Kürt halkının hiçbir parçadaki hakları ve özgürlüğü güvencede olamayacaktır. Tüm parçalardaki halkımızın özgürlüğü ve hakları konusunda tehdit sürmeye devam edecektir. Önderliğimize karşı yapılan saldırı tüm Kürt halkını ve siyasi güçlerini ilgilendirmektedir.

Kürdistan siyasi güçleri, Önder Apo'ya yapılan bu saldırı karşısındaki tutumu çerçevesinde bir imtihan ile karşı karşıya gelmiştir. Süreç, hiç bir taktiksel yaklaşımın cevap olamayacağı stratejik bir sürece dönüşmüştür. Ortak stratejik çıkarlar gereği, her dönemden daha fazla dayanışma ve birlik siyasetinin esas alınması, halkımızın özgürlük davasını başarıya taşıyacaktır. Siyasi, insani ve ahlaki açıdan tüm Kürt siyasetçileri, Önder Apo'nun yaşam hakkını savunma etrafında ulusal birlik tutumunu geliştirerek tehlikeli bir süreci önleyebilirler.

Bu nedenle başta Kürdistan federe hükümeti ve başkanlığı ile tüm Kürdistan'i siyasi güçleri, Ortadoğu halklarını ve demokratik güçlerini Önderliğimizin zehirlenmesine karşı tavır koymaya ve sağlığına kavuşması için haklı mücadelenin yanında yer almaya çağırıyoruz.

Yurtsever Kürdistan halkı

Önderliğimize yönelik bu cinayet girişimi, otuz beş yılda kazandığımız tüm kazanımların kökünü kazımayı hedeflemiştir. Özgür Kürt gerçeğinden intikam alarak, halkımız yeniden lanetli geçmişine mahkum edilmek istenmektedir. Bu cinayeti, bir soykırım kararının ve uygulanmasının başlangıcı olarak görmekteyiz.

Son aylarda Türkiye'nin birçok şehrinde –iyice gün yüzüne çıkan– ırkçı kuvvetler herhangi bir işgale karşı değil, özgürlük ve hak mücadelesi veren Kürt halkını ezmek için örgütlendirilmiştir. Bu tür örgütlenmelerin oluşmasını sağlayan güçler, Önderliğimize karşı cinayet teşebbüsünde bulunan neoittihatçı kesimlerdir. İnkar ve İmha politikasından vazgeçmeyen bu devlet zihniyeti, halkımızın özgürlük mücadelesine verdiği karşılık bu tür örgütlenmeleri geliştirip, Önderliğimizi de imha ederek, halkımızın PKK ile birlikte kazandığı özgüven ve irade devrimini tersine çevirmek istenmektedir.

Değerli halkımız

Önderliğimize yönelik saldırı Kürt halkının varlığına ve geleceğine saldırıdır. Önderliğimiz şahsında Kürt halkının özgürlük ve demokrasi mücadelesi ve umudunun bitirileceği hesaplanmıştır. Bu durum bizler için bir ölüm kalım mücadelesinin yapılması gerektiğini ortaya koymaktadır.

Kadını, genci ve yaşlısı ile Önderliğine ölümüne bağlı olan bir halka böyle bir saldırıda bulunmak ancak inkar ve imha planlanması olarak görülmelidir. Buna göre bir tutum ve mücadele içinde olmalıyız.

Önderliğimizin zehirlendiği bulgu ve belgelerle kanıtlanmıştır. Ancak bu zehirlenmeyi durdurma ve Önderliğimizi sağlığına kavuşturma imkanı halen vardır. Halkımız bugünden başlayarak bu zehirlenmenin tedavi edileceği bir müdahale yapılıp, Önderliğimiz sağlığına kavuşana kadar ayakta olmalıdır. Halkımız, Önderliğine ve özgürlüğüne sevdasını demokratik eylem gücünü sürekliieştirerek göstermelidir. Önderliğimizin imhasına ve soykırım saldırısına geçit vermemelidir. 1998 de yürütülen komployа karşı ***"Güneşimizi karartamazsınız"*** şiarı ile yapılan fedaice direniş bugün daha da güçlendirilerek yükseltilmelidir. Bunu yaparken bağlılığı ve özgürlük inancını kendimize yönelik intihar vb eylemlerle değil, fedai ruhla sürdürülen meşru demokratik eylemlerle gerçekleştirmeli ve geliştirmeliyiz.

Halk olarak irade ve özgürlük sınavından geçmekteyiz. Özgürlüğe ve demokratik yaşama layık olup olmadığımızın denendiği ateşten bir sınavla karşı karşıyayız. Bu sınavdan yüzümüzün akı ile çıkmak, özgürlük ve demokrasiyi kazanmakla eş değerdir. Bu sınavdan başarı ile çıkmak; özgürlük ve demokrasi mücadelesinin zaferini bugünden ilan etmek olacaktır.

Bu nedenle gençlik, kadın, çocuk, yaşlı, her mezhepten, her etnik gruptan ve Kürdistan'ın tüm parçalarındaki, yine yurtdışındaki halkımızı özgürlük, demokrasi ve onur savaşı olan Önderliğimizin yaşamını sahiplenme mücadelesine katılmaya çağırıyoruz.

Herkes bilmeli ki, Apocu hareket, bugün her zamankinden daha fazla her türlü mücadele dinamiklerine ve imkanlarına sahiptir. Sağlam bir mücadele anlayışı ve fedai ruhla donanmış kadro yapısı ve denenmiş, tecrübeden geçmiş büyük zorlukları aşma iradesini göstermiş militan duruşu ile Önderliğine ve şahsında halkımıza karşı gelişen tüm saldırıları doğru ve yeterli bir mücadele ile cevaplayabilecek güçtedir.

Şimdi en acil görev; tüm kadro yapımızın ve halkımızın demokratik mücadele yöntemlerinden şaşmadan, kamuoyunu hareket geçirme amacıyla mücadele yürütmesi ve Önderliğimizin yaşamını garantiye alacak girişimleri geliştirmesi gerekmektedir.

2 Mart 2007

"Öndeliğimizi zehirleyerek imha etme girişimi, aynı zamanda tüm parçalardaki halkımızın özgürlük ve demokrasi özlemlerine karşı yapılmış bir saldırıdır. Hiçbir parçada Kürt halkının siyasi bir irade olmasını istemeyen ve her türlü Kürt iradeleşmesini yok etmeyi önüne koyan milliyetçi ırkçı zihniyetinin yaptığı bir saldırı ile karşı karşıyayız"

ÖNDERLİĞE BAĞLILIK ÖRGÜTSELLİĞİ GELİŞTİREREK MÜCADELEYİ YÜKSELTMEKTİR

"Önderliğimiz, tarzına, üslubuna ayak uydurulamadığı için yalnız kalmıştır. Dolayısıyla da tüm güçlerin hedefi haline gelmiştir. Komplo bu yüzden Önderliği esir alma başarısını göstermiştir. Yani Önder Apo ile yoldaş olmak demek, onun ideolojik ve örgüt esaslarında, felsefesinde, tarzında, temposunda, üslubunda, kişiliğinde ve yaşamında birleşmek demektir"

Önderlik, komplonun başarısını yetersiz yoldaşlık ve sahte dostlara bağladı. Bunların payının önemli olduğunu söyledi. Tabii ki tümüyle bunlara bağlamadı. Komplonun gerçekleşmesinin ve belirli düzeyde sonuç almasının diğer nedenlerini savunmalarında ortaya koymuştur. Ancak yetersiz yoldaşlık ve sahte dostluğun komplonun başarıya gitmesinde rolü önemli ve belirgindir.

Yetersiz yoldaşlıktan neyi anlamak gerekiyor? Önder Apo'nun doğru anlaşılmamasını, pratikte sorumlulukların zamanında tam yerine getirilmemesini ve bundan da komplocuların yararlanarak Önderliği etkisizleştirmesini anlamak gerekiyor. Önderlik doğru ve yeterli anlaşılsaydı, gerekleri zamanında yerine getirilseydi, o zaman yetersiz yoldaşlık ortaya çıkmayacaktı. Önderlikle buluşma gerçekleşecek, dolayısıyla da Önder Apo yalnız kalmayacaktı. Önderliğimizin karargahı hedef alınmayacaktı. Yüzlerce, binlerce Apocu gerçekleşmiş olsaydı, Önder Apo hedef haline gelmezdi. Komplocular Önder Apo'yu hedefledilerse biraz da bu nedenle hedeflediler. 'Bir kişinin hareketidir, eğer onu etkisizleştirirsek bu hareket yürümez, dağılır' sonucuna vardılar. Zaten ABD Dışişleri Bakanlığı'nda çalışmış profesör de bunu açıkça söylüyor. Önder Apo esir alındığında bu hareketin dağılacağı beklentisi içinde olduklarını itiraf ediyor.

Neden böyle bir beklenti içine giriliyor? Bu hareketi bir kişinin yürüttüğünü ve sürüklediğini düşündüklerinden, Önder Apo'nun yalnız kalmasıyla bu beklenti içine girmişlerdi. Önder Apo ile bütünleşemediğimizden yanlız kalmıştır. Daha 1981 yılında Diyarbakır Cezaevi'nde Şehit Hayri Durmuş'un belirttiği gibi; Önderliğimiz, tarzına, üslubuna ayak uydurulamadığı için yalnız kalmıştır. Dolayısıyla da tüm güçlerin hedefi haline gelmiştir. Komplo bu yüzden Önderliği esir alma başarısını sağlamıştır. Bu gerçeklikten de anlaşıldığı gibi, Önder Apo ile yoldaş olmak demek, onun ideolojik esaslarında, felsefesinde, örgüt esaslarında, tarzında, temposunda, üslubunda, kişiliğinde ve yaşamında birleşmek demektir.

Önderliğe bağlı olmak demek başarılı olmak demektir

Bizde gerçekleşen durum nedir? Önderlik kabul edilmiş, büyük bir bağlılık, saygı gösterilmiş, benimsenmiştir; ama bunların tümü çizgi esaslarında olmamıştır. İdeolojik, siyasal, örgütsel, pratik, yaşamsal boyutlarda olmamıştır. Bu yüzden yoldaşlık, bağlılık, saygı lafta kalmıştır. İşte yetersiz yoldaşlık bu tarzda ortaya çıkmıştır. Bunun yarattığı tehlike bugün görülmektedir. Bunun ne kadar tehlikeli olduğu daha iyi anlaşılmaktadır. Bizler ve halkımız açısından yetersiz yoldaşlığın neye mal olduğunu, uluslararası komplonun gelişiminde, Önderliğin esaretinde ve bugün Önderliğin yaşadıklarından anlayabiliriz. Yine hareketin ve buna bağlı olarak halkın yaşadıklarından insan sonuçlar çıkarabilir. Yetersiz yoldaşlığı aşmazsak, benzer sonuçları yine yaşayabiliriz. Bu duruma bir daha düşmemek, yaşananları da telafi etmek açısından yetersiz yoldaşlığın çok daha derinliğine anlaşılması gerekmektedir. Bunun anlaşılması temelinde gerçekten Önderlikle doğru bir yoldaşlığın gerçekleştirilmesi, doğru bir bağın oluşturulması gerekmektedir. Bu da Önderlik gerçeğiyle bütünleşmekle mümkündür. Onun ideolojik, örgütsel, siyasal esaslarıyla birleşmeyle mümkündür. Özellikle de Önderlik tarzıyla, üslubuyla birleşmekle mümkündür. Bu gerçekleştirilirse doğru yoldaşlık ve bağlılık gerçekleştirilmiş olur. Diğeri fazla bir anlam ifade etmeyen bir bağlılık olur. Söylem düzeyindeki bir bağlılık olur. Bu da ne komployu boşa çıkarabilir ne de başarıyı getirebilir.

Önderliğe bağlı olmak demek, başarılı olmak demektir. Başarısızlığı kabul etmemek demektir. Bütün saldırıları, zayıflıkları ve gerilikleri giderip, bunları güçlenmenin gerekçesi yapmak demektir. Her gün örgütü, halkı güçlendirmek, mücadele olanaklarını arttırmak demektir. Her gün sömürgeciliği, komploculuğu geriletmek demektir. Her gün mevzi kazanmak demektir. Bu halkın, hareketin olanaklarını zamanında doğru değerlendirmek, halka, harekete daha büyük mücadele olanakları yaratmak demektir. İşte o zaman Önderlikle doğru buluşma gerçekleşir, yetersiz yoldaşlık aşılmış olur. Aksi takdirde geçmişte yaşadıklarımızı gelecekte de yaşarız. Bu da bize çok pahalıya mal olur.

Tüm kadroların ve militanların şu gerçeği çok iyi kavraması gerekiyor: Kürt halkının ve onun öncü gücünün dayanacağı tek güç, kendi gücü ve örgütlülüğüdür. Dayanacağı başka bir güç yoktur. Eğer biz bir komplodan bahsediyorsak, bu komplo da son adımını atmıştır. Önderlik başta olmak üzere hareketin yönetimini imha ederek, harekette örgütsüzlük yaratıp sonuca gitmek istemektedir. Böylesi bir saldırıya karşı bizi ayakta tutacak ve başarıya götürecek tek yol ve dayanağımız örgütselliğimizdir, örgütlü gücümüzdür. Başka bir gücümüzün olmadığıda açıktır. Bizi bugüne kadar getiren ve bundan sonra da yaşatarak başarıya götürecek olan tamamen örgüt

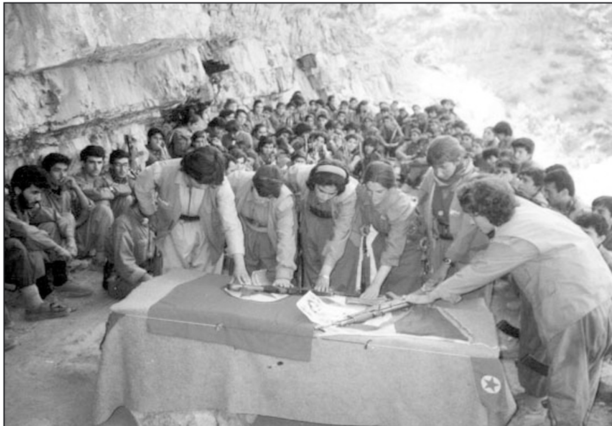
gücümüzdür. Ne kadar örgütselliğini geliştirirsen, o kadar güç olarak bu imha planlarına karşı durabilirsin. Başka türlü duramayacağın çok açık ve nettir. Dikkat edilirse komplo başarısını, örgütsüzlüğü yaratmaya dayandırmış durumdadır. Bundan dolayı Önder Apo'yu, hareketin ileri kadrolarını, yönetimlerini her alanda hedeflemektedir. Örgütsüzlüğe yol açarak sonuca gitmek istiyor. Tüm kadro ve militanların bunu kavraması gerekiyor. İmhaya karşı duruş neyle mümkündür? Açıktır ki, örgütselliği geliştirmeyle mümkündür. Örgütsellik geliştirilip güçlendirilirse, imhaya karşı doğru savaşmış oluruz. Başka türlü savaşılamayacağını bilmek gerekir.

Örgüt gücünü doğru kullanmak gerekir

Buna bağlı olarak sadece örgütselliği geliştirmek, örgüt gücünü geliştirmek yeterli değildir. Bir de örgüt gücünü doğru kullanmak önemlidir. Örgüt gücünü doğru kullanabilirsen, başarıyı elde edebilirsin. Önder Apo'nun gücü burada yatıyor. Önderlik gerçeğini kavramak demek, bu gerçeği kavramak demektir. Hem örgütselliği geliştirmek, hem de örgüt gücünü ve örgütü doğru zamanda yetkin kullanmaktır. Maalesef kadromuzda olmayan da budur. Kadro örgütselliği fazla önemsemiyor. Zaten onun içinde örgüt gücünü doğru kullanamıyor. Bu ciddi bir tehlike yaratıyor. Bu durum komplocuların sonuç almasına en büyük zemini sunuyor. Eğer biz komplocuları boşa çıkarmak istiyorsak, buradan boşa çıkarabiliriz. Örgütselliğimizi geliştirerek ve doğru kullanarak, komplo ve imha konseptine karşı doğru savaşımı verebiliriz. Kadromuzda örgütsellik çok zayıf düşmüş, hatta anlamsızlaşmıştır. Öyle bir düzey ortaya çıkmış ki, bir kadro mudur, toplumdaki bir insan mıdır, bu hareketin bir dostu mudur, pek belli değildir. Dışımızda olan bir insan nasıl ki, 'Örgütte şu hata, şu yanlış var, giderilmesi gerekiyor, bunlar neden giderilmiyor, giderilmelidir' diyorsa, birçok kadromuzda da yaşanan benzer bir durumdur. Aynen örgütün dışındaki bir insan gibi örgüt yaşamına, sorunlarına yaklaşıyor. Burada çok keyfi bir particilik yaşanıyor. Kendini partili görüyor, kadro görüyor, Önderliğe bağlı olduğunu söylüyor, ama örgüt gücünü geliştiren ve doğru kullanılması için çaba sarf etmesi gereken olarak görmüyor. Örgütselliği zayıf düşüren, örgüt gücünün doğru kullanımını engelleyen tutum ve davranışlara karşı mücadele etme gereği duymuyor.

Bu çok ciddi bir sorundur. Kadroda sorumluluk duygusunun ve ciddiyetinin ne kadar zayıfladığını göstermektedir. Gerçekten örgütüne karşı sorumluluk ve ciddiyet duymuyor. Bunun gereklerini yerine getirmiyor. Kendini örgütün dışındaki herhangi biriymiş gibi görüyor. Şimdi bundan daha tehlikeli bir durum olamaz. Önderlik yetersiz yoldaşlıktan bahsediyor. Bugün bazı kadrolarda yetersiz yoldaşlıktan da daha geri bir durum yaşanıyor. Yetersiz yoldaşlık anlayamamaktan, güç getirememekten kaynaklanan bir durumdur. Ama bazı kadrolarımızda yaşanan, anlayamama ve güç getirememeden kaynaklanan durumlar söz konusu değildir. Tam tersine rahatlıkla anlayabileceği, güç getirebileceği birçok konuda keyfi, sorumsuz, gayri ciddi bir yaklaşım içindedir. Örgütüne, yoldaşına oldukça inançsız bir yaklaşım söz konusudur. Çalışmada moralsiz, isteksiz, inançsız bir yaklaşım söz konusudur. Hatta bazılarına görev verildiğinde dahi, bu görevi zoraki kabul etme, parmak ucuyla tutma söz konusudur.

Elefterya'nın eylemini iyi anlamayan kadro olamaz

Burada bir hususu belirtmek gerekir: Elefterya şehit düştü. Yunanlı bir kadın ve iki çocuk annesidir. Ne Kürdistanlı ne de Kürt'tür. Ne bu hareketin kadrosudur ne de bu hareketin herhangi bir imkanını kullanmıştır. Tamamen kendi imkanlarıyla Önderliği, hareketi ne kadar kavramışsa o oranda Kürtlere, harekete ve Önderliğe karşı sorumluluk duymuştur. Bu sorumlulukları yerine getirmeye çalışmıştır. Uluslararası güçlerin saldırısı ve Kürt ihanetine karşı Önder Apo'yu, hareketi ve Kürtleri savunmayı, korumayı esas almıştır. Bu uğurda kendini cayır cayır yakmıştır. Bütün ihaneti kendisinde yakıp kül etmiştir. Elefterya, halktan bir insandır ve bu hareketin, bu halkın bir dostudur. Böylesi bir insan bu ülkeye, bu halka, bu harekete, bu Önderliğe bu düzeyde sahip çıkıyorsa, o zaman bu hareketin kadrosu olduğunu söyleyenler, bu tutumu ciddiye almak zorundadır. Bu hareketin kadrosu açısından, bu halkın ve hareketinin sunduğu değerler vardır. Bu halkın ve hareketinin imkanlarına bu kadar sahip olacaksın, kullanacaksın ve Elefterya'nın gösterdiği sorumluluğu ve ciddiyeti göstermeyeceksin. Böyle bir şey olamaz!

Bir dostumuz, bu düzeyde sorumluluk duyup gereklerini yerine getiriyor-

sa, bu hareketin bir kadrosunun bundan daha aşağı bir ölçü sahibi olması kabul edilemez. Elefterya ölçü koymuştur. Bu halktan bir insanın, bu hareketin imkanlarını hiç kullanmayan bir insanın ölçüleridir. Bu hareketin hiçbir kadrosu bundan daha aşağı bir pratikleşmenin, sorumluluğun sahibi olamaz. Eğer olursa, değil onun kadro olarak kabul edilmesi, halk içinden vicdanlı bir insan olarak bile kabul edilemeyeceği açıktır. Hatta bu halkın, bu hareketin imkanlarını da kullanmış olduğundan, bir suçlu muamelesi yapmak gerektiği açıktır. Tüm militanların bu gerçeği görerek kendisine bir çekidüzen vermesi gerekiyor.

PKK'nin otuz beş yıllık mücadele içinde ortaya çıkardığı kadro ölçüleri sağlam ve nettir. Eğer kadrolar bu militanlığı halk için yapıyorsa, halktan birinin koyduğu ölçülere sahip olamaz. Böyle bir hakkı kendisinde göremez. Bu hareketin militanı güçlü ölçülere sahip olmak durumundadır. Bu ölçüleri daha da büyütmek zorundadır. O zaman militan kadro sıfatına layık olunabilir. Böyle biri ancak Önder Apo'ya, çizgiye bağlı olabilir, onun bağlılığından bahsedilebilir. Hem Önder Apo'ya bağlı olduğunu söyleyeceksin, hem bu halkın ve hareketin ne kadar imkanı varsa kullanacaksın, ama Elefterya'nın ortaya koyduğu sorumluluk ve ciddiyeti ortaya koymayacaksın. Hatta 'benim şu sorunum, şu hakkım var' diyecek ve birçok bahane uydurup, bu bahanelere kendini inandırıp, arkasından da örgüt ortamına ve yoldaşlarına bunları kabul ettirmenin çabasına gireceksin. Bunu da doğru, haklı bulacaksın. Bunun vicdanla bağdaşır yanı yoktur. Bugün gerçekten bu hareketin kadrosu olduğunu, Önderliğe bağlı olduğunu söyleyen biri varsa, Önderliğin durumuna bakarak, gerçek militan kadronun ölçülerini yaşamda ve mücadelesinde pratikleştirir. Bugün Önderlik zehir verilerek yavaş yavaş, acı çektire çektire, canice katledilmek isteniyor. O nasıl Önderlik bağlılığı ki, bunu görmeyecek ve bunu büyük bir öfkeye, eylem ve örgüt gücüne dönüştürmeyecek? Bu nasıl bir Önderlik bağlılığı olabilir? Bu olsa olsa bir vicdansızlık olabilir. Bugün bırakalım bu hareketin bir kadrosu, militanı olmayı, normal vicdanlı bir insan bile, Önderliğimizin durumu karşısında en azından insan olmanın gereklerini yerine getirir.

"Bir hak arayışı olacaksa, bu halkın haklarını kim elinden almışsa onlardan hak talebinde bulunulması gerekiyor. Bu hakları alması gerekiyor. O hakları aldığı oranda hak sahibi olabilir. Başka bir hakkının olmadığını da bilmesi gerekiyor. Bunların da ancak örgüt ile gerçekleşebileceğini insanlık tarihi ve mücadelemiz ortaya koymuştur"

Kadro, halkına kazandırdığı hak kadar hak sahibidir

Bir kadro Önderliğin yoldaşı olduğunu söylüyorsa, o zaman yoldaşlık görevlerini yerine getirir. Bu da Önderliğin yaşamını ve özgürlüğünü güvence altına almak için sorumluluklarını yerine getirmektir. Herhangi bir kişisel sorun, hak arama olamaz. Hele hele öyle çeşitli bahanelerle yaşama olamaz. Önder Apo'nun yoldaşı olduğunu söylüyor, bireysel hak peşinde koşuyor. Önder Apo'da bireysellik var mıdır? Bir gün kendisi için yaşadığı görülmüş müdür? Bu ne biçim Önderlik yoldaşlığı, bağlılığıdır? Kendini yaşıyor, bireysel yaşamı esas alarak her şeyi buna göre ayarlamak istiyor. Bu tutumla ne Önder Apo'nun bir yoldaşı, ne de bu hareketin bir kadrosu olunabilir. Bir kere bu halka sen ne kazandırdın ki bu halktan, bu halkın öncü gücünden hak talebinde bulunuyorsun? Bir özgürlük savaşçısı şunu çok iyi bilir: Kadro, halkına kazandırdığı hak kadar hak sahibidir. O, halkı için ne kadar kazanmışsa, halkın bir ferdi olarak o haklara sahiptir. Sen bir özgürlük savaşçısı olacaksın, bu halkın özgürlüğü için savaşmayacaksın, mücadele etmeyeceksin, bunun gereklerini yerine getirmeyeceksin, hiçbir değer yaratmayacaksın, ama hak isteyeceksin! Hem de düşmandan değil, bu hareketten isteyeceksin. Bu hareket mi senin ulusal demokratik haklarını, insani haklarını elinden aldı? Bu hareket mi seni iradeli bir insan olmaktan çıkardı? Bunu iddia edebilir mi? Eğer böyle bir gerçeklik varsa, halktan, hareketten hak talep edilebilir. Böyle bir gerçekliğin olmadığı da açıktır.

Bir hak arayışı olacaksa, hele hele bir özgürlük savaşçısı olarak hak arayışçısı olunacaksa, bu halkın haklarını kim elinden almışsa onlardan hak talebinde bulunulması gerekiyor. Bu hakları alması gerekiyor. O hakları aldığı oranda hak sahibi olabilir. Başka bir hakkının olmadığını da bilmesi gerekiyor. Bunların da ancak örgüt ile gerçekleşebileceğini tüm insanlık tarihi ve bizim mücadelemiz ortaya koymuştur. Bu ne biçim özgürlük savaşçısı, bu ne biçim Apo yoldaşlığıdır ki, bırakmış bu halkın sorunlarını, kendi bireysel sorunlarıyla uğraşıyor. Bu halk, bu Önderlik imha altında yaşıyor. Bunu görmeyecek, ama kendisi için hak isteyecek. Bunun bu hareketin ideolojisiyle, felsefesiyle, örgütsel esaslarıyla, yoldaşlığıyla bağdaşmadığı çok açıktır. Bu harekette kadro olmak demek, Önderliğin ideolojik esaslarını, felsefesini, siyaset, örgüt ve mücadele tarzını, yaşamını esas almak demektir. Tüm yaşamını ona göre düzenlemek, planlamak ve programlamak demektir.

Kadro olmak demek, bu hareketin verdiği görevi yerine getirmek demek değildir. Bu hareket kadrosu dışında birçok insana da görevler veriyor ve o insanlar yerine getiriyor. Bununla o insanlar kadro olmuyor. Bu hareketin bir kadrosu olarak hareketin önüne koyduğu görevi yerine getirmekle de kadro olunamaz. Kadro olmanın özellikleri ve koşulları vardır. Bir kişiyi kadro yapan nedir? Onun, bu hareketin amaçlarına kilitlenmiş olması, bu amaçları gerçekleştirmek için bu hareketin ihtiyaçlarını sürekli tespit edip, bunu önüne koyup, gidermenin çabası ve ısrarı içerisinde olması gerekir. Bunu kadro yapar. Bu onu sıradan bir yurtseverden ayırır. Bu harekette kadro olmak demek, talimatsız, emirsiz, denetimsiz, gönüllü çalışmak demektir. Bu da neyle mümkündür? Kendini bu hareketin amaçlarıyla bütünleştirmekle mümkündür. Bu hareketin ihtiyaçlarını tespit edip, sürekli

önüne koyup gidermede ısrarlı davranmakla mümkündür. Bunu kendinde gerçekleştiren kadrodur ve Önder Apo'nun yoldaşıdır. Sahte değil, gerçek yoldaşıdır. Madem ki biz Önderlik diyoruz, Önderliğe bağlıyız diyoruz, Önderliğin yaşam, mücadele, çalışma, yönetim, görevlere yaklaşım ve görevleri yerine getirme tarzı bizim için esastır. Bunları bu çerçevede kim yerine getirse, Önderliğin yoldaşı olur, Önderlikle doğru buluşmuş olur. Bu hareketin gerçek bir kadrosu böyle olunur.

Militanın kendine ait bir yaşamı yoktur

Şimdi çok ucuz bir kadro anlayışı gelişmiş. Hiçbir görev yerine getirmeyeceksin, bu hareketin hiçbir sorununu çözmeyeceksin, hiçbir değer yaratmayacaksın, tamamen bu harekette yaşamayı esas alacaksın! Hareketin böyle bir kadro anlayışı yoktur. Yanı başında birçok çirkinlik ve olumsuzluk yaşanıyor, tahribatlar oluyor, bunlarla mücadeleye girmiyor, onları görmezlikten gelerek idare etmeyi esas alıyor. Önder Apo'da sorunlarla, çirkinliklerle, geriliklerle, olumsuzluklarla yan yana yaşama mümkün müdür? Önder Apo demek, geriliklerle, çirkinliklerle, sorunlarla mücadele etmek demektir; güzelliği, olumluyu, başarıyı yaşamak demektir. Önder Apo'nun yoldaşı, bu hareketin kadrosu olmak bunu gerektirir. Kadromuzda gelişen memurluktur. Nasıl ki bir memur önüne konulanı yerine getirir ve zamanını doldurmaya çalışırsa, karşılığında maaşını alıp yaşamını sürdürmeye çalışırsa, birçok kadromuzda da yaşanan budur. Bunun bu hareketin militanlığıyla uzaktan yakından bir alakası yoktur. Memurluk farklıdır, militanlık farklıdır. Memur tamamen önüne konulanı yapar, zamanını doldurmaya, maaşını almaya çalışır. Tamamen kendisi için, yaşamını yürütmek için yapar. Militanın öyle kendine ait bir yaşamı yoktur. Bu hareketin militanı kendine ait olmaktan çıkan, tamamen kendisini halkla ve insanlıkla birleştiren, tümüyle insanlığın, bu halkın sorunlarını kendi sorunlarına dönüştüren, bunları çözmenin ısrarı içinde olan insandır. Bu hareketin militanlığı böylesi bir militanlıktır. Şimdi oldukça liberal bir yaklaşım gelişmiş. Bunun sonucu memurluk gelişmiş. Buna da Apoculuk deniyor. Apoculuk bunlarla bağdaşan bir militanlık değildir. Aksine bunları reddeden bir militanlıktır.

"Bu hareketin safları özgürlük saflarıdır. Özgürleşmek, özgürlük mücadelesi vermek isteyenlerin saflarıdır. Burası hastaların, kişisel sorunlarını çözmenin, güdülerini tatmin etmenin, bireysel yaşamı geliştirmenin yeri değildir. Burası tamamen özgürlük mücadelesi yürütmenin saflarıdır. Bunun için yaşamını düzenlemenin saflarıdır"

Önder Apo'ya bağlı olanlar, bağlı olduğunu söyleyenler İmralı'daki yaşama ve duruşa bakmalıdır. Bu duruş ve yaşam, otuz yıllık duruş ve yaşamın o koşullardaki devamıdır. İmralı sisteminde, bir vahşet sisteminde nasıl yaşıyor, nasıl mücadele ediyor, kendisi için bir gün yaşam istemi var mıdır, kendisi için bir gün bir şey istemesi söz konusu mudur? Bu halk için, bizler için bu kadar şey yapmasına rağmen, hala *"benim için bir şey yapmayın, kendiniz için bir şey yapın"* diyor ve *"ben de ne yapıyorsam sizin için yapıyorum"* diyor. Bu kadar nettir ölçülerimiz. Ama ısrarla bu ölçüler muğlaklaştırılmaya çalışılıyor. Kadroda ortaya çıkan bu durum, komplo ve ihanetle ortaya çıkan bir durumdur. Ne var ki bazıları büyük bir gafletle bunu ısrarla sürdürüyor.

Önderliğin gerçek yoldaşı olmak için bunlarla mücadele edilmesi gerekir. Önderliğe bağlıyım diyenler, özellikle bu zehir verme durumu ortaya çıktıktan sonra, bu süreci kendisini bir militan olarak gerçekleştirmede, militanlıkla bağdaşmayan yanlarını düzeltmede bir gerekçe olarak görmelidir. Hem kendisini, hem örgütü sağlamlaştırmanın gerekçesi yapmalıdır. Eğer böyle yaparsa, gerçekten Önderliğe bağlılığını doğru ortaya koymuş olur. Gerçekten bu komploya, zehirlemeye, katletmeye karşı ciddi bir duruşun sahibi olduğunu ortaya koymuş olur. Her kadromuzun bu sürece böyle yaklaşması gerekir. Madem komplocular Önderliğimizi, bizi zehirleyerek katletmeye çalışıyor ve Önderliğimiz buna karşı dimdik yaşam mücadelesi veriyorsa, bizim de benzer bir biçimde Önderliği dışarıdan tamamlamamız gerekiyor. Kadro olmak bunu gerektiriyor. Başka türlü kadroluk olmaz.

Önder Apo büyük bir örgütçüdür örgüt mücadelecisidir

Bu hareketin safları özgürlük saflarıdır. Özgürleşmek isteyenlerin, özgürlük mücadelesi vermek isteyenlerin saflarıdır. Burası hastaların, kişisel sorunlarını çözmenin yeri ve ortamı değildir. Güdülerini tatmin etmenin, bireysel yaşam olanaklarını geliştirmenin yeri değildir. Burası tamamen özgürlük mücadelesi yürütmenin saflarıdır. Bunun için yaşamını düzenlemenin saflarıdır. Bu tipler eğer bulundukları ortamı yanlış anlamışlarsa, hiç değilse Önderliğimizin zehirlendiği süreçte bunu doğru anlasınlar, kararlarını versinler. Bu saflarda ancak belirtilen tarzda yaşanabilir. Başka türlü yaşanamayacağını, bunun kabul edilmeyeceğini bilinmelidir. Bu hareket, Kürt halkının ve insanlığın sorunlarını çözmek isteyen insanların içinde yer aldığı bir harekettir. Şehitlerimizin ve halkımızın mücadelesiyle ortaya çıkarılan bir örgüt ortamında yaşanılmaktadır. Bu mücadeleye gelen, halkımızın ve şehitlerimizin özlemlerine saygılı olmak ve gereklerini yerine getirmek için geliyor. Bu hareketin tek bir kişiye başka türlü bir çağrısı olmamıştır. Gelen, bu gerçeklik temelinde hareketi kabul ediyor. Gelir gelmez böyle bir sözleşme içine giriyor. Öyleyse bu hareketin saflarında yer alan herkesin kendisini bu temelde gerçekleştirmesi gerekiyor. Tamamen Önder Apo'nun ideolojik, felsefi ve örgütsel esaslarına göre, onun pratikleşme esaslarına göre kendini gerçekleştirmesi gerekir.

Bazı kadrolarda Önderliğin ideoloji ve felsefesini kabul etme, ama onun örgüt anlayışını ve kadro duruşunu

kabul etmeme var. Onun tarzını esas almama var. Bundan daha yanılgılı bir durum olamaz. Bugün dışımızdaki birçok insan da Önderliğin felsefe ve ideolojisini kabul ediyor. Ama onun militanı olmadığı için, onun örgüt esaslarına girmiyor. Onun örgüt mücadelesini yürütmüyor. Onun için de örgütselliği esas almıyor. Örgüt gücünü geliştirmeyi, kullanmayı esas almıyor. Dolayısıyla sorun ideolojiyi, felsefeyi kabul edip etmeme değildir. Sorun bu ideoloji ve felsefenin örgütselliğini kabul edip etmemedir, onun mücadelesini verip vermemedir. Bir kişiyi kadro yapan budur. Örgüt mücadelesi yürütmeyen, örgütselliği geliştirmeyen, kendini örgüt içinde anlamlandırmayan ve örgüt gücünü doğru kullanmayan militan olamaz. Önder Apo'nun en büyük özelliklerinden biri budur. Büyük bir örgütçüdür, örgüt mücadelecisidir. Onun için *"her şeyi yapabilirsiniz, hatta anama bile sövebilirsiniz, ama örgüt ile oynamamanız gerekir"* demiştir. Çünkü bu halkın örgütü dışında başka bir şeyi yoktur. Her şeyi bu örgüt ve örgüt gücüyle kazanıyor, koruyor. Bunun için Önderlik bunu söylüyor. Önderlik büyük bir örgüt savunucusudur. Çözümlemeler açılıp bakılsın, derhal bu görülür. En büyük yanının örgüt savaşçısı olmak olduğunu söyler. Zaten örgütten uzaklığın bir nedeni Önderlik çözümlemelerinden uzaklıktır.

Örgüt savaşı yürütmeyen, örgütselliği geliştirmeyen, örgütü büyütmeyen, başarıya götürmeyen, tüm yaşamını buna göre düzenlemeyen biri nasıl bu hareketin kadrosu olabilir, nasıl Önder Apo'nun yoldaşı olabilir? Öylelerinin içimizde yerinin olmayacağı açıktır. Bu harekette en büyük tehlikeyi yaşatanlar bu kişiliklerdir, bu tip anlayışa sahip olanlardır. Kadronun bunu çok iyi görmesi gerekiyor. Özellikle de bütün kadrolar, bu zehirleme sürecini kendilerini Önder Apo'nun yoldaşı yapmanın gerekçesi kılmalıdır. Varsa yetersizliklerini gidermelidir. Eğer sürece böyle yaklaşırsa doğru yaklaşmış olur ve doğru bir savaşım vermiş olur.

Komployu dışarıda aramamak gerekir

Hala içimizde Önder Apo'ya zehir verildiği açıklandıktan sonra bile bireysel sorunlarını gündeme getirenler var, hala bozguncu faaliyet yürütenler var. Hala örgütü gevşetmeye çalışan, geriye çekmek isteyen, zayıf düşürerek örgüt yaşamı ve değerleriyle, yoldaşlıkla, örgüt dinamizmiyle, moralle, bilinçle oynamaya çalışanlar var. Militanların bunun karşısında görev ve sorumluluklarını yerine getirmesi gerekiyor. Bilmelidirler ki, eğer bu tip anlayışlarla mücadele edilmezse, örgüt çizgimiz, ölçülerimiz, kültür ve ahlakımız örgüte egemen olmazsa, bu saldırılar ve imha konsepti karşısında darbe yememiz kaçınılmazdır. Eğer gerçekten darbe yemek ve kaybetmek istemiyorsak, başarılı olmak istiyorsak, o zaman bunun yolu, örgütümüzü ve kadrolarımızı sağlamlaştırmaktan geçtiği açıktır. Bu da ancak örgüt kültür ve ahlakımızın, ideolojik esaslarımızın, mücadele ve yaşam felsefemizin örgüt ortamımıza egemen kılınmasıyla mümkündür. Her militanın bu savaşım içinde olması gerekiyor. Mücadele tarihimiz hiçbir sorunun örgütümüzü zayıflatmadığını, aksine sorunlara çözüm gücü olarak örgütün daha güçlü ortaya çıktığını kanıtlamıştır. Tehlike sorunların varlığından değil, sorunlara karşı mücadele etmeme anlayışından ortaya çıkmıştır.

Komployu dışarıda aramamak gerekir. Bu hareket, bu tarih bunu çok net ortaya koymuştur. Dışarıdan hiçbir saldırı bu hareketi zayıflatmamıştır. Bu hareketi zayıflatan, düşmanı başarıya götüren şeyin, bu hareketin içinde bulunup da bu hareketi yaşamayan, bu hareketle birleşmeyen, görev ve sorumluluklarını zamanında yerine getirmeyenlerin duruşu olduğunu bilmek gerekir. Düşmanı, komployu bilinen tarzda dışarıda aramamak gerekir. Örgütsüzlüğe yol açan, moralsizliğe yol açan ne varsa komplo ve düşman olarak görmek, üzerine gitmek gerekir. Örgütü geriye çeken, zayıf düşüren, başarısız kılan her şeyin komplonun hizmetinde olduğunu, komployu tamamladığını bilerek, bunun derin bilincini yaşayarak, komplo ile mücadele etmek gerekir. Eğer böyle bir bilinç ve tarzla pratikleşme olursa, bedeller ödeyebiliriz, başarıyı kesinlikle yakalayabiliriz. Bunun kadro tarafından da böyle anlaşılması gerekir. Artık ucuz kadro anlayışı döneminin bittiği herkes tarafından bilinmelidir. Zehirlenme süreciyle yeni bir sürece girdiğimiz, bir ölüm kalım sürecine girdiğimiz görülmelidir. Kadroyum diyen herkesin de buna göre kendisini düzenlemesi, kendisini netleştirmesi bu temelde kararlaştırması, pratikleştirmesi gerekir. Başka türlü kabul edilmeyeceğini de artık bilmesi gerekir.

Gençlik halkın fedaisidir

"PKK gençlik hareketidir. Dünde gençlik hareketiydi bugünde gençlik hareketidir. Herkes kendisini parti amaçlarına kilitleyecek, partinin parçası olarak görecek, kendisini partiden, parti örgütlenmesinden, duruşundan ayrı görmeyecektir. Amaca bağlanmış, mücadele etmek isteyen, fedaice kendisini ortaya koyan, bu halkı seven, ülkesini seven, yurdunu seven, özgürlük ve demokrasi mücadelesine kilitlenmiş her genç PKK'lidir"

Kürdistan özgürlük hareketi açısından gençliğin tarihsel bir rol oynadığını biliyoruz. Apocu hareket bir gençlik hareketi olarak doğdu. Ankara'da okuyan yoksul Kürt gençleri Kürt halkının ağır sömürge altında yaşadığı koşullarda Vietnam ulusal kurtuluş hareketi ve Türkiye devrimci hareketinden etkilenerek Kürdistan'da ulusal kurtuluş mücadelesi vermeyi önüne koyan bir hareket başlattılar. Birçok ulusal kurtuluş savaşında olduğu gibi gençlik, halkına karşı yapılan baskı, zulüm, sömürgeci hakimiyet koşullarında kendi halkının vicdanı olarak isyan bayrağı açarak mücadele başlatmıştır. Kürt gençleri de gecikmiş olarak 1970'lerde Apocu olarak tarih sahnesine çıkıp sömürgeciliğe karşı bir mücadele içine girdiler.

Apocu hareketten öncede 1960'ların sonunda Kürt gençlerinin içinde yer aldığı DDKO diye bir gençlik örgütlenmesi vardı. Ancak bu gençlik örgütlenmesi önderlerinin çoğunluğu, hemen hemen tümüne yakını Kürt egemen sınıfların ya da aristokrat tabakaların çocuklarından oluşuyordu. O günün dünya koşullarındaki ulusal kurtuluş hareketleri ile kıyaslandığında ulusal kurtuluş sorunu önünde bulunan bir halkın gençleriyle kıyaslandığında bu örgütlenme içinde yer alan gençlerin yaklaşımı Kürt halkının sömürge koşullarında yaşatılmasına yakışmayacak biçimde pasif bir nitelik taşıyordu. Bu yönüyle DDKO'nun Kürt gençliğinin oynaması gereken rolü yeterince oynattığı söylenemez. Sınırlı bazı etkileri olsa da toplumu derinden etkileyen, Kürt halkının ulusal demokratik mücadeleyi vermesi için güçlü bir miras bırakan özelliği olmamıştır. Türkiye'de ki devrimci gençlik hareketi güçlü bir miras bırakırken, DDKO'nun benzer bir mirası bıraktığını söylemek zordur. PKK hareketi ya da Apocular o günün koşullarında bir yönüyle bu pasif, Kürt halkının özgürlük mücadelesi ihtiyacına cevap vermeyen DDKO'yu da eleştirerek dünyada o günkü koşullardaki radikal ulusal kurtuluş savaşlarından etkilenen bir gençlik hareketi olarak mücadeleye başlamıştır. Kısa sürede gençlikte varolan dinamizmi ortaya çıkarıp, inanç, kararlılık ve halkın vicdanı olma sorumluluğu taşıyarak hiç kimsenin beklemediği gelişmeleri Kürdistan'da yaratmıştır. Kısa sürede bir hareket için gerekli kadrolar Kürt aydın gençliği içinde yetiştirilmiş, bir ulusal demokratik harekete öncülük yapacak genç kadro potansiyeli ortaya çıkarmıştır. Apocular denen bu gençlik grubu gerçektende büyük bir sorumluluk ve ciddiyetle işe yaklaşmıştır. Tabii bu ciddiyet ve sorumlulukta Kürt halk önderinin rolü belirleyicidir.

Gençlik heyecanını dinamizmini kararlılığını taşıyan bir hareket asla yenilmez

Kürt halk önderi Mahirlerin Kızıldere'de katledilmesi sonrası hemen bulunduğu fakültede bir örgütlenme yaparak öğrencileri boykota götürmüştür. Bu nedenle tutuklanmış ve 7 ay ceza evinde kalıp çıkmıştır. Çıktıktan sonra da yine Mahirlerin, Denizlerin mücadelesiyle etkilenen gençliği örgütlü hale getirmek için büyük çaba göstermiştir. Sadece Kürt gençlerini değil Türk genci, Kürt genci ayırt etmeden 12 Mart sonrası Türkiye'deki devrimci gençlik hareketinin ortaya çıkardığı mirası, heyecanı, gençlikte ortaya çıkan kabarmayı ve kitlesel uyanışı örgütlülüğe dönüştürmede birinci derecede rol oynamıştır. Ankara'daki ilk önemli devrimci gençlik örgütlülüğünün başkanlığını yapmıştır. Önceden bir gençlik hareketi kurulmuştur ancak o daha çok TKP geleneğinden gelen pasif gençlerin kurduğu bir dernekti. Önderliğimiz bu reformist gelenekten gelenlerin kurduğu dernek içinde çalışma yaparak, bu çalışmanın öncülüğünü yaparak o derneği devrimci radikal gençlik hareketi-

nin eline geçmesini gerçekleştirerek, gençliğin böyle bir gençlik örgütü içinde örgütlenmesini sağlamıştır. Bu yönüyle hem Önderliğimiz hem de Önderliğimiz etrafında oluşan Apocu grup gençlik ruhunun bütün dinamizmiyle Türkiye ortamında bulunduğu her yerde çalışmalara öncülük yapmış, devrimci gelişmelere yol açmıştır.

Grup Kürdistan'a taşındıktan sonra da Kürdistan gençliğinde heyecan yaratmış ve bu heyecan gençlikten başlayarak Kürdistan emekçilerine ve tüm Kürt halkına yayılarak Kürdistan'da kendine güvenen, öz güven ve irade kazanmış bir Kürdistan toplumu oluşmasına yol açmıştır. Kürt gençliği bütün halka moral verici bir duruş, mücadele içinde olmuştur. Bu gençlik grubunun ideolojik, teorik ve örgütsel bir gelişme sağladıktan sonra Kürdistan halkının tarihsel onur mücadelesini yapacak partileşmeye dönüşmüştür. Kürdistan'da partileşmeyle daha büyük gelişmeler ortaya çıkmış, 12 Eylül 1980'de Apocu hareketin, PKK'nin yarattığı tehlikeyi görerek bu gelişmenin kökünü kazımak için bir faşist askeri darbe gerçekleştirilmiştir. Gençlik heyecanını, dinamizmini, kararlılığını taşıyan bu hareket 12 Eylül'e ne ceza evlerinde ne dışarıda teslim olmuş, başlangıçtaki gençlik ruhunu sürekli koruyarak her türlü saldırıyı boşa çıkarmıştır. Nitekim 15 Ağustos da bu gençlik ruhuyla, gençlik ruhunun gerilla savaşına dönüştürülmesiyle gerçekleşmiştir. Bugüne kadar da gerillada şehit düşen, savaşan, mücadele eden yoldaşlarımızın çoğu gençtir. Bu mücadele çizgisi izlendiğinde, incelendiğinde, takip edildiğinde Kürt gençliğinin yaklaşımının, pozisyonunun, duruşunun ne olduğu ve ne olması gerektiği açığa çıkar.

Hayalleri güçlü olmayan bir gençlik yaşamı tümden kaybeder

Önderliğimiz gençlik için Bir Halkı Savunmak adlı eserinde şunları belirtir. "Demokratik toplum mücadelesinde gençlik kategorisine daha özgün yaklaşmak gerekir. Gençlik toplumsallaşırken büyük tuzaklarla karşı karşıyadır. Bir yandan geleneksel ataerkil toplum koşullanması, diğer yandan resmi düzenin ideolojik şartlanması altında bocalarken, dinamizmiyle yeniliklere açık bir yapısı vardır. Olup bitenler karşısında son derece toydur. Yaşlı toplumun etkisi altında kendine ne biçildiğini keşfetmekten uzaktır. Kapitalist toplumun baştan çıkarıcı binbir hilesi karşısında nefes bile alamaz. Tüm bu gerçeklikler gençliğe özgün, tuzaklardan çekici, onun özüne uygun bir toplumsal eğitimi zorunlu kılar. Gençliğin eğitimi büyük çaba ve sabır isteyen bir iştir. Bunun karşılığında dinamizmi ile destanlar yazabilecek ataklığa sahiptir. Amaç ve yöntemi iyi kavradığında başaramayacağı bir iş yoktur. Amaç ve yöntemli yaşamı temel disiplin olarak görüp seferber olduğunda, sabır ve inadı eksik etmediğinde, tarihsel davalara en önemli katkıyı gerçekleştirebilir.

"Nitelikli kadrolar öncülüğünde gelişecek bir hamle, genel demokratik toplum mücadelesinde başarının güvencesidir. Gençliğin dinamizminden yoksun bir toplum hareketinin başarı şansı sınırlıdır. Yaşlıların tecrübesi, gençliğin dinamizmi tarihin her aşamasında kendini hissettiren bir olgudur. İkisinin bağını sağlam kuranların yürüyüşünde başarı oranı her zaman yüksek olmuştur"

Demokratik gençlik hareketinde böylesi nitelikler kazanmış kadrolar öncülüğünde gelişecek bir hamle, genel demokratik toplum mücadelesinde başarının güvencesidir. Gençliğin dinamizminden yoksun bir toplum hareketinin başarı şansı sınırlıdır. Yaşlıların tecrübesi, gençliğin dinamizmi tarihin her aşamasında kendini hissettiren bir olgudur. İkisinin bağını sağlam kuranların yürüyüşünde başarı oranı her zaman yüksek olmuştur. Günümüz gençliği için yüksek hayaller, ancak toplumsal sistem krizinden nasıl çıkılacağına ilişkin olarak anlam taşıyabilir. Hayalleri olmayan bir gençlik yozlaşmaktan ve yaşamı tümden kaybetmekten ancak gerçek hayallere dönüşle kurtulabilir. Kapitalist sistemin sonul krizi olan kaotik durumu kavramak gençlik için çıkış yapma şartıdır. Bununla birlikte demokratik, cins özgürlüğü ve ekolojik toplum değerlerini özümsemiş olmak ona tarihsel başarı imkanını verecek, bir yandan kendini doğru yapılandırırken özlenen toplumu da yapılandırmada gerçek rolün sahibi kılacaktır. Her şey gençliğin tarihsel toplumsal hamleye yeniden doğru ve yetkin katılmasıyla belirlenecektir"

Önderliğimizin belirttiği gibi "amaç ve yöntemi iyi kavradığında başaramayacak bir iş yoktur. Yine günümüz gençliği için yüksek hayaller ancak toplumsal sistem krizinden nasıl çıkılacağına ilişkin olarak anlam taşıyabilir. Hayalleri olmayan bir gençlik yozlaşmaktan, yaşamı tümden kaybetmekten ancak gerçek hayallere dönerek kurtulabilir." PKK hareketi gençliğin amacı doğru yakalaması ve yöntemi doğru tutturması sonucu büyük gelişme sağlamıştır. Bunu yaparken tabii ki büyük hayalleri olmuştur. Bu çerçevede bir amaca kilitlenmiş, sistemin yozlaştırıcı etkilerinden böylelikle kendini kurtarmış, yöntemi de örgütü de ortaya çıkardığında önünde hiçbir güç duramamıştır. Bugün de Kürdistan gençliği açısından aynı imkan ve potansiyeller vardır. Hatta bugünün gençliği Apocu hareketin çıktığı dönemdeki gençlikten daha fazla imkanlara sahiptir. Bugün büyük bir tarihe sahiptir ve amaç önüne açık ve net konmuştur. Yöntem sorunu da bu hareketin tarihi incelenerek büyük oranda giderilebilir. Kaldı ki Önderliğimiz Bir Halkı Savunmak adlı eserinde olduğu gibi defalarca gençliğe başarılı olması için gerekli perspektifleri göstermiştir.

Gençlik rolünü yeteri kadar oynayamıyor

Bugün için gençliğin, Kürdistan gerçeğini kavrama, anlama sorunu yoktur. 35 yıllık büyük mücadeleyle Kürdistan halkının gerçekliği, özgürlük ve demokrasi sorunu tüm çıplaklığıyla or-

taya çıkmıştır. Ama gelinen aşamada gençliğin rolünü yeterince oynadığı söylenemez. Kesinlikle şu anda gençlik rolünün çok çok gerisindedir. Bir halkın bu kadar özgürlük sorunu olacak, demokrasi sorunu olacak, bir halk hala yok sayılacak, soy kırımla karşı karşıya bulunacak, ama gençliği bu kadar sınırlı sayıda harekete geçecek ve çok etkilide olmayacak. Bu kabul edilebilir bir durum değildir. Milyonlarca Kürt gençliğinin varlığı söz konusuysa mevcut durum amaç ve hayallerden kopuk yaşamayı, hatta bir yönüyle gençlik içindeki yozlaşmayı ifade eder. Gençlik içindeki bu heyecansızlık ve yozlaşma şu veya bu düzeyde bizim gençlik hareketini de etkiliyor. Bugünkü gençlik hareketinin yaklaşımını, durumunu gördükçe insan gerçekten şaşırıyor. Bir iddiasızlık var. Apocu hareketin ilk çıktığında reformist teslimiyetçi Kürt gruplarının pasif gençlik duruşuyla Türk solunun lafazan gençlik duruşunun bazı özellikleri neredeyse bizim gençlik hareketinde doğal bir hale gelmiş ve kanıksanmış durumdadır. Böyle bir kanıksamak kadar tehlikeli ve yozlaştırıcı bir durum olamaz. Öte yandan kendisini dünyanın herhangi bir köşesindeki bir halk topluluğu içindeki her hangi bir sivil toplum örgütü gibi görüyor, herhangi bir gençlik örgütlenmesi gibi görüyor. Hala büyük bir özgürlük sorunu olan, kimliği, varlığı yok sayılan, yok olmayla karşı karşıya gelen bir halkın gençliği gibi görmüyor kendisini. Böyle bir halk gerçekliği ortadaysa bu durum en fazla da o halkın gençliğini ilgilendirir ve o gençliğe büyük sorumluluklar yükler. Gençliğin bu konumda olan halka varıyla yoğuyla sahiplenmesi gerekiyor. Bu halkın umudu olması gerekiyor ve bu halkın geleceği olması gerekiyor, bu halkın hayallerini ütopyalarını temsil etmesi gerekiyor, bu halkın amacını kendisinde somutlaştırması gerekiyor.

Ne yazık ki örgütlenmesiyle, eylemiyle, mücadelesiyle gençlik hareketinin etkisi sınırlıdır. Etkisi sınırlı olduğu için çok geniş gençlik kesimlerini kendisine doğru çekemiyor. Bunun nedeni Kürdistan halkının sorunlarının çözümünü karşılayacak düzeyde bir gençlik hareketi konumu ve sorumluluğundan uzak olmasıdır. İyi bir gençlik hareketi bütün gençliği etkiler. Amaca kilitlenmiş bir gençlik hareketi bütün gençliği bu amaca çeker. Hayalleri, ütopyası güçlü olan bir gençlik hareketi bütün gençliğe bu ütopyayı aşılar. Ancak bizim gençlik hareketinde bazı problemlerin yaşandığı görülmektedir. Bu hareketin dinamik öncüsü olması gerekirken, özgürlük hareketinin en önünde yürümesi gerekirken "ben Koma Komalên Kurdistan sisteminin neresindeyim, yanında mıyım, önünde miyim, arkasında mıyım, içinde miyim, gerisinde miyim, şu gençlik örgütüyle ilişkim ne olacak, şu kurumlarla ilişkim ne olacak" gibi saptırıcı tartışmalarda bulunmaktadır.

En büyük gençlik örgütü gerilladır

Gençliğin yeri ne sağdır ne soldur, yeri bellidir, en öndür. Kimliği yok sayılan, yok edilmeyle karşı karşıya gelen, önderliği zehirlenen bir halkın gençliğidir. Eğer gençlik Apo'nun şahinleriyse, bu gençliğe umut, hayal, gelecek bu Önderlik tarafından verildiyse, daha 1970'lerde kendinden başlayarak o günün ve geleceğin bütün gençliğin özlemlerini, hayallerini, mücadele ve yaşam felsefesini ortaya çıkardıysa, bu yönüyle geleceğine ölü bakan umutsuz gençlikten Kürdistan'da büyük gelişmeler yaratan bir gençlik hareketi ortaya çıkardıysa o zaman bu

gençlik; gençliğe böyle rol biçen, gençliğin Kürdistan tarihinde onurlu yer almasını sağlayan bu önderliğe sahiplenmesi gerekiyor. Bu önderlik etrafında yüzlerce değil binlerce değil yüz binlerle kenetlenmesi gerekiyor.

Bu önderlik Kürt gençliğine onur kazandırmıştır, bu önder Kürt gençliğinin Kürt toplumu içindeki itibarını en yüksek düzeye çıkarmıştır. Apocu hareketi yaratarak, PKK'yi ortaya çıkararak, bir gençlik hareketinin kurduğu bu örgütleri Kürt halkının efsanesi haline getirerek gençliğe büyük bir onur ve itibar kazandırmıştır. Gençliğe büyük saygınlık kazandırmıştır, gençliğe Kürdistan tarihinde en önemli yeri vermiştir. En güzel değerleri yaratanın gençlik olmasını sağlamıştır. Gençliğin böyle bir onur kazanmasına yol açmıştır.

Bu hareket ilk başladığında Apocular ya da talebeler, öğrenciler diyorlardı. Böyle bir hareketin gençliğinin bugünkü yaklaşımı zayıftır. Halkı üzerinde soykırım hesapları yapılırken, hala dili bile yok sayılırken, bu mücadelenin bastırılması tasfiye edilmesi hesapları yapılırken yani halkın özgürlük, demokrasi özlemi bastırılmak istenirken gençliğin sahiplenmesinin, gençliğin heyecanının, eyleminin, örgütlenmesinin bu kadar zayıf olması kesinlikle kabul edilemez. Gençliğin bu yönüyle ciddi eleştirilmesi ve özeleştiri vermesi gerekir. Biz şimdiye kadar gençlik hassastır, gençliğe hep moral vermek gerekir dedik. Gençlik açısından moralin çok önemli olduğu-

nu söyledik. Gerçekten de böyledir, doğrudur da. Gençlik belli yönleriyle moralli olduğu zaman iş yapabilir, örgütlene bilir, eyleme geçebilir. Ama gelinen aşamada gençlik zayıflıkları, yetersizlikleri de görmek durumundadır.

"Kürt kadını ve gençliği bu hareketin öncüsüdür"

Tabii ki hala gerillaya giden gençler var. Hala en büyük geçlik örgütü gerilladır. Gerillada ki yaş ortalaması 22'yi geçmez. Bu yönüyle Kürdistan gençliğinin en önemli örgütüdür. Çünkü HPG herhangi bir devletin ordusu değildir. Özgürlük özlemleri olan, halkının ve ülkesinin özgürlüğü için mücadele veren bir özgürlük ocağıdır. Halkımızın en fazla güvendiği, en fazla değer verdiği meşru savunma gücü gençlerden oluşmaktadır. Ama bu yeterli değildir. Gerillaya sürekli bir akışın olması gerekiyor, gerillaya katılımların 1990'dakiler gibi büyük bir heyecan ve coşkuyla kitlesel olması gerekiyor. Katılım durmuyor, ama 1990'ların başındaki katılım heyecanı, dağların, gerillanın yükselen değer olması, gençliğin içinde büyük bir özlem haline gelmesi konusunda eksiklikler var. Gençlik gerillayı seviyor, ama sadece sevmek yetmez, sadece değer vermek yetmez, birde katılmak güç vermek gerekir. Bu katılımın teşvik edilmesi gerekiyor. Şunu bir kere vurgulayalım; hiçbir yerde gençler gerillaya katılırsa çalışma aksamaz. Gençlik ne kadar katılırsa her yerde gençlik hareketinin çalışmasının önü açılır. Herhangi bir yerde bütün gençleri çek, gençlik hareketinin yine önü açılır. Sanki bazı yerlerde şu genç arkadaş giderse, bu genç arkadaş giderse gençlik hareketi durur ya da şu çalışma aksar gibi yaklaşımlar çok yanlıştır. Bu tür gerekçeler gençliği katmamanın teorileridir. Aksine gençlik hareketi sürekli bir dinamizmi yaşamadığı için, bir süre çalıştıktan sonra gerillaya katılmadığı için, gerillaya katılımı bir an önce gerçekleştirilmediği için aslında gençlik hareketinin dinamizminde, katılım dinamizminde büyümenin dinamizmi de zayıflıyor.

Gençlik hareketinin yetersiz kalmasının ve dinamizminin zayıflamasının temel nedenlerinden biri kendini bu hareketin sahibi görmekten çok herhangi bir devlette herhangi bir oturmuş sistemdeki gençlik hareketi gibi görmesidir. Bizim gibi varlık yokluk sorunu olmayan bazı ülkelerde demokratik mücadele vardır, çeşitli toplumsal kesimler demokrasi mücadelesinde yerini alır. Gençlikte bu demokrasi mücadelesinde kendine göre bir yer tutar. Bizim gençlik hareketimizin içinde yer alan gençlerin önemli bölümünün yaklaşımı ve ruh hali böyledir.

Şimdi anlaşılıyor ki gençliğin kendi pozisyonuna bakışta ya da halkının, ülkesinin durumunu algılayışında yetersizlikler var. Bir kere hem kendi pozisyonunu algılayışta bu geri durumdan çıkması, kendi pozisyonunun bir öncülük pozisyonu olduğunu bilmesi ve buna göre hareket etmesi gerekir. Önderliğimiz bunu "Kürt kadını ve gençliği bu hareketin öncüsüdür" biçiminde vurguladı. Özgürlük ve demokrasi mücadelesini derinleştiren, kapsamlaştıran, ona dinamizm veren, ruh kazandıran iki temel sosyal kesim olarak değerlendirdi. Gençliğin dinamizminin, kadının özgürlük ruhunun birleşerek bu hareketi başarıya götüreceğini belirtti. Ne var ki gençlik hareketi böyle bir rolü üstlenmekten çok herhangi bir toplumsal tabaka gibi görevini yerine getirmeye çalışıyor. Ya da bende bir şeyler yaptım diyor. Gençlik 'bende bir şeyler yaptım' diyemez. Vicdanını böyle rahatlatamaz. Sen her şeyi yapacaksın, bu hareketin umut yıldızı olacaksın, bu hareketin dinamizmi olacaksın, halkımızı yok etmek isteyenlerinde umutlarını kıracaksın, cesaretlerini kıracaksın. Gençlik şimdi böyle bir rolü üstlenmesi gerekirken bu rolü oynamıyor.

Mücadelenin özelliklerini ve gereklerini kavramada yetersizlikler var

Gençliğe baktığımızda sanki Latin Amerika'da herhangi bir toplumun demokrasi, özgürlük mücadelesini veriyor. Hak ve hukuktaki eksiklerin azaltılması için uğraşıyor. Herhangi bir ülkedeki özgürlük ve demokrasi mücadelesinin genişletilmesi için gençlikte toplumun bir kesimi olarak demokratik bir yaşam içinde yer almak, özgür bir yaşam içinde yer almak için mücadele veren bir pozisyonda görüyor kendisini. Kürt gençliği böyle olamaz. Bu bir gaflet durumudur, yanılgı durumudur. Kürt gençliğinin Kürdistan gençliğinin her şeyden önce bu durumdan çıkması gerekiyor. Apocu hareketin ilk çıkışındaki o üniversite gençleri hangi ruhu taşıyorsa, halkına karşı hangi sorumluluk duygusunu taşıyorsa, hangi ciddiyetle yaklaşmışsa gençliğin öyle yaklaşması gerekir. Çünkü her şeyden önce halkının durumu bunu gerektiriyor. Bu halkın sorumluluğunu kim üstüne alacak. Yaşlılar mı yapsın denilecek ya da başka ülkelerden insanlar mı gelsin yapsın denilecek. Bu gençlik halkın bu durumu karşısında kendi rolünü nasıl görüyor, nasıl değerlendiriyor. Bu soruya daha güçlü cevap verip kendisini sorgulaması gerekiyor. Öz eleştirilsel yak-

laşması gerekiyor. Amaca kilitlenme, mücadele için gerekli örgütlenmeyi, yöntemi, tarzı yakalaması konusunda yoğunlaşması yetersizdir. Kürdistan devriminin amacı, özellikleri ve ihtiyaçları konusunda özgün yoğunlaşmaktan, bu konuda önderlik gerçeğini anlamaktan çok, sağdan soldan okudukları ile duydukları ile kendini tanımlamaya çalışıyor. Böyle olamaz. Apoculuk PKK'lik böyle ortaya çıkmadı. Her şeyden önce Kürdistan devriminin özelliklerini tanımladı. Bizim birinci manifestomuz Kürdistan Devrimi'nin özelliklerini ortaya koyar ve militan gençlikte, örgütlenmede ona göre şekillenir. Apocu grup bir gençlik hareketi olarak ortaya çıktığında diğer gruplar özellikle reformist Kürt milliyetçileri "Apocular bırakmıyor ki Kürt gençleri okusun, bir aile düzeni kursun, bırakmıyorlar ki aileleriyle ilişkilerini sürdürsün, Apocular bırakmıyor ki işçiler içinde gücünde çalışsın, eşiyle çocuğuyla yaşasın" biçiminde propaganda yaparak hareketimizin her şeyini ülkesi ve halkının özgürlüğü için ortaya koyan olumlu yanlarını öveceklerine yeriyorlardı. Şimdi neredeyse bizim gençlik hareketimiz içinde de bu tür söylemleri doğrulayacak biçimde harekete her şeyini vererek katılma eğilimi zayıf kalmaktadır.

Kürdistan özgürlük mücadelesinin özeliklerini ve gereklerini, gençliğin bu konudaki sorumluluklarını kavramada yetersizlikler var. Bu yönüyle tabii bir anlama ve eğitim sorunu da var. Önderliğin çözümlemelerini, söylediklerini yetersiz anlama ve algılama olduğu da söylenebilir. Önderlik yeni paradigma dedi, demokratik konfederalizm dedi, demokratik sosyalizm dedi. Bu daha az mücadele, daha gevşek bir yaşam, daha gevşek bir örgütlülük ya da daha sınırlı bir toplulukla hareket etmek ve daha az eylem yapmak daha az mücadele etmek değil aksine Kürt halkının özgürlük ve demokrasisini sağlamak, Ortadoğu halklarının özgürlüğünü sağlamak hatta insanlığa örnek olmak için gençliğe daha fazla örgütlenme daha fazla mücadele etme, daha fazla fedakarlık gösterme rolünü yüklemektedir.

Kendine görelik neredeyse gençlik olmanın özelliği olmuş

Önderliğimiz gençlik ve kadın öncülüğü derken, bunları aristokrat bir öncülük, bir hediye, kendinden menkul bir öncülük vermedi. Kendilerini en fazla katarak her türlü fedakarlığı göstererek bu öncülüğü yapmaları gerektiğini söyledi. Öncülük derken yük yükledi, daha ağır yükler yükledi. Daha fazla sorumluluk yükledi. Biz şimdi bakıyoruz, gençliğimiz bunu yeterince doğru algılamıyor. Kendine göre davranıyor. Kendine görelik neredeyse gençlik olmanın özelliği olmuş. Bu yanlıştır. Bir gençlik hareketi olarak tarih sahnesine çıkan PKK ve onun içinde yer alanlar hiç böyle olmadı. Tabii ki gençlik dinamizmdir, arayış içindedir, ama amacını netleştirecek yöntemini bulacak. Yoksa sürekli netleşmeyen, sürekli bir arayış içinde olan bir durum içinde kendini tutamaz. Arayış derken yeni düşünce akımları arayacak, çağına uygun bir duruş içinde olacak ve bunun gerçekleşmesi için mücadele verecek bir konumdan bahsediyoruz. Şimdi fazlasıyla önüne konulmuş durumdadır. Önderliğin ortaya koyduğu yeni paradigma temelinde şekillenen demokratik sosyalizm bu arayışın sonucudur. Doğru yöntemde hareketimizin tarihinde ve önderlik gerçeğinde netleşmiştir.

Gençlik dinamizmdir, yenilikçidir derken sürekli kendisini netleştirmeyen ya da kendine göre hareket eden, kendini örgütlü kılmayan, amaçta yöntemde netleştirmeyen, dağınık bir durumda kalmaktan söz etmiyoruz. Ama bakıyoruz her yerde, Türkiye'de de Avrupa'da da gençliğimiz yeterince rolünü oynamıyor. Şunu açıkça belirtelim toplumdaki örgütlenme yetersizlikleri ve eylemsel zayıflıkların nedeni de budur. Önderliğimizin ***"Bir Halkı Savunmak"*** adlı eserinde ortaya koyduğu gibi yeni paradigma temelinde Kürt halkının özgürlük ve demokrasi mücadelesinin gelişme düzeyi ve yaratılacak her şey gençliğin tarihsel toplumsal hamleye yeniden, doğru ve yetkin katılmasıyla belirlenecektir. Gerçek rolün sahibi olacak gençlik rolünü Önderliğin ortaya koyduğu temelde oynayamazsa, toplumdaki mücadelenin de diğer toplumsal kesimlerinin mücadelesinin de geri kalacağını kabul etmek gerekiyor. Bu hareket gençlik olarak çıktı, gençlik dinamizmini her davranışında ortaya koydu böylece toplum da peşine takıldı. Şimdi gençlik halktan bekliyor. Bu doğru değil. Gençlik yapacak, halkta daha fazlasını yapacak. "Ben babamdan ileriyim çocuğumda benden ileri olacak" diye bir söz var ya gençlik bunun gereklerini yerine getirmek zorundadır. Gençlik bu öncülüğü, bu sürükleyiciliği, bu lokomotif olma durumunu yerine getirmeyecek mi? Tabii ki getirecek ve getirmesi gerekir.

Kürdistan halkı derken neden söz ediliyor? Kürdistan halkı derken esas kastedilen gençliktir. Yakında yapılan anketlerde bile Kürtlerin çoğunun genç olduğu bir daha vurgulanıyor. Yani gençlik halkıdır. Nasıl ki Alman, Fransız, İngiliz halkından bahsediliyorsa Kürt sözcüğünü kaldırıp yerine gençlik kavramını koyarak gençlik halkı diyebiliriz. Bu gerçeklik ortadayken gençlik sanki mücadeleyi başka bir yerlerde bekleme gibi yaklaşım içinde. Bunun kabul edilir yanı olabilir mi. Bu yaklaşımın bir sapma ve bir yanılgı olduğu açık değil mi! Bu yönüyle gençliğin özgürlük ve demokrasi heyecanını en yüksek düzeyde kendisinde somutlaştırması gerekiyor, ben bu halkı yani gençliği özgürleştireceğim demesi gerekiyor. Ben bu halkı kimlik sahibi yapacağım demesi ge-

rekiyor. Ben bu halkı inkarcı sistemden kurtaracağım demesi gerekiyor. Ben bu halkın böyle bir amaca ulaşması için elimden gelen her şeyi yapacağım demesi gerekiyor. Bunu söyledikten sonrada bunun için örgüt lazım demesi gerekiyor, bunun için meşru savunma gücü lazım demesi gerekiyor. Sürekli eylemlilik demesi gerekiyor. Önderlik "eylem demokrasinin dilidir" dedi. Bizde bu gerçeklik bin defa daha doğrudur. Sürekli bir eylemlilik halinin olunması gerekiyor. Sürekli eylemlilik halini yapacak da gençliktir.

"Eylem demokrasinin dilidir"

Apocu hareket ortaya çıktığında gün 24 saat ise 25 saat eylemdeydi. 25 saat mücadele içindeydi. Önderlik bir yere bir arkadaşı yönetici olarak gönderdiği zaman "her gün yeni bir icat bulacaksınız, bir örgüt olmazsa başka bir örgütlenme modelini deneyeceksiniz, bir eylem biçimi sonuç almıyorsa başka eylem biçimine yöneleceksiniz" talimatını verirdi. Yani bir örgüt modeli mücadeleyi geliştirmiyorsa o zaman başka bir örgüt modelini geliştireceksiniz. Bir eylem yeterince etkili olamıyorsa başka bir eylem icat edeceksiniz. Yani sürekli mücadeleyi geliştiren bir tarza sahip olunmasını istiyordu. Şimdi gençliğin pozisyonu böyle değildir.

Gençlik hiçbir şey yapmıyor demiyoruz. Hala ordumuz savaşıyor ve bunların tümü de gençlerdir. Hala gerillaya katılımlar istediğimiz düzeyin altında da olsa sürüyor. Ama mücadelenin ihtiyaçlarına denk bir yaklaşım içinde olmadığı da açıktır. Bu nedenle mücadelede sıkıntılar yaşanıyor. Eğer gençlik mücadelenin ihtiyaçlarına göre bir örgütlenme, bir heyecan, bir coşku, bir dönem çizgisi tuttursaydı şu anda durumumuz daha farklı olurdu. Önderliğin zehirlenmesinde olduğu gibi Türk devletinin yeni konsepti hareketimizi yok etmek ve halkımızı fiziki ve kültürel soykırıma uğratmak hedeflidir.

Gençlik çok kararlı bir biçimde amaca kilitlenmelidir

Gelinen aşamada ya Kürt sorununu çözecekler ya da halkımızın özgürlük ve demokrasi özlemlerini tasfiye edecekler. Bu nedenle bazıları Mehmet Ağar ve Kenan Evren gibi "bu işi çözelim diyorlar." Bilindiği gibi 20-30 yıllık mücadele içinde en fazla bunlar vardı, en fazla bunlar Kürt'ü inkar etti, en fazla bunlar Kürt'ü yok etmek istedi, ama olmadı. Eğer yok edeceklerine inansalar en fazla bunlar klasik inkar ve imha politikasını savunurlardı. Bunun olmayacağını görerek şimdi çözelim diyorlar. Bazıları ise eski politikada ısrar ederek "çözme seçeneğini bırakalım yok etme konseptini pratikleştirelim" diyorlar. Artık mevcut durumda ne Türk devleti eskisi gibi durabilir ne de biz eski yöntemlerle, yaklaşımlarla bu mücadeleyi daha fazla geliştirebiliriz. Eski yöntem ve duruşlarla bırakalım geliştirmeyi mevcut durumu bile koruyamayız.

Hatta tasfiye olmayı engelleyemeyiz. Dolayısıyla bölgede ve Kürdistan'da ortaya çıkan bu yeni siyasi durum bile başlı başına gençliğin örgütlenmede ve mücadelede yeni bir hamle dönemi başlatması gerektiğini ortaya koyuyor. Çünkü gençliğin örgütlenme ve mücadele düzeyi genel örgütlenme ve mücadele düzeyini etkilemektedir. Eğer hareketimize karşı böyle bir yok etme planı varsa, sorunu çözmek için değil de ezmek için ekonomik, siyasi, diplomatik imkanlarının tümünü kullanıyorlarsa, Kürtlerin geldiği düzey geriletilerek Kürt sorununu çözüme kavuşturma gücünden çıkarılmak isteniliyorsa, buna karşı Kürt gençliğinin de varolan potansiyeli ve imkanları daha da güçlendirerek, Kürt sorununu çözme aşamasına ulaştırması gerekiyor. Durum bu kadar nettir.

Bu görevler ve ciddi tarihi sorumluluklar dikkate alındığında gençliğin tabii ki kendisini eğitmesi, bilinçlendirmesi ve mücadeleye her yönüyle hazır hale getirmesi gerekiyor. Bütün bunların amacı da gençliği çok kararlı bir biçimde bir amaca kilitlemektir. Amaç ta belirttiğimiz gibi açık ortadadır. Her şeyin bu kadar netleştiği bir dönemde hala boş tartışmalar yapmak, hala tali sorunlarla uğraşmak ya da belli sorunları örgütlenme ve eylem için engel gibi göstermek yanlıştır. Gençliğin zaten dinamizmi, onun heyecanı, onun amaca kilitlenmesi, yöntemi yakalaması demek her türlü engeli aşması demektir. Gençliğin böyle bir karakteri vardır. Nasıl ki Apocu hareket ortaya çıktığında önündeki bütün engelleri aşarak toplumda etkin bir güç haline gelmişse ve bunda da en büyük rolü gençlik oynadıysa, gençlik dinamizmi, amaca bağlılığı, örgütlenmesi ve yöntemi doğru ortaya koymasıyla bunu yaptıysa, bugün de hiçbir sorunu kendine engel görmeden mücadeleyi geliştirebilir. Bazı engelleri ileri sürerek mücadeleye katılmada çekinen diğer toplumsal kesimleri kendi dinamizmi ile her türlü engeli lokomotif gibi aşarak tüm toplumsal kesimleri mücadele içine çeker. Kendine böyle bir rol verir.

Gençlik demek egemenliğe isyan etmek demektir

Hareketimize karşı tasfiye konseptinin devreye sokulduğu günümüzde bu tasfiye girişiminin Önderliğimizi yok etmeyle tamamlanması karşısında gençliğin artık kendi rolünü pratiğe dökerek bir devrimci hamleye yönelmesi gerekmektedir. Tabii ki gençliğin bu türlü hamleleri yapması için her şeyden önce kendisini kapitalist sistem yaşam tarzından koparması gerekiyor. Bu sistemin ideolojik, kültürel ve yaşam etkisinden tamamen uzaklaşması gerekiyor. Özgürlükçü, demokratik komünal bir yaşam tarzını hedeflemesi gerekiyor. Kapitalist sistemin öğütücü, bencilleştirici, bireycileştirici, tüketime koşturucu, tüketim sisteminin bir parçası haline getirici etkisinden gençlik kurtarılamazsa beklenen devrimci rolünü yerine getiremez. Bu yönüyle sorgulamanın bir yanı da yaşam tarzı olmalıdır. Eğer gençlik hareketine komünal demokratik sistemi kurma öncülüğü veriliyorsa bu konuda Apocu hareketin ortaya çıkışta sistemle yaşadığı kopuşu görmesi gerekiyor. Sistemin bir dişlisi haline gelen, sistemin yaşam biçimini, kültür anlayışı, ilişki biçimini reddetmeyen bir gençlik tabii ki komünal demokratik sisteme de öncülük yapamaz. Ancak sistemin ekonomik, kültürel sosyal alanda belirli yumuşamalar yaratmasını sağlayacak bir etkisi olabilir. Dünyada görüldüğü gibi gençlik böyle eritiliyor, sistemin parçası haline getiriliyor. Sisteme karşı çıkan değil sistemi en fazla idame ettiren, sitemi kendinde yaşayan bir kesim haline geliyor. Mevcut kapitalist sistemin de bugün insanlar açısından sömürü, baskı, zulüm, çirkinlik ve yozlaşmaktan başka bir anlamı yoktur. Her türlü insani değerleri yok etmekte, doğayı ve kadını bitirmektedir. Gençlik ütopya, amaç sahibi olması derken, bir de gençliğin bu türlü çirkinliklere karşı duran bir tutum sahibi olmasından söz edilmektedir.

Che dünyada gençlik sembol oldu. Türkiye'de Denizler gençlik sembolü oldu, bizde Ali Çiçek gençlik sembolü oldu. Çünkü bunlar tümden sistemin yaşamını reddeden, sisteme meydan okuyan, isyan eden kişiliklerdi. Gençlik demek zaten mevcut, verili olana isyan etmek demektir. İnsanlığa büyük acılar çektiren devletçi,iktidarcı, sömürücü sistem devam ediyorsa; hala herhangi bir sistemle bütünleşmemiş, sistemin parçası olmamış gençlik ruhunun böyle bir sistemle çelişen yanlarını objektif ve geçici olma durumundan çıkarıp sistemli hale getirerek sisteme karşı duran bir öncü duruşu göstermesi gerekiyor. Bunun somut ifadesi olarak da Kürdistan halkı üzerinde sömürgecilik uygulayan güçlere karşı fedaice bir mücadeleye girmesi gerekiyor. Bunun için kendini örgütlerken, bir amaca kilitlenip mücadeleye atılırken her şeyden öncede sistemin çürütücü, yozlaştırıcı, düşürücü, bencilleştirici, bireycileştirici, tüketime koşturucu yaşam tarzına dur demesi gerekiyor. Bugün Türkiye'de, Avrupa'da gençliğin mücadeleden uzak durmasını sağlayan biraz da demokratik komünal kültüre sahip olmaması ya da sistem kültüründen ve yaşam biçiminden kendisini koparamamasıdır.

"Kürt gençleri gençlik önderlerimiz olan Ali Çiçek'i ve Necmi Öner'i yaşam ve mücadele felsefesini derinliğine öğrenmelidirler. Bu iki arkadaşta gerçekten halkın vicdanıydı. Sisteme karşı büyük bir öfke sahibiydiler. Baskıcı, sömürgeci sisteme karşı öfkeleri gözünden okunan ve burnundan çıkan gençlerdi. Ama bu herhangi sıradan bireysel bir öfke değil, Kürt halkını inkar ve imha etmek isteyen güçlerin Kürt halkına yaptıklarına karşı duydukları öfkeydi"

Ali Çiçek ve Necmi Öner bizim gençlik önderlerimizdir

Gençlik zaman zaman bazı eylemlere katılıyor, bir şeyler yapıyor, ama sonunda tekrar sistemin tuzağına düşüyor. Bunun için gençliğin mevcut ataletini, örgütsüzlüğünü, eylemsizliğini aşmak, daha dinamik, daha öncü bir role sahip olmasını sağlatmak için sistemin yaşam tarzından etkilenen yanlarını sorgulaması ve sistemin bu yönlü etkilerinden kendisini kurtarması gerekmektedir. Gençliğin bir bütün olarak rolünü oynaması, mevcut yetersizliklerini aşması derken de somut olarak bizim gençlik önderlerimizin örnek alınması gerekmektedir. Bu konuda Ali Çiçek ve Ferhat Kurtay'la birlikte kendini ateş topu yaparak 14 Temmuz direnişinin önünü açan eylemcilerden Necmi Öner yoldaşı da unutmamak gerekir.

Kürt gençleri gençlik önderlerimiz olan Ali Çiçek'i ve Necmi Öner'i yaşam ve mücadele felsefesini derinliğine öğrenmelidirler. Bu iki arkadaşta gerçekten halkın vicdanıydı. Sisteme karşı büyük bir öfke sahibiydiler. Baskıcı, sömürgeci sisteme karşı öfkeleri gözünden okunan ve burnundan çıkan gençlerdi. Ama bu herhangi sıradan bireysel bir öfke değil, Kürt halkını inkar ve imha etmek isteyen sömürgeci güçlerin Kürt halkına yaptıklarına karşı duydukları öfkeydi. Ali Çiçek de, Necmi Öner yoldaş da saçından tırnağına kadar düşmana öfke doluydu. Bu kadar düşmana öfke dolu olan, halkını bu kadar seven, ülkesini bu kadar seven insanlar başka yaşam biçimini düşünebilir mi? Kendini sıradan bir mücadelenin parçası olarak görebilir mi? Sıradan eylemci olarak görebilir mi? Onlar genç omuzlarına bütün tarihinin yükünü yükleyecek kadar inançlı, kararlı, halkını ülkesini seven gençlerdi. Şimdi gençlerimizin bu ölçülerinde yetersizlikler var. Hatta katılanlarda bile derinlik zayıflığı var. Amaç zayıflıkları var. Kürt halkının yaşadığı baskı düzeyi, inkar düzeyi sıradan insanı bile ayaklandıracak niteliktedir. Sıradan insanın bile kabul etmeyeceği düzeyde uygulamalar Kürtlere reva görülüyor. Dediğimiz gibi bir dil bile yok sayılıyor.

Bu katlanılamaz baskı nedeniyle katılımlar oluyor. Ama bu katılımların Ali Çiçek ve Necmi Öner'deki inanç derinliği, öfke yoğunluğu, mücadele azmi, irade ve kararlılığın gerisinde bir düzeyleri bulunmaktadır. Bu yönüyle gençlik hareketinin bir bütün olarak kendisini amaç, yöntem, inanç, halka yaklaşım, değerlere sahiplenme ve bir bütün olarak Apocu hareketi, PKK'yi değerlendirmesi bu konuda gençliğin rolünün ne olduğuna kadar çok boyutlu bir yeni yaklaşımla kendini ele alması gerekiyor.

Örgütsüzlük neredeyse bir meziyet haline gelmiş

Gençliğn şu andaki duruşlar geri, bazı yönleriyle lafazan, bazı yönleriyle mücadeleden kopuk, bazı yönlerle parçalıdır. Yer yer gereksiz gündemler peşinde yönünü şaşırmaktadır. Daha özgürlük ve demokrasi mücadelesine bir şey katmamış, halka karşı varolan sorumluluğunu yerine getirmemişken, kendi durumunu pozisyonunu düşünen, toplumsallığını fazla yaşamayan, kapitalizmin bireyci bencil etkisiyle halkın durumundan çok kendi durumunu düşünen, insanlığın durumundan çok kendi durumunu düşünen yaklaşımlar görülmektedir. Bu nedenle de gençlik kendi içinde bir bütünlük sağlayamıyor. Bu gençlik, şu gençlik parçası kendi arasında sorun yaşıyor. Gençlik kendi içinde bile örgütlenmede, bir hedefe yöneltmede zorlanmalar yaşanıyor. Örgütsüzlük nerdeyse bir meziyet haline gelmiş. Demokrasi ve özgür irade neredeyse örgütsüzlük, eylemsizlik, kendine görelik olarak anlaşılmış. Bu tür tahrikler, provokatif yaklaşımlarda var. Bunları provokatif durumlar olarak değerlendirmek lazım. Bu tür anlayış ve tutumların önderliğin yeni paradigmasıyla, özgür iradesiyle, özgür duruşuyla, gençlik için özgürlük ve demokrasi sistemi içinde verdiği rolle hiçbir alakası yoktur. Bu yönüyle bu tür yanlış eğilimlerin giderilmesi, yüzünü daha fazla örgütlenme ve mücadeleye dönen bir gençlik duruşu ortaya çıkarılması gerekiyor. Gençliğin buna gücü var mı, var. Apocu hareket tarihinde görüldüğü gibi gençliğin bu konuda gücü fazlasıyla vardır.

Gençlik Kürt halkının fedaisidir

Amacını netleştiren ve doğru yöntemi bulan gençlik tarihimizde görüldüğü gibi her türlü saptırmaya karşı sağlam durdu. Örgütünü sağlam tuttu, kadro duruşunu her ortamda korudu. Her türlü provokasyon ve saldırıyı gençliğin inancıyla, dinamizmiyle, amaca bağlılığıyla, fedakarlığıyla sisteme isyancı duruşuyla boşa çıkardı. Şimdi de benzer bir rolü bizim gençlik hareketinin oynaması gerekiyor. Kürt halkının gençliğinin mücadele düzeyi bu olamaz, bu olmamalıdır. Kaldı ki Kürt halkına "Gençlik halkı" dedik. Yüz binlerce milyonlarca genç var. Halkın durumu da ortada. Böyle bir halk olacak, bu kadar imkan olacak, Kürt gençliğinin büyük bir kahramanlık tarihi olacak, ama şu andaki Kürt gençliğinin pozisyonu bu olacak. Bu düzeltilmesi gereken yanlış bir duruştur. Bu durumdan kurtulunmalıdır. Nasıl bu duruma gelindi gerçekten sorgulanması gerekiyor. Gençlik bu halkın fedaisidir. Dolayısıyla gençlik bu halkın mücadelesinin düzeyini belirleyecek bir rolün sahibi olmak durumundadır. Örgütün neresindeyim, bilmem şuradayım buradayım tartışmaları bir sapmayı ifade ediyor. Örgüte yaklaşımı yanlış. Örgüte sahiplenme yerine örgütün neresindeyim, nerede yer alacağım gibi yaklaşımlar doğru yaklaşımlar değildir.

PKK gençlik hareketidir. Dünde gençlik hareketiydi bugünde gençlik hareketidir. Kurulmuş öyle bir sistem yoktur ortada. Onun için herkes kendisini parti amaçlarına kilitleyecek, partinin parçası olarak görecek, kendisini partiden, parti örgütlenmesinden, duruşundan ayrı görmeyecektir. Amaca bağlanmış ,mücadele etmek isteyen, fedaice kendisini ortaya koyan, bu halkı seven, ülkesini seven, yurdunu seven, özgürlük ve demokrasi mücadelesine kilitlenmiş her genç PKK'lidir. Kendini öyle görmek ve o temelde de örgütlülük düzeyini, eylem düzeyini açığa çıkarmak durumundadır. Önündeki görev budur.

Bir daha belirtiyoruz; Gençlik hareketimiz dünyanın herhangi bir yerindeki mücadeleyi vermiyor, herhangi bir sivil toplum örgütü değildir, herhangi bir sosyal kesim değildir. Kendisi şuraya buraya bakmayacak, herkes kendi mücadelesine bakacak. Herkes Kürt gençliğinin mücadelesine göre kendisini ayarlayacaktır. Böyle bir rol ve işlevle geleceğe yönelmeli, gerillaya katılımı da her türlü çalışmaya katılımı da bütün her alandaki eylemselliğin öncülüğünü de üzerine almalıdır. Böyle bir yaklaşımla geniş kitlelere ulaşmalıdır. Amaç, tarz, yöntem, üslup, yaklaşım doğru konursa tüm gençlik kesimine ulaşmak zor olmayacaktır.

Bu temelde "Apo'nun Şahinleri" olarak Önderliğimizin zehirlendiği ortamda gençlik eksikliklerini giderme, Önderliğin sağlığına kavuşması ve özgürleşmesi için mücadelesini yükseltme, Kürt sorununun çözümü için Kürt gençliğinin 35 yıldır oynadığı rolü, ortaya çıkan imkanlar çerçevesinde daha da geliştirme sorumluluğuyla karşı karşıyadır. Bunu dışındaki her davranış Kürt gençliğinin davranışı olmaz, bu halkın gençliği olarak da kabul edilemez. Bu bilinçle bütün gençler Kürt halkının gençliği olarak, Apo'nun şahinleri olarak genel mücadelenin gelişmesini, yükselmesini sağlayacak düzeyde sorumluluğunu ve rolünü oynamalıdır.

HPG IV. KONFERANSI'NIN SONUÇLARI PARTİLEŞME VE VİYANLAŞMAYA ÇAĞRIDIR

KKK MEŞRU SAVUNMA KOMİTESİ

Bu kış sürecinde yaptığımız en kapsamlı toplantı, HPG IV. Konferansı oldu. Ardından PYD kongresi yapıldı. HPG Konferansı, bütün hareketimiz, örgütümüz ve tüm Kürdistan açısından yönlendirici, çözümleyici ve ön açıcı bir çalışmaydı.

Güneybatı Kürdistan, Kürdistan'ın küçük parçası da olsa, dinamik bir toplumsal yapıya sahip olan hareketimiz açısından önem arz eden, Önderliğimizin yıllarca çalışarak hazırladığı bir saha olması itibariyle de genel hareketimiz ve içinde bulunduğumuz dönemde yürüttüğümüz mücadele açısından önem taşıyan bir alandır. Bu bakımdan PYD Kongresi sonuçları pratikleştikçe, onun da etkisinin bir parçayla sınırlı kalmayacağını, genel özgürlük mücadelemiz üzerinde önemli etkisinin olacağını düşünüyoruz. Öyle bir gücü, bir kuvveti var.

HPG Konferansı, kapsamlı ve uzun bir toplantı oldu. Ocak ayının ikinci yarısında ve şubat ayı başında gerçekleşti. Yirmi günlük kapsamlı bir tartışma ve yenilenme toplantısıydı. Bütün alanlar önemli bir temsil gücüne sahiplerdi. Bütün eyaletler ve bölgeler, Kuzey, Güney, Doğu ve Küçük Güney parçalarıyla, buraların eyalet ya da bölgeleri yeterince temsil edilebildi. Kapsamlı bir mücadele sonrasında, 1 Haziran Atılımı'nın pratiğini değerlendirmek üzere ateşkes sürecinden sonra gerçekleşen bir toplantı oldu. Hem HPG'yi, yine Özgürlük hareketimizi temsil edebilecek hem de HPG'nin ve farklı alanların bütününü yeterince temsil edecek bir bileşim konferansa katılım gösterdi. Dolayısıyla konferans, iyi hazırlanmış, yeterli temsil gücü olan bir toplantı olarak ifade edilebilir ya da tanımlanabilir.

HPG yeni çizgi temelinde yapılanmasını tamamladı

HPG'nin daha önceki konferanslarından farklı olarak, IV. Konferans kapsamlı bir pratiğe dayalı olarak gerçekleşti. 2005-2006 yılları gibi, gerillanın HPG adıyla yeni strateji ve taktiklerimizi pratikleştirmek üzere en çok aktifleştiği, en kapsamlı bir pratiğin içinde olduğu dönemin faaliyetlerini değerlendirmek üzere gerçekleştirilen bir toplantı oluyor. Bu bakımdan konferans bileşiminin yeterliliği ve çözümleme gücü, geçmişin aydınlatılması kadar hareketimizin geleceğinin doğru bir biçimde çizilmesi ve kararlaştırılmasında, hareket ve halk olarak önümüzün aydınlatılmasında önemli bir rol oynadı.

Böyle kapsamlı ve zengin dersler

"Kürdistan gerillacılığı her zaman ideolojik ve felsefi bir hareket oldu. PKK'nin geliştirdiği gerilla her zaman parti özelliklerini taşıdı, parti öncülüğüne dayandı, Önderlik öncülüğü ile yaratıldı. Tepeden tırnağa gerillayı yaratan Önder Apo oldu, O'nun felsefesi, düşüncesi, ideolojisi, siyaseti, tarzı, örgüt çizgisi, örgüt yaşamı, stratejisi ve taktikleri oldu. Bu konuda yoğun bir çaba da harcandı"

“HPG Konferansı yaşanan riskli sürecin özelliklerini bütünüyle taşıyordu. Hatta bazı arkadaşlar toplantının başında, ‘ya biz çözüleceğiz ya da HPG çözülecek’ diyerek, bu ciddi durumu ve riskli gerçeği ifade ettiler. Sonuçta çözülen hiyerarşik devletçi sistemin, sınıflı cinsiyetçi toplumun yarattığı bireycilik oldu; bireyin yaşadığı gerilikler ve gericilikler oldu. Yenilenen Apocu çizgide gerilla ve HPG gerçeği oldu”

içeren, büyük bir tecrübeyi çözümleyen toplantı olmasının kuşkusuz avantajları da zorlukları da vardı. Avantajları soyutluktan uzak, daha çok somuta dayanma gücüne sahip olmasıdır, ki somut her zaman çözümleyicidir, öğreticidir, eğiticidir. Soyutluklar daha çok ezberi, onun ardından iddiayı ifade ediyor. Bu anlamda IV. Konferans, HPG gerçeğinin, yeni paradigmaya ve yeni stratejiye dayalı gerilla gerçeğinin en iyi ve somut pratiğe uygun olarak çözümlenip tanımlanmasına imkan veren bir toplantıydı ve bu karakterde oldu. HPG’nin yeni çizgi temelinde yeniden yapılanmasını IV. Konferans tamamladı diyebiliriz.

Bu, I. Konferans’tan bu yana adım adım gelişen bir süreçti. Ama hem ideolojik ve örgütsel çizgi hem de askeri strateji ve taktikler bakımından HPG tanımının kapsamlı geliştirildiği ve yerli yerine oturtulduğu düzey, IV. Konferans’la sağlandı. 1 Haziran Atılımı temelinde gelişen pratik buna imkan veriyordu. IV. Konferans, böyle kapsamlı düşünsel çözümleme yapabilecek zengin bir pratiğe dayalı olarak gerçekleşti. Daha önceki üç konferanstan bu yönlü farkı vardır. Bunu da yerli yerinde değerlendirdi, böyle bir çözümleme gücünü de gösterdi. Bu bakımdan HPG tanımının çizgiye oturtulması ve HPG sisteminin çizginin gereklerine uygun hale getirilmesi, IV. Konferans’la tamamlanmıştır, sağlanmıştır.

Tabii zorlukları da vardı. 1 Haziran Atılımı temelinde gelişen, iki buçuk yılı aşkın süren savaş sürecinin ortaya çıkardığı sorunlar söz konusuydu. Bu pratiğin yüzlerce şehidi vardı. Yüzlerce, hatta binlerce eylemi ve çatışması vardı. Yeniden yapılanan ve Kürdistan’ın dört parçasına yayılan bir örgütsel çalışma süreci vardı. Zorluklar ve acılar yaşanmış, sorunlar ortaya çıkmıştı. Olumlu, olumsuz, zorlayıcı, daha çok yönetimden ve komutadan kaynaklanan, yine savaşçının tecrübesizliğinden, eğitimsizliğinden ya da az eğitimliliğinden kaynaklanan birçok sorun vardı. Bunların çözümlenmesi ciddi bir işti. Öyle kolay gerçekleşen bir durum değildi. Kapsamlı bir yaklaşımı, derin bir yoğunlaşmayı, çözümleme gücünü, yine sorumlu bir yaklaşımı, en başta da özeleştirisel bir sorgulamayı gerektiriyordu. Ancak derin sorumluluk içeren düzeyde kendilerini özeleştirisel sorgulama içine çekebilenler bu sorunların kaynaklarını ve nedenlerini ortaya çıkararak, çözümleme gücünü, iddiasını ve iradesini gösterebilirlerdi. Bu bakımdan ciddi zorlukları olan bir konferanstı diyebiliriz. Önemli bir hazırlık gerektiren, ciddiyetle ele alınarak yürütülmeye ihtiyaç duyan, ancak bu temelde başarıyla tamamlanabilecek bir konferanstı. Öyle ki, Önderlik çizgisi çerçevesinde böyle bir yaklaşım önemli ölçüde gösterilmiştir. Dolayısıyla konferans, ortaya çıkan zengin tecrübeyi derinliğine çözümleyerek, onun derslerini HPG’ye mal edip yeni mücadele sürecine aktarmayı başardığı gibi, zorlukları çözmeyi ve aşmayı da başaran, bunu sağlayacak ciddiyeti ve sorumluluğu taşıyan ve özeleştirisel sorgulamayı gerçekleştiren bir konferans oldu.

Konferans hiyerarşik devletçi sistemi ve bunun yarattığı insan özelliklerini çözümledi

Sonuçta HPG böyle bir konferansla çok güçlü bir netleşmeyi, yenilenmeyi, kararlaşmayı, kendisini ve özgürlük hareketini yeni sürece taşımayı başardı. IV. Konferans sonuçlarıyla başarı kazanan ve yenilenen Önderlik çizgisi oldu, devrimci çizgi oldu; güçlenen gerilla hareketimiz oldu, HPG’nin kendisi oldu. Yenilen, aşılan, eleştirilen ve mahkum edilen, hiyerarşik devletçi sistemden kaynaklanan, onun yarattığı bireyci kişiliğin kirinden pasından kaynaklanan gerilikler ve gerici özellikler oldu. Önder Apo III. Parti Kongresi için, *“burada çözümlenen birey değil toplum, an değil tarihtir”* demişti. Gerçekten HPG IV. Konferansı da yeni paradigma ve gelişen yeni pratik mücadele sürecimizin çözümlenmesi temelinde, yenilenen hareketimizin gerçeğinde birey şahsında toplumu, hiyerarşik devletçi sistemi, bunun yarattığı insan özelliklerini çözen, yine içinden geçtiğimiz yılların şahsında beş bin yıllık hiyerarşik devletçi toplum sisteminin gerçeğini tarihsel olarak çözümleyen, bütün bunlardan kaynaklanan gerilikleri ve gericilikleri aştırtan, yeni özgür insan yaratma yönünde iddialı bir adım atmayı sağlayan ve mesafe kaydeden bir toplantı olmayı başardı.

Tabii belirsizlikler de vardı. Bu kadar savaş yürütmüş, vurmuş ve vurulmuş, kan dökmüş bir örgütün bütün bunların muhasebesini yapması, yine bunları muhakemeden geçirerek, yeni mücadele sürecine dair iddia, karar ve azim yaratması ciddi bir işti. Bu, öyle basit yaklaşım ve sıradan tutumlarla sağlanacak bir olay değildi. Ancak çok ciddi ve sorumlu bir yaklaşım başarıyı getirirdi. Öyle olmayan basit, dar bireyci yaklaşımlar ise çözülmeyi ortaya çıkarabilir, gerilikler ve gericiliklerin hakimiyetini sağlayabilirdi. Bu bakımdan mutlak başarı kazanılacaktı diye bir kayıt yoktu. HPG Konferansı da kendi şahsında, içinden geçtiğimiz riskli sürecin özelliklerini bütünüyle taşıyordu. Hatta bazı arkadaşlar daha toplantının başında, ‘ya biz çözüleceğiz ya da HPG çözülecek’ diyerek, bu ciddi durumu ve riskli gerçeği ifade etmekten geri durmadılar. Sonuçta çözülen hiyerarşik devletçi sistemin, sınıflı cinsiyetçi toplumun yarattığı bireycilik oldu; bu tarz bireyin yaşadığı gerilikler ve gericilikler oldu. Yenilenen, güçlenen, gelişen, Apocu çizgide gerilla ve HPG gerçeği oldu. İlerleyen, kendini güçlendiren, yeni sürece taşıyan

ve başarı kazanan HPG, Özgürlük hareketimiz, bu temelde Kürt halkı ve dünya halkları oldu. Bu sonuçların yaratıldığını, IV. Konferans sonuçlarının hareket ve halk açısından böyle özellikler taşıdığını başlangıçta rahatlıkla ifade edebiliriz.

İki yıllık mücadele sürecinin ayrıntılı dökümü yapılmıştır

Kuşkusuz konferansın gündemini bu gerçeklikler belirledi. Bu kapsamlı bir konferanstı, hesap alıp verme yeriydi. Kapsamlı bir mücadele yılının, iki yıllık mücadele sürecinin ayrıntılı dökümünün yapıldığı bir toplantıydı. Dolayısıyla herkes kendi muhasebesini yaptı, raporunu sundu. Çok yönlü raporlar ve mesajlar, konferansın önemli bir gündemini oluşturdu. Başta Önderlik değerlendirmeleri ve perspektifleri olmak üzere, hareketimizin çeşitli kurum ve organlarının, yine HPG'nin çeşitli kol ve parçalarının kendi pratiklerini değerlendiren raporları önemli bir gerçekliği ifade etti. Bunların önemli bir bölümü HPG'ye, örgütümüze, halka ve kamuoyuna sunulacaktır. Sunulduğunda görülecektir ki gerçekten de kapsamlı bir düzeyi ifade ediyor. Zaten büyük çoğunluğu, HPG yapısının çeşitli toplantılarla ortaya çıkardığı düşünceleri ifade ediyor. Bu bakımdan IV. Konferans, yapılan tek konferans değildi. Ondan önce alanların, sahaların, eyaletlerin konferansları oldu. Ondan önce birliklerin, bölgelerin toplantıları oldu. Dolayısıyla tüm HPG komuta ve savaşçı yapısının çeşitli düzeylerdeki toplantılarla tartışarak oluşturdukları görüşler toplana toplana IV. Konferans'ta birleştirildi, oraya yansıtıldı. Alan raporları da binlerce militan ve savaşçının katılımıyla gerçekleşen toplantıların ortaya çıkardığı görüşleri yansıttı. Bu bakımdan gerçekten de herkesin katıldığı, bir askeri güçte kolay kolay gerçekleşemeyecek bir katılımcılığın en ileri düzeyde sağlandığı bir toplantıdır. Bu da HPG'nin askeri gerçekliği kadar ideolojik gerçekliğini ve onun demokrasisini de içeren bir olguyu ifade ediyor.

Güçlü bir kararlaşmaya ulaşılmıştır

Konferansın diğer önemli bir gündemi, içinden geçtiğimiz süreçti, bu sürecin çözümlenmesi ve değerlendirmesiydi. Bir yandan 1 Haziran Atılımı temelinde gelişen mücadelemizin Kürdistan'da ve çevresinde yol açtığı siyasi etkiler, diğer yandan 1 Ekim 2006'da ilan edilen ateşkes süreci, bunun gelişim durumu ve siyasi etkileri kapsamlı bir biçimde tartışılıp değerlendirilerek, önümüzdeki sürecin olası gelişmelerinin nasıl olacağı kestirilmeye çalışıldı. İçinden geçtiğimiz siyasi sürecin kritik ve karmaşık yönleri ortaya kondu. Bu anlamda ateşkes sürecinin kapsamlı bir değerlendirilmesi yapılarak, ortaya çıkacak olası gelişmeler, yine ateşkes etrafında Kürdistan'da ve çevresinde gelişen siyasi durum anlaşılmaya çalışıldı.

Bununla birlikte, Ortadoğu'da yaşanan III. Dünya Savaşı, bunun bölge ülkeleri, Kürdistan ve parçaları üzerindeki etkisi; ABD ve Avrupa gibi küresel siyaset yürüten güçler başta olmak üzere, bölge devletleri ve yerel güçlere kadar tüm siyasal güçler, örgütler ve grupların siyasi yaklaşımları, bunların önümüzdeki süreçte alabileceği olası biçimler kapsamlı ve çok yönlü tartışmalarla ortaya çıkarılmak istendi. Böylece günümüzü aydınlatan, geleceğe dönük gelişmeleri tespit etmeye çalışan, bu temelde önümüzü aydınlatma ve ön açmayı ortaya çıkaran bir konferans oldu. Bu karmaşık ve kritik sürecin anlaşılması ve aydınlatılması temelinde olası gelişmeler görülerek, ona göre yeterli, kararlı ve iradeli bir duruşun sağlanması, konferans değerlendirmeleriyle oluştu diyebiliriz. Bu da konferansın önemli bir yanı oluyor.

Daha kış sürecinde süreli ateşkesin orta zamanı yaşanırken, hareketimiz üzerinde çok yönlü değerlendirme ve tartışmalar yapılırken, HPG'nin 200 civarındaki delegenin katılımıyla yaptığı tartışmalar temelinde siyasi sürecin aydınlatılmasının sağlanması, tüm hareketimiz ve halkımız açışından geleceği daha iyi gören, gelişme olasılıklarını daha gerçekçi kestiren ve ona göre kendini daha hazırlıklı kılan bir konum elde etmesine yol açtı. Bu bakımdan siyasal olarak kendini aydınlatan ve kararlaştıran sadece HPG olmadı, HPG'nin ortaya çıkardığı çözümlemeler temelinde, Özgürlük hareketimiz ve halkımız için de Önderlik değerlendirmeleri temelinde bir aydınlanma ve netleşme yaşanmış oldu.

Konferansın diğer önemli bir gündemi de kuşkusuz geçmiş iki yıllık kapsamlı mücadele sürecinin çözümlenmeye ve değerlendirmeye tabi tutulmasıydı. 2005-2006 yıllarının pratik faaliyetlerinin, ideolojik, örgütsel ve askeri çalışmalarının çok yönlü değerlendirilmesi yapıldı. Zengin dersler içeren bu pratiğin çizgiye uygun, bilimsel ölçülerde değerlendirilmesi de-

mek, HPG'nin önümüzdeki süreç için kendini yenilmez kılabilen, yaratıcı taktikler uygulayabilen, kendi pratiğiyle kendini güçlendirmiş bir örgüt haline gelmesini sağlamak demekti. Pratik çalışmalara bu espriyle yaklaşım gösterildi. Her türlü dar yaklaşımdan, bireysel kaygı ve hesaptan, kendini örtbas etmekten uzak duran, tersine, geçmişi daha çok anlamaya çalışan, olay ve olguları Önderlik çizgisi ve ölçülerine uygun bir biçimde daha kapsamlı ve ayrıntılı çözümlemeyi esas alan, bu temelde de örgütsel, stratejik ve taktiksel açıdan daha çok ders çıkarmayı ifade eden bir yaklaşım, tartışma, eleştiri özeleştiri, pratik faaliyetlerin değerlendirilmesine hakim olan yaklaşım oldu. Bu konuda ideolojik çalışmalar, örgütsel durum ve askeri faaliyetler, stratejik ve taktik alanda yeni çizginin ilk ve kapsamlı pratiğinin çözümlenmesinde dar değil, geniş bir yaklaşım ve tartışmayı öngören bir tutum içinde olundu. Geçmişi Önderlik çizgisinin derinliğine göre çözümlemek için ne gerekiyorsa o yapıldı. Ne kadar tartışma yapmak, eleştirel ve özeleştirisel davranmak gerekiyorsa o kadar yapıldı. Ne kadar zaman ayırmak gerekiyorsa o kadar zaman ayrıldı.

Neyin kazandırıp neyin kaybettirdiği ortaya çıkartıldı

Bu bakımdan en çok tartışılan konu geçen iki yıllık pratik faaliyetlerin değerlendirilmesiydi. Ayrıntılı bir biçimde faaliyet alanları tartışılıp değerlendirildi. Bunun için de genellemeci kalmamak, ayrıntılara inebilmek, bu anlamda pratiğimizin zengin derslerini çıkararak kendimizi o temelde eğitip yeni sürece hazırlayabilmek için alanlar tek tek tartışıldı. Geçen pratik süreç saha saha ele alınıp ideolojik, örgütsel ve askeri çalışmalar bakımından değerlendirilme ve çözümlemeye tabi tutuldu. Anakarargah sahası, Botan sahası, Orta saha, Dersim sahası, Kuzey sahası, Zagros sahası, Doğu sahası ve bunların dışında kalan bölgeler, özgünlüklerini de çözümleyebileceğimiz temelde ayrıntılı bir tartışmaya tabi tutuldular. Anakarargah sahası etrafında ideolojik ve örgütsel yaklaşımlarımız, HPG'nin duruşu, yönetim gerçeği ve tarzı, karargahlaşma düzeyi kapsamlı tartışmalar ve eleştiriler düzeyinde çözümlendi, değerlendirmeye tabi tutuldu, eleştiriden geçirildi. Nelerin Önderlik çizgisine uygun olduğu ya da askeri çizgimizin, meşru savunma çizgimizin ideolojik, örgütsel ve yönetsel gerçeğinin ne kadar pratiğe geçirildiği, uygulanmaya aktarıldığı, ne kadar aktarılmadığı burada sorgulandı.

Bu durumu özgün ele almak, karargahlaşmada, yönetim olgusunda, komutanlaşmada, bunun gerektirdiği ideolojik ve örgütsel yaklaşımı yeterince gösterip göstermemede ayrıntılara inmemizi sağladı. Somutu düzeltme, yenileme ve doğruya çekme temelinde tartışmamızı, bu anlamda yanlışlarımızı, hatalı ve eksik olanları eleştirerek, onların yerine konulacak doğruların neler olduğunu ortaya çıkarmamızı sağladı. Bu bakımdan tartışılmamış bir şey kalmadı. Başta karargahlarımızın ve bunu oluşturan yönetimlerimizin durumu, Anakarargah yönetimimizin ve HPG meclisinin durumu, tutumu ve yaklaşımları olmak üzere bütün komuta yaklaşımları, yönetsel yaklaşım çok yönlü ve açık bir biçimde irdelendi.

Botan özgürlük mücadelemizin gerillamızın kalbi niteliğindedir

Botan sahasına yönelik daha çok taktik uygulama üzerinde tartışıldı. Elbette taktikten sadece Botan sorumlu değildir. Geçtiğimiz süreçte, bütün kuzey sahalarımız ve eyaletlerimiz, meşru savunma stratejisinin başarıyla hayata geçirilmesini içeren taktiklerin uygulanmasından sorumlu alanlardı. O bakımdan her saha ve eyaletin taktik zenginlik ne kadar yaratabildiği, meşru savunma stratejisine uygun ve onu başarıya götüren taktikleri ne kadar yaratıcı bir biçimde geliştirip hayata geçirebildiği, kendi özgünlüğünde tartışıldı. Orta saha, kuzey sahası ve eyaletlerinin her birinin kendi özgünlüğünde katkıları olduğu gibi, hata ve eksiklikleri vardı ve bunlar açığa çıkarıldı. Ama genel çözümleme, Botan sahası temelinde oldu. Özgürlük mücadelemiz, yine gerilla hareketimiz açısından Botan'ın her zaman böyle merkezi rol oynama konumu vardır. Geçtiğimiz süreçte de bu konumu sürmüştür. Botan, özgürlük mücadelemizin, gerillamızın kalbi niteliğindedir. Kalp nasıl atarsa, vücut ona göre hareket eder. Dolayısıyla kalbimizin nasıl attığını, bunun Önderlik çizgisine ne kadar uygun olduğunu, yeterli olup olmadığını, Botan pratiğinin değerlendirmesinde ortaya çıkardık. Meşru savunma stratejisinin başarılı taktiklerinin neler olduğunu, önümüzdeki süreçte bu konuda daha zengin bir pratikleşmeyi nasıl sağlayabileceğimizi, bu tartışmalarla önemli ölçüde netleştirdik.

Başarılar ve olumluluklar kadar, hatalı ve yetersiz olan, bize zarar veren ve başarısızlığı yaratan etkenler ve

taktik yaklaşımlar üzerinde de durduk. Hiçbir kaygıya ve hesaba yer vermeden, yine hiçbir pratiğin örtbas edilmesine fırsat vermeden, başarılar kadar başarısızlıklar, kazanımlar kadar kaybetmeler, olumluluklar kadar olumsuzluklar da açıkça değerlendirilip eleştirildi. Kaybettiren tarz ve taktik, kazanmayı engelleyen komuta duruşu ve taktiği irdelenip çözümlendi. Bunlar da açığa çıkartılıp mahkum edildi.

Sağlam bir duruş kahramanlık çizgisi olmakla birlikte eksiklikler de vardır

Pratik değerlendirildiğinde görüldü ki, önemli bir pratik, ciddi sonuçlar yaratan bir mücadele, sağlam bir duruş, bir kahramanlık çizgisi ve bunun pratikleşmesi var olmakla birlikte, ciddi hatalar, eksiklikler, darlıklar, kendine görelikler ve disiplinsizlikler de var. İdeolojik ve örgütsel çizgiye oturmayan, askeri duruşu ve disiplini ihlal eden tutum ve duruşlar var. Keyfiyet, kendine görelik, bireycilik, tarz olamama, taktik olamama, yaratamama durumu var. Bunların sonucunda da ciddi kayıplarımız ve zararlarımız var. 1 Haziran Atılımı'nın iki buçuk yıllık pratiği önemli bir siyasi gelişmeyi ortaya çıkarmış, ciddi bir mücadeleyi yaratmış olsa da ortaya çıkanlar, sonuçlar itibariyle bu pratik yeterli değildir, ciddi yetersizlikler arz ediyor.

Önder Apo, altı aylık yetkin bir uygulamanın tüm sorunları çözebileceğini ifade ederken, biz beş altı kez altı aylık uygulama yapmamıza rağmen, hala sorunları çözmek için ancak bir zemin yarattığımızı söyleyebiliyoruz. Hala sorunları çözmeye çalışıyoruz. Bu ne demektir? Bu, yapılan uygulamalar ve yürütülen mücadele içinde taşıdığı büyük kahramanlığa, cesarete, fedakarlığa ve sağladığı kazanımlara rağmen yeterli değildir, ciddi yetersizlik ve zayıflıklar arz ediyor demektir. Dolayısıyla kendini çok fazla abartmamak, mevcut pratiği yeterli görmemek gerektiği açıktır. Bunun için kendine sevdalanan ve kendini yeterli gören bir yaklaşım içinde olmamak, yetersizlikleri de açığa çıkarıp görme temelinde geçmiş pratiğe kapsamlı bir eleştirel özeleştirisel yaklaşım içinde olmak, bu temelde bir düzeltme ve yenilenmeyi yaşama gereği bu tartışmalarla ortaya çıkarılmıştır.

İster askeri eylemlilik alanında olsun, isterse pratik örgütsel yaşam ve çalışma alanında olsun kayıpların fazlalığı, bunların bir de bariz hatalar ve eksikliklerden kaynaklanmış olması tespit edilen bir olgudur. Şehitlerimiz çoktur, konferansın tespiti de öyledir. Diğer yandan şehadetlerin çok büyük bir bölümü hata ve eksikliklerden kaynaklanmıştır. Tarz ve yöntem hatası sonucunda ya kazayla ya pusuda ya da çatışmada olmuştur, tedbirsizlikle olmuştur. Kayıplarımızın yüzde sekseni bu temelde yaşanmıştır.

Eylem düzeyimiz, düşmanı zorlama düzeyimiz yetersiz kalmıştır. HPG'yi büyütme ve eğitme düzeyimiz yetersiz kalmıştır. Bunun karşısında firelerimiz fazladır, eğitimimiz azdır. Çeşitli örgütsel sorunlar fazlasıyla ortaya çıkmıştır. Bunların zamanında çizgiye uygun bir biçimde çözümlenmemesi birçok firara yol açmıştır. Öyle ki birçok karargahımız ve komutamız, Önderlik esprisine vurulduğunda çoktan yönetim görevinden alınması gereken düzeyde bu alanlarda kayıplar yaşamış, yetersizlikler göstermiştir. Toplantımız, pratik faaliyeti değerlendirmeyle somut sonuçları ortaya çıkartarak, adeta derin bir özeleştiri temelinde yeniden katılma, yeniden görev üstlenme, yeni bir söz temelinde ve kendini yenileyerek yeni bir çalışma sürecine başarı sözüyle yürüme durumunu ortaya çıkarmıştır. Pratik değerlendirmeler bize bu sonuçları verdi.

Bunun yanında Güney'deki, Doğu Kürdistan'daki durumumuz, HRK faaliyetleri, kendi içinde özgünlükleri temelinde değerlendirildi, tartışıldı. Bu alanlarda yürütülen çalışmalar, yaşadığımız zorluklar ve sıkıntılar, ortaya çıkan kazanımlar ayrıntılı tartışmalar ve değerlendirmelerle ortaya konmuştur. Bu noktadan baktığımızda şöyle bir durum görüyoruz: Kuşkusuz her yerin özgünlüğü vardır, bunlar temelinde gelişen pratik farklılıklar da vardır. Fakat ortak yanlar da hatalar ve eksiklikler de vardır. Sanıldığından daha çok benzerlikler söz konusudur. Demek ki süreçten kaynaklanan, içinden geçtiğimiz sürecin özelliklerinin yol açtığı sonuçlar olarak taşıdığımız hatalı ve yetersiz anlayışlar mevcuttur. Konferans bunları da bu biçimde tespit etmiş, bunların sonucunda kapsamlı bir eleştiri özeleştiri gündemi ortaya çıkmıştır. Zaten pratik faaliyetlerin derinliğine eleştirel değerlendirilmesi neyin doğru neyin yanlış olduğunu, nerede, ne zaman, ne kadar hata ve eksiklik gösterildiğini, dolayısıyla ne kadar özeleştiriye ihtiyaç olduğunu göstermiştir.

"Hedefi büyük olanın çabası da büyük olur"

Bu çerçevede başta Anakarargah yönetimi ve komuta konseyi olmak üzere, konferans platformunda hazır bulunan HPG meclisi üyelerinin daha önceden hazırlamış oldukları yazılı özeleştiri raporları temelinde özeleştiri platformları geliştirilmiştir. Bu platformlar, pratik faaliyetlere ilişkin değerlendirmeleri tamamlayan, oradaki eleştiri özeleştiri düzeyini bireylerin şahsına indirgeyen, bireylerin çözümlenmesi temelinde bir bütün olarak toplum ve tarih çözümlenmesini içerecek şekilde gerilik ve gericilikle ideolojik mücadele yürüterek kendini bireysel ve örgütsel temelde netleştirme ve kararlaştırmayı sağlayan bir platform olma gücünü göstermiştir.

Raporlardan öte, bir de konferans platformunun geliştirdiği çok derin eleştirel düzey ve bu eleştiriler karşısında komuta gücünün ortaya koyduğu netlik ve kararlılık tutumu var. Bunlar da belgelenmiş, tutanaklara geçirilmiştir. Yazılı özeleştiri raporlarını da katbekat aşan, derinleştiren bir eleştiri özeleştiri gerçeğinin platformlarda yaşandığı bir gerçektir. Bu bakımdan yönetim ve komuta şahsında yenilenip netleşen, kendini yeniden kararlaştıran bir HPG gerçeği ortaya çıkmıştır diyebiliriz. Kendini yenileyen, kararlaştıran, Önderlik çizgisine oturtan bir HPG'nin, tüm Özgürlük hareketimizi benzer bir çizgiye çektiğini, böyle bir gelişme ve mücadelenin sürükleyici bir öncülüğünü ortaya çı-

kardığını rahatlıkla belirtebiliriz. Eleştiri özeleştiri gücü, derinliği ve ortaya çıkardığı netleşme ve kararlaşma düzeyi bunu ifade ediyor. Bunun ardından gelişen kararlar var. Yeni sürecin iddialı temelde yeniden kararlaştırılması yapıldı. Bu noktada Önder Apo'nun III. Kongre'de *"hedefi büyük olanın çabası da büyük olur"* belirlemesine uygun biçimde kapsamlı ve iddialı hedefler içerecek şekilde, önümüzdeki süreci sadece askeri açıdan değil, ideolojik, politik ve örgütsel açılardan da kararlaştıran ve planlamaya kavuşturan bir karar düzeyini ortaya çıkardı. Böyle bir kararlaştırma ve planlamaya uygun olarak kendini yeniden örgütledi. Yeni bir örgütsel düzey, yönetim düzeyi ve işbölümü geliştirildi. Bütün karargahlar ve alanlarda önemli yenilenmeler, bu temelde bazı değişiklikler yaşandı.

"Kürdistan gerillası her zaman ideolojik ve felsefi bir hareket oldu. PKK'nin geliştirdiği gerilla her zaman parti özelliklerini taşıdı, parti öncülüğüne dayandı, Önderlik öncülüğü ile yaratıldı. Tepeden tırnağa gerillayı yaratan Önder APO oldu; Onun felsefesi, düşüncesi, ideolojisi, siyaseti, tarzı, örgüt çizgisi, örgüt yaşamı, stratejisi ve taktikleri oldu."

Yönetim sürekli görevinin başında olanlardan oluşur

Bu konuda bir örgütsel sistem gelişiminden söz edebiliriz. Yeni askeri konseyi seçen IV. Konferans, oluşturduğu tayin ve terfi sistemine uygun bir biçimde, bir sistem olarak konseyin sürekli kendisini yenilemesini öngördü. Böylece kendini daha çok göreve veren, daha az bireysel tutum, endişe ve kaygı taşıyan bir komuta düzeyini ortaya çıkartmayı, yine boşalan yerlere tayin terfi sistemine uygun biçimde zamanında görevlendirmeler yaparak eksiklikleri gidermeyi, bunlarla birlikte bir de görev başında olanın yönetim ve yöneten olması gerçeğini ortaya çıkartmayı ifade eden bir sisteme kendini ulaştırmaya çalıştı.

Geçmişte, seçim esasına göre konferansta seçilen, görev başında olsa da olmasa da HPG'nin yönetimi sayılıyordu. Yönetim bir resmi yetkiydi ve bir dahaki konferans sonucuna kadar taşınıyordu. Şimdi seçim sistemini kaldırarak ya da değiştirerek, konferansla değil de tayin terfi sistemine uygun bir biçimde nasıl tim komutanlığından başlamak üzere bütün görevlendirmeler yapılıyorsa, tüm karargah sahaları, Anakarargah görevlendirmeleri bu sistemin içerdiği biçime uygun yapılarak, görev başında olanın görev başında olduğu sürede görevli olduğu, olmadığı sürede yönetim olmadığı, yönetimin sürekli görev başında olanlardan oluştuğu bir sistemi ortaya çıkardı.

Belli bir işbölümü ve düzenleme temelinde konferans sona erdi. Planlamalar ve görevlendirmeler devam ediyor. Bunlar, içinde bulunduğumuz süreç açısından sürekli devam eden bir olgu durumundadır. Konferans temelinde HPG kendini yeniden yapılandırırken, böyle bir durum sürüyor, eksiklikler gideriliyor, hatalar varsa düzeltiliyor, gelişmelere uygun bir biçimde planlamalar geliştiriliyor.

Bir yandan HPG IV. Konferansı'nın ortaya çıkardığı kapsamlı sonuçlar tüm HPG yapısına, Özgürlük hareketimizin tüm kurum ve örgütlerine taşırılmaya, ortaya çıkardığı sonuçlar özümsetilmeye çalışılırken, diğer yandan alınan kararlar temelinde pratikleşme, planlamaların daha ayrıntılı biçimde somut hale getirilmesi, yine görevlendirmelerin daha da derinleştirilmesi, örgütsel teknik hazırlıklar yapılarak, anın gerektirdiği mücadele görevlerini yerinde ve zamanında başarıyla yerine getirebilen bir HPG duruşunun ortaya çıkartılması için çalışmalar sürdürülmektedir.

İçinde bulunduğumuz dönemin temel karakteri, IV. Konferans sonuçlarını tüm komuta ve savaşçı yapısına derinliğine ve doğru bir biçimde özümsetmek, kavratmak, bu temelde bir yenilenme, netleşme ve kararlaşmayı sağlatmaktır. Bu gerçekleştiği ölçüde, HPG'nin önümüzdeki süreçte daha başarılı çalışmalar yürüteceği, daha büyük zaferler kazanacağı bir gerçektir. Bu bakımdan da IV. Konferans çizgisinin doğru ve yeterli özümsenmesi, bu çizgi temelinde herkesin kendini netleştirip kararlaştırarak önümüzdeki mücadele görevlerine yüksek bir sorumlulukla fedai çizgisinde sahip çıkar hale getirmesi büyük önem taşıyor.

Tüm HPG yapısı , yine tüm hareket olarak böyle bir yaklaşım ve çaba içindeyiz. Bir yandan hareketimizin tüm kurumları, hatta halkın tüm kesimleri HPG'de yaşananları anlamaya çalışırken, diğer yandan HPG'nin daha güçlü, Önderlik çizgisini daha iyi özümseyen, önümüzdeki sürece daha iddialı yürüyen, güçlenmiş ve büyütülmüş gerilla gerçeğine ulaşan bir düzey kazanması için elden gelen çabayı harcıyor. Adeta seferber olmuş durumdadır. Çünkü herkes görüyor ki özgür gelecek HPG'nin güçlenmesine, gelişmesine ve büyümesine bağlıdır. Nitel ve nicel bakımdan yenilmezliği kanıtlanmış gerilla hareketimizin, bunu da aşarak zaferler kazanan bir konuma getirilmesine bağlıdır. Hareketimiz ve halkımızın tüm kesimlerinin bütün duyargaları buna dönük durumdadır, arzuları, istemleri ve çabaları bu yönlüdür. HPG'nin komuta ve savaşçı yapısı da bu gerçeği görerek, yine tarihsel olarak taşıdığı görev ve sorumlulukları hissederek, böyle bir sürecin başaran gerillası olmak için üzerine düşen misyonu tarihsel sorumluluğuna denk bir biçimde, Apocu bilinç ve sorumluluk düzeyini eksiksiz temsil eder bir düzeyde gerçekleştirmeye, kendini bu konuma getirmeye çalışıyor.

HPG IV. Konferansı ciddiyet ve sorumluluk olayıdır

Bu genel bilgilendirme ve ifadelendirme yanında, HPG IV. Konferansı'nın özgün sonuçları nedir diye bir değerlendirme yapmaya çalışırsak, birinci planda şunu ifade edebiliriz: HPG IV. Konferansı bir ciddiyet ve sorumluluk olayıydı. Bunun böyle görülmesi ve anlaşılmasında büyük yarar vardır.

HPG'nin Apocu ciddiyet gerçeğine ulaşması, yüksek bir sorumluluk duygusu ve bilinciyle görevlerine yönelmesi, elbette kendi iddiasını başarması kadar, halkın özlem, beklenti ve umutlarına cevap olması açısından bir zorunluluktur. Bu noktada, Apocu gerçekliği ifade etmeyen ciddiyet aşınmalarına karşı IV. Konferans büyük bir mücadele verdi. Herkesi tarihsel sorumluluk bilincini derinliğine edinerek, buna dayalı ciddiyet kazanmaya, o ciddiyetin içerdiği ideolojik, örgütsel, askeri duruş ve disiplini edinmeye davet etti.

HPG IV. Konferansı, çok gevşemiş, disiplinini bile kaybetmiş, her şeyi biraz da şakaya alan, şikayetlerle karşılayan, hep başkasından bekleyen, çekiştirip didiştiren, kısaca bireyci ve zayıf insanın taşıdığı özellikleri şu veya bu biçimde kendi içine de taşıyıp yansıtan duruş, tutum, anlayış ve davranışlara karşı kapsamlı bir tutum olmuştur. Bu tür duruş, tutum ve davranışları Önderlik çizgisine uygun bir biçimde eleştirmiştir. Önder Apo'nun İmralı'dan çok net ifade ettiği gibi, *"gidin, onlara Apo ciddi adamdır deyin"* belirlemesine uygun bir biçimde, yaptığımız işin tarihsel ciddiyetine derinliğine varan ve her işe böyle bir ciddiyet, onun öngördüğü disiplin ve örgütlülük temelinde yaklaşmayı ifade eden bir sonucu ortaya çıkarmıştır.

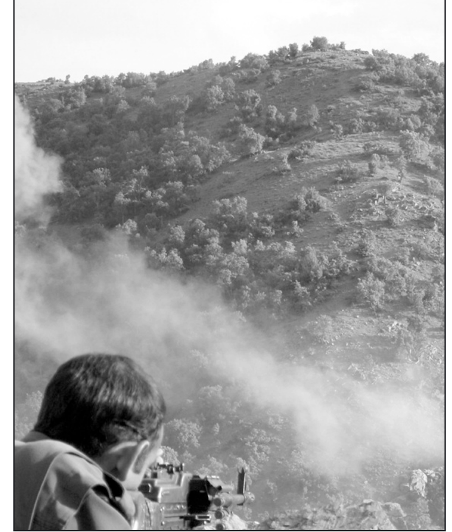
Eğer IV. Konferans çizgisinden söz edilecekse, bunun her şeyden önce bir ciddiyet çizgisi olduğunu ifade edebiliriz. Bu konuda aşınmalar çoktur. Zayıflıklarımızın, kayıplarımızın, hata ve eksikliklerimizin temelinde de bu ciddiyet aşınmaları vardı. Kaza yapmalardan pusuya düşmelere, baskın yemelere kadar, eğitici ve örgütleyici olamamaktan çevresindeki insanları kaçırtmaya kadar yaşanan olaylar ve ortaya çıkan sonuçlar, esas olarak bu ciddiyetin aşındırılması ve kaybedilmesinden kaynaklanıyordu. Öyle ki karar alamayan, aldığı kararı kendisi uygulayamayan, kararına kendisi sahip çıkıp uygulamaya yönelmeyen bir komuta duruşu şu veya bu biçimde vardı. Bu duruş konferansa da belli düzeyde yansıdı. Somut örnekleri üzerinde, bir de geçmiş dönemin kapsamlı pratiğinin irdelenmesi temelinde bu ciddiyet aşınmalarına karşı önemli bir mücadele verildi.

Temel bir Apocu özellik olan ciddiyet gerçeği, tüm konferans bileşimi tarafından hissedildi ya da hissettirildi. Bileşim böyle bir duruşa davet edildi, yöneltildi; tüm yapı kendi kendini yöneltti. Bu anlamda ciddi bir gelişmeden, daha tutarlı, disiplinli ve örgütlü bir duruştan söz edebiliriz.

Kürdistan gerillacılığı ideoloji ve felsefeyle yürütüldü

IV. Konferans sonuçlarının özümsenmesi temelinde HPG komutasının yukarıdan aşağıya ve tüm HPG camiasının yaşama, olaylara, savaşa ve mücadeleye daha ciddi, sorumlu ve örgütlü yaklaşacağını, dolayısıyla hata ve eksiklikleri daha aza indirerek, başarıyı daha da arttıracağını belirtebiliriz. IV. Konferans kararlılığı ve ortaya çıkardığı çözümleme gücü, mahkum ettiği yanlışlar, yerine koyduğu doğrular onu özümsemeyen herkesi böyle bir düzeye çekecek karakterdedir. Bunun böyle bilinmesi ve anlaşılmasında yarar vardır.

Bunun ne kadar önemli olduğunu geçmiş dönemde yaşadığımız olumsuzluklar ve kayıplara bakarak görebiliriz. Bu, öyle çocuk işi, basit bir şey değildir. Şöyle bir durum da vardı: Neredeyse kendi kendine güven ve inancın kaybedildiği bir durum ortaya çıkıyordu. Herkesin yaptığı yanına kar kalıyor, hiçbir şeyin hesabı sorulmuyor diye düşünülüyordu. Oysa öyle değildir. IV. Konferans'ta bu ciddiyet yaklaşımı temelinde güçlü bir hesap alıp verme, yapılanların hesabını sorma yaşandı. Bu anlamda konferans HPG pratiğinin yargılanıp sorgulandığı, bu pratiği yürütenlerin Önderlik çizgisinde yargılanarak hesap verdiği bir konferans oldu. Yenilenme, netleşme, yeniden irade olma, kararlaşma bu temelde ortaya çıkıp gelişti.

HPG IV. Konferansı'nın diğer önemli bir yanı, partileşme düzeyine ilişkin yönüdür. Kürdistan gerillacılığı her zaman ideolojik ve felsefi bir hareket oldu. PKK'nin geliştirdiği gerilla her zaman parti özelliklerini taşıdı, parti öncülüğüne dayandı, Önderlik öncülüğü ile yaratıldı. Tepeden tırnağa gerillayı yaratan Önder Apo oldu, O'nun felsefesi, düşüncesi, ideolojisi, siyaseti, tarzı, örgüt çizgisi, örgüt yaşamı, stratejisi ve taktikleri oldu. Bu konu da ölçü böyleydi. Yoğun bir çaba da harcandı. Geçmiş süreçte bununla çelişen, parti, Önderlik öncülüğünü saptıran ve aşındıran her türlü çeteci, liberal, bozguncu ve tasfiyeci eğilimlere karşı sürekli ideolojik mücadele içinde olundu. Parti ordu, parti gerilla örgütlülüğü ve duruşu hep iç içeydi. Fakat stratejik değişim ve yeniden yapılanma sürecinde bu konuların anlaşılması adım adım ve zayıf gerçekleşti. HPG'nin yeniden yapılanma temelinde demokratik konfederalizm sistemi içinde özerk bir yapı kazanması, adeta ideolojik ve örgütsel çizgi karşısında kendine göreliği esas alacakmış gibi belli eğilimler ve anlayışlar ortaya çıkartabildi. Bir yandan çizginin

adım adım gelişmesine paralel olarak yeterince ve zamanında doğruları kavrayıp pratiğe aktaramamanın, diğer yandan hareketimizi böyle bir süreçte yok etmek amacıyla içten dayatılan provokatif eğilimlerin ortaya çıkardığı saptırma, dağıtma ve parçalama eğilimlerinin birey ve örgüt üzerindeki etkileri sonucunda, HPG'nin yeniden yapılanmasında ideolojik ve örgütsel bakımdan zayıflıklar oldu.

HPG faaliyetlerinin birinci maddesi partileşme çalışmasıdır

I. Konferans, daha çok stratejik değişim esasına göre bir gerilla düzenlemesini, hareketin siyasi yapısından kopuk ve ayrılmış bir gerilla oluşumunu güvence altına aldı. II. Konferans, provokatif tasfiyeci saldırıların azgınlaştığı bir ortamda ve tasfiyeciliğin etkilerini taşıyan bir yapıda oldu. Bu konferans, PKK'nin feshedilmeye çalışıldığı, hareketimizin içten uluslararası komplonun uzantısı biçimindeki tasfiyeci dayatmalarla yok edilmek istendiği bir ortamda gerçekleşti. Bu bakımdan HPG'nin II. Konferans'taki yapılanması, biraz da her bakımdan kendini yeterli gören, yeterli kılmayı esas alan, kendine göre bir yapılanmayı sağlayan, bunun için de örgütsel sistemini, ölçülerini ve kendi iç hukukunu geliştirerek ona dayandıran bir yapı kazandı.

Daha sonra hareketimiz önemli gelişmeler yaşadı. Önderlik, II. Konferans'tan sonra provokatif tasfiyeci eğilimin saldırılarına karşı kapsamlı bir ideolojik ve örgütsel mücadeleyi dayattı. *'Bir Halkı Savunmak'* kitabını geliştirdi, PKK'nin yeniden inşasını, KKK sisteminin, yani demokratik konfederalizmin inşasını gündeme getirdi. Hareketimiz bu espride kendini yeniledi, yeniden yapılandırmaya çalıştı.

1 Haziran Atılımı'nın yeni başladığı, bunun coşkusu ve heyecanının ileri düzeyde yaşandığı bir ortamda gerçekleşen III. Konferans, askeri taktik olaylarla çok yoğun ve yüklü geçtiği için, ideolojik ve örgütsel hususları çok fazla göremedi. Kendisi pratik mücadele içinde olduğu için, harekete dayatılmış provokatif tasfiyeci eğilimin etkilerine karşı mücadele görevini sadece pratiği geliştirerek ve 1 Haziran Atılımı'nı ilerleterek başarmayı öngördü. Kendisi için fazla örgütsel ve ideolojik sorun halinde ortaya çıkmayınca, onları anlama ve kendini buna göre düzenlemede III. Konferans'ın gündemi çok fazla oluşmadı. Dolayısıyla bu hususları gideren, düzelten ve yetkinleştiren bir düzey III. Konferans ile sağlanamadı. Geçtiğimiz iki yıl içerisinde ise bu olgular çok fazla ortaya çıktı. İdeolojik duruşlar, yine örgütsel sistem duruşu kendisini çok fazla dayattı. Taktik başarının, pratikte başarının ideolojik ve örgütsel çizgiye ne kadar bağlı olduğunu, geçen iki yılın pratiğini yürütürken, onun sorunlarıyla karşılaştığımızda netçe gördük.

Bu bakımdan IV. Konferans, bu eksiklikleri gidermeyi öngören, 'Bir Halkı Savunmak' kitabı temelinde HPG'nin ideolojik ve örgütsel çizgi karşısında varolan eksikliklerini gidermeyi ve hatalarını düzeltmeyi sağlayan bir konferans olmuştur. Bu noktada en önemli yön, bazı hukuk kurallarıyla hareket eden dar bir askeri örgüt konumunda gören yaklaşımdan kendini çıkartarak, Apocu felsefe ve ideolojiye bağlı, yine örgütsel çizginin gereklerini yerine getiren, parti öncülüğü esasına göre yürüyen bir ideolojik ve askeri güç olma gerçeğini IV. Konferans netleştirdi. Bu bakımdan partileşme, IV. Konferans'ın aldığı en önemli karardır. HPG, IV. Konferansı ile partileşme devrimi yaptı denebilir. PKK'nin yeniden inşasına güçlü bir biçiminde katılım gösterdiği ifade edilebilir. Bu temelde, yeniden inşa edilen PKK'ye topyekun katılma kararı almış, tüm HPG faaliyetlerinin birinci maddesinin partileşme çalışması olmasını kararlaştırmış, tüm tayin ve terfide esas alınacak birinci ölçünün partileşme ölçüsü olmasını kararlaştırıp yönetmelik hükmü haline getirmiştir. IV. Konferans bunları sağladı.

HPG yaptığı değişiklikle ideolojik ve felsefik alanda yetkinleşen bir konum kazandı

Buna göre geçen dönemde bu tür ölçüleri hep hukuka bağlayan ve yargı ile halletmeyi öngören, suç ve ceza kapsamında ele alan yaklaşımda değişiklikler yaptı. Bu anlamda sistem değişikliği oldu. Askeri suçları belli bir hukuka göre askeri mahkeme tarafından yargılamayı öngörürken, ideolojik, örgütsel hataları, zayıflıkları ve suçları parti ölçülerine, parti hukukuna, onun ideolojik ve felsefi gerçeğine göre, onun düzeltme, eğitme ve kazanma esaslarına göre, bu temelde düzenlenen parti platformlarınca çözümlenmesini ve karara bağlanmasını kararlaştırdı. Sistemde böyle bir değişiklik yaparken, esas olarak da ideolojik ve felsefik alanda kendini netleştiren ve yetkinleştiren bir konum kazandı. Geçmiş dönemde HPG'de ideolojik ve felsefik açıdan karışık bir duruş vardı. Bunu net bir biçimde söy-

leyebiliriz. Zaten bu karışıklık sonucunda en üstten ve en alttan, çeşitli düzeylerden bazıları kaçtılar.

Geçmişte karışık ölçüler de mevcuttu. Provokatif tasfiyeci eğilim kendisini dayatıp partiyi tasfiye etmek isterken, bir projesi vardı. Buna 'sosyal reform projesi' deniliyordu. PKK'nin tasfiyesi böyle bir projeye dayandırılmıştı. Provokatif tasfiyeci eğilim tasfiye edilirken, bu proje de mahkum edildi ve tasfiye oldu. Önderliğimizin kapsamlı değerlendirmeler yapması ve PKK'nin yeniden inşasının gelişip İnşa Kongresi'nin gerçekleşmesiyle bu dayatma mahkum edildi ve aşıldı. Fakat etkilerinin tümüyle aşıldığı söylenemez. HPG'nin bunun dışında kaldığı hiç söylenemezdi. IV. Konferans, geçen süreçte yaşananları, bu provokatif tasfiyeci eğilimin etkilerini taşımak olarak değerlendirdi. Bu anlamda da gizli sosyal reformculuğun pratikte var olduğunu çözümledi ve mahkum etti.

Geçen dönemde bazıları bu anlayış nedeniyle kaçtılar, düşman saflarına geçtiler, bazıları açığa çıkarılıp eleştirildi. Bir yandan birçok zayıflık, netsizlik ve çekiştirme, diğer yandan PKK'nin yeniden inşası karşısında kendine göre duruşlar çok görüldü. Kendisi neyse PKK'yi de öyle algılama, hesapçı duruşlar, bekle gör politikası içine girme, dar askeri yaklaşıma düşme; partileşmeyi sadece dar bir askeri fedai eylemciliğine indirgeyen, kendine bağlayan, bir yerde fanatizm de diyebileceğimiz bir bağlanmayı öngören, ama Önderlik çizgisine ideolojik, felsefik ve örgütsel düzeyde katılmayı, bütünleşmeyi ve bütün bu alanlarda mücadele etmeyi kendisi için görev bilmeyen tutumlar ve duruşlar vardı. IV. Konferans tüm bu davranışları mahkum etti. İster küçük burjuva hesapçılığı, ister köylü kurnazlığı, ister dar ve yüzeysel askeri yaklaşım, isterse keyfiyet, kendini parti yerine koyma, partiyi kendisi olarak tanımlayıp doğal PKK olarak görme biçiminde olsun, kendini PKK'ye katma değil de bu temelde PKK'yi kendine katma, dolayısıyla kendini Önderlik ya da PKK ölçülerini belirleyen güç yerine koyma biçiminde ortaya çıkan bireyci eğilimleri mahkum etti.

Kazanımcılık Önderlik gerçeğinin özüdür

Dolayısıyla konferans, ideolojik ve örgütsel çizgiye tam oturmayan, onunla bütünleşmeyen, onun heyecanını duymayan, ona katılım için seferber olmayan, dolayısıyla parti çizgisine kendini oturtup sorgulamayan, yargılamayan ve eleştiri özeleştiriden geçirmeyen tutumları mahkum etti. Tersine, tüm HPG'yi böyle bir çizgiye çekti. HPG'nin doğru duruşunun parti duruşu olduğunu, parti esaslarına göre olduğunu, HPG'nin, sıradan bir gerilla ve dar bir askeri güç değil, tam tersine, bir felsefi ve ideolojik çizginin militan gücü ve fedai örgütü olduğunu tanımladı. Birinci karakterinin parti karakteri olduğunu, dolayısıyla HPG'nin yaşam ve mücadele çizgisi ve ölçülerinin parti çizgisi ve ölçüleri olduğunu, gerillada parti öncülüğünün esas olduğunu netleştirip kararlaştırdı. Böylece HPG'yi parti çizgisine oturttu, partileşmeye çekti. Dolayısıyla HPG'yi suç ve ceza sistemiyle yargılanan bir topluluk olmaktan çıkartarak, Önder Apo'nun felsefi, ideolojik ve örgütsel çizgisine göre kendini yargılayan, eleştiriden ve özeleştiriden geçiren, yenileyen, yaşatan ve sisteme kavuşturan bir örgüt haline getirdi. Bu, çok önemlidir. Artık ölçülerimiz tektir, esastır, parti ölçüleridir. Hiç kimse kendine göre ölçü dayatamaz, ölçüsüzüz, niye benden parti ölçüleri isteniyor diyemez.

Bundan böyle HPG'de olmak isteyen, ona katılan herkes partileşmeyi ve onun ölçülerini esas alacaktır ve ona göre yargılanacaktır. Kendi kendini yargılar, örgüt kendisini yargılar, böyle bir yargılamayı kabul etmiş demektir. Bu bakımdan HPG, bir parti kuvveti haline geldi. Yaşamı, ideolojik çizgisi ve ölçüleri netleşti. HPG içindeki insanın neye göre yargılanacağı, sorgulanacağı ve düzeltileceği belirginleşti. Sorunları çözme yöntemi netleştirildi.

Bütün bunlar ne anlama geliyor? Partileşmek pratik olarak HPG'ye ne kazandırdı? Sadece bir kavram olarak kendimizi partili ilan ettik, kurtulduk diyebilir miyiz? Kuşkusuz bu, oldukça pratik bir olgudur. Partileşme, HPG bünyesinde çok somut değişiklikler ve yenilikler ortaya çıkarmıştır. Bireyci, hesapçı, dar, fanatik, kendine göre, doğal PKK'lilik duruşlarını mahkum etmiştir. Dolayısıyla PKK'yi kendine göre yorumlayan, HPG'liliği kendine göre ele alan, kendini HPG'ye katan değil de HPG'yi kendine katan kadro ve komuta duruşu aşılmış, mahkum edilmiştir. Ne demektir bu? Diyoruz ya, bu kadar bireycilik, bu kadar fazla keyfiyet, şu kadar çok insanın kendi kendisini doğru bulması, kendini esas alması, kendi ölçülerini doğru ölçüler olarak görmesi ve bunun dışında hiç bir şeyi kabul etmemesi türünden anlayışlar ve pratik duruşlar, işte bunlar belirttiğimiz parti karşıtı eğilimden, parti karşısındaki söz konusu duruştan kaynaklanmıştır. Partileşmek demek, bu denli bireyci, keyfi, kendini parti ve HPG yerine koyan, kendi ölçülerini tek doğru ölçü olarak değerlendiren anlayış ve tutumlar mahkum edilip aşılması oluyor ve aşılacaktır.

'HPG'de hesap sorma ve yargılama, düzeltme ve eğitme olmuyor' diye yakınmalar vardı. Gerçekten de geçen dönemdeki hukuk sistemi çözümleyici olmuyordu. Hiç kimse mahkeme ve disiplin kurullarının kararlarını kabul etmiyor, içine sindiremiyordu. Bir de öyle genel bir durum ortaya çıktı ki kazanımcı değildi. Ceza veriyor ve bir tarafa bırakıyordu. Ne olursa olsun ötesi ilgilendirmiyordu. Oysa biz böyle bir hareket değiliz. Kazanımcılık, Önderlik gerçeğinin ve Apocu çizginin özüdür. Yüzde bir olumluluk varsa, biz oradan tutup militanlaştıran bir hareketiz. Önderlik ger-

"Bundan böyle HPG'de olmak isteyen, ona katılan herkes partileşmeyi ve onun ölçülerini esas alacaktır ve ona göre yargılanacaktır. Kendi kendini yargılar, örgüt kendisini yargılar, böyle bir yargılamayı kabul etmiş demektir. Bu bakımdan HPG, bir parti kuvveti haline geldi. Yaşamı, ideolojik çizgisi ve ölçüleri netleşti. HPG içindeki insanın neye göre yargılanacağı, sorgulanacağı ve düzeltileceği belirginleşti"

çeği böyle iken, bizim yargı gerçekliğimiz yüzde bir olumlu özelliklerden tutup olumluya çekmek değil de, yüzde bir olumsuzluk varsa oradan vurup dağıtan bir durumu ortaya çıkarıyor. Suç, ceza, mahkeme etme ve atma budur. Bu, bizim gerçeğimize uygun değildi.

Açıklık partileşmek demektir

Partileşme, mücadelesizliği değil kazanımcılığı, hatalar ve eksiklikler karşısında doğru yöntemlerle mücadele etmeyi, kazanmaya göre mücadele etmeyi getirdi. Yanlışları ve hataları benimseme değil, tam tersine, anlaşmasızlık ve benimsemesizlik daha fazla ortaya çıktı. Bunları aşma ve yok etme mücadelesinde yeni yöntemler ortaya çıkardık. Kazanımcılığı esas aldık, kazanma temelinde olumsuzlukların aşılmasını öngördük. İdeolojik ve örgütsel mücadeleyle hata ve eksikliklerin giderilmesini, yargılanmasını, aşılmasını, bu temelde insanların düşünce ve davranış olarak yenilenip militanlaştırılarak eğitilip kazanılmasını mümkün hale getirdik. Sistem ortaya çıktı, bu da bizi bundan sonra daha eğitimli, daha bütünlüklü ve daha kazanımcı kılacaktır. Dolayısıyla sorunları daha rahat ve kolay çözme imkanı verecektir.

Geçen dönemde izlediğimiz yöntemler sorunları çözmedi. Tersine, küçük sorunları büyüttü, çözümsüzlüğü geliştirdi. Şimdiki partileşme ise HPG'yi her türlü sorunu çözme gücüne ve mekanizmasına dönüştürdü.

İdeolojik ve örgütsel sorunları, dar askeri mahkemelerle çözmek mümkün değildir. Bu tür sorunları HPG çözümleyecektir. HPG komutası çözümsüz kaldığı, dolayısıyla idarecilik yaptığı, ertelediği, sorunları başka yerlere havale ettiği tüm durumlardan kendini kurtaracaktır. Nitekim geçmiş dönemde bu tür yaklaşımlar hep görüldü. Neden? Çözümsüzlükten dolayı görüldü. Oysa çözüm mekanizması demek, herkesin bulunduğu yerde sorunları çözüm gücüne kavuşması, ortaya çıkacak her türlü sorunu çözer bir düzey kazanması demektir, ilerleme demektir.

Pratikte partileşmenin ortaya çıkardığı bir husus da açıklık oluyor. HPG IV. Konferansı'nın en temel karakterinden biri de açıklıktır. Konferansın tıpkı ciddiyet gibi temel bir özelliğinin de açıklık olduğunu belirtebiliriz. Açıklık demek partileşmek demektir. Sorunları örgütsel ve ideolojik temelde ele almak demektir. İdeolojik çizgiye ve partileşmeye tam oturmaması, HPG'nin kendi içindeki aleniyeti kaybetmesi durumunu yaratıyor. Sorunlar açık tartışılmıyor, yerinde çözümlenemiyor, küçük sorunlar büyütülüyor. Büyük sorunlar hep çözümsüz kılınarak başka yerlere havale ediliyor. Bu ciddi bir tehlikeydi ve çok zararı oldu, fazla firara sebep oldu. Hareketin geneli açısından HPG'nin öncü, sürükleyici konumunu zayıflattı. Onu öncü, çözümleyici ve çekici bir motor güç değil, adeta geriye tepen, sorunları adeta başka yere havale edip çözümsüz bırakan bir güç kıldı. Bunlar aşılmıştır. Partileşmeye yaklaşım açısından uygun bir biçiminde, aleniyet ilkesine göre her şeyi çok açık, somut ve çizgiye uygun bir temelde kazanımcılık esasına uygun olarak, yoldaşça etkilemeyi ve eğitmeyi öngören bir düzeyde tartışıldı.

HPG her şeyi IV. Konferans platformunda ortaya koydu. Şimdiye kadar resmiyet dışında olan her şeyi, IV. Konferans platformunda gündeme getirdik. Açıklık, netlik istedik. IV. Konferans platformu bunu gösterdi. Bir şey bilen varsa, bildiğini net resmiyette ortaya koymalı, savunmalı ve her şey burada netleşmelidir, burada netleştirmeyip de buranın dışında söylenecek sözler ciddiyetsizliktir dedik. Bu önemli bir husustu. Bazıları bir şey söylendiği ya da sorulduğu zaman şöyle diyorlardı: 'Resmi görüşümüzü mü söyleyeyim, yoksa gerçek görüşümüzü söyleyeyim?' Bu ikiyüzlülük ortaya çıkmıştı. Bu anlaşılmayan, bilinmeyen bir durum değildi. Resmiyette söylenenler ayrıydı. Bir de resmiyet dışında ortaya çıkan çok kötü, bir fedai eylem örgütüne yakışmayan dedikoduculuk, fitne fesatlık, çekiştirme, kulp takma en ileri düzeye çıkmıştı. Bu ikiyüzlülük giderilmiştir. En baştaki komuta olmak üzere, üstteki komutaya ilişkin ne söylenmişse oraya getirilerek, platformlar ortamında netleştirilmiştir. IV. Konferansımız, kim ne biliyorsa ve neyle eleştiriyorsa eleştirsin; burada eleştirilmeyip başka yerde söylenirse, bu durum örgüte saldırı, suç ve ajanlık olarak değerlendirip yargılanacaktır hükmüne varmıştır.

Komuta konseyinde, HPG meclisinde bu düzeyde netlik sağlanmıştır. En üst yönetiminde, komutasında bütün hücreleriyle netleşen HPG olmuştur. Bu anlamda partileşmek, bir de bu dedikodu, fitne fesadı böyle ortadan kaldıran, oldukça dürüst, samimi, ciddi ve gerçekçi, insanları eğitmeyi, kazanmayı ve doğruya çekmeyi öngören bir tutumun HPG ortamına hakim olmasını sağlamıştır. Bu da IV. Konferans'ın en temel bir karakterini ifade ediyor. Partileşme olgusu, IV. Konferans kararları temelinde HPG'ye böyle bir düzey kazandırmış oluyor.

Komutan tarz taktik demektir

IV. Konferans'ın bir diğer özelliği, komutanlaşma ve askerileşme alanında sağladığı gelişmeler olarak değerlendirilebilir. Komutanın kendine göre, dar, parti ölçülerini öngörmeyen, keyfi, özerk, kendini her şey yerine koyan, eleştiri özeleştiri öngörmeyen tutumları mahkum edilmiştir. Partileşen bir komutanlaşma, kadro komuta bütünlüğü, IV. Konferans kararları ve değerlendirmeleri temelinde sağlanmıştır. Bu ba-

kımdan da komutanın ölçüleri geliştirilmiş, parti çizgisi ve meşru savunma çizgisinin askeri esaslarına göre belli ölçüler konmuştur. Başaran komutanla kaybettiren komutan ayrıştırılmıştır. Ölçüler konmuştur. Başarıyı başarı olarak değerlendirirken, kaybettirenin uzaklaştırılmasını, yetki ve imkan bakımından sınırlandırılmasını öngören kararlar ortaya çıkmıştır. Bu da HPG IV. Konferansı'nın askeri komutanlaşma bakımından ortaya çıkardığı bir sonuç oluyor. Bunun sonucu, pratikte tarz ve taktik gelişiminde görülecektir. Komutan demek tarz demektir, taktik demektir. Doğru komutan, partilileşen, Apocu çizgiyi özümseyen komutan demek, pratikte Önderlik tarzını, meşru savunma çizgisinin taktiklerini doğru, yerinde ve yaratıcı bir biçimde başarıyla uygulayan, bunun için öncülük eden komutan demektir. Askeri bakımdan alınan kararlar önemlidir ve sonuçları önümüzdeki pratik süreçte ortaya çıkacaktır.

HPG IV. Konferansı erkek egemen sistemin ölçülerini mahkum etmiştir

IV. Konferans'ın diğer önemli bir netliği, kadın özgürlük çizgisi karşısındaki duruşunda sağladığı gelişmeler olarak değerlendirilebilir. Bu konuda hem anlayış hem de istem bakımından daha yetkin ve netleşen bir düzey ortaya çıkarıldı. Geçen dönemde bizi en çok yoran, zorlayan ve uğraştıran bir husus da buydu. Her bakımdan birçok şeyin doğrultuya çekilmemesine alet edildi. Konferans bu konuda da bir netleşme yarattı. Örgütsel sistem bakımından cins kotası sistemini geliştirdi, beşte ikilik ölçüyü öngördü. Yine YJA STAR tanımını hem HPG hem de KJB içinde bir yönetmelik esası haline getirdi. YJA STAR, HPG içinde özgün, KJB içinde özerk bir kadın fedai birliği olarak tanımlandı. Daha önemlisi, anlayış düzeyinde çözüm getirdi. HPG IV. Konferansı bir yandan iddiasız, kendini geri çeken, genele katılmayan zayıf duruşları eleştirip mahkum ederken, diğer yandan erkek egemen sistemin ölçülerini ve özelliklerini ifade eden, katmayan, sınırlandıran, bastıran, daraltan tutum ve yaklaşımları da mahkam etti.

Daha da önemlisi, komutanlaşma ve gerillalaşmanın partileşmeyle mümkün olduğu ölçüsünü getirmesi, kadın özgürlük çizgisini anlama, bu çizgi karşısında kendini eğitme ve doğru duruş kazanma gereğini de ortaya çıkardı. Bu noktada bunu kendisine fazla mesele yapmayan, kendine göre bireysel ölçüler alan tutumları eleştirip mahkum etti. Özgürlük çizgisini özümseyen, benimseyen, anlamaya çalışan, 'benimki de böyle olur' demek yerine, Önderlik çizgisinin gereklerine göre kendini eğitip yenileyerek ve derinleştirerek katılım gösteren bir yaklaşımın hakim olmasını sağladı. Bu konuda dar, kendine göre, kaba yaklaşım ve duruşları mahkum etti. Bir de kadın özgürlüğünü ideolojik çizginin temeli olarak ele almak, ideolojik ve örgütsel pratik mücadelenin başarısının esası olarak görmek yerine, kadın sorununu bireyciliği kamufle etmenin aracı haline getiren yaklaşımları da mahkum etti. IV. Konferans tartışma, değerlendirme ve kararları, böyle bir sonucu ortaya çıkardı. Herkes açısından, özellikle yönetim düzeyi itibariyle kendini gözden geçirme, sorgulama, özgürlük çizgisini özümseyen ve onun militanı haline gelen yönelim içine girme zorunluluğunu herkese dayatan bir düzeyi yarattı.

Özeleştiri insanın kendini yaratma biçimidir

IV. Konferans'ın özeleştiri gerçeği önemlidir. Her türlü bireyciliğin, kendine göreliğin, abartının, kendini beğenmenin aşılmasının ölçüsünün özeleştiri olduğu bilinmektedir. Bu bakımdan partileşme karşısındaki kendine göre duruştan kaynaklanan çok aşırı düzeyde bireycileşmenin yarattığı özeleştiriden çekinme, uzaklaşma, korkma ve ürkme durumu IV. Konferans'la önemli ölçüde aşıldı. Biraz kendini daraltma ve ürkme yaklaşımları içinde kalınsa da nihayetinde yirmi günlük süre içerisinde yürütülen kapsamlı tartışmaların ortaya çıkardığı düşünsel çözümlemenin gücüyle bu bireyci, kendine göre, özeleştiriden kaçınan, ürken ve korkan durumlar önemli ölçüde aşıldı. Ciddi bir özeleştiri durumu ortaya çıktı. Özeleştiriye yöneldikçe, ona anlam verip tutarlıca kendini sorgulamaya yöneldikçe, insanlar heyecan kazandılar, güçlendiler, cesaret aldılar. Nitelik ve kararlılık ortaya çıktı. Coşku ve dinamizm içine girdiler. Her türlü hastalığı, kiri pası atarak, yepyeni, neşeli, coşkulu, azimli, mücadeleye gülerek oynayarak yürüyen birer fedai haline geldiler. Konferansa giderken bin bir türlü hastalıkla olan arkadaşlarımızın büyük çoğunluğu konferanstan sapasağlam militanlar olarak çıkıp her tarafa dağıldılar. Bu, konferansın çok önemli bir gücüydü. Konferanstan alanlarına giden tabur ile yaptığımız toplantıda, o taburumuzun en temel gözlemi olarak bize bu ifade edildi. 'Konferansa giderken hemen herkes hastaydı, konferanstan gelirken herkesi sağlam gördük, coşkulu ve heyecanlıydılar. Heyecanla gülerek gidiyorlardı' dediler. Bu iyi bir gözlemdi, doğru bir gözlemdi.

İnsanları yanlıştan, yanılgıdan, kendini önyargıya boğan, psikolojik olarak daraltan, umutsuz, kötümser ve karamsar kılan o ruh halinden özeleştiri kurtardıkça, tabii yeni insanlar ortaya çıktı. Özeleştiri büyük bir güçtür, insanın kendini yaratma biçimidir. İnsan eğitiminin en temel yöntemidir. Önderlik gerçeğimiz bunu böyle ele aldığı, böyle gördüğü için, özeleştiriyi partinin en temel eğitim yöntemi olarak ifade etti. Tüm parti militanlığının kendini eğitmesinin en temel yöntemi haline getirdi ve

"Önder Apo'ya özgürlük, Kürt sorununa demokratik çözüm" şiarı temelinde önümüzdeki sürecin başarıyla yürütülmesini, böyle bir yürütmede HPG'nin öncü, sürükleyici vasfını ve gücünü ortaya çıkarıp netleştirdi, kendini böyle bir irade ve iddiaya kavuşturdu. Bu konuda varolan her türlü zayıflığı, iddiasızlığı, mahkum etti. Bunun yerine çok iddialı, çok kararlı, çok net ve güçlü bir duruş sağladı"

bunda bu kadar ısrarlı oldu. Elbette her türlü gerilik ve olumsuzluk bir çırpıda aşıldı denilemez. Ama HPG kendini yenileme ve güçlenmenin silahına IV. Konferans'la daha sağlam bir biçimde kavuşmuş oldu. En üst komutadan başlamak üzere, gerçek bir hesap verme, geçmişin muhakemesini yapma ve kendini hatalardan ve yanlışlardan arındırma ihtiyacı duyma, bu temelde yenilenmeyi esas alma, bunun kararlılığına, iddiasına ve iradesine ulaşma sağlanmıştır. Gerisi, pratik süreç içerisinde sürekli özeleştirisel sorgulama temelinde kendini yenilemeyi derinleştirmektir. Gerisi, IV. Konferans'ta yönetim şahsında gerçekleşen özeleştirinin HPG'nin bütün komuta ve savaşçı yapısına taşırılmasıdır. Bunlar da pratik iştir.

Bir kere en üst yönetim şahsında özeleştirisel bir çözümleme gerçekleşmiştir ki bu, tüm HPG'nin kendini çözmesi, özeleştiriden geçirmesi ve kendini yenilemesi demektir. Bu, herkesin örnek alacağı, izleyeceği, dolayısıyla kendini hatalı, eksik tutumlar ve anlayışlardan kurtararak yenileyeceği bir süreçtir. IV. Konferans'la birlikte bu süreç daha güçlü ve daha etkin bir biçimde gelişmiştir diyebiliriz.

Bir diğer yön de IV. Konferans'ın önümüzdeki sürece yaklaşımıdır. Oradan da söz etmemiz gerekir. Konferansta sadece geçmiş değerlendirilmedi, sadece parti çizgisinde geçmişin muhasebesi yapılmadı, bu temelde kendini yenilemedi. Onunla birlikte önümüzdeki sürecin gelişme olasılıklarını da değerlendirdi, her türlü kararlılığını ve iradesini ortaya çıkardı. Ateşkes sürecinin başarıyla yürütülmesi kadar, onun başarısız kalması durumunda da ortaya çıkabilecek çeşitli olumsuzlukların neler olacağını değerlendirip, her birine göre izlenmesi gereken tutumun ne olması gerektiğini kararlaştırdı. Yani geleceği aydınlattı. Geleceğin başarılarının nasıl yaratılacağına dair kararlar aldı, hükümler ortaya çıkardı ve bunlara göre kendini hazırlama kararlılığını yarattı.

IV. Konferans'ın verdiği en temel karar, her türlü gelişme karşısında başarıyla yürümenin yolu ve yöntemini bulma ve bu temelde hazırlıklı olma kararlılığıdır. Bu anlamda IV. Konferans, süreci çözümleyen konferans oldu. Kürt halkının özgürlük iradesinin ve çözüm gücünün yaratılması oldu. Kürt halkının her türlü olasılığa göre çözüm gücüne sahip olduğunu ortaya koydu. Ne tür gelişmeler olursa olsun, kim nasıl yaklaşırsa yaklaşsın, her olasılığa göre Kürt halkının nasıl bir çözüm gücüne sahip olduğunu ve bunu nasıl pratikleştireceğini gösterdi. Bu anlamda süreç karşısında halkın özgür duruşunu, iradesini, çözüm gücünü ve kabiliyetini ortaya çıkardı. Her türlü çözüme açık olduğu gibi, her türlü saldırı karşısında da Kürt sorununun çözümü temelinde bölge halklarının demokratikleşmesi ve birliğini öngören bir çizgide mücadele etme ve Kürt halkının çözüm iradesini ortaya çıkartmayı sağladı. Bu da önemli bir duruştur. Önemli bir gelişmeyi ifade ediyor. Bu anlamda geriye dönüşü değil de ileriye gitmeyi öngördü.

"Önder Apo'ya özgürlük, Kürt sorununa demokratik çözüm" şiarı temelinde önümüzdeki sürecin başarıyla yürütülmesini, böyle bir yürütmede HPG'nin öncü, sürükleyici vasfını ve gücünü ortaya çıkarıp netleştirdi, kendini böyle bir irade ve iddiaya kavuşturdu. Bu konuda varolan her türlü zayıflığı, iddiasızlığı, yetersiz, parçalı anlayış ve duruşları mahkum etti. Bunun yerine çok iddialı, çok kararlı, çok net ve güçlü bir duruş sağladı. Saldırılar karşısında her türlü savunma mekanizmasını geliştirmeyi, topyekun imha saldırısı karşında topyekun direnişi geliştirmeyi öngördü. Eğer ateşkes başarılı olmazsa, varolan saldırılar karşısında aktif savunma posizyonunu daha üst bir düzeye çıkartmayı, karşıtlarımız topyekun imhayı öngörürse, Önderliğimize, halkımıza ve hareketimize dönük saldırıda imha ve tasfiyeden başka bir şey bilmezlerse, buna karşı topyekun direnişi başarıyla geliştirerek, Kürt halkının çözüm gücünü ve iradesini ortaya çıkartmayı kararlaştırdık. Tüm bunlarla HPG Konferansı HPG için de hareketimiz ve halkımız için de bir yeniden kararlaşma, irade ve güç kazanma olayı oldu.

Bu anlamda HPG IV. Konferansı gerçekten de Apocu çizgide ve şehitlerimizin izinde bir netleşme, yenilenme ve yeniden kararlaşma konferansıydı. ***Viyan*** çizgisinde partileşme ve militanlaşma konferansıydı. Viyan arkadaşın şehadetinin birinci yıldönümünde gerçekleşen bir konferans olarak, kendisini Viyanlaşma konferansı olarak tanımladı. Viyanlaşmak demek büyük sorumluluk kazanmak demektir, büyük cesaret, yüksek duyarlılık ve büyük fedakarlık demektir. Elbette partileşme ve militanlaşmada Önderlik çizgisinin gereklerini anlama ve özümseme, ona katılma ve onu pratikleştirme demektir. Nerede olunursa olunsun, nasıl olunursa olunsun, böyle bir pratikleştirmeyi sağlamak demektir. Bu bakımdan IV. Konferans sonuçları tüm HPG komuta ve savaşçı yapısı için partileşmeye bir çağrıdır, doğru komutanlaşmaya bir çağrıdır, askerileşmeye ve fedaileşmeye bir çağrıdır, Viyanlaşmaya çağrıdır. Bu çağrı temelinde kendini yeniden gözden geçirecek ve yenileyip kararlaştıracak olan komutanlık ve savaşçılık zaferin garantisi olacaktır. IV. Konferans böyle bir iddia ve kararlılıkla tamamlanmış, bu temelde tüm Kürt gençliğini HPG saflarına katılmaya çağırmıştır.

Biz de tüm HPG komuta ve savaşçı yapısını, yine hareketimizin tüm kadro yapısını IV. Konferans sonuçları temelinde kendilerini özeleştirisel sorgulamayla yenileyip, Önderlik ve şehitlerin çizgisinin sağlam militanları, takipçileri ve başarılı uygulayıcıları haline getirmeye çağırıyor, tüm arkadaşlara başarılar diliyoruz.

25 Şubat 2007

Umutlarımız kadar uzun bir yolun hikayesi

"Ve bahar umut renginde gülümsüyordu bize. O kış toprağa verdiğimiz sekiz can, karın altından başını ilk çıkaran kardelenlerin renginde buluşmuştu bizimle. Ve bahar fethetmişti ülkemizi. Yeşil umut gibi sarmıştı benliğimizi, gözümüzün değdiği her köşeyi. En sevdiğimiz, en dost mevsim gelmişti sonunda. Çünkü yaratacak çok şeyimiz vardı, gidilecek uzaklarımız vardı. Umut ve bahar kapımıza dayanmıştı. Şimdi sıra bizdeydi"

Yıl 1997. Botan'dan Dersim'e uzanan yolun yolcularıydık. Yollar uzundu, pusular bekliyordu bizi gecenin karanlığında. Ovalardaki başaklar gündüzleri huzurlu bir dinginlikle salınırken, gece bir savaş meydanı olma ihtimalinin tedirginliğini de yaşar gibiydi. Ama umutlar dipdiriydi. Yollar kazanmanın ve başarmanın iddiası ile adımlanıyordu. Herkeste bir an önce Dersim'e ulaşma özlemi, heyecanı.

Kalabalık bir gruptuk. Böyle bir grupla ovayı geçmek büyük riskler taşıyordu. Bu yüzden Mava'da iki gruba ayrıldık. Birinci grup yola çıkmadan önce kapsamlı bir tartışma yürütüldü. Biz de aynı yol hattını kullanacağımız için, yolu deşifre edecek bir yaklaşımın içine girmemeleri, oldukça gizli hareket etmeleri gerekiyordu. En önemli şey gizlilikti. Arkadaşlar özellikle de köye inmemeleri, iz çıkarmamaları noktasında uyarılmıştı.

Birinci grubtan üç gün sonra biz de düştük yollara. Grubumuz kalabalıktı ve kuryemiz yoktu. Diğer taraftan gelecek kuryelerin bizi karşılaması gerekiyordu. Sonbahar mevsiminin son günleri ve aralıksız yağmur yağıyordu. Ovada iki gün boyunca yürüdük. Çok yorulmuştuk. Biz daha ovayı geçemeden operasyon çıkmıştı. Birinci grup görüntü vermişti.

İkinci gün bizi karşılamaya gelmesi gereken kuryeler de operasyondan dolayı geri dönmüşlerdi. İçimizde yolu bilen kimse de yoktu. Geçmiş zaman dilimlerinin birinde o alanda kuryelik yapan Baran Kurtalan arkadaş grubuh önüne geçti. Kuryemiz oydu artık. Buraları, Baran arkadaşın inisiyatifi ile geçecektik. O da yıllar önce oralardan geçmişti. Nerede ne var, neresi kullanılıyor neresi kullanılmıyor hiçbir bilgisi yoktu, ama başka bir şansımız da yoktu.

Yola çıktık. Dinmek nedir bilmeyen sonbahar yağmurları altında yürüyoruz. İliklerimize kadar ıslanmışız. Geçiş hattımızı zorunlu olarak bir günlüğüne değiştirdik. Hasta olan arbir kadaş vardı. Daha hızlı ilerleyebilmek için bir yerde dinlenmemiz gerekiyordu.

Bir köye gittik. Köyde iki saat kaldıktan sonra yanımıza iki köylüyü de alarak tekrar yola koyulduk. Köylüler bir yere kadar götürecekti. Hasta olan arkadaşın silahını, çantasını almıştık. Elini tutarak yürütüyorduk. Yorgunluktan dizlerimizde takat kalmamıştı ve biz hala durmadan yürüyoruz, yürümek zorundayız.

Öylesine yoğun bir sis tabakasıyla örtülmüştü ki her taraf bir metre ötemizi göremiyoruz. Öncülerimiz acele ile dönerek, karakolun nöbetçilerinin içine girdiğimizi söylediler. Sonradan öğreniyoruz, onlar petrol nöbetçisiymiş. Öncüler onların içine girip tekrar geri dönmüşlerdi. Yağmur ve sisten bizi fark etmemişlerdi. Derin bir nefes çekiyoruz.

Geri dönüp bir köye gittik. Yine sırılsıklamdık. Üstümüzü biraz kuruttuktan sonra yine düştük yola. Daha yürüyeceğimiz çok yol vardı. Geldiğimiz köyden birkaç köylü bizi bir suyun kenarına kadar götürdü. Sonrasına yine heval Baran öncülük edecekti.

Yağmur durmak bilmiyordu. Biz de

bereketin yağacak doğru günü seçmediğini düşünerek homurdanıyorduk. Traji komikti halimiz. Biz sadece komik yanını alıp, gülüyoruz halimize.

Kuru bir soğuğu dinmek nedir bilmeyen bu yağmura tercih ederdik, ama ne yazık ki tercihimiz sorulmamıştı. Islak elbiselerle yürümek çok zordu, beş dakikalık molalar da üşümekten yerimizde duramıyoruz. Soğuk ve yağmur birlikte. Havalar da soğumuştu. Yılın on ikinci ayına girmiştik.

Yolumuzun üzerindeki bir köye gittik. Manga manga evlere dağılacaktık. Üzerimizi kurutup, erzak alıp yine yola koyulacaktık. Ama bir sorunumuz vardı, bu köyü tanımıyorduk, durumunu bilmiyorduk. Kimse bize kapısını açmıyordu. Saat de durmadan ilerliyordu. Nihayet bir evin kapısını açıyorlar. Ve üzerimizi biraz kuruttuktan sonra, yine yoldayız.

Arkadaşlara ulaşmak için son geceyi yürüyorduk. Hepimizde, arkadaşlara ve yerimize bir an önce ulaşma beklentisi vardı. Kuryemiz, önümüzde iki yol olduğunu söyledi. Bir yol daha önce deşifre olmuş ve tankların hedefi olmuştu. Diğer yol ise güvenlikli, ama uzundu. Yolun uzunluğuna ayaklarımız isyan etse de güvenlikli yolu tercih ettik.

Hala yürüyoruz. Kaç zaman olmuştu bilmiyorum. Yağmur yerini kara bırakmıştı. Tanrılar isyanımıza böyle bir ceza ile karşılık verdi diye fısıldarken birbirimize, tepeye tırmandıkça tipiye dönüşüyordu kar. Bu yetmiyormuş gibi bir de yolu kaybetmiştik. Aynı arazide dönüp duruyorduk. Önümüze çıkan tepeleri çıkıp çıkıp iniyorduk. Ha bulduk derken, yine kaybediyorduk yolu. Nerede olduğumuza dair herhangi bir fikrimiz yoktu. Soğuk, yorgunluk takat bırakmamıştı bizde. Grup durmadan kopuyordu. Öncü arkadaşlar ikide bir grup kopmasın diye haber gönderiyordu, ama nafile. Her bir arkadaşın arasında en az yüz metre mesafe açılmıştı.

Sabaha doğru tepenin zirvesine ulaştık. Tepede kar diz boyuydu. Tabii bir de fırtına vardı. Bir arkadaş, yakında bir köyün olduğunu söyledi. Tepedeki kar ve fırtına yürümemizi zorlaştırıyordu. En çok da hasta arkadaşlar zorlanıyordu. Köye inip biraz ısınmanın iyi olacağını düşündük. Hava yavaş yavaş aydınlanıyordu. Gitmeyi düşündüğümüz köyü bulmak da kolay olmadı. Baktık olacak gibi değil, iki üç gruba ayrılıp köyü aramaya başladık. Meğer hepimiz köyün etrafında dolanıp durmuşuz. Köyü bulduğumuza sevinmiştik. Daha doğrusu kimseye bir şey olmadığı için coşmuştuk, yorgunluğumuzu unutmuştuk.

Köye varmadan hasta arkadaş bayıldı. Onu sırtlayarak köye kadar götürdük. On dakika demişlerdi, ama köye ulaşana kadar birkaç arkadaş daha düşmüştü. O arkadaşları da sırtlayarak köye gittik. Köylüler misafirperverlikle açtılar kapılarını. Ama korkuyorlardı da. Gündüz olmuştu ve karda izlerimiz vardı. Düşman izimizi bulabilirdi. Dolayısıyla acele etmeliydik. Onlar da acele etmemizi istiyorlardı. Haklıydılar, o koşullarda köye girmek çok tehlikeliydi. Öğleye kadar orada kaldık. Arkadaşların tam olarak nerede olduğunu bilmiyorduk. Öğlene doğru yeniden yola çıktık.

Köylülerin tarif ettiği yerde arkadaşları bulmanın heyecanıyla düşmüştük yola. Yarım saat yürümüştük ki arkadaşların izini bulduk. Hayatın izini bulmuş gibi, izlerin peşine düştük. Uzun yoldan ve onca badireden sonra arkadaşlara ulaşmak, hepimizin yüzünü ve yüreğini güldürmüştü. Onlar da bizi merak ediyorlardı. Göndermeleri gereken kuryeler operasyondan dolayı geri dönmüştü. Ama işte karşılarındaydık, ulaşmıştık kayıp vermeden. Bizi gördüklerine onlar da bizim kadar sevinmişlerdi.

"Arkadaşlara ulaşmak için son geceyi yürüyorduk. Hepimizde, arkadaşlara ve yerimize bir an önce ulaşma beklentisi vardı. Kuryemiz, önümüzde iki yol olduğunu söyledi. Bir yol daha önce deşifre olmuş ve tankların hedefi olmuştu. Diğer yol ise güvenlikli, ama uzundu. Yolun uzunluğuna ayaklarımız isyan etse de güvenlikli yolu tercih ettik"

Arkadaşların fazla tedbirleri yoktu. Mevsimin ilk karı düşmüştü, ama henüz kış hazırlıkları yoktu. Pratik mangalarda kalıyorlardı. Biraz dinlenmek için, boş bir köyde bulunan okula gittik. Arkadaşlar hemen ateş yaktı, ısınmıştık, ısındıkça yorgunluğun da etkisiyle göz kapaklarımız kendiliğinden iniyordu.

Kar düşmüştü ve Dersim'e ulaşabilmemiz çok zordu. Yönetime verilen tekmilin ardından orada kalmamız kararlaştırılmıştı. Gidemeyeceğimiz için çok üzülmüştük, gitmeyi öyle çok istiyorduk ki ama yapabilecek bir şey yoktu doğa koşulları karşısında. Baharı Dersim'de karşılayamayacaktık, ne hayallerimiz vardı halbuki.

Orada düzenlememiz yapıldı. Birkaç arkadaş yeni çalışma bölgelerimize doğru yola çıktık. İz bırakmama konusunda uyarılar yapılmıştı. Kar ve yağmur suları yükseltmişti. Önümüzde geçmemiz gereken nehir. Kısa bir süre önce, yeni savaşçı bir arkadaşı kurtarmak isterken ***Eriş*** adında bir arkadaş şehit düşmüştü. Ondan önce de birçok arkadaş suya kapılıp şehit düşmüştü.

Önce öncü arkadaşlar vurdular suya. Ve grubun geçebileceğini söylediler. El ele tutuşarak sudan geçtik. Su çok derin değildi, ama çok sert bir akıntısı vardı. Bir arkadaş suyun içinde düşme tehlikesi geçirdi, ama arkadaşlar tuttular. Ve işte suyu geçmiştik. Yolun bundan sonrasında bizi ne bekliyordu bilmiyorduk. Bildiğimiz tek şey havanın gittikçe soğumaya başladığıydı.

O gece yerimize ulaşmamız gerekiyordu. Ama kar, çamur ve soğuk yürümemizi çok güçleştiriyordu. Bir iki saat yürüdükten sonra mola verdik. Ateş yakıp yemek yedik. Aşmamız gereken Kulp suyu bizi bekliyordu. Saat 12-1 sıralarında suyun kıyısına geldik. Normal koşullarda rahatça aşılabilen bu sulardan şimdi geçmek öylesine zordu ki. Önce kuryeler denedi geçmeyi, ama su geçme-

lerine izin vermiyordu. Yarı yoldan geri döndüler. Uzun süre geçebilmek için uygun bir yer aradık, ama su geçit vermiyordu. Sabaha kadar orada kalmaya karar verdik. Sabaha doğru su biraz inecek ve biz tekrar geçmeyi deneyecektik.

Orada bulunan kayalıkların önünde ateş yakıp sabahı bekledik. Çok yorgun ve uykusuz olsak da keskin bir bıçak gibi olan soğuk uyumamıza müsaade etmiyordu. Sabaha kadar tir tir titreyerek bekledik. Havalar tam aydınlanmadan arkadaşlar gidip suyun durumuna baktılar, hala çok yüksekti. Hava aydınlanıyordu ve oradan çıkmamız gerekiyordu. İzlerimiz de çıkmıştı. Burayı ne olursa olsun terk etmek zorundaydık. Ne olursa olsun deyip, dörder dörder gruplara ayrılarak suyu geçtik.

Suyu geçmiştik geçmesine, ama bizi karşılamaya gelen arkadaşlar biz gitmeyince randevu yerinden ayrılmışlardı. Bağlantımız yoktu ve arkadaşların nereye gittiğini bilmiyorduk. O gün boş bir köyde kaldık. Arkadaşlara hemen ulaşırız diye düşündüğümüzden, yanımıza erzak da almamıştık. Akşam olduğunda kurye bizi başka bir köye götürdü. Ama arkadaşlar orada da yoktu. Gelme ihtimali üzerine orada beklemeye başladık.

Köy, düşman tarafından yakılmıştı. Köyde yalnızca birkaç yaşlı kalmıştı. Düşmanın bütün baskılarına rağmen topraklarını bırakmamışlardı. Sürgün ağırdı çünkü. Ölümün gölgesinde olsa da her günleri, yine de ülke toprağında olmak her şeye değerdi…

Akşam köydeki camide, gündüz bir mağarada kalıyorduk. İz çıkmasın diye taşlara basarak gidiyorduk mağaraya. Karanlık ve soğuk olan mağara, çok da dardı. Ancak sıkışarak yerleşebiliyorduk. Üç gün boyunca mağara ve cami arasında mekik dokuduk. Üç gün üç gece boyunca arkadaşları bekledik orada, ama kimse gelmedi.

Yeni bir noktaya gitmeye karar verdik. Yerde kuru kar vardı. Kuru kar demek, ayakların yanması demekti. Bundan korunmanın en etkili yolu sürekli hareketti. Herkes bu konuda birbirini uyarıyordu. Bazı yerlerde suya vurmamız gerekiyordu. Arkadaşları bulma umuduyla koyulduğumuz yolda arkadaşları bulamamıştık. Bir nokta daha vardı önümüzde, umutla oraya doğru yürüdük, ama orada da kimse yoktu.

Havaya dayanılmaz derecede soğuktu. Soğuktan biraz olsun korunabilmek için bulduğumuz bir kayalığın önünde oturduk. Herkes yanındaki fazla çorapları giyindi. Başka gidecek bir yerimiz yoktu. Çevrede neyin olup olmadığını bilmediğimiz için ateş yakamıyorduk, öyle hareketsiz dursak ayaklarımızın yanma ihtimali çok büyüktü. Birbirimizin ayakları üzerinde oturarak, sabahı sabırsızlıkla bekledik.

Kulağına balta sesine benzer bir ses geldi. Birileri bir yerde odun kırmaya çalışıyor olmalıydı. Aslan arkadaşa balta sesi duyduğumu söyledim. Buralarda balta kullanılmadığını, silah sesi olabileceğini söyledi.

Hepimiz uykusuz ve yorgunduk. Soğuktan uyuyabilecek durumda da değildik. Öğlen olmuştu. Yine ses duydum. Sesin geldiği yönü tespit etmek için iyice pürdikkat kesildim. Yönü tespit etmiştim. Yine Aslan arkadaşın yanına gittim. Balta sesinin geldiği yönü de işaret ettim bu kez. Aslan arkadaş çok ihtimal vermezse de diğer arkadaşların da ısrarıyla bir iki arkadaşın gidip o çevreyi kolaçan etmesini söyledi. Çok ihtimal vermezse de arkadaşları kırmak istememişti.

Giden arkadaşlar bir süre sonra dönüp, arkadaşların orada olduğunu söylediler. Hemen arkadaşların yanına gittik. Arkadaşları bulmuştuk bulmasına, ama onların da durumu pek iyi değildi. Sekiz arkadaşın ayağı yanmıştı kardan. Doktor, ayaklarını tedavi ediyordu. Onlar da bizden bir gece önce aynı yoldan gelmişlerdi. Yeni olan bir arkadaş yürüyemediği için grup yavaş ilerlemek zorunda kalmış ve sekiz arkadaşın ayağı yanmıştı.

Geçici bir noktada kalıyorlardı. Erzak taşıyorlardı. Biz de eklenince, koşulları biraz daha zorlaşmıştı. Birbirimize destek sunarak o zorluklara göğüs germeye çalışıyorduk. Yerimiz çok dardı. Bir mangada ayakları yanan arkadaşlar kalıyordu. Diğerleri de bir mangada kalmak zorundaydık. O gece orada kaldık.

Yaralı arkadaşları sağlam bir yere, biz de başka bir grubun yanına götürmeleri gerekiyordu. Önce yaralı arkadaşları gönderecektik. Ayaklarını naylon ve bezlerle sardık. Onları bir mağaraya götürdüler. İmkan varsa ilaç ve doktor getirtmeye çalışacaklardı. Arkadaşların yanında bir doktor vardı, ama onun da ayakları yanmıştı. Gündüz olduğu için biz de kaldık. Yürüyeceğimiz yol Lice'nin karşısına düşüyordu. Karanlıkta hareket etmek zorundaydık. Ve karanlıkla birlikte yeni kuryelerimizle birlikte yola çıktık. Lice ovasının karşısında yürüyorduk. Açık arazide hareket edemediğimizden, çalılıkların arasında, suyun içinde yürüyoruz. Kuryemiz Seyit adında bir arkadaştı.

Yol bitmek nedir bilmeden uzuyordu. Su da yürümek ayrı bir sorundu zaten. Yorulmuştuk, bazı arkadaşlar kızmıştı. Ahmet Pino adında bir arkadaş vardı. Kızdığında, kuryemiz ona *"heval bize niye kızıyorsun. Bak karşıda düşman karakolu var, git ona öfkeni kus"* diyerek takılıyordu. Hani o bitmez zorlu yolda birbirimize takılmazsak, yol tümüyle çekilmez olacaktı.

Gideceğimiz yer dört saat mesafedeydi, ama kar yürüyüşümüzü ağırlaştırıyordu. Dört saatte arkadaşlara ulaşabilmemiz mümkün değildi o koşullarda. Yolumuzun üzerinde bulunan yurtsever bir köye gittik. İkişer ikişer evlere dağıldık. Biraz ısınıp dinlendikten sonra tekrar yola koyulduk. Köylülerin kullandığı yolları kullandık. Artık arkadaşlara ulaştık diye sevinçle gittiğimiz noktadan arkadaşlar iki saat önce ayrılmıştı. Kuryelerimiz, gideceğimiz yerin uzak olduğunu söylüyordu. Sabaha kadar yürümemiz güvenlik açısından iyi değildi. Yolu bilenler kuryelerdi. Bizler hepimiz alanda yeniydik. Başka bir köye gidip yeni bir akşamı bekledik. Başka çaremiz yoktu.

Köylüler güvenliğin sağlanması için devriye çıkarmışlardı, herkes intişardaydı. Kıştı, bir operasyon olsa, düşmanın ilk geleceği köylerden birisiydi. Oraları tanımıyorduk, bu yüzden avantajları ve dezavantajları bilmiyorduk. Kuryelerimiz oraları iyi bildiklerinden, rahat değillerdi, akşamı iple çekiyorlardı. Durmadan dışarıya çıkıp etrafı kontrol ediyorlardı. Köylüler zaten hareketteydi. Bazı köylüler av bahanesiyle araziye açılmışlardı. Bir şey olsa, düşmanla çatışmayı göze alacak kadar yurtsever bir köydü. Saatleri sayıyorduk. Nihayet bir şey olmadan akşam olmuştu.

Karanlıkla beraber yine yola çıktık ve uzun bir yürüyüşün ardından nihayet arkadaşlara ulaşmıştık. Arkadaşlar kış kampını yapmışlardı. Durumları da iyiydi. Bizim için hemen hazırlık yaptılar. Çok yorulmuştuk ama arkadaşların sıcak ilgileri, her şeyi unutturmuştu. Bizim grubumuzu da ikişer ikişer mangalara verdiler. O gün dinlendik. Ertesi gün arkadaşlar bizi çağırıp tartıştılar. Onlar bize oralar hakkında bilgi verdiler biz de geldiğimiz yerler hakkında.

Dersim'e doğru yola çıkmıştık, ama mevsim koşullarından dolayı yarı yolda kalmıştık. Bizden önceki gruptan da bazı arkadaşlar kalmıştı orada. Biz de o kış orada kalıp çalışmalara katılacaktık. Kış olduğundan çok fazla pratik iş yoktu. Geniş bir alandı, ama üslenmeler Güney tarzında değildi. Bu yüzden Güney'den giden arkadaşlar o koşullara ayak uydurmakta ilk başta biraz zorlanıyordu.

Arkadaşlarla birlikte bir de köylü vardı. Eğitime gelmiyor ama yaşama katılıyordu. Bir sabah hepimiz eğitimdeyken arkadaşlar köylünün kaçtığını söylediler. Bulunduğumuz yere yakın karakollar vardı. Köylünün yerimizi ihbar etmesi an meselesiydi. İki üç grup onu yakalamak için peşinden gitti. Kampta altı arkadaş hastaydı. Noktayı terk etmemiz gerekiyordu. Hazırlıklarımızı bu temelde yaptık. Akşama kadar arkadaşları bekleyecek, ondan sonra yola çıkacaktık.

Arkadaşlar köylüyü karakola ulaşmadan, bir köyde yakalayıp getirmişlerdi. Biraz rahatlamıştık, ama bulunduğumuz alan deşifre olmuştu. Giden arkadaşlar iz çıkarmıştı, köylüler görmüştü, ava çıkan köylüler yerimizi görmüştü, dolayısıyla orada kalmamız çok riskliydi. Bin bir zorlukla hazırlanan bu kış noktasını bırakıp, kürek, testere, naylon vb malzemeleri çantalarımızın üzerine bağlayıp yeniden düştük yola. Bu malzemeler silah kadar gerekliydi.

Bir başka noktaya gittik gitmesine, ama düşmanın arazideki gözcüleri bizi görmüştü. Ve kışın ilk temasını başladı. Sabahtan öğlene kadar şiddetli bir çatışma devam etti. Çatışmada kaybımız olmamıştı. Ancak bir takım arkadaş düşmanın denetiminde kaldığından hareket edemiyorlardı. Akşam olduğunda çatışma bölgesinden çıktık, ama diğer takım çıkamadı. Birkaç arkadaş hafif yaralanmıştı. Üstelik diğer takımdan haberimiz yoktu. O arkadaşların şehit düştüğünü düşünüyorduk, onlardan bir haber alabilmek için neyi vermezdik ki!

Olup biteni arkadaşlar bize ulaştıktan sonra öğreniyoruz: Arkadaşlar uygun bir yerde saklanmışlar. Takımdan üç arkadaş yaralanmış, birinin durumu ağır. Yaralıları tedaviye göndermişlerdi. Arkadaşlar bize ulaştığında öylesine rahatlamıştık ki, içimizde baharın sevinci. Ama sevincimize ayakları yanan arkadaşların şehadetinin gölgesi düştü. Düşman yerlerini öğrenip arkadaşları şehit düşürmüştü. Sessizdi şimdi evrenimiz.

Ölüm bütün bir kış boyunca çevremizde dolanıp durmuştu ve sonunda birkaçımızı almıştı aramızdan. Bir kış boyunca ölümle aynı havayı solumuş, her seferinde onu alt etmeyi başarmıştık. Her zaman şüpheyle umut birbiriyle yarışıyor ve umut kazanıyordu sonunda. Ama mevsim ölüm gibi beyazdı.

Ve bahar umut renginde gülümsüyordu bize. O kış toprağa verdiğimiz sekiz can, karın altından başını ilk çıkaran kardelenlerin renginde buluşmuştu bizimle.

Ve bahar fethetmişti ülkemizi. Yeşil umut gibi sarmıştı benliğimizi, gözümüzün değdiği her köşeyi. En sevdiğimiz, en dost mevsim gelmişti sonunda. Çünkü yaratacak çok şeyimiz vardı, gidilecek uzaklarımız vardı. Umut ve bahar kapımıza dayanmıştı. Şimdi sıra bizdeydi, zafer muştusu ile düşmanın kapısına dayanmamızın vakti gelmişti. Biz de bahar kadar sabırsızdık.

Ağız dolusu gülmeleriyle benliğimizi ısıtan Agırımız

"Yazmak için bir şeyler bilmek ya da çok becerikli olmak gerekmez. Çünkü onların hayatları romanların, şiirlerin içine zoraki yerleştirilmemiştir. Onların hayatı, en derin ve yalın sözlerle yazılan birer şiirdir, bir romandır. Yazmalıyız yüreğimizin kıyılarına vuran dalgaları dilimizin, yüreğimizin sınırlarını zorlayarak. Ay ışığında, ateş başı sohbetlerde, eylem öncesinde söylenen sözlerini fısıldamalıyız yaşamlarını katık ettikleri insanların yürek duvarlarına. Yazmalıyız onları, çünkü başka hiçbir ülkede yazılan romanların bedeli gerçek hayatlar değildir. Bir tek bizim ülkemizde böyle ağır bir bedel ödenir"

Adı Soyadı: **Ercan DENİZ**
Kod Adı: **Agir**
Doğum yeri ve tarihi: **Pancas köyü Tatvan, 1978**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **23 Nisan 1993, Çiyaye Karez/Garzan**

Ancak çok büyük acılar çektiğimizde, kalemimiz kendi yatağında ilerleyen bir nehir gibi sayfalarca akıp gider.

İnsanların ne yaparlarsa yapsınlar tek bozulmaz eşitliği olan şeyi; hayatı ancak bir kez yaşama şansını, halkının yoksulluğuna, acısına katık diye sunanları yitirdiğimiz zaman, hepimiz zaten kendisi birer efsane olan bu hayatların içindeki sözlerin peşine düşüp birer yazıcı oluruz. Çünkü romanların, şiirlerin, efsanelerin içine sıkıştırılmış, hayal gücünün tetiklediği hayatlar değildir bunlar. Bir çocuğun gülümseyişi kadar temiz, efsaneler kadar köklü ve bu çağa ait olmayacak kadar tanrısaldır bu hayatlar. Bir o kadar da gerçek…

Bize düşen, onların ay ışığında ya da sabahın ayaz vaktinde tutulmuş bir nöbet sırasında söyledikleri sözleri sakladığımız yüreklerimizden, zihinlerimizden çıkarıp, duyurmak istedikleri insanlara ilahi bir emir gibi iletmektir sadece.

Yazmak için bir şeyler bilmek ya da çok becerikli olmak gerekmez. Çünkü onların hayatları romanların, şiirlerin içine zoraki yerleştirilmemiştir. Onların hayatı, en derin ve yalın sözlerle yazılan birer şiirdir, bir romandır.

Yazmalıyız yüreğimizin kıyılarına vuran dalgaları dilimizin, yüreğimizin sınırlarını zorlayarak. Ay ışığında, ateş başı sohbetlerde, eylem öncesinde söylenen sözlerini fısıldamalıyız yaşamlarını katık ettikleri insanların yürek duvarlarına.

Yazmalıyız onları, çünkü başka hiçbir ülkede yazılan romanların bedeli gerçek hayatlar değildir. Bir tek bizim ülkemizde böyle ağır bir bedel ödenir.

Şimdi Agır arkadaşın hikayesinin anlatımındayız. O'nun hayatının içinden yüreğimize sinen sözcükleri birer birer çıkarıp vicdanlarımızı, bilincimizi o sözlerin aydınlığında ışıklandırmanın zamanındayız. İçimizin tüm karanlıklarını o aydınlıkta yıkamanın; rüzgarlarla, suların sesiyle, ormanların uğultusu ile bize ulaşan hayata ve kavgaya dair o çağrıyı, isyanlara kaldırmanın zamanındayız. O kendi romanına son noktayı koyduktan sonra, halkının acılarına katık ettiği yaşamını feda ettiğinde, bize de yitik coğrafyamızın kuytuluklarına sinmiş o sözleri toplayıp direncimizin, umudumuzun klavuzu yapmak kalıyor geriye.

Kim bilebilirdi ki çocuklara özgür bir gelecek kurmak için savaşan bu yiğitlerin silahını o devrin çocukları kaldıracaktı bir gün. 1978 yılında doğan Agır yoldaş da kendi neslinin acılarını orada durdurmak ve çocukların artık pembe düşler kurmasını istediğinden, acı, ayrılık ve yitiklik kendi neslinde son bulsun diye, bir soluk olmak istedi o doğarken başlayan bu kavgaya.

O'nun hayata adım attığı yıl başlayan bu kavga öylesine amansız, zorlu, ihanetin ve düşmanın dört koldan zehirli bir yılan gibi sarıp sarmaladığı

bir kuşatmaydı ki bekliyordu işte gençler büyüsün diye.

Kürdistan denilen o yitik ülkede, hiçbir insanın ömrünün mevsimlerini doyasıya yaşaması beklenemezdi. Öylesine amansızdı ki hayat, öylesine zordu ki kavga... Çocuklar gençliğe henüz yeni yeni adım atarken, zihinleri bir bilge kadar açık, yürekleri ancak yılların verebildiği acılarla dolu olurdu. Kısacık ömürlerine koca bir hayatın acılarını, umutlarını, yaşam tecrübelerini sığdıracak kadar çabuk büyümek zorunda kalanlardı onlar. Burada hayat çabuk büyütüyordu.

Kürdistan'ın her karış toprağı gibi isyanlara gebe bu topraklar da nice isyan çocuğunu doğurur. İsyanın, yiğitliğin ve acının birbirini beslediği bu topraklar, en bereketli zamanlarını yaşamaktadır artık. Yiğitlikte, kahramanlıkta, fedakarlıkta birbirine sıra vermeyen, ama yaşamak konusunda o kadar atılgan olmayan, yanındakinin hayatı için kendi hayatını siper eden gençler yetişir.

Öfkesini, binlerce yıl isyan biriktirmiş tarihinden, umudunu, insanca yaşamanın, aşkın, gülüşlerin, sevgilerin doruğuna varan gelecek düşlerinden sağaltan gençler...

Yaşam ile ölümün med cezirinde soluk alan, ağız dolusu gülmeyi, en güzel düşleri kurmayı bilen, ama düşlerini onurlu bir gelecek için ertelemeyi bilecek kadar olgun olan gençler...

Agır arkadaş nesli böyle bir nesildi işte. Yaşamın en onurlusuna gönül vermiş, bunun dışındakine yaşam demeyen bir nesil. Görevi, tarihin bütün yanlışlarını düzeltmek; yalanı, ihaneti, kanı bu coğrafyanın çehresinden silmek olan bir nesil. O, bunun bilincindedir. Ve O'nun neslinin isyanı, hüzün ve acıyla son bulmayacaktır. Çünkü acılardan, yenilgilerden ve halkının tarihinin tozlu vicdanından geriye kalanları direnişin, umudun ve inancın imbiğinden süzen bir özgürlük hareketi başlamıştı O'nun hayata merhaba dediği yıl.

Agır heval, isyanlar diyarı Garzan'da gözlerini dünyaya açar. Agır hevalin doğduğu köy, Mezopotamya'nın tipik bir köyüdür. Kürtlerle Ermenilerin hayatı birlikte paylaştıkları, acılarını ve mutluluklarını birlikte paylaştıkları bir köy. Tarihimizin bütün izlerini bağrında saklayan, umut dolu günleri bekleyen bir köy. Köyün tek bir tarihi vardı. Çünkü ne yaşadılarsa birlikte yaşamışlardı hatırlayamadıkları kadar uzun zamandır. Tek tarihi, ama iki ismi vardı köyün. Ermeniler Eres, Kürtler Panças diyorlardı. Köyün ismini soranlara da iki dildeki ismi söylenirdi, sevginin, kardeşliğin, hoşgörünün, paylaşımın hüküm sürdüğü topraklardı oralar. Yitik tarihlerinden daha eski bir tarihti kardeşliğin tarihi. Sömürgecilerin postallarından önce, kardeşlik rüzgarlarının estiği bir mekan.

Tatvan'a bağlı Karez ile Sipan ve Sinegır dağlarının üçgeninde bulunur. Dağ tepeleri Zilan' la karşı karşıyadır.

> *"Kürdistan denilen o yitik ülkede, hiçbir insanın ömrünün mevsimlerini doyasıya yaşaması beklenemezdi. Öylesine amansızdı ki hayat, öylesine zordu ki kavga... Çocuklar gençliğe henüz yeni yeni adım atarken, zihinleri bir bilge kadar açık, yürekleri ancak yılların verebildiği acılarla dolu olurdu. Kısacık ömürlerine koca bir hayatın acılarını, umutlarını, yaşam tecrübelerini sığdıracak kadar çabuk büyümek zorunda kalanlardı onlar. Burada hayat çabuk büyütüyordu"*

Her daim selama duruşları bundandır. Zilan katliamı dillerden düşmeyen acı bir hikayedir, gözyaşlarıyla boğulan bir tarihtir Zilan. Zamanın sağaltamadığı bir sızıdır Zilan. Yaşlılar nini diye Zilan'ı söylerler, ağıt yakarlar her şafak vaktinde. Gaz lambalarının loş ışığında pamuk prenses ve yedi cüceler, yedi başlı dev, kibritçi kız, kül kedisinin masalı anlatılmaz bizim topraklarda. Yaşlılar Zilan'ı anlatır bütün yalınlığıyla. Orada öldürülenlerin o saf yaşamını, özgürlüğe hasret yüreklerin nasıl attığını anlatırlar. Hala kanayan bir yaradır Zilan.

Geliye Keşan ili Çemê Kanî'yi bağlayan vadilerin de hikayeleri vardı. Kürt yiğitleri uzun, fırtınalı kış gecelerinde bir araya toplanır, Buma Reşe karşı nasıl savaştıklarını efsaneleştirerek anlatırlardı. Hikayeleri çoktu o toprakların. Bazen ağıtlarla, bazen türkülerle, bazen oyunlarla anlatılan hikayeler...

Agır heval bu kardeşlik toprağında, bu hikayeleri dinleyerek, hem Kürtçe hem de Ermenice oyunlar oynayarak, iki dilde güneşi selamlamayı, günü uğurlamayı öğrenerek büyüdü. Yaşlı anlatıcıların anlatımlardan etkilendi en çok ve o efsanelerdeki kahramanlar gibi olmayı hayal etti hep.

Bu toprakların dile gelen hikayeleri cesaret ve atılganlık aşılıyordu çocuklarına. Heval Agır da o çocuklardan birisiydi. Bütün köy çocuklarını örgütleyip yönlendirirdi. Komşu köy çocuklarıyla kavgaya hazırlanır ve hazırlardı. Ayrıca kavgadan kaçanları da hiç sevmezdi. Kaçanların ya kafasını kırar ya da onları oyuna dahil etmezdi. Bazen bu kavgalar boyunu aşardı. Karşı taraftakiler yaşça büyük olurdu onlardan. 'yiğitliğin yarısı kaçmaktır' felsefesini esas alırken askerleri, O, tek başına dikilirdi karşılarına ve savaşırdı. Bu kavgalarda yenilse de yüreği her zaman galip çıkardı kavgalardan.

Agır heval çocukların arasında olduğu gibi yetişkinlerin arasında da saygın bir yer edinmişti. Saygın ve olgun kişiliğinden dolayı herkes Ona, Mamo derdi.

Ailesi yoksul olduğu için daha küçük yaşta komşu köylerde çobanlık yapmaya başlar. Bütün aile fertleri, ailenin geçimine katkı sağlamak için bir şeylerle uğraşır.

Bir gün, okula gitmek istediğini söyler ailesine. Agır heval bir şeyde karar kıldı mı ölüm pahasına da olsa geri adım atmazdı. Her ne kadar başta kabul etmeseler de Agır hevalin kararlılığı karşısında yapabilecek bir şey bulamadılar.

Yatılı okula gönderilir. Okul okuyacağı için çok mutludur, ama ters bir şeyler vardır burada. Hiç bilmediği, duymadığı bir dil konuşuluyordu burada. Sağır dilsizi oynuyordu bura-

da. Karşısındakine bir şeyler anlatabilmek için vücut dilimini kullanmak zorunda kalıyordu. Köyünde bağıra çağıra konuştuğu dilinin yasak olduğunu, ilk kez bir şeyler öğrenme isteği ile geldiği okulunda öğreniyordu. Buna anlam verebilecek kadar büyümemiştir henüz. Cevapsız bir sorudur kafasını kurcalayan.

Kısa bir süre içerisinde oradaki arkadaşlarıyla ilişkilerini geliştirir ve eskisi gibi onları örgütler. Kendi dilini konuşmasına izin verilmez bu ortamda. O da onların dilini öğrenmeyecektir, onların kuralına gelmeyecektir. Kendi kurallarını dayattıkça tepkileri üzerinde toplar. Her yasak ve kural, O'nun isyanını körükleyen bir kıvılcım gibidir. O kıvılcımı tutuşturdukça da uysallaştıran okul düzeni için bir tehdit haline gelir. Bunun üzerine kısa sürede okuldan atılır. Agır heval yine köyüne döner, kırlarına koşar. Okumak için illa o saçma sapan kuralları mı uygulamak gerekir der isyana bulanmış bir anlamazlık içinde. İçindeki öfke daha da büyümüştür şimdi.

Tam da bu dönemlerde, bir gerilla sohbeti alıp başını gidiyordur köyde. Agır hevali de gerillalarla görüşmenin ve onlarla yüz yüze gelmenin merakı, sarar. Bir gün, gerillaların köye geldiğinin fısıldandığını duyar. Bir heyecan dalgası sarar tüm benliğini. Bir an evvel görme isteğiyle yanıp tutuş yüreği.

1991 yılının ilkbaharıdır. Kardelenlerin ve bahar çiçeklerinin doyumsuz kokusu, gerillalarla birlikte saçmıştır tüm çevreye. Agır heval kokuyu alır almaz yıldırım hızıyla gerillaların bulunduğu eve gider. Gerillaları görünce, içinde biriktirdiği öfkesini, serüvenlere koşmak isteyen ruhunu nereye yönlendireceğini anlar. Gerillalar kalkmaya hazırlanırken, usulca bir gerillaya yanaşır ve onlara katılmak istediğini söyler. Yaşı küçük olduğundan dolayı şimdilik alamayacaklarını, fakat O'nunla ilişkilerini kesmeyeceklerini söylerler. Agır yoldaş zaman kaybına asla müsamaha göstermez ve hemen katılmak ister. Agır hevalin ısrarı üzerine, O'nu kısa sürede alacaklarının sözünü vererek ikna ederler.

Gerillaların ayrılmasıyla birlikte zaman işkenceye dönüşür, saatler günler kadar uzun gelir sol yanına. Heyecanla arkadaşların gelip alacağı günü beklemeye başlar. Düşündüğünü eyleme geçirmemek, sadece beklemek özelliklerinden değildi, ama bu kez beklemeyi de öğrenmesi gerekiyordu. Bu heyecanlı bekleyiş fazla sürmemişti. Kısa süre içinde gerillar yine gelir köye. Agır heval karşılarına dikilir. Agır hevali de yanlarına alarak karanlığın içine dalarlar. Agır artık gerilladır, artık hevaldir. Elinde silahı, yüreği volkan, öfkesi Sipandır artık. Dağlara ve özgürlüğe doğru koşan bir maratoncudur.

Bu bir yazgı mıdır bilinmez, ama Agır yoldaş kendi yazgısını halkının yazgısına bağlamıştır çoktan. Artık meskeni Kürdistan dağlarıdır. Kendi nesli, acı çeken, ezilen, inkar edilen son nesil olmalıdır artık. Gelecek nesillere devredeceği ise cennete benzeyen bu ülkede kaygısızca, dolu dizgin yaşamak olacaktır hayatı. Acıya bulaşmamış ağız dolusu gülüşler, sonu hüzünle bitmeyen aşklar yaşamalıdır ondan sonrakiler. Anne kucağının sıcaklığını ne zaman isteseler bulabilmeliler, kendi dilinden şarkılar söyleyebilmelidirler ve başlarını eğmeden yürüyebilmelidirler insanların içinde.

Bu umutla gelmiştir dağlara. Gelecek umutları kavgasına can suyu olmuştur.

Agır yoldaş parti yaşamına hemen uyum gösterir. Sanki hep bu yaşamın içindeydi, sanki burada doğmuş burada büyümüştü, sanki bunun dışında hiçbir yaşamı yaşamamış, görmemişti, sanki anlatılan bütün masallar buradaki yaşama dairdi.

Fedakarlığı, cesareti ve özgürlük sevdasıyla herkesin kalbine taht kurar, bulunduğu tüm yerlerde moral ve coşku kaynağı olur, coşkun bir ırmak gibiydi Agır heval.

Yaşça küçük olmasına rağmen üslubuyla, davranışlarıyla arkadaşları gibi halkının büyük sevgisini de kazanmıştı. Yaşam her an yeni şeyler öğretir hem de en güzelinden, en sağlamından. Yaşamın öğrettikleriyle kendisini geliştirir, yetkinleştirir. Halkı örgütleme çalışmalarında görevlendirilir. İşine dört elle sarılır. Gittiği her yeri ayaklanma meydanına dönüştürür. Gittiği her yeri adı gibi ısıtır.

Agır hevalin bu olağanüstü çabası, inanç ve güçlü iradesi, koparıcılığı, fedakarlığı ve ataklığı, tüm yoldaşlarının dikkatini çeker. Başarıları karşısında kısa süre içinde manga

komutanlığına getirilir. Yöneldiği her çalışmadaki başarı ve çalışmalardaki azmiyle birçok kritik ve özel yerlerde görevler yürütür.

1992-93 yıllarında başarılara verilen kayıpların gölgesi düşer. Dünyaya bedel güzel insanların şehadetleri yaşanır bu yıllarda. Talihsiz kazalar ve merkezi düzeyde peş peşe yaşanan şehadetler alanda boşluklar doğurur. Bu durağanlığı aşmak için, yoğun bir çabanın içine girer kalanlar, yeni boşlukların doldurulması için yeni düzenlemelere gidilir. Gerilla güçleri, arazinin derinliğine ve genişliğine yaydırılır. Her karış toprağında kahrakanlık destanları yazılır, toprak direnişlerle süslenir. Bu direnişlerin yanında, düşmanın yoğun sızma yöntemleriyle düşürülmüş tipler ve ajanlar vardı. Ruhunu bir kemiğe satan soysuzlardı bunlar.

Agır yoldaşın içinde bulunduğu dört kişilik birim, hedefleri fethetmek için fırtınalı bir ruhla yola çıkar. Uzun bir yolculuktan sonra Karez dağının doruklarında üslenirler. Nöbet listesi çıkarırlar. Birini nöbetçi çıkarıp, kendilerini Karez dağının hüzünlü kollarında derin bir uykuya bırakırlar. Tarih 23 Nisan'ı gösteriyordur. Üç özge can, güvenle uykuya dalarlar. Yüreklerinin bildiği tek şey direniştir, bağlılıktır, yoldaşlıktır. Sevgidir en temizinden.

Hiç bilmedikleri ve durmadan kınadıkları ihanet de duruyordu baş uçlarıda sinsice. İnsanın insana neler yapabileceğine istemeden tanıklık edecekti Karez dağı. Yiğitlik yoksa kavga da yoktu. Hayattan bunu öğrenmişti Agır. Agır demek kavga demekti.

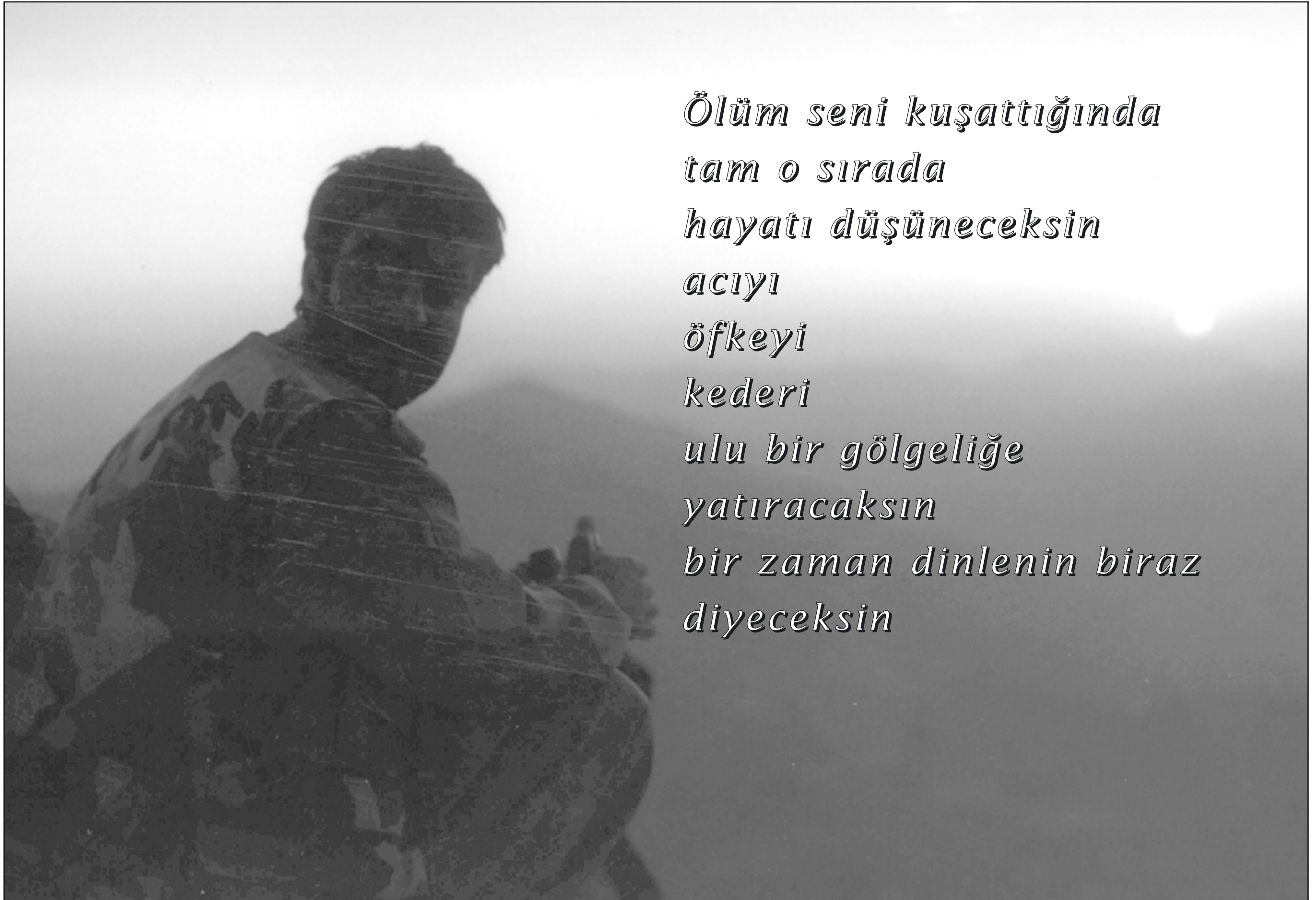
Bir kavgada vurulmadı Agır heval. İhanetin yiğitlikten anlamayan, kavga bilmez kanunu buydu işte. Yok et! Alçal alçalabildiğin kadar! İçindeki korkaklığı, soysuzluğu bastırmak için düşmana koş! Agır yoldaşla birlikte iki yoldaşı bizden alan o soysuzluk karanlıklarına sığınır her zamanki gibi.

Savaşın her kuralını içer gibi öğrenen ve ustalaşan Agır arkadaşın hesaba katmadığı tek bir şey vardı; bir yarasa gibi karanlıklara sığınan ihanet. Kim bilir belki de ihanetin kendi yoldaşlarının bedenine kurşun sıkacak kadar pervasızlaşacağı ne yüreğine ne de aklına sığar.

Biz yine de insan denen karmaşanın, iyiden, yiğitlikten, direnişten yana olduğuna inanmaktan vazgeçmeyeceğiz. Çünkü Agır var. Her yeri adıyla tutuşturan, geçtiği nehirlerde keyifli ıslığı, rüzgarlarda incecik parmaklarıyla sardığı tütünün kokusu var.

Geceleri ateş başında sohbet ederken, ağız dolusu gülmeleri benliğimizi ısıtıyor. Ve ihanete küskün bu coğrafyada O'nun sözlerinin yankısı var. İhanete asla geçit vermeyeceğiz diyen kararlı sözlerinin yankısı. O yankıdır bize direnme gücü veren. Acılarımızı bu zamana hapsetmek, zaferlerimizi de gelecek nesillere armağan etmek için, içimizdeki Agır'la yakıyoruz ihaneti. Agır temizliyor bu kirli tarihi.

Mücadele arkadaşları
5 Şubat 1996

Ateş yürekli kız

"Gözyaşlarımızı acının dalgaları örterdi. Çünkü ölüm nazlı coğrafyamızda yürek delen bir kuşkuydu. Bu yüzden ağlamadık yitirdiklerimize. Geceleri yüreğimiz gözlerimizden taşacak gibi olduğunda, yumruklarımızı sıkar, yanaklarımızdan süzülen arsız bir iki damlayı kimselere göstermeden silerdik. Yokluklar hayatlarımızı parçaladığından beri, ağlamak bir zayıflıktı bizler için. Direnmek ve her bir parçamızı kendisiyle götüren yoldaşlarımızın peşinden gitmekti bize düşen. Biliyorduk ki giden sadece bir parçamız değil, kendimiziz aslında. Ve bir çığlık oluyordu hayatlarımız o an"

Adı Soyadı: **Nesibe KARATAŞ**
Kod Adı: **Berivan**
Doğum yeri ve tarihi: **Kurtalan, 1975**
Mücadeleye katılım terihi: **Temmuz 1991**
Şehadet tarihi ve yeri: **Ekim 1994 Sason/Garzan**

Ölüm nazlı, asi ve vazgeçilmez coğrafyamızın her köşesine sinen bir kuşkuydu. Göğümüzde ölümün gri soğukluğu dolaşırdı. Çünkü ülkemiz özgürlükle yok oluşun kıyasıya dövüştüğü bir meydandı. Ve öfke ve direnç, gidenlerimiz ardından gözyaşı dökemeyecek kadar katılaştırmıştı bizi. Kaybettiklerimizin yokluğunun acısını gözyaşlarımız dindirmiyordu. Bu yüzden direnmek ve yüreklerimizdeki yaraları kavgamızın kor ateşiyle dağlayıp sonra da sağaltmak tek çıkar yolumuzdu.

Gözyaşlarımızı acının dalgaları örterdi. Çünkü ölüm nazlı coğrafyamızda yürek delen bir kuşkuydu. Bu yüzden ağlamadık yitirdiklerimize. Geceleri yüreğimiz gözlerimizden taşacak gibi olduğunda, yumruklarımızı sıkar, yanaklarımızdan süzülen arsız bir iki damlayı kimselere göstermeden silerdik. Yokluklar hayatlarımızı parçaladığından beri, ağlamak bir zayıflıktı bizler için. Direnmek ve her bir parçamızı kendisiyle götüren yoldaşlarımızın peşinden gitmekti bize düşen. Biliyorduk ki giden sadece bir parçamız değil, kendimiziz aslında. Ve bir çığlık oluyordu hayatlarımız o an.

İyi bir anlatıcı olamazsam da iyi bir iz sürenim heval Berivan. Zifir gecelerde kaç kez yolumuzu kaybedip bulmuştuk, kaç defa karların bütün izleri örttüğü arazide görünmeyen patikalarda yürümüştük hatırlıyor musun? İşte o sürdüğümüz yollar gibi şimdi senin izini sürüyorum heval Berivan.

Evet heval Berivan, sende kalan parçamızın peşine düşerken, biraz da kendimizi anlatıyoruz. Kişiliğimizde sana benzeyen yanlarımızı, hiçbir kirli elin ulaşmayacağı ruhlarımızın derinliğinde saklıyoruz. Ve bizde kalan parçalarını hayatın ta kendisi gibi diri tutuyoruz. O yüzden ölüm denen kuşku kendine güvensizleşiyor. Anlıyor ki ülkemizde her şeyi kendisi ile birlikte yok eden bir tanrı değil. Ülkemizde öyle elini kolunu sallayarak, zafer naraları atamaz ölüm. Çünkü ölümde yaşamı yaratmayı öğreniyoruz kavgauzadıkça. Gidenlerimizi kendimizle, kavgamızla yaşatmayı öğreniyoruz. Ve göğümüzdeki o gri bulutları aralayan bir güneş doğuyor artık. Şimdi içimizi en çok ısıtan sabah güneşi gibi, yüzün beliriyor gözlerimizin önünde.

Direnişinin en doruk anını yaşayıp gözlerini yumduğun andaki huzurun, ölüme giderken yüzündeki güzellik hala tüm yoldaşların belleklerinde dipdiri duruyor. Huzur insanı ne kadar güzelleştiriyormuş meğer. Bu güzelliği, yüzünün hayata yansıyan aynasında gördük. Sözünü tutmanın verdiği huzur, yüzüne bir ışık gibi vuruyordu. Şehit düşerken, yani ölüm denen kuşku yüreklerimizde gezinirken bile, yoldaşlarına moral veriyor, bir yandan da son sözlerini belleklerimize hayatın anlamı diye yazıyordun sesindeki o tınıyla. *"En büyük özlemim, Başkan Apo' yu görebilmekti. Partinin verdiği emeğe denk bir pratik sergileyemedim.*

Kadını savaş içinde özgürleştirmek hepimizin görevidir" diyordun son anında. Derin bir özlem vardı gözlerinde. Biliyorduk ki gözlerine vuran özlemin dalgası Önderlik içindi, yoldaşların ve dağların doyamadığın yaşamı içindi.

Tutkularını, özlemlerini, hayattan beklentilerini, sevdanı, umudunu, güneşin doğuşuyla içini zapteden coşkunun selini hangi kelimelerle anlatacağım şimdi.

Yarım kalan hayallerini, özlem olup yüreğine damgasını vuran isteklerini yerine getirebilmek için, seni kanatlarımın arasına alıp güneşin doğduğu yerlere götürmeyi ne çok isterdim anlatamam. Zamanı ileriye alıp, zafer gününde ağız dolusu gülen kadınların dillerinden düşmeyen, seni, sizleri haykıran sloganları dinletmeyi o kadar isterdim ki sana. Ama yapabildiğimiz tek şey, çaresizliğin renginde bir sessizliğe gömülmekti. Ellerimize akan yüreklerimizle sıkıca tutmaktı ellerini. O elleri hiç bırakmadan yolları arşınlamaktı.

Partinin, kadını özgürleştirme çabalarını en çok anlaya da sendin, anlamak için durmada çabalayan da. Gözlerinin gördüğü, ellerinin ve bacaklarının takatini de aşacak bir azimle savaşarak, emek kahramanlığının sembolü oldun. Buna rağmen hiçbir zaman kendini, yaptıklarını yeterli görmedin. Yani sen yaptıkların ve hissettiklerin kadar alçak gönüllü ve içtendin.

İsyanın yeni değildi, daha küçükken başlamıştı içindeki isyan. Hayatının merkezine oturmuştu bu isyan. Hatırlıyorum, evden kaçıp bizim eve gelmiştin. Tek amacın, gerillaları görmek, özlemlerini gerçekleştirmek, ve yaşadığın ezikliğin içinde, 'mutlaka başka bir dünya vardır' diyerek biriktirdiğin umutları gerillaların gözlerinde yakalamaktı. Başka dünya arayışlarının önünde hep engel olan ailendi. Mücadeleye karşı olmasalar da seni kaybetme korkusu onları arayışlarının, beklentilerinin, umutlarının karşısında harekete geçiriyordu. Büyük bir yürek yangınıydı seninkisi. Hiçbir karşıtlığı kabul edemeyecek kadar güçlü bir yaşam arayışıydı, önü alınamaz bir isyandı yüreğindeki. Onun için de ailenin tüm engelleme çabalarına rağmen bir fırsatını yaratıp bize gelirdin. Gerilla arkadaşların karşısına oturur, hayatı sorardın onlara, özgürlüğün yakıcı duygusunu. Ve uzayıp giden konuşmalar, tartışmalar.

Gerilla olma tutkusu tüm bedenini sarmıştı artık. Ailen, içinde kopan fırtınaları anlayamazdı. Onlar Kürt kadınının değişmeyen yazgısının kollarına atmak için uğraşıyorlardı seni, o kolların nemenem karanlık olduğundan habersiz.

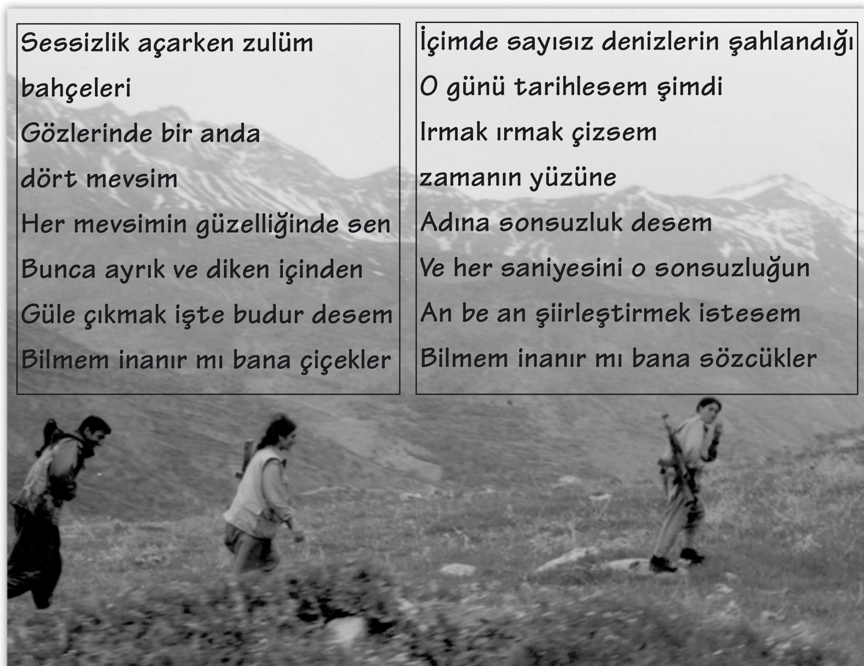
'Evleneceksin, bak çeyizin hazır, nişanını yaptık' deyince ailen, dudağın uçuklamış, beynin durmuştu. Bu sözleri söyleyen babana karşı düşman kesilmiştin. Senin hayattan beklentilerin onlarınki gibi değildi, onların bilmediği, onlarınkine hiç benzemeyen bambaşka bir dünya vardı. Ve herkes kendi hayatının yazgısını yazabiliyordu orada.

Kararımızı bir sır gibi saklamıştık içimizde. Gözlerimiz sırdaşı olamıyordu kararımızın. Aldığımız kararla gözlerimize konan ışıltının bizi ele vermesinden korkuyorduk. Ve yolculuğumuz başlamıştı. Zifiri karanlığın hüküm sürdüğü bir geceydi. Milisler önde sessizce yürüyoruz karanlığın ortasında. Bize tek söylenen, "gerillalara ulaşmamıza az kaldı" sözleriydi. Ama o az olan yollar bir türlü bitmek bilmiyordu. Nihayet 3 gün süren yürüyüşün ardından arkadaşların bulunduğu kampa ulaşmayı başardık.

İlk alınan eğitimin ardından yapılan düzenlemeyle sen Güney Kürdistan'a gidiyordun, ben ise Botan' da kalıyordum. Bu, hayatımıza düşen ilk ayrılışımızdı. Alışkın olmadığınız bir duygu fırtınasıydı ayrılık. Ama kabullenmemiz gerektiğini öğrenmiştik o kısa zaman kesitinde.

Ve savaş deneyimini edinişimiz. Güney'e geçtikten kısa bir süre sonda O büyük Güney savaşı başlamıştı. Yeni olmana rağmen kahramanca çatışmışsın, düşmanın kullandığı onca tekniğe karşı çıplak yüreğinle savaşmışsın. Ne sayı üstünlükleri, ne sayı fazlalıkları kazandıramamıştı b savaşı onlara.

Bu savaşta, kendinde son bombayı patlatan gencecik bedenler görmüştün, sloganlarla, zılgıtlarla tetiğe basan kahramanlar görmüştün. Ve düşmanın vahşetini, insanlık değerlerini ayakları altına alışını. Bir de yetersizliklerin savaşta nasıl aleyhte rol oynadığını ve yoldaşların şehadetine neden olduğunu görmüştün. Yaşadıklarından edindiğin tecrübeyle *"düşmana karşı amansız olmak için yetersizliklerden amansız sonuç çıkarmak gerekir"* demiştin görüştüğümüzde. Kırk beş günün her anına yayılan yoğun çatışmalar, durmayan bombardımanların ardından geldiği-

"Direndin, onurluca direndin. Yaşamın direnişle, isyanla geçmişti. Fedakarlığın, özverinin, cesaretin, güzelliğin, samimiyetin timsaliydin her zaman. Bu toprakların güzelliğinin sırrı sendin heval Berivan ve senin gibi yaşarken de şehit düşerken de hep onurludan yana tavır koyanlardı"

yeniden.

Yeniden beraberdik. Kadın takımları geçmişe göre sayıca epey fazlalaşmıştı. Kadının gelişimi için her türlü imkan sunuluyordu. Çünkü kadın neleri yapabileceğini cesaretiyle, kahramanlığıyla göstermişti en yoğun savaş ortamlarında.

Yaptığımız yol kesme eyleminde gösterdiğin fedakarlık ve özveri hala tüm yoldaşların dillerinde. Adın özveriyle, özgürlüğe tutkuyla, cesaretle, fedakarlıkla, samimiyle anılıyor hala. Eylemimiz başarılıydı, kayıp vermemiştik, silah kaldırmıştık ve bir panzer imha etmiştik. Geri çekilmede gömleğindeki kan dikkatimizi çekmişti, bir şeyin var mı ısrarlı sorularımız karşısında *"yok bir şey, benim kanım değil"* diyordun. Noktaya ulaşmıştığımızda ancak fark edebilmiştik senin yaralandığını. *"Arkadaşların morali çok yüksekti. Eylem başarılı geçmişti. Arkadaşları üzmek istemedim"* diyordun bir şey olmamış gibi. Yaşamının her anı, yoldaşlarına bağlılığın ispatıydı Her tavrın, davranışın, pratiğin birer örnek niteliğindeydi.

Temiz, dürüst ve fedakar oluşunla tüm yoldaşların sevgi ve saygısını kazanmıştın. Artık manga komutanıydın. Hem görevini layıkıyla yapmak hem de hevallerini dilinin döndüğünce askeri alanda eğitmek, bir tutkuydu senin için. Gelişmeye oldukça açık olman arkadaşların dikkatini çekmişti. Sen daha çok askeri alanı esas alıyordun. Ama savaşın içinde siyasi yönün mutlak gerekliliği karşına çıktığında, tüm çabanla o konuda da yetkinleşmeye çalışmıştın. En büyük savaşın yetersizliklere, hatalara karşıydı. Savaşın hiçbir yetersizliği, hatayı kabul etmediğini biliyordun çünkü. Onun için de herkes, 'Berivan hevalin elinden kurtulmak imkansız' diyordu.

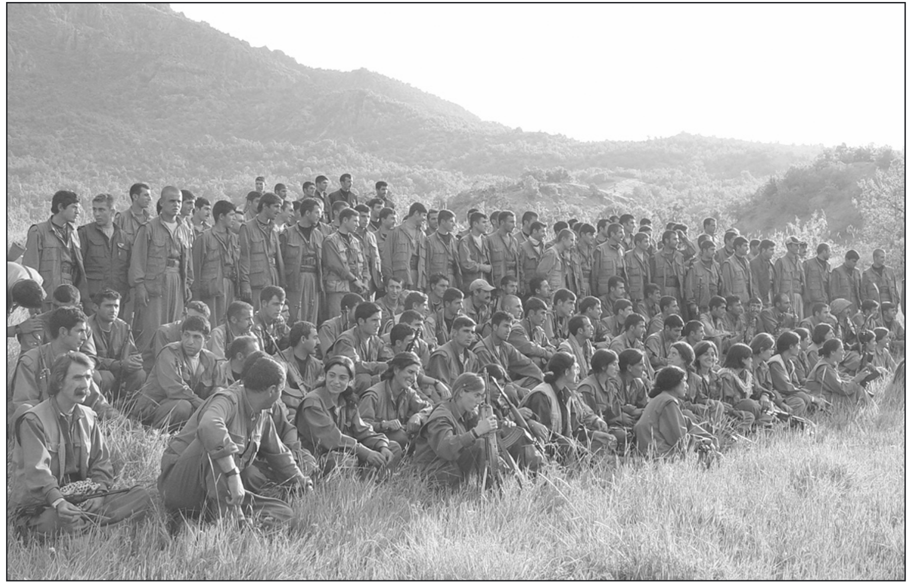
Eylem planlamasındaki isyanını hatırladım bir an. Eylem planlaması esnasında bir erkek arkadaş, 'bayan arkadaşlar bu eylemde yer almasın' demişti, sen öfkeni dizginlemeden karşı çıkmış, ona gereken karşılığı pratiğinle olduğu gibi sözünle de vermiştin. Çünkü sen, yazgını yaşayan ve yazandın. En büyük isteğin kadının savaşta daha da yetkinleşmesi ve yücelmesiydi. Kadına güvensiz yaklaşımları kırmanın bir yolu da kadının mücadele içinde kendisini daha da büyütmesi, ve yaratılan mücadele değerleriyle kendisini daha fazla gerçekleştirmesiydi. Sen bu bilinç ile donatmıştın kendini. En güzel cevabı ise pratiğine yüklenerek ve bizlere taşıyarak veriyordun.

Botan'dan Garzan'a geçmiştin. Botan'da olduğu gibi Garzan'da da en büyük amacın, kadının savaş içinde daha çok rol oynamasını sağlamaktı. Zorlukların çok olduğu bu ortamda takım komutanıydın artık. Garzan eyaletindeki koşullar isteklerini pratikleştirmene çok fazla fırsat tanımıyordu. Botan' da düşman denetimi sınırlandırılmıştı ve güçlü eylemler gerçekleştiriliyordu. Ancak Garzan alanı henüz bu düzeye ulaşmamıştı.

Orada bayan yapısının eylemlere yeterince çekilmemesini ve her eylemde mutlaka erkek arkadaşların desteğinin dayatılmasını gördüğünde öfkelendin. Yaşadığın onca pratikten sonra bu tür anlayışları kabul edebilmen mümkün değildi. Burada gördüklerini partiye rapor ederek çözüm konusunda dayatıcı oldun. Sen hem kendine hem de hemcinslerine güveniyordun çünkü. Garzan Botanlaşabilirdi, buna yürekten inanıyordun. Bunun için de oldukça ısrarlı bir tutum sahibiydin.

"Büyük gelişmelerin açığa çıkması, kadının savaş içerisinde yetkinleşmesi bir süreç işidir, emek ve çaba işidir. Bu mücadele, büyük bir sabır ve azimle büyütülmeli" desen de başarıya ulaşma istemin, oldukça tez canlı ve sabırsız olmanı da beraberinde getiriyordu.

Yoldaşlık sevgisi, savaşın gereklerinin yerine getirilmesiyle ve tutku düzeyinde mücadeleye bağlılıkla anlam bulabilir. Biz böyle bir sevgi anlayışını öğrendik, bunu hissettik, bunu yaşamımızın merkezine koyduk. Senin de her şeyde öne atılman, her konuda en çok çaba harcayan olman, hem partiye olan bağlılığın hem de yoldaşlarını sevmenin sonucu idi.

Bir de oldukça duygusaldın sen. Onca amansız koşula rağmen yüreğin hala çocuk yüreğiydi, duygularla yüklüydü ve her geçen gün büyüyen bir

sevgi vardı o yüreğinde.

Yaralandığım o günü düşünüyorum şimdi, nasıl da titremiştin üzerime, nasıl da endişelenmiştin ve bir şey yapamamanın çaresizliğine nasıl da isyan ediyordun. Her şey sende öyle içten, öyle anlamlıydı ki.

Ve işte yeni bir eylem planlamasındayız. Sen yine en ön cephede yer alıyordun. Cesaretin bütün yüreklere işliyordu. Eylem başarılı geçmişti. Tabii sabahın ilk ışıklarıyla araziye kapsamlı bir operasyon başlamıştı bile. Her taraftan akın ediyordu askerler. Olacakları hesaplayarak hepimiz geceden mevzilenmiştik. En stratejik, en tehlikeli yerde BKC ile mevzilenmiş bir taraftan beklerken, diğer taraftan arkadaşları denetliyordun.

Çatışma başladı, kesilmeyen silah seslerinin yankısı birbirine çarpıp duruyordu. Senin bütün endişen hevallerindi. Telsizden ısrara diğer mevzideki arkadaşları soruyor, kayıp vermemesi için durmadan ikazlarda bulunuyordun.

Yine yaralanmıştın, yine yaralandığını kimseye söylememiştin. Bu defa gizleyebilmen mümkün değildi. Yanına koştum. Dört bir yanı saran silah seslerini sloganların, zılgıtların, mesajların bölüyordu. Bırakmamacasına sarıldım sana, bırakamazdım seni. Hani verebilseydim diyorum sana ömrümün yarısını. Hani diyorum ayrılıklarla bölünmeseydi ömrümüz. Ama savaş yüreğimin sesini dinlemeyecek kadar acımasızdı, amansızdı. Birlikte geçmişti çocukluğumuz, birlikte büyümüştük, birlikte katılmıştık mücadele saflarına. Ve ben hep seninle gurur duydum. Senin varlığınla yaşamım daha da güzeldi. Ama şimdi uzun bir ayrılık bölüyordu ömrümüzü. Bu defa ben isyan ediyordum. İsyan sırası benimdi. Savaşın koşulları yanında kalmama, sana daha çok sarılmama izin vermiyordu. Ne çok isterdim yanında kalmayı halbuki.

Direndin, onurluca direndin. Yaşamın direnişle, isyanla geçmişti. Fedakarlığın, özverinin, cesaretin, güzelliğin, samimiyetin timsaliydin her zaman. Bu toprakların güzelliğinin sırrı sendin heval Berivan ve senin gibi yaşarken de şehit düşerken de hep onurludan yana tavır koyanlardı.

Yaşamınla, cesaretinle, direnişçi kişiliğinle tüm yüreklerde yer ettin. Sana sahip çıkanların, seni zılgıtlarla karşılayanların başında ailen vardı heval Berivan. Cansız bedenini çırılçıplak soyarak panzere bağlayıp ibret olsun diye dolaştırıyorlardı. Aslında panzerin peşinde sürükledikleri insanlıktı.

Bu yüreksizliğe ilk cevap da annenden gelmişti. *"Kızımı toprağa gelin verdim, ama üç çocuğum daha var. Onlar da toprakları uğruna gelinlik giyecekler. Eğer şehit düşerlerse, ben varım geride, onların silahını ben taşıyacağım."* Annen de düşmanın baskılarından nasibini aldı, ama vazgeçmedi. Seninle gurur duyuyordu, bunun için de durmadan zılgıtlar atıyordu.

Evet heval Berivan, mesajına ilk yanıtı annen vermişti. Bizlere de düşen, sana layık olmanın pratiğini sergilemek. Bugün gelişen direnişçilik, senin ve tüm şehit düşen yoldaşların yarattığı değerlerle yaşam buluyor.

Demek ki o kadar çok beklemek gerekmiyormuş. Görmek istediğin tablo, şehadetinin hemen ardından gözlerimizin önündeydi. Bir zamanlar seni karanlık bir yazgıya boyun eğdirmeye çalışan ailen, şimdi seninle gurur duyuyor. Ve sen son nefesini verirken, istediğin her şey bir bir gerçekleşiyor. Kadınlar artık mücadelenin temel taşları, en büyük sürükleyici gülüşü. Kadınlar yüzlerine gelip oturan o acıyı silebilmek için, düşmana inat ağız dolusu gülüyor ve sloganlarını haykırıyor meydanlarda. Annen de gururla, başı dik eylemlerin en önünde. En büyük istemin, her eylemde daha da çoğalan kalabalıklar arasında isyan renkli elbiseleri ile avaz avaz bağıran kadınlar kadar canlı ve hayat veriyor her tükenişe.

Mücadele arkadaşları adına
Bahar

Gideceksen eğer

Gideceksen eğer,
varsa gideceğin bir yer
öyle bir yer olsa bile
o yerlerde insanlar
yıldız yağmurları altında
Hint kasırgalarında
ateşe sarılıyor olmayacaklar
söylemedi, demedi deme

gidiyorsan eğer, bilmelisin
o yerlerde insanlar
yürek gümbürtüleriyle
karşılamayacaklar seni
Gideceksen eğer
biliyorum olmadığını ya
öyle bir yer yok

Gideceksen eğer yine de
çizgilerin ötesine
bütün renklerin siyah ve
beyaz olduğu mavisiz ülkeye
günün birinde aldanmayacak
bir yere
ılık rüzgarlar salmayacaksan
kirli, sarı yağmurlar yağacak
üzerine
elbette ki sofrandan aç
kalkacaksın
deryalara kavuşamayacaksın
türküler uzağından geçecek
Eğer gideceksen
ellerine sığınmak isterim
kalman için ya
yine de gideceksen eğer
seni yıldızsız,
bitimsiz bir gecenin
kuytuluk bir yerinde,
kirli karanlıklara gömerim

Şehit Zinarin (Selma Doğan)

Ey ateşin ve güneşin çocukları
Hani bilincin sesi yüreklerimizde
Gözlerimizde inancın sancakları nerede
Bu gidişe dur demek gerekir bilirim
Hücrede her saniyeyi
bir yıl eylerim
Bir ateş yaktık sönmesin diye hiçbir yerde
O ateş sönerse yaşamayı neylerim
Bu yüzden üç kibrit ile
Newroz günü
Yüreğimi sizlere armağan eylerim
Üç kibriti bayrak diye devralan
Ki dağları delip dostlarına yol kılan
Haykırdı ölüm haberini önde gidenin
Özgürlüğü zindan karanlığında güneşleyenin

